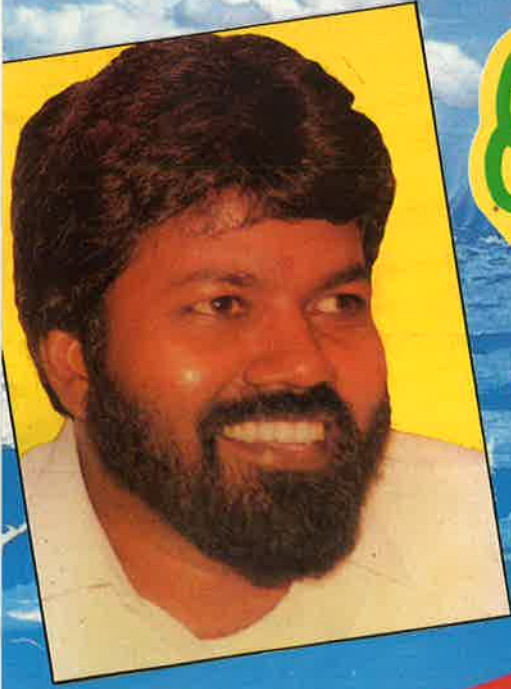

அரசியல் தட்டம்

அ.முமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை
முன்னணி (EPRLF)

அரசியற் திட்டம்
இரண்டாவது காங்கிரஸ்

5 மார்ச் 1993

EPIC
BOX 95
95144 GARGES-LES-GONESSE CEDEX
FRANCE

வெளியீடு
வெளியீட்டுப்பிரிவு
ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி
(EPRLF)

வெளியீடு : ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி
கணிப்பொறி அச்சுக்கோர்ப்பு : டெக்னோகிராபிக்ஸ்
அட்டை அமைப்பு : சிவா

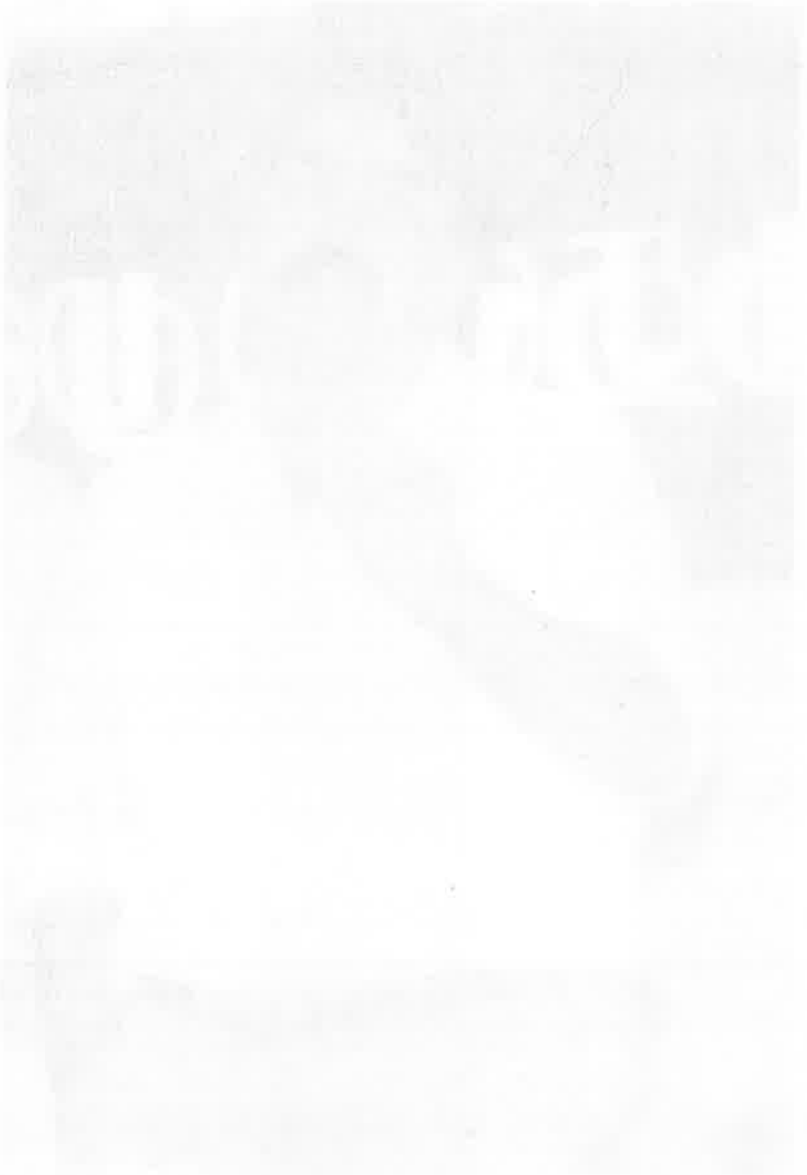
இலங்கையில் : ரூ 30.00
இந்தியாவில் : ரூ 20.00
ஏனைய நாடுகளில் : US \$05

தொடர்புகட்கு
தபால்பெட்டி எண் 442
கொழும்பு

செயலாளர் நாயகம்
தோழர் சுரேஷ் பிரேமசந்திரன், எம்.பி. அவர்கள்

பொருளடக்கம்

பக்கம்

பகுதி I	
எமது கட்சியும் மக்களும்	1 - 38
பகுதி II	
ஸ்ரீலங்கா அரசு	39 - 63
பகுதி III	
அரசியற் தீர்வுக்கான பேச்சு வார்த்தைகள்	64 - 74
பகுதி IV	
நீண்டகால அரசியல் நோக்கும் இலக்கும்	75 - 81
பகுதி V	
ஈழ மக்கள் எதிர்நோக்கும் உடனடிப் பிரச்சனைகளும் விடயங்களும்	82 - 92
பகுதி VI	
மலையகத் தமிழ் மக்கள்	93 - 98
பகுதி VII	
இஸ்லாமியத் தமிழ் மக்கள்	99 - 104

	பக்கம்
பகுதி VIII	
அமைதி வழியும் ஆயுதப் போராட்டமும்	105 - 113
பகுதி IX	
சமூக விடுதலைக்கான போராட்டமும் எமது கட்சியும்	114 - 151
பகுதி X	
தென் இலங்கை அரசியலும் நாமும்	152 - 172
பகுதி XI	
இந்தியாவும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சனையும்	173 - 181
கட்சியின் முன்னால் உள்ள கடமைகள்	182 - 183

பகுதி I

எமது கட்சியும் மக்களும்

1. ஈழத்து மக்கள் மிகவும் நெருக்கடிகளுக்குள்ளும், குழப்பமான அரசியல் சூழல்களுக்குள்ளும் அகப்பட்டிருக்கும் காலகட்டத்தில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது. பரந்துபட்ட ஈழ மக்கள் மட்டுமல்ல, ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி கூட சூறாவளி அரசியல் சூழல்களும், சிக்கல்களும் நிறைந்த இந்தக் காலகட்டத்தில் மிகவும் பொறுமையுடனும் நிதானத்துடனும், கவனத்துடனும் செயற்படவேண்டியுள்ளது. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி கடந்த சில ஆண்டுகளாக தான் எதிர்நோக்கிய அனைத்து நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் கட்டுக் குலையாது, கட்டுப்பாடு குறையாது செயற்பட்டு வருவதை எமது எதிரிகள் தாங்கிக்கொள்ள முடியாமல், அவர்கள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் வெட்கங்கெட்ட கூட்டுக்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும் தயங்காமல், எமக்கெதிராகச் செயற்படுவதில் மிக முனைப்பாக இருந்து வருகிறார்கள். நிலைமைகள் எவ்வாறாக இருந்த வேளைகளிலும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது தனது இலட்சியப் பாதையில் சிறிதளவேனும் தடம் புரளாது, தனது நண்பர்கள் யார்? எதிரிகள் யார்? என்பதைப் புரிந்து கொண்டு மிகத் தெளிவோடும் உறுதி குலையாமலும் செயற்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதில் நாம் அனைவரும் நெஞ்சை நிமிர்த்திப் பெருமைப்பட முடியும்.

2. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது தனது 12 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான வரலாற்றை மிகவும் பெருமையோடு கடந்து வந்திருக்கின்றது. பல தோல்விகளையும், சோதனைகளையும் சந்தித்து வந்திருக்கின்றது. தனது சொந்த நலன்களை ஈழ தேசத்தினதும், ஈழ மக்களினதும் நலன்களுக்கு உட்படுத்தியே செயற்பட்டு வந்திருக்கிறது. எந்தவொரு

சந்தர்ப்பத்திலும் பேரம் பேசும் அரசியலிலோ, மக்களினதும், சொந்த தேசத்தினதும் நலன்களை விலைபேசும் அரசியலிலோ ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது ஈடுபட்டதில்லை, ஈழ மக்களின் சமாதான வேட்கைகளுக்கு எதிராகவோ அல்லது மக்களின் அடிப்படை அபிலாசைகளுக்கு விரோதமாகவோ ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் செயற்பட்டதில்லை என்பதைப் பெருமையோடு கூறிக் கொள்ள முடியும்,

3. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது திட்டவாட்டமான இலட்சியக் குறிக்கோள்களுடனும், நேர்மைத் திறனுடனும் இதுகாலவரை எவ்வளவோ நெருக்கடிகளின் மத்தியிலும் தடம்புரளாது செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றது. சுதந்திர ஈழத்துக்கான போராட்டத்தை முன்னெடுப்பதிலும் சரி, ஈழத்து அரசியலில் அகமும், புறமும் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட வேளையிலும், போராட்டத்தின் அடிப்படை விடயங்கள் சிதைந்து விடாமலும், திசை திருப்பப் படாமலும் பாதுகாக்கும் வகையில் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் விடயத்திலும் சரி, ஈழத்து மக்களின் சர்வதேச மற்றும் உள்நாட்டு நண்பர்களை இழந்து விடாமல் பராமரிக்கும் விவகாரங்களிலும் சரி, நாம் பல அளப்பரிய தியாகங்களைச் செய்து மிகவும் துணிச்சலான முறைகளில் செயற்பட்டு வந்திருக்கிறோம் என்பதை வரலாற்றில் யாரும் மறைத்துவிட முடியாது,

4. 1981ம் ஆண்டு ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி தனது ஆரம்ப மாநாட்டை நடத்திய போது இன்றுள்ள நிலைமையைப் போலல்லாது, ஈழப் போராட்டத்தில் ஆரோக்கியமானவையாகவும், உற்சாகம் ஊட்டுபவையாகவும் நிலைமைகள் இருந்தன. 1960 களின் பிற்பகுதியைப் போலவே 1970களின் பிற்பகுதிகளிலும் தமிழ் நாடாளுமன்றப் பிரமுகர்களின் தலைமையின் மீது தமிழ் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாமல் போனபோதிலும், இவ்வேளை ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கும், அரசுக்கும் எதிராக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த போராட்டத்தின் மீதான நம்பிக்கையில் தளர்ச்சி ஏற்படவில்லை. காரணம்,

1960 களின் பிற்பகுதியைப் போலல்லாமல் இவ்வேளை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருந்த மாற்று அரசியல் நிலைமைகள், அதாவது தமிழ் இளைஞர்களின் தீவிரமான அரசியல் ஈடுபாடுகளும்; நடவடிக்கைகளும் தமிழ் மக்களுக்குத் தொடர்ச்சியான ஆர்வத்தையும், நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தி வந்தன.

5. கட்சியின் ஆரம்பகால வேலைத்திட்டங்கள் ஈழ மக்கள் மத்தியில் ஒரு பலமான அடித்தளத்தை ஏற்படுத்தின. மரபுரீதியான நாடாளுமன்றப் பிரமுகர்கள் தலைமையில் தவறான அரசியல் நடவடிக்கைகளின் விளைவாக ஏற்பட்ட இடைவெளியை இட்டுநிரப்பின. பல்வேறுபட்ட மக்கள் இயக்கங்களின் ஊடாக பரந்து பட்ட மக்களின் நேரடிப் பங்களிப்பை போராட்டத்தில் ஈடுபடுத்தும் நோக்கங்களுடன் பல்வேறு முயற்சிகளிலும், அவற்றின் ஊடாக மக்கள் மத்தியில் தெளிவான அரசியல் மயப்படுத்தலை ஏற்படுத்தும் வேலைத்திட்டங்களிலும் கட்சி தன்னை மிகுந்த அக்கறையுடன் ஈடுபடுத்திக் கொண்டது. எமது கட்சியானது அரசியற் களத்தில் மட்டுமல்ல மக்களின் சமூக, பொருளாதார நலன்களிலும் தனது பணியைத் தவறாது நிறைவேற்றியது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக எமது கட்சி இன்றும் திகழ்வதற்குக் காரணம் அன்று எமது கட்சி தவறாது தொடங்கிய பணிகளே என்பதை நாம் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் மறந்துவிடக் கூடாது.

6. சிங்கள மக்கள் மத்தியில் உள்ள முற்போக்கு மற்றும் ஜனநாயக சக்திகளோடு மிக நெருக்கமான உறவுகளை ஏற்படுத்தி அவர்கள் மத்தியில் ஈழ மக்களின் போராட்டம் தொடர்பான சரியான புரிந்துணர்வுகளையும், நம்பிக்கைகளையும் எமது கட்சி வளர்த்தெடுத்தது. வெறும்வாய்மூலமான உறவாக மட்டுமல்லாமல் ஜனநாயக சக்திகளால் முன்னெடுக்கப்பட்ட வெவ்வேறு போராட்டங்களின் போதும், சிங்கள மக்கள் மத்தியில் முயற்சிக்கப்பட்ட சமூக, பொருளாதார விடுதலைக் கான போராட்டங்களின் போதும் தனது காத்திரமான பங்களிப்பினை எமது கட்சியானது தனது ஆரம்பத்திலிருந்தே தொடர்ந்து

வழங்கி வந்திருக்கின்றது. சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இருந்து முற்போக்காளர்களாக வெளிவந்தவர்களில் பலர் தொடர்ந்து வந்த பிற்காலங்களில் பிற்போக்காளர்களாகவோ அல்லது சந்தர்ப்பவாதிகளாகவோ மாறிய போதிலும் கூட ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி தனது வரலாற்றுக் கடமைகளையும், உறுதியான நிலைப்பாடுகளையும் தொடர்ந்தும் நிறைவேற்றியே வந்துள்ளது.

7. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் வெவ்வேறு இடங்களில் நிலவும் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப முரண்பாடானதும், குழப்பமானதுமான கொள்கை நிலைப்பாடுகளை வெளிப்படுத்தும் கட்சியாக என்றுமே இருக்கவில்லை. மாறாக, தனது ஆரம்பத்திலிருந்தே நேர்மையாகவும், வெளிப்படையாகவும், எங்கும், எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் முரண்பாடுகளின்றியும், ஒரே வகையான திட்டவட்டமான கொள்கை நிலைப்பாடுகளை முன்வைத்தே உறுதி குலையாது செயற்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதனை நாம் பெருமையோடு கூறிக்கொள்ள முடியும்,

8. எமது கட்சியின் வளர்ச்சியைப் பொறுக்க முடியாத பலர் எம்மைக் கம்யூனிஸ்டுகள் என்றும், சிங்களவர்களுடன் சேர்ந்தவர்கள் என்றும், ஈழம் என்பது முழு இலங்கையும் குறிக்கின்றதே தவிர தமிழ் ஈழத்தை அல்ல எனவும் பல்வேறு விதமாக எமது கட்சிக்கு எதிராக எல்லா வகைப்பட்ட கொச்சைத் தனமான பிரச்சாரங்களையும் கட்டவிழ்த்து விட்டனர். எனினும் அவர்களது பிரச்சாரங்களைக் கண்டு நாம் மனம்சோரவில்லை. மாறாக, உற்சாகமும் துணிவுமே கொண்டோம். ஈழ மக்கள் சமூகத்தில் இருந்த பல்வேறு பிற்போக்கு சக்திகளும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியை ஓரம் கட்டி விடும் நோக்குடன் செயற்பட்டனவாயினும், அவை எல்லாவற்றையும் எதிர்கொண்டு வந்திருக்கின்றது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்வது அவசியமானது,

9. ஒரு புரட்சிகரமான கட்சிக்கு புரட்சிகரமான கொள்கைகளும், நிலைப்பாடுகளுமே அக்கட்சியின் அடிப்படைகளாகின்றன. ஆனால் அக்கட்சியின் வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் அதன் கொள்கைகள் நிலைப்பாடுகள் மட்டுமே போதியவையாக மாட்டா. ஏனெனில், தவறான கொள்கைகளையும் மோசமான குணாம்சங்களையும் கொண்ட ஒரு கட்சிகூட தனது விடாப்பிடியான தந்திரங்கள், சுறுசுறுப்பான வேலைத்திட்ட நடைமுறைகளின் ஊடாக மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கையும் மற்றும் ஏனைய பலன்களையும் பெற்றுவிடுவது சாத்தியமாகும். ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் ஆரம்பகால வளர்ச்சிக்கும் உறுதியான அத்திவாரத்திற்கும் அதன் புரட்சிகரமான கொள்கைகள் நிலைப்பாடுகளோடு (இவற்றை ஆரம்பத்தில் பெரும்பாலோர் சரிவர அறிந்திருக்க மாட்டார்கள்) அதன் வேலைத்திட்டங்களும், செயல்முறைகளும், கொள்கைத் திட்டங்கள் வேலைத்திட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட கடும் உழைப்புகளுமே காரணங்களாகும்.

10. 1983 க்கு முந்திய காலகட்டத்தில் எமது கட்சியானது மக்கள் இயக்கங்கள், அரசியல் ரீதியான நடவடிக்கைகள் ஆகியவற்றை முன்னெடுப்பதன் ஊடாகவே சிறிது சிறிதாக, படிப்படியாக கட்சி உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அளவை அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது. ஆயுத ரீதியான போராட்டத்திற்குத் தேவையான ஒரு அமைப்பைக் கட்டுவதிலோ அல்லது அது தொடர்பான குறிப்பான தயாரிப்புக்களை மேற்கொள்வதிலோ பெரிதும் அக்கறையோ அவசரமோ காட்டவில்லை. இது அன்றைய காலகட்டத்தின் நிலைமைகளோடும், தேவைகளோடும் ஒப்பிடும் போது ஒரு வகையில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் ஒரு பக்க ரீதியான வளர்ச்சிக்குறைபாடாக இருந்தது என்றே கூறுதல் வேண்டும்,

ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது அன்றைய காலகட்டத்தில் மக்கள் இயக்கங்களின் வளர்ச்சியையும், விரிவாக்கத்தையும், கட்சியின் வளர்ச்சியையும், விரிவாக்கத்தையும்

ஒன்றை ஒன்று மாறிமாறி முன்தள்ளியும், முன்னிழுத்தும் இயங்கும் இயல்பான செயல்முறையாகவே கருதிச் செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றது. ஸ்தாபனரீதியான விவகாரங்களில் அரசியல் சித்தாந்தரீதியான தெளிவும், உறுதியும் உள்பூர்வமான ஈடுபாடும் கட்சி உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அவசியம் என்பதிலும் அதிக அக்கறைகாட்டி வந்திருக்கிறது.

1983 ஆம் ஆண்டு தமிழ்மக்களுக்கு எதிராக சிறீலங்கா அரசும் சிங்கள வெறியர்களும் கட்டவிழ்த்துவிட்ட இனப்படுகொலை நடவடிக்கைகள் ஈழப்போராட்டத்தில் ஒரு திடீர்பாய்ச்சலையும் ஆட்தொகை விரிவாக்கத்தையும் உண்டுபண்ணியது. ஈழமக்களின் போராட்டத்தில் ஏற்பட்ட இந்த இயக்கரீதியான பாய்ச்சலின்போது அதற்கேற்ப ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்வது தவிர்க்கமுடியாததாகவே அமைந்தது. ஆனால், ஏற்கனவே பல நெருக்கடிகளை சமாளித்துக்கொண்டு செயற்பட்டுக்கொண்டிருந்த எமது கட்சிக்கு இப்புதிய நிலைமைகள் அதிக அளவிலான சுமைகளையும் பொறுப்பு களையும் திடீரென சுமத்தின. ஆயுதப்போராட்டம் பற்றிய கருத்தைக்கொண்டிருந்த போதிலும் அது தொடர்பாக ஏற்கனவே ஒரு சரியான அமைப்பை கட்சி கொண்டிருக்காத படியினால் 1983ல் ஏற்பட்ட இந்த திடீர்விரிவாக்கமானது கட்சிக்கு பெரும் சிரமங்களை ஏற்படுத்தியது. கட்சியானது தனது முழுசக்திகளையும் இப்புதிய நிலைமைகளை சமாளிப்பதற்காக பயன்படுத்த வேண்டி ஏற்பட்டது. தவிர்க்க முடியாத நிலைமைகள் இருந்தபோதிலும் கூட எமது கட்சியானது திடீர் விரிவாக்கத்தினால் உள்வாங்கப்பட்ட உறுப்பினர்களை அரசியல் சித்தாந்த ரீதியாக வளர்த்து வருவதிலும், தனது அரசியல் ரீதியான நிலைப்பாடுகளில் உறுதியாக இருப்பதிலும் தவறாது செயல்பட்டு வந்திருக்கிறது.

11. 1983ஆம் ஆண்டு ஈழப்போராட்டத்தில் ஏற்பட்ட திடீர் ஆட்தொகை விரிவாக்கத்தினால் ஏற்பட்ட பல குறைபாடுகள் எமது கட்சிக்குள்ளும் ஏற்பட்டதாயினும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர

விடுதலை முன்னணியானது ஜனநாயக ரீதியான கோட்பாடுகளுக்கும், நாகரீகமான மானுடப் பண்புகளுக்கும், அரசியல் சித்தாந்த ரீதியான ஈடுபாடுகளுக்கும் தன்னை எந்தவொரு காலகட்டத்திலும் தவறாது ஈடுபடுத்திக் கொண்டது. இதனாலேயே எமது கட்சியானது சொந்த உறுப்பினர்களையே படுகொலை செய்யும் அல்லது சித்திரவதை செய்யும்பழி எதற்கும் எந்தவொரு அளவிலும் ஆளாகாமல் இருந்தது. சொந்த உறுப்பினர்கள் மீதே உட்கொலைகளும், சித்திரவதைகளும் மலிந்த ஈழப்போராட்ட இயக்கங்களின் வரலாற்றில் அவ்வாறான பழி எதற்கும் ஆளாகாமைக்காக எமது கட்சியானது நெஞ்சை நிமிர்த்திப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ள முடியும்.

12. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் தனது அடிப்படைக் கொள்கை நிலைப்பாடுகளை விட்டுக் கொடுக்காமலும் ஈழ மக்களின் ஒட்டுமொத்த நலன்களை முன்வைத்துமே தனது அரசியல் நிலைப்பாடுகளை எடுத்து வந்திருக்கிறது, எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஆயுதங்களுக்காகவோ, பணத்துக்காகவோ அல்லது தன்னை மட்டுமே ஒரே பிரதிநிதியாக அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கம் கருதியோ நாம் எந்த சந்தர்ப்பத்திலும், யாருடனும் பேரம் பேசும் அரசியலில் ஈடுபட்டதோ, அல்லது கண்மூடி த்தனமாக நண்பர்கள் யார்? எதிரிகள் யார்? என்பதில் தெளிவில்லாமல் செயற்பட்டதே இல்லை.

13. 1981ம் ஆண்டு நடைபெற்ற கட்சியின் ஆரம்ப மாநாடும், 1984ல் நடைபெற்ற முதலாவது கட்சிக் காங்கிரசும் பத்து ஆண்டுகளைக் கடந்து நிற்கும் நமது கட்சியின் இதுவரை காலத்துக்கான அரசியல் ரீதியான சிந்தனைகளையும், செயல்களையும் நெறிப்படுத்தியும் வழிப்படுத்தியும் வந்திருக்கின்றன. ஆனால், ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் இந்த இரண்டாவது காங்கிரஸ் முன்னெப்பொழுதும் இல்லாத வகையான, முற்றிலும் வேறுபட்ட நெருக்கடிச் சூழல்கள் மத்தியில் நடைபெறுகின்றது. இந்த இரண்டாவது கட்சிக் காங்கிரஸ்; மாறியிருக்கும் சூழல்களினதும்,

யதார்த்தங்களினதும் உண்மைகளைச் சரிவர அடையாளம் கண்டு உணர்ச்சிவயப்படாமலும், நிதானமாகவும், யதார்த்தபூர்வமாகவும், உறுதியாகவும் கட்சியின் எதிர்காலத்துக்குரிய சிந்தனைகளையும் செயல்களையும் தீர்மானிக்க வேண்டியுள்ளது.

எமது மக்களும் மண்ணும்

14. இலங்கையில் சிங்கள மக்களுக்குச் சமமான உரிமைகளுடனும், உரிய பாதுகாப்புகளுடனும் தமிழ் மக்களும் வாழும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் கடந்த நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேல் சமாதான வழிகளில் போராடிக் களைத்துப் போனதன் காரணமாக, 1977ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலின் போது தமிழ் மக்களின் மிகப் பெரும்பான்மையானோர் தனியான சுதந்திர ஈழமே தமது ஜனநாயக அபிலாசைகளுக்கான இறுதி முடிவு எனத் தமது வாக்குகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தினர். இதன் காரணமாகவே சிறீலங்கா அரசுக்கு எதிராக உக்கிரமுடன் போராடிய தமிழ் இளைஞர்களின் அமைப்புக்களை வேறுபாடு எதுவுமின்றி 'எங்கள் பொடியங்கள்' என்ற உரிமையுடன் மனமாரத் தமிழ்மக்கள் ஆதரித்தனர். போராட்டத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட அனைத்துத் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் மக்கள் மனம் சளைக்காமல் தாங்கிக் கொண்டனர். அனைத்துப் போராட்ட அணிகளையும் தமது போராட்டத்துக்கான ஒரே இராணுவத்தின் வெவ்வேறு பிரிவுகளாகவே கருதிக் கொண்டனர். அந்த அணிகள் ஒவ்வொன்றிலும் தமது பிள்ளைகள் சேர்ந்து செயற்படுவதைத் கண்டு பெருமையோடு ஏற்றுக் கொண்டனர். அரசுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் தமது பிள்ளைகள் தியாக மரணங்களைத் தழுவிக்கொண்டபோது அவை கண்டு அவர்களது மனங்கள் ஒருபுறம் கவலைகளைச் சுமந்தனவாயினும் மறுபுறம் பெருமையான உணர்வுகளையும் கொண்டன.

15. ஆனால் 1986 ஆம் ஆண்டு புலிகள் 'ரெலோ' அமைப்பின்மீது திடீர்தாக்குதலை நடாத்தி பெருந்தொகையான படுகொலையை காட்டுமிராண்டித்தனமாக மேற்கொண்டதைத் தொடர்ந்து எமது மக்கள் மனதில் ஈழப்போராட்டம் தொடர்பாக அதுவரை நிலவிவந்த உணர்வுகளுள்லாம் தலைகீழாய் மாறிப்போயின. புலிகளை மட்டும் ஆதரித்துக்கொண்டிருந்தவர்களின் ஒரு பகுதியினர் புலிகளின் இந்தப்படுகொலைகளைக் கண்டு எல்லாவற்றையும் மீறிக்கொண்டு இராணுவ அதிகாரம் தங்கள் கைகளுக்கு வந்துவிட்டது என்று கோரமான எண்ணங்களுடன் புலிகளுக்கு கொக்கோகோலா குளிர்பானமும், கோழிஇறைச்சி கறியும் படைத்தனர். பெரும்பான்மையான பெற்றோர்களோ இவை கண்டு மனக்கிலேசம் கொண்டு செய்வதறியாது தவித்தனர். தமது பிள்ளைகளை எப்படியாவது என்ன தந்திரம் செய்தாவது போராட்ட இயக்கங்களிலிருந்து பிரித்தெடுத்து என்ன கஷ்டப்பட்டாவது மேற்கத்திய நாடுகளுக்கு அகதிகளாக அனுப்பிவிடவேண்டும் என்பதில் முழுமுச்சாக செயல்படத் தொடங்கினர். இயக்கங்கள் எவையோடும் தங்களை அடையாளம் காட்டிக் கொள்ளக் கூடாது என்பதில் மிகவும் அவதானத்தோடும் கவனத்தோடும் செயற்படத் தொடங்கினர். பரந்து பட்ட தமிழ் மக்களின் பெரும்பான்மையோர் சுதந்திர ஈழம் பற்றிய தமது கனவுகளை மறந்து தாம் மிகவும் அடிப்படையான ஜனநாயக உரிமையோடு சமாதானமும், அமைதியுமான சூழலில் வாழ்வதற்கான நிலைமை மட்டும் ஏற்பட்டால் போதும் என்ற நிலைமைக்கு வந்தனர்.

16. 1987 ல் இந்திய இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டபோது தமிழ்மக்கள் அதனை முழுமனதோடு வரவேற்றனர். அதனோடு தொடர்பாக வந்த இந்திய அமைதிகாக்கும்படையினரைப் பொட்டு வைத்து மாலையிட்டு வரவேற்றனர். ஆனால், ஒரு சில மாதங்களுக்குள்ளேயே இந்திய அமைதிகாக்கும் படையினருக்கும் புலிகளுக்குமிடையே மோதல் ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து தமிழ்மக்கள் மீண்டும் குழப்ப நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். என்ன நடந்தாலும் சரி ஏற்படும் துன்பங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு வாய்மூடி மௌனிகளாக இருப்பதே தமக்கு நல்லது என்ற அடிப்படையில் நடமாடத்

தொடங்கினர். இந்தியப்படையினரதும், புலிகளினதும், புலிகளின் ஆதரவாளர்களினதும் குரல்கள் மட்டும் எமது மண்ணிலிருந்து வெளிப்பட்டன. எமது மக்களின் உண்மையான எண்ணங்களை, அபிப்பிராயங்களை யாருமே அறிய முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இதனை தங்களுக்குச் சாதகமாக பயன்படுத்திக்கொண்ட புலிகள் தமது அபிப்பிராயங்களை தமது உறுதியான ஆதரவாளர்களின் ஊடாக ஈழத் தமிழர்களின் அபிப்பிராயங்கள் என வெளியிட்டனர். உண்மையில் தமிழ் மக்கள் சரியான தலைமையற்ற, உண்மையான பிரதிநிதிகள் அற்ற நிலைமையில் இருந்து வந்தனர். கொலைகாரர்கள், கொள்ளைக்காரர்கள், சமூக விரோதிகள், தமக்கு ஒரு நாற்பதுபேரை அடியாட்களாக கொண்டவர்கள் ஆகியோரெல்லாம் தாமே தமிழ்மக்களின் தனிப்பிரதிநிதிகள் என்று தம்மைத்தாமே பிரகடனப்படுத்திக்கொண்டு தாம் விரும்பியவாறெல்லாம் செயற்பட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

ஸ்ரீலங்கா அரசின் தமிழ் மக்களுக்கெதிரான ராஜதந்திரம்

17. தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இவ்வாறான நிலைமைகள் ஒரு புறமிருக்க, மறுபுறம் சிறீலங்கா அரசோ ஈழ மக்களின் போராட்டத்திற்கெதிரான இராஜதந்திரங்களில் வெற்றி புளகாங்கிதத்துடன் தொடர்ந்தும் தங்குதடையின்றி செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

17-1 ஈழ மக்களின் போராட்டத்துக்கு ஆதரவாக செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த இந்தியாவைத் தமிழ்மக்களிலிருந்து பிரித்துவிட்டது. இன்னும் சொல்லப் போனால் புலிகளின் குறுகிய சுயநல நோக்கங்களைச் சரியாகப் பயன்படுத்தி இந்தியாவையும் தமிழ் மக்களையும் எதிரும் புதிருமாக நிறுத்தியது.

17-2 இந்தியாவின் ஆதரவுடன் ஒரு முகமான முறையில் சிறீலங்கா அரசுக்கு எதிராக முனைப்புடன் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஈழ மக்களின் போராட்ட அணிகளை, புலிகளின் குறுகிய சுயநல நோக்கங்களுக்கு மறைமுகமாக உதவிகள் செய்ததன் மூலம் ஒன்றுக்கொன்று எதிராக தீராப் பகையுடன் செயற்படுபவைகளாக மாற்றியது.

17-III இந்தியாவினதும், ஈழத் தமிழ் பேசும் மக்களினதும். ஈழப்போராட்ட அணிகளினதும் இலக்குகளையும் கவனத்தையும் மிக நுட்பமான முறையில் திசை திருப்பிவிட்டு, ஈழ மக்களின் நீண்டகாலப் பிரச்சினைகளுக்கான அடிப்படை விடயங்கள் முன்னெடுத்து விடப்படாத வகையிலும், தான் நினைத்த பிரகாரத்தின் படியான ஒரு மாகாண சபைக்குரிய சட்டத்தை வேறெவரும் கேள்விக்குள்ளாக்குவதற்கு முன்பே நாடாளுமன்றத்தில் அரசியற் சட்ட திருத்தச் சட்டமாக நிறைவேற்றி முடித்து விட்டது.

17-IV தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசங்களில் அரசின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்களைத் தொடர்வதிலும், வட மாகாணத்தையும் கிழக்கு மாகாணத்தையும் நிரந்தரமாகப் பிரிப்பதிலும் விடாப்பிடியான அக்கறை காட்டியது.

ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் நிலைப்பாடு

18. இவ்வாறான நிலைமைகளின் மத்தியிலேயே ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி அன்று பின்வரும் முடிவுகளை உறுதியாக எடுத்து செயற்படுத்தியது.

18-I இந்திய அமைதி காக்கும் படையினருடன் ஒத்துழைத்துச் செயற்படுவது.

18-II மாகாண சபைக்கான தேர்தலை நடத்தும்படி கோருவது. அத்தேர்தல் நடத்தப்படும் பட்சத்தில் அதில் பங்கு பற்றுவது.

18-III புலிகளுக்கு எதிராகப் போராடுவது தவிர்க்க முடியாததாக அமைந்த போதிலும், புலிகளை சமாதான சகவாழ்வுக்கு முன்வரும்படி தொடர்ந்து அழைப்பு விடுப்பது.

18-IV மாகாண அரசுக்குரிய அதிகாரங்கள் பரவலாகக் கட்டுவதற்காகவும், அரசின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்களை தடுத்து நிறுத்துவதற்காகவும், சிங்கள பெளத்த இனவெறியர்களின் எல்லா வகைப்பட்ட இனமேலாதிக்க

நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராகவும் விடாப்பிடியாகத் தொடர்ந்து போராடுவது.

18-V ஜனநாயகம், அமைதி ஆகியவற்றின் மீது ஈடுபாடு காட்டும் அனைத்து தமிழ் அமைப்புகளுடனும், சிங்கள மக்கள் மத்தியில் உள்ள அனைத்து ஜனநாயக முற்போக்கு சக்திகளுடனும் ஐக்கிய முன்னணி அமைத்து ஒன்றுபட்டு செயற்படுவது.

எமது கட்சியின் இம் முடிவுகளும் இவற்றை அமுல்படுத்துவதில் எமது கட்சி எதிர்நோக்கிய சோதனைகளையும் அடைந்த சாதனைகளையும் அவற்றின் மூலம் எமது மக்களும் மண்ணும் பெற்ற மேன்மைகளையும் நாடறியும்.

அமைதிப்படை ஈழ மண்ணில் இருந்தபோது

19. 1987 ஜூலைக்கும் 1990 மார்ச்சுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இந்திய அமைதி காக்கும் படைஎமது மண்ணில் நிலை கொண்டிருந்த வேளையில்,

19-I இந்திய அமைதிப் படைக்கும் புலிகளுக்கும் இடையே நிலவிய யுத்த சூழ்நிலைகளின் காரணமாக தவிர்க்க முடியாத வகையில் எமது மக்கள் சில துன்பங்களுக்கும் சிரமங்களுக்கும் உள்ளாக நேரிட்ட போதிலும், சிறீலங்கா அரசினதும் சிங்கள இனவெறியர்களினதும் கொடூரங்களிலிருந்தும், தாக்குதல்களிலிருந்தும், மக்கள் பாதுகாப்பாக வாழும் சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டன. அப்போது மக்கள் அனுபவித்த துன்பங்களுக்குட புலிகளே பிரதான காரணமாயிருந்தனர்.

19-II இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தைத்தை ஏற்றுக் கொண்டது மட்டுமல்லாமல், இந்திய அமைதி காக்கும் படையினருடன் நாம் ஒத்துழைத்துச் செயற்பட்டதின் மூலம் தெற்கு ஆசியாவில் பெரியதும், பிரதானமானதுமான இந்தியாவின் துணையும் நட்பும் இனிமேல் தமிழர்களுக்குக் கிடையாது என்றிருந்த சிங்கள இனவெறியர்களின் கனவுகளைப் பொய்யாக்கினோம். நாம் ஒரு சாண் ஏறினால் அதனை ஒரு முழம் கீழே இழுத்து வீழ்த்தும்

புலிகளின் நடவடிக்கைகளே இன்றைக்கும் ஈழத்து மக்களை துன்ப சாகரத்துள் மூழ்கடித்து வைத்திருக்கின்றது. சிங்கள இனவெறிச் சக்திகளின் விருப்பத்திற்குத்தேவையான அனைத்து வாய்ப்புக்களையும் புலிகளின் நடவடிக்கைகளே ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கின்றது.

19-III திருகோணமலையை வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தின் தலைநகர் ஆக்கியதன் மூலம் தமிழ் மக்களின் அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேற்பட்ட கனவை நனவாக்கினோம். ஈழத் தமிழ் மக்களினப்பாரம்பரிய தாயகத்தை வடக்கு, கிழக்கு எனத் துண்டாடும் முயற்சிகளைத் தடைசெய்து, இரண்டும் ஒன்றிணைந்த பாரம்பரிய பிரதேசமாவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டோம். தமது சொந்த வீடு வாசல்களை, சொத்து சுகங்களை, சுயமரியாதை, கௌரவம் ஆகியவற்றை இழந்து அகதிகளாக இருந்த இலட்சக்கணக்கான மக்கள் தத்தமது சொந்த இடங்களுக்கு மீளவும், தத்தமது பழைய வாழ்க்கைகளை புதிதாக ஆரம்பிக்கவும் ஏதுவான நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. மக்களின் அனைத்து வகைப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளும் புதிய உத்வேகத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மக்கள் அண்டி வாழும் நிலைமைகளிலிருந்து உழைத்து வாழும் நிலைமைகளுக்கு மாறினர். சிறீலங்கா அரசின் சிறைக் கொடுமைகளுக்குள் அகப்பட்டிருந்த பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர்கள் விடுவிக்கப்பட்டனர். மக்கள் தமது சமூக, கலாச்சார, நடவடிக்கைகளையும் கோவில், ஆலய திருவிழாக்கள் போன்ற சமய விழாக்களையும் மிகவும் குதூகலத்துடனும், அச்சமின்றியும் நடாத்தினர்.

19-IV புலிகள் பங்குபற்றாது வடக்கு-கிழக்கில் தேர்தல் எதுவும் நடக்க முடியாது என்றிருந்த நிலையைத் தலைகீழாக மாற்றி வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபைக்கான தேர்தலை நடாத்துவதற்கான நம்பிக்கையை இந்திய அரசாங்கத்துக்கு ஏற்படுத்தியதுடன், அதனை நடாத்தும்படியான கட்டாய நெருக்குதல்களை சிறீலங்கா அரசுக்கு ஏற்படுத்தினோம். மாகாண சபைத்தேர்தலுக்கு எதிராக புலிகள் எல்லாவகைப்பட்ட

கொடுமான நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டனர். சிறீலங்கா அரசு பல்வேறு வகைப்பட்ட தந்திரங்களையும் கையாண்டது. பாரம்பரியமான தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தேர்தல்களின் போது தனிக்காட்டு ராஜாக்களாக இருந்து வந்த தமிழ்ப் பிரமுகர்கள் சிறீலங்கா அரசிடம் பின் கதவுகளால் சென்று சிறீலங்கா அரசினதும், புலிகளினதும் காலடிகளில் வீழ்ந்து கிடந்து மாகாண சபைத் தேர்தல்களை நடத்த விடாமல் தடுத்தும்படி கோரினர். மாகாண சபைத் தேர்தல்களில் பங்கு பற்றி ஈழ மக்களுக்கு ஜனநாயகத்தையும் அமைதியையும் வழங்குவதற்கு ஒத்துழைக்கும்படியும், ஈழமக்களின் உண்மையான பிரதிநிதிகள் யார் என்பதை நிரூபிக்கும்படியும் அனைத்து தமிழ் குழுக்களையும், கட்சிகளையும் நாம் கோரினோம். ஆனால் தமிழ் அமைப்புகளில் ஈழத்தேசிய ஜனநாயக விடுதலை முன்னணி மட்டுமே (ஈ.என்.டி.எல்.எஃப்) முன்வந்தது. அத்துடன் சிறீலங்கா முஸ்லீம் காங்கிரஸ், ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும் மாகாண சபைத் தேர்தலில் பங்குபற்றின. தமிழ் மக்களுக்கு விரோதமான அத்தனை சக்திகளினோடும் தந்திரங்கள் பிரச்சாரங்கள் கொடுங்கள் ஆகியவற்றிற்கு மத்தியில் நடைபெற்ற மாகாணசபைத் தேர்தலில் பங்குபற்றிய ஈழத்தேசிய ஜனநாயக விடுதலை முன்னணியினருக்கும், முஸ்லீம் காங்கிரசிற்கும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வாக்குச் சாவடிகளுக்குத் திரண்டுவந்து தமது வாக்குகளை அளித்த அனைத்து தமிழ்பேசும் மக்களுக்கும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் இரண்டாவது கட்சிக் காங்கிரஸ் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

19-V மாகாண சபைத் தேர்தலின் போது ஈழத்து மக்கள் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணிக்கு தனிப் பெரும்பான்மையை அளித்து மாகாண அரசாங்கத்தை நடாத்தும் பொறுப்பை வழங்கினர். எனினும் நாம் ஈழ தேசிய ஜனநாயக விடுதலை முன்னணியுடன் கூட்டரசாங்கத்தை அமைத்ததோடு, சிறீலங்கா முஸ்லீம் காங்கிரஸ் எதிர் கட்சியாக அமைந்த போதிலும் அதனோடு பகைமை உணர்வையோ அல்லது அதனைப் புறக்கணித்து நடக்கும் போக்கையோ

கடைப்பிடிக்காமல் அதற்கு வேண்டிய அத்தனை ஒத்துழைப்புக்களையும் வழங்கினோம். ஈழமக்களின் தேசத்தில் ஜனநாயகம் தழைத்திடவும், சமாதானம் உருவாகவும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டோம்.

20. மாகாண அரசாங்கத்தில் நாம் பொறுப்பு வகித்த பொழுது

20-1 யாரும் குறை சொல்ல முடியாத வகையில் மாகாண அரசுக்குரிய நிர்வாக அமைப்பை மிகச் சிறப்பான முறையில் உருவாக்கினோம்,

20 - II இந்திய - இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தை அடுத்து சர்வதேச நாடுகள் பல ஈழ தேசத்தினதும், ஈழ மக்களினதும் புனர் நிர்மாணத்திற்கும், புனர் வாழ்வு நடவடிக்கைகளுக்குமாக சுமார் 2000 கோடி ரூபா தந்துதவ முன்வந்தன. ஆனால், இவ்விடயத்தில் சிறீலங்கா அரசாங்கம் மிக நாகுக்கான முறைகளிலும், மிகக்கேவலமான முறைகளிலும் அவ்வுதவிகள் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு உரிய முறையில் கிடைக்காமல் செய்யும் பொருட்டு பல தந்திரங்களைக் கையாண்டது. அவை எல்லாவற்றையும் தவறாது அம்பலப் படுத்தியதுடன் அந்தந்த சர்வதேச நாடுகளின் பிரதிநிதிகளை நேரடியாக இவ்விடயத்தில் ஈடுபட வைத்தோம். ஒவ்வொரு ஆண்டும் பல கோடி ரூபா பெறுமதியான பணத்தையும் பொருட்களையும் புனர்வாழ்வு, புனர்நிர்மாண நடவடிக்கைகளுக்காக வந்து சேர வைத்தோம்.

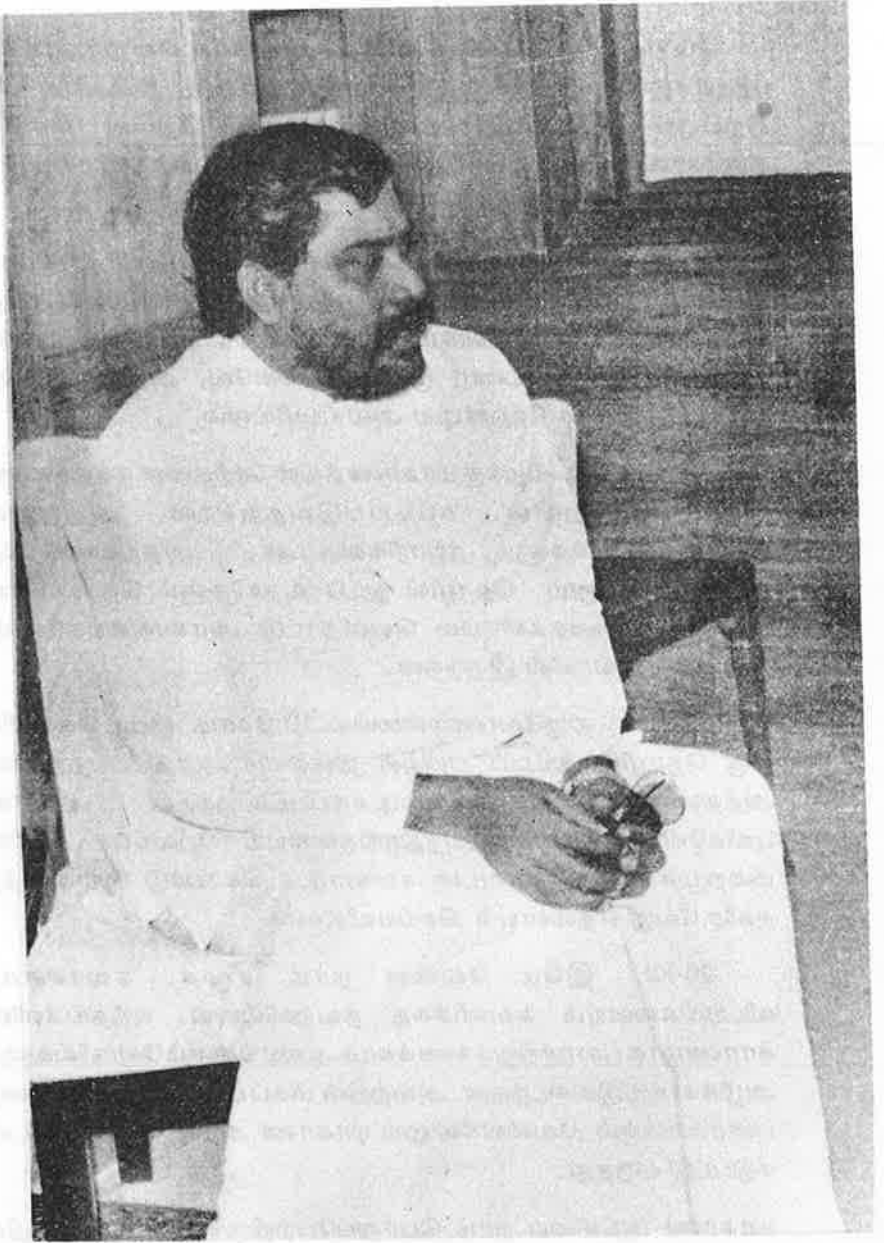
20 (III) யுத்த நிலைமைகளின் காரணமாக அழிக்கப் பட்டிருந்த அத்தனை கல்வி நிறுவனங்களின் புனர்நிர்மாண நடவடிக்கைகள் ஏறத்தாழ 75 சதவீதத்துக்கு மேல் முடிக்கப்பட்டது.

20 (IV) வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தின் வைத்திய மற்றும் சுகாதார நிலைமைகளைப் புனர்நிர்மாணம் செய்வதில் எம்மாலான அத்தனை முயற்சிகளையும் மேற் கொண்டோம். இவ்விடயத்தில் பல சர்வதேச நாடுகள் மட்டுமல்லாது வெளிநாடுகளில் இருக்கும் ஈழத் தமிழ் வைத்தியர்கள் பலர் ஆக்கபூர்வமான பல உதவிகளைச் செய்ய முன்வந்தார்கள்.

20-V வேலையற்றிருந்த வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த அத்தனை பட்டதாரிகளுக்கும் மாகாண அரசாங்கத்தில்: நிரந்தர வேலை வழங்கினோம். பல்கலைக் கழகங்கள் மூடப்பட்டிருந்ததன் காரணமாக தமது படிப்பைத் தொடர முடியாமல் இருந்த அத்தனை தமிழ்ப் பேசும் வைத்திய, மற்றும் பொறியியற் பட்டதாரி மாணவர்களுக்கும் தற்காலிகமாக மாகாண அரசுக்கு உட்பட்ட துறைகளில் வேலை வழங்கினோம்.

20-VI குடிமக்கள் தொண்டர் படையினர் என்ற பெயரில் 3000 க்கும் மேற்பட்ட வடக்கு-கிழக்கு மாகாண இளைஞர்களுக்கு பொலிஸ் படையில் வேலை வழங்கினோம். மேலும் 5000க்கு மேற்பட்ட வடக்கு-கிழக்கு இளைஞர்களுக்கு அவ்வாறான வேலைவாய்ப்புக்களை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்தோம்.

20-VII திருகோணமலையை நாம் தலைநகர் ஆக்கியதன் மூலம் திருகோணமலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பெருந்தொகையான மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்களையும், வருமான வாய்ப்புக்களையும் ஏற்படுத்தியது மட்டுமல்லாது, ஏனைய தமிழ் மாவட்டங்களிலிருந்து பெருந்தொகையனோரை திருகோணமலை மாவட்டத்திற்கு தொழில் வாய்ப்புக்களின் அடிப்படையில் வந்து குடியேறும் நிலைமையை ஏற்படுத்தினோம். ஒரு காலத்தில் தமிழர்களின் கனவுகளாக இருந்த அத்தனை விடயங்களையும் சட்டபூர்வமான வடிவங்களில் உண்மையான நடைமுறைகளாக கிக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால், இக்கால கட்டத்தில் தமிழ் ஈழத்தாயகமே தமது தாகம்' என்று கூறிக் கொள்ளும் புலிகளோ திருகோணமலை மாவட்டம் தொடர்பான எமது அரசியல் தந்திரோபாயங்களையெல்லாம் சிறீலங்கா அரசுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கும் பச்சைத் துரோகிகளாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதையும், அப்போது புலிகள் பிரேமதாசாவின் அரவணைப்பில் 'பேச்சுவார்த்தை' என்ற போர்வையில் பல கோடி பணமும் ஆயுதமும் பெற்று வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசை சீர்குலைத்து, இல்லா தொழிக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதையும் இங்கு சுட்டிக் காட்டுவது அவசியமாகும்.

தமிழ் மாகாண முதலாவது முதல்வர்
தோழர் அ. வரதராஜப்பெருமாள் அவர்கள்

20-VIII வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள நிர்வாகிகள் பற்றாக்குறையை நீக்குவதற்கான உடனடித் திட்டமாக 300 சீறப்புப் பட்டதாரி மாணவர்களைத் தெரிவு செய்து திருகோணமலையில் ஒரு முகாமைத்துவ-நிர்வாகபயிற்சியாளர் கல்லூரி ஒன்றை ஆரம்பித்தோம்.

20-IX வவுனியாவில் விவசாயக் கல்லூரி ஒன்றை ஆரம்பித்தோம். வவுனியாவை எமது தேசத்தில் இரண்டாவது தலைநகராகக் கருதினோம். இது ஏன் என்பதை ஈழத் தமிழ் மக்களால் நன்கு உணர முடியும். எனவே, அதனை இங்கு விரிவாக விளக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

20-X வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தின் அத்தனை நகரங்களும் நவீன முறையில் கட்டப்படுவதற்கான அத்தனை வரைவுத்திட்டங்களும் தயாரிக்கப்பட்டன. அதற்கான நிதி உதவியும் மற்றும் தொழில் நுட்ப உதவிகளும் தொடர்பான பேச்சு வார்த்தைகள் பல வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களோடு முடியும் தருவாயில் இருந்தன.

20-XI திருகோணமலையில் 10 கோடி ரூபா செலவில் ஒரு தொழில் நுட்பப் பயிற்சி நிலையம் ஆரம்பிப்பதற்கான அத்தனை வேலைகளும் முடிக்கப்பட்டிருந்தன. ஆனால், புலிகளோ அத்தனை இயந்திரங்களையும் சிறீலங்கா அரசின் மறைமுகமான ஆதரவுடன் களவாடிக்கொண்டு போவதைத் தவிர வேறு எதனையும் செய்யவில்லை.

20-XII இதே வேளை நாம் சமூக, கலாச்சார விடயங்களையும் கவனிக்கத் தவறவில்லை. யுத்தங்களின் காரணமாக பல நூற்றுக்கணக்காக ஆலயங்களும் கோவில்களும் அழிக்கப்பட்டுக் கிடந்தன. அவற்றின் மிகப்பிரதானமானவற்றை புனரமைக்கும் வேலைகளிலும் மாகாண அரசு அக்கறையுடன் ஈடுபட்டு வந்தது.

மாகாண ஆட்சியை நாம் பொறுப்பேற்றிருந்த காலகட்டத்தில் நாம் மேற்கொண்ட வேலைத்திட்டத்தை இத்துடன் சுருக்கிக்கொள்கின்ற போதிலும் மேற்கூறப்பட்ட விடயங்கள்

மாகாண அரசு மேற்கொண்ட செயற்பாடுகள் பற்றிய ஒரு தெளிவான கண்ணோட்டத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான சில எடுகோள்களேயாகும்.

நாம் உருவாக்கினோம்-புலிகள் அழித்தனர்

21. நாம் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் ஈழதேசத்துக்கு சமாதானத்தையும், அமைதியையும், ஜனநாயகத்தையும், வழங்குவதற்கான ஆக்கபூர்வமான வேலைகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தபோது புலிகளோ தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும்; ஈழதேசத்துக்கும் அமைதியின்மையையும், அழிவுகளையும் வழங்கிக் கொண்டு இருந்தார்கள்.

21-1 தனக்குமூக்குப் போனாலும் பரவாயில்லை, எதிரிக்குச் சகுனம் பிழைத்தால் சரி, என்னும் கணக்கில் நண்பர்கள் யார்? எதிரிகள் யார்? என்று கண்மண் தெரியாமல் தமிழ் பேசும் மக்களின் நலன்களுக்கு விரோதமாக, சிறீலங்கா அரசுக்கும், சிங்கள இனவெறியர்களுக்கும் எல்லா வகைப்பட்ட உதவிகளையும் செய்துகொண்டு இருந்தார்கள். இந்திய அமைதிகாக்கும் படைகளுக்கு எதிராகச் சண்டையிட்டது மட்டுமல்லாமல்,

21-II ஒரு நீண்டகாலக் கண்ணோட்டம் எதுவுமின்றி வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசுக்கு அதிகாரங்கள் வழங்கக் கூடாது என்றும், மாகாண அரசு அதன் செயற்பாடுகள் எதனையும் மேற்கொள்ளக்கூடிய வகையில் நிதி ஒதுக்கீடுகள் எவையும் வழங்கப்படக்கூடாது என்றும், மாகாண முதலமைச்சரின் ஒப்புதல் இல்லாமல் சட்ட பூர்வமாகக் கலைக்க முடியாத மாகாண அரசை எப்படியாவது ஏதாவது ஒரு சட்டத்தை உருவாக்கிக் கலைத்துவிடும்படியும் சிறீலங்கா அரசின் ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவிடம் புலிகள் தங்கள் சமாதானத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

21-III இவற்றைவிட புலிகளின் மற்றொரு பெரிய கோரிக்கை, இந்திய அமைதிகாக்கும் படைகளை உடனடியாக வெளியேறும் படி சிறீலங்கா ஜனாதிபதி அறிவித்தல் செய்ய வேண்டும்

என்பது. அதாவது, சிறீலங்கா அரசின் நோக்கங்களையும், தேவைகளையுமே புலிகள் தமது கோரிக்கைகளாக முன் வைத்தனர். இது சிறீலங்கா அரசுக்கு மிகவும் வசதியாகவே அமைந்தது.

கடந்த 50 ஆண்டுகளுக்குமேலாக தமிழ்மக்கள் கண்டு கொண்ட சிங்கள இனவெறி வரலாற்றையும் தமிழ்மக்கள் இவ்வளவு தூரம் துன்பப்பட வேண்டி ஏற்பட்ட வரலாறுகளையும் மூடி மறைத்துவிட்டு புலிகளும், சிறீலங்கா அரசும் தாங்கள் தங்களுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் நிலையில் இருக்கும் பொழுது இங்கு இந்தியப் படைகளுக்கு என்ன வேலை? தமிழர்களும், சிங்களர்களும் சகோதரர்கள். இதற்கிடையில் இந்தியாவுக்கு என்ன வேலை? என்று கூட்டாக கரடி விட்டார்கள்.

21-IV இக்காலகட்டத்தில் உண்மைநிலை அறிந்த கட்சி சாராத தமிழர்கள் உண்மைகளையும் அவசியமானவைகளையும் பற்றிப் பேசாமல் தாங்கள் மௌனமாக இருப்பதே தங்களுக்கு நன்மை என மௌனமாகவே இருந்துவிட்டார்கள். ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியினதும், அதன் ஆதரவாளர்களினதும் குரல்கள் தன் நலன்கள் சம்பந்தப்பட்டவையாகவே வெளியரங்கில் கருதப்பட்டன. கட்சி சாராதவர்கள் என்ற முகமூடி தரித்து திரிந்து சிறீலங்கா அரசுக்கும் புலிகளுக்கும் ஆதரவாகப் பேசியும் செயல்பட்டும் வந்த தமிழ்புத்திஜீவிகளும், தமிழ்ப்பிரமுகர்களுமே இக்காலக்கட்டத்தில் மிகப் பெரிய இனத்துரோகிகள் ஆனார்கள். இவர்கள் சிறீலங்கா அரசுக்கும் புலிகளுக்கும் தேவையான அத்தனை பிரச்சாரங்களையும் உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் மிகவும் நாசூக்கான முறைகளில் செய்து வந்தனர்.

21-V எமது ஸ்தாபனத்தில் உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் கொன்றொழிக்கும் திட்டத்துடன் புலிகள் சிறீலங்கா அரசின் படைகளுடன் கூட்டாகச் செயற்பட்டனர்.

மாகாண அரசுக்கெதிரான கூட்டுச்சதி

22. வடக்கு -கிழக்கு மாகாண அரசின் ஆட்சியை நடத்துவதற்கு ஆக மொத்தத்தில் 14மாதங்கள் மட்டுமே எமக்குக் கிடைத்தன. இதில் முதல் மூன்று மாதங்களும் மாகாண அரசுக்கான அடிப்படை நிர்வாக அமைப்புக்களைக் கட்டியெழுப்புவதில் செலவழிந்தன. அதன் பின்னர் மாகாண அரசுக்குரிய அதிகாரங்களுக்காக சிறீலங்கா அரசுடன் போராடிக்கொண்டிருந்த அதேவேளை, உரிய அதிகாரங்களை யெல்லாம் பயன்படுத்தி செய்யக் கூடிய வேலைத்திட்டங்களை எல்லாம்மேற்கொள்ளும் முனைப்புடன் துரிதமாக ஈடுபட்டோம். ஆனால் அடுத்த மூன்று மாதங்களில் சிறீலங்கா அரசுக்கும் புலிகளுக்கும் கூட்டு ஏற்பட்டதைத் தொடர்ந்து ஜனாதிபதி பிரேமதாசா இந்திய அமைதிப் படையினரை வெளியேறும்படி அறிவித்ததனால் நாம் ஏற்கனவே எதிர்நோக்கிய பல நெருக்கடிகளோடு மேலும் பல புதிய நெருக்கடிகளையும் சந்திக்க வேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. சிறீலங்கா அரசாங்கம் நிதித் தடைகள், நிர்வாகத் தடைகள், மின்சாரத் தடைகள் எனப் பல்வேறு வகைகளிலும் மாகாண அரசுக்கு எதிரான நெருக்கடிகளையும் ஏற்படுத்தியது. அத்துடன் தனது பிரச்சார சாதனங்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்தி ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணிக்கு எதிராகவும், மாகாண அரசுக்கு எதிராகவும் மிகவும் தீவிரமான பிரச்சாரங்களில் நாளும் பொழுதும் ஈடுபட்டது. எனினும், இவை எல்லாவற்றையும் மீறியபடி நாம் எமது செயற்பாடுகளை தொடர்ந்தும் மேற்கொண்டோம். இச்சந்தர்ப்பங்களில் எமக்கு ஒத்துழைப்புத் தந்துதவிய இந்திய அமைதி காக்கும் படையினருக்கு எமது நன்றியை இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானதாகும்.

கட்டாய இராணுவப் பயிற்சி - உயர்ந்த நோக்கம் - புரிதலின்மையால் சங்கடம்

23. இலங்கை ஜனாதிபதி பிரேமதாசா இந்தியப் படையினரை வெளியேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்ததைத் தொடர்ந்து ஈழ மக்களின் எதிர்காலம்

தொடர்பாக மாற்று நிலைமைகளைக் கண்டறிய வேண்டிய நிர்ப்பந்தங்கள் எமக்கு ஏற்பட்டன. இதனது ஒரு பிரதான விளைவுதான் இராணுவப் பயிற்சிகளுக்காக கட்டாய ஆள்திரட்டல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டமையாகும். அத்துடன் மக்களின் அபிப்பிராயங்களை வெளிப்படுத்தும் நோக்கங்களுடன் கையெழுத்துத் திரட்டல்கள், ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்கள், பொதுக் கூட்டங்கள் ஆகியவற்றையும் நடத்தினோம். ஆனால், பெரும்பாலும் மக்களைக் கட்டாயப் படுத்துதல் வகையாகவே மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அவற்றில் குறிப்பாக இராணுவப் பயிற்சிக்கென இளைஞர்களை ஆயிரக்கணக்கில் கட்டாயப்படுத்தித் திரட்டிய நடவடிக்கை தொடர்பாக நாம் ஓர் மீளாய்வு செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும்.

23-1 அன்றைய காலகட்டத்தின் சூழ்நிலையில் அவ்வாறான ஒரு நடவடிக்கையை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது தவிர்க்க முடியாததாக இருந்த போதிலும்; அந்த விடயத்தில் நாம் காட்டிய அவசரங்களும் முரட்டுத்தனங்களும் கட்சிக்கு ஒரு கறையை ஏற்படுத்துவதற்குக் காரணமாக அமைந்தன என்பதை நாம் விமர்சனத்தோடு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக உள்ளோம்.

23-II மக்களுக்காக நாம் ஒரு நடவடிக்கையை மேற்கொள்கின்றபோது, அந்நடவடிக்கைகள் என்னதான் அவசிய, அவசர காரணங்களைக் கொண்டிருப்பினும் அது தொடர்பாக பெரும்பான்மையான மக்கள் புரிந்து கொள்ளவும் ஏற்றுக் கொள்ளவும் தயாராக இல்லாதவிடத்து நாம் மேற்கொள்ளும். அவ்வாறான நடவடிக்கைகள் எமக்கு எதிர் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதே நாம் கற்றுக் கொள்கின்ற பாடமாகும்.

23-III கட்டாய ஆள்திரட்டல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்ட ஏனைய தமிழ்க் குழுக்களின் எல்லை மீறிய அடாவடி நடவடிக்கைகளினால் ஏற்பட்ட கெட்ட பெயர்களுக்கும் நாமே சுமையாளிகளாக வேண்டி ஏற்பட்டது.

23-IV இளைஞர்களுக்கு கட்டாய இராணுவப் பயிற்சி அளித்தல் என்பது ஒரு தவறான அல்லது தீய நடவடிக்கை அல்ல. உலகில் ஏறத்தாழ அனைத்து வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும் கட்டாய இராணுவப் பயிற்சியானது சட்டபூர்வமான விடயமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் நாட்டில் நிலவிய அரசியல் வேறுபாடுகள் இவ்விடயத்தில் நமக்கு சங்கடமான சூழ்நிலைகளையும் எதிரிகள் சுலபமாக எமக்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலைகளையும், ஏற்படுத்தின. இவ்வாறான நிலைமைகளை நாம் கணக்கில் எடுத்து தந்திரமான முறைகளில் நிதானமாக செயல்படாது எமது தவறேயாகும்.

23-V நாம் கட்டாய ஆள்திரட்டல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டபோது மக்கள் எமக்கெதிராகக் குரலெழுப்ப முடிந்தது. முறையீடுகளைச் செய்யவும், மாற்று வழிமுறைகளைக் கையாளவும் மக்களுக்கு இடமிருந்தது. வாய்ப்புக்கள் இருந்தன. ஆனால், பின்னர் மிக மோசமான முறையில் புலிகள் சின்னஞ்சிறு பாலகர்களுையெல்லாம் பிடித்து ஆயுதங்களையும் வெடி குண்டுகளையும் கொடுத்து யுத்த களத்துக்கு கட்டாயமாக அனுப்பியபோது மக்கள் ஊமைக் கண்ணீர் வடிப்பதைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறு வழியில்லாமல் போனது வேதனைக்குரிய தொன்றாகும். கைகூசாமல், வாய்கூசாமல் செயற்பட்ட தமிழ்க் கனவான்களையும், புத்திமான்களையும் இன்று காண முடியவில்லை. அதில் சிலர் தம்பி உங்களோட எண்டால் பேசலாம். மிருகங்களோட பேச ஏலுமே? என்று தமது ஜனநாயக உரிமைகளை எங்கே பிரயோகிக்கலாம் என்பதில் மிகத் தெளிவாக இருக்கிறார்கள். ஏனையவர்களோ மாமியார் உடைத்தால் மண்குடம். மருமகள் உடைத்தால் பொன்குடம்' என்ற கணக்கில் இப்போது புலிகள் சிறுவர்கள், பாலகர்களைப் பலவந்தமாகப் பிடித்து ஆயுதப் பயிற்சி கொடுத்து சிறீலங்கா இராணுவத்துடன் மோதலுக்கு அனுப்பிப் பலி கொடுக்கும் செயலை 'வயது, பால் வேறுபாடற்ற மக்கள் போராட்டம்' நடந்து கொண்டிருப்பதாக முழங்கிக் கூறுகிறார்கள்.

23-VI 1989ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் இந்திய அரசுக்கும் இலங்கை அரசுக்கும் இடையில் மாகாண அரசுக்கான அதிகாரப் பரவலாக்கல், தமிழ் பேசும் மக்களுக்கான நிரந்தரப்பாதுகாப்பு என்பன தொடர்பாக மீண்டும் ஓர் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. அவ்விடயங்கள் பற்றிப் பேசி அமூல்படுத்தும் பொருட்டு வடக்கு-கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர், இலங்கை அரசின் வெளிவிவகார மற்றும் பாதுகாப்பு அமைச்சர், இந்திய அமைதிகாக்கும் படையின் பொறுப்பதிகாரி ஆகியோர்களைக் கொண்ட ஓர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அக் குழுவின் கூட்டங்களின் போது மாகாண அரசுக்குரிய முழுமையான அதிகாரங்கள் பற்றியும் விரிவாக வலியுறுத்தினோம். அதிகாரப் பரவலாக்கலை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்துவதோடு இலங்கையின் இராணுவத்தில் இப்போதுள்ள இனவிகிதாசாரத்தின் அடிப்படையில் 20,000 தமிழர்களையும், அதே அடிப்படையில் பொலிஸ் படையில் 10,000 தமிழர்களையும் நிரந்தர அடிப்படையில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினோம். அதுவும் மூன்று வருடகால திட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தினோம். சிறீலங்கா அரசின் பிரதிநிதிகள் பயிற்சிக்காகத் திரட்டப்பட்ட விவகாரத்தைக் கிளப்பியபோது, மேற்கூறப்பட்ட அடிப்படையில் அனைத்து இளைஞர்களையும் இலங்கையின் இராணுவம் மற்றும் பொலிஸ் படைகளில் சேர்த்துக்கொள்ள முடியும் என்ற மாற்றுத் திட்டத்தையும் முன் வைத்தோம். ஆனால், சிறீலங்கா அரசின் பிரதிநிதிகளோ அதிகாரப் பரவலாக்கல் விவகாரத்தை நாசூக்காகத் தட்டிக் கழிக்க முற்பட்டதோடு, திரட்டப்பட்ட அனைத்து இளைஞர்களையும் தமது இராணுவத்தின் தற்காலிக தொண்டர் படையில் இணைத்து விடும்படி கேட்டனர். இராணுவத்தின் தற்காலிக தொண்டர் படையென்பது அரசு எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் தனது தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தி விட்டு கலைத்துவிடக்கூடிய ஒன்று. அத்துடன் அதிகாரப்பரவலாக்கல்களை ஒரு புறம் ஒதுக்கிவிட்டு இலங்கையின் இராணுவத்தில் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்துவது பற்றி

நாம் பேசுவதில் அர்த்தமில்லை என்று கருதினோம். உண்மையில் சிறீலங்கா அரசு தன்னோடு புலிகள் இருந்த துணிவை வைத்துக்கொண்டு இந்தியப் படையினரை வெளியேற்றுவதிலும், அதனோடு தொடர்பாக வலியுறுத்தப்பட்ட ஏனைய விடயங்களில் காலத்தைக் கடத்துவதிலுமே ஈடுபட்டிருந்தது. இதனை நாம் புரிந்து கொண்டிருந்த போதிலும் கட்டாயமாகத் திரட்டப்பட்ட இளைஞர்கள் விவகாரத்தையும் அன்றைய சூழலையும் பயன்படுத்தி, வரலாற்றில் முதன் முதலாக இலங்கையின் இராணுவம் இனவிகிதாசார அடிப்படையில் அமைவது தொடர்பான விரிவான விடயங்கள் அடங்கிய கூட்டறிக்கை ஒன்றில் சிறீலங்கா அரசைக் கையெழுத்திட வைத்தோம். அப்போது இளைஞர்கள் திரட்டப்பட்டது தொடர்பாக சிறீலங்கா அரசு மிகப் பெரிய அளவில் பிரச்சாரம் செய்த போதிலும், எமக்கு முன்னால் நேரடியாகவோ அல்லது இந்திய அரசுக்கோ அது தொடர்பாக எதுவும் கூறமுடியாத ஒரு நிலையை சிறீலங்கா அரசுக்கு உருவாக்கினோம்.

23-VII 1983ம் ஆண்டு திடீரென ஆட்தொகை விரிவாக்கம் செய்த போது நாம் பல அனுபவங்களை ஏற்கனவே பெற்றிருந்தும், அவை பற்றி எம்மை நாம் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளாமலும், அவ்வாறானதொரு புதிய தேவைகள் தொடர்பாக எம்மை நாம் முன்கூட்டியே தயாரித்துக் கொள்ளாமலும் இருந்துவிட்டு அதைவிட மிக அவசரமான முறைகளில் மீண்டும் நாம் ஆட்தொகை விரிவாக்கத்தில் ஈடுபட்டது சுயவிமர்சனத்துக்குரிய ஒரு விடயமாகும்.

அன்றைய காலகட்டத்தின் சூழலில் கட்டாயமானதாகவும், தவிர்க்கமுடியாததாகவும் கருதப்பட்ட கட்டாய இளைஞர் திரட்டல் விடயமானது வெவ்வேறு முனைகள் தொடர்பாக தந்ரோபாய ரீதியில் பல நன்மைகள் தந்துள்ளது. எனினும் கட்சி, தொடர்பாக மக்களின் அபிப்பிராயம் பற்றிய விடயத்தில் நாம் தோல்விகளையே தழுவிக்கொண்டோம்.

மாகாண அரசுக்கெதிராக பல்வேறு சக்திகள்

24. 1989ம் ஆண்டு இறுதிப் பகுதியில் நடைபெற்ற இந்திய நாடாளுமன்றப் பொதுத் தேர்தல் இந்திய அரசாங்கத்தை மாற்றியமைத்தது. திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களின் தலைமையிலான அரசாங்கம் தொடர்ந்திருந்தால் நிலைமைகள் வேறுவிதமாக அமைந்திருக்கும். அதுபற்றி இங்கு விரிவாகக் கூற முற்படுவதைத் தவிர்ப்பதே பொருத்தமானதாகும். 1989 நவம்பரில் இந்தியாவில் அரசாங்கத்தை அமைத்த ஜனதாதள் கட்சியினர் ஏற்கனவே பொதுத் தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது இந்திய அமைதி காக்கும் படையை எந்தவித நிபந்தனையுமின்றி திருப்பியழைப்பதாக இந்திய மக்களுக்குவாக்களித்திருந்தார்கள். அத்துடன் ஜனதாதள் கட்சியுடன் கூட்டணி அமைத்திருந்த அன்றைய தமிழக அரசின் முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள், அப்போதிருந்த சிறீலங்கா அரசு-புலிகள் கூட்டணியின் முக்கியமான ஆதரவாளராகவும் இருந்தார். இந்நிலைமைகளின் காரணமாக பதவிக்கு வந்த புதிய இந்திய அரசாங்கம் இந்தியப் படைகளை முற்றாக வாபஸ் பெறுவதிலேயே மிகுந்த அக்கறை காட்டியது. இலங்கையின் இனப்பிரச்சனை தொடர்பான தனது அத்தனை பொறுப்புக்களையும் வெறும் ராஜரீக உறவுகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையறைக்குள் உட்படுத்திக் கொண்டது. இதனால் சிறீலங்கா அரசும் புலிகளும் தமது திட்டங்களை மிகவும் உற்சாகத்துடன் தட்டிக் கேட்க ஆளில்லாமல் செயற்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறாக பல்வேறு கோணங்களிலும் எமக்கு எதிரான நிலைமைகள் தீவிரமாகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்ததால் நாம் எமது முழுத் திட்டங்களையும் மாற்றியமைக்க வேண்டியேற்பட்டது.

எதிரிகளின் சதியும் - மக்களின் மௌனமும்

25. இந்தியப் படைகள் வாபஸ் பெறப்பட்டால் இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தம் மூலம் பெறப்பட்ட, உருவாக்கப்பட்ட அத்தனை ஆக்கபூர்வமான விடயங்களும் அழிந்து போகும் என்பது மட்டுமல்ல, ஈழ மக்கள் அனைவரும் முன்னர் எப்போதையும் விட பல மடங்கு துன்பங்களுக்கு

உள்ளாக வேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்படும் என்பதை நாம் எத்தனையோ வழிமுறைகள் மூலம் ஈழ மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறினோம். ஆனால், ஈழ மக்களில் பெரும்பான்மையினர் எதுவுமே பேசாமல் மிக மெளனமாக இருப்பதிலேயே அக்கறை காட்டினர். புலிகளும் அதன் ஆதரவாளர்களும் இந்தியப் படைகள் வாபஸ் பெறப்பட்டுவிட்டால் ஈழ மக்களுக்கு சமாதானமும், ஜனநாயகமும், வளமான வாழ்வும் கிடைத்துவிடும் எனப் பிரச்சாரம் செய்தனர். சிறீலங்கா அரசும் அதே பிரச்சாரத்தையே செய்தது. இந்திய விரோத சர்வதேச சக்திகளும் இவற்றுக்குத் துணையான பிரச்சாரங்களையே மேற்கொண்டன. ஈழ மக்களின் பெரும்பான்மையினரின் மெளனங்கள் இந்தப் பிரச்சாரங்கள் அத்தனைக்கும் சம்மதம் அளிப்பவை போலவே அமைந்தன.

சிறீலங்கா அரசாங்கம்தான் விரும்பிய பிரகாரமேமாகாண அமைப்புக்கான சட்டங்களை உருவாக்கி இருந்தமை; அச்சட்டங்களுக்கும், அமைப்புக்கும் எந்தவித திட்டவாட்டமான அளவு கோலுமின்றித் தான் விரும்பியபடியே அவ்வப்போது விளக்கம் அளித்து வந்தமை; இதனால் மாகாண அரசாங்கம் போதியளவு அதிகாரங்களும் சுயாதீனமாகச் செயற்படும் ஆற்றலும் இல்லாதிருந்தமை; தமிழ்பேசும் மக்களுக்கான நிரந்தர பாதுகாப்பு தொடர்பாக அமைப்பு பூர்வமாகவும், சட்ட பூர்வமாகவும் எந்தவிதமான ஏற்பாடுகளும் சரிவர நிறைவேற்றப்படாதிருந்தமை; சிறீலங்கா அரசு படைகளும் புலிகளும் ஒருவரோடொருவர் கரம் கோர்த்து நின்று எமது உறுப்பினர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் இந்தியப் படை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டிருந்த மாவட்டங்களில் எல்லாம் படுகொலை செய்து குவித்துக் கொண்டிருந்தமை; இந்தியாவில் அப்போது ஏற்பட்ட புதிய அரசாங்கம் இலங்கை அரசோடு நல்லிணக்க உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்வதெனவும் இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தம் தொடர்பான விவகாரங்களில் மென்மையான ராஜரீகரீதியான வரையறைகளுக்கப்பால் வேறெதனையும் மேற்கொள்வதில்லையென்ற நிலைப்பாடுகள் கொண்டமை; இவை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இந்திய அமைதி காக்கும்

படை திருப்பியழைக்கப்படுவதில் ஈழ மக்களின் எதிர்காலம் தொடர்பாக எமது கட்சியின் குரல்களுக்கும், அது முன்னெடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கும் ஈழ மக்களின் பெரும்பான்மையினர் தமது ஆதரவை வெளிப்படையாக முன் வந்து வெளிப்படுத்தத் தயாராக இல்லாதிருந்தமை ஆகிய பல்வேறு நிலைமைகளும் ஒட்டு மொத்தத்தில் நிலவியதனால் - இந்நிலைமைகள் ஈழ மக்களுக்கு பெரும்பாதகமான சூழ்நிலைமைகளை உருவாக்கப் போகின்றன என்பதை நாம் தெரிந்திருந்த போதிலும் - நாம் உடனடியாக ஒரு பின்வாங்கல் திட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்துவதைத் தவிர எமக்கு வேறு மாற்று வழியேதும் இருக்கவில்லை.

மாகாண அரசை எதிர்நோக்கிய ஆபத்தும் 19 அம்ச திட்டமும்

26. புலிகளின் எதேச்சாதிகார இராணுவ நடவடிக்கைகளினாலும், புலிகள் உட்பட தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இருந்த வேறு சில அரசியல் சக்திகள் புரிந்த துரோகங்களினாலும் ஈழ மக்களின் சுதந்திர ஈழத்திற்கான போராட்டம் திசை திரும்பியும் சீரழிந்தும் போயிருந்த ஒரு நிலையிலேயே இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலம் கிடைக்கும் சமாதானம், ஜனநாயகம் ஆகியவற்றால் ஈழத்து மக்களின் எதிர்காலப் போராட்டமும் அதன் முன்னேற்றமும் சரியான வழியில் செல்லக்கூடிய வகையான சூழல்கள் ஏற்பட அல்லது ஏற்படுத்தப்பட வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்புக்களுடனேயே நாம் அந்த சமாதான உடன்பாட்டை ஏற்றோம். அது நிறைவேறுவதற்காக கடுமையாக உழைத்தோம்.

ஆனால், காத்திரமான ஏற்பாடுகள் முழுமையாக மேற்கொள்ளப்படுவதற்கு முன்பே இந்திய அமைதிகாக்கும் படைகளை முற்றாக வாபஸ் பெறும் நடவடிக்கைகளை இந்திய அரசாங்கம் தீவிரமாக மேற்கொண்டிருந்ததால் வெறுமனே இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தக் காகிதங்களால் எந்தவிதத்திலும் சமாதானத்திற்கோ, ஜனநாயகத்திற்கோ, சட்டத்தின் ஆட்சிக்கோ, சரீரீதியான பாதுகாப்பிற்கோ எந்தவித

உத்தரவாதமும் இருக்க மாட்டாது என்பதை முன்கூட்டியே புரிந்துகொண்ட நாம் அதன் அடிப்படையிலான எமது தற்காலிக பின்வாங்கல் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு முன்னர் நாம் எமது எதிர்காலத்திற்கான அரசியல் ரீதியான கொள்கை நிலைப்பாட்டை மகாகாண சபை மன்றத்திலேயே முன் வைக்க வேண்டியது அவசியமாயிற்று.

இவ்வாறான ஒரு கட்டத்திலேயே நாம் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு, ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள் அரசியல் தீர்வு காணும் பொருட்டு நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான 19 கோரிக்கைகளை உள்ளடக்கிய ஓர் அரசியல் தீர்வுத் திட்டத்தை முன்வைத்து, அதனை சிறீலங்கா அரசு நடைமுறைப்படுத்தாத பட்சத்தில் தனியான சுதந்திர ஈழப் பிரகடனத்தை மேற்கொள்ளுதல் என்ற எமது முன்மொழிவை மாகாண சபைத் தீர்மானமாக நிறைவேற்றினோம்.

ஒரு பக்கம் ஈழமக்களின் போராட்டம் சீர்குலைவுகளுக்கும், குழப்பமான சூழ்நிலைமைகளுக்கும் உள்ளாகி இருக்கும் ஒரு நிலை, மறுபுறம் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி முன்னர் எப்போதையும் விட மிக அதிகமான நெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாகியிருக்கும் நிலை, இன்னொருபுறம் இந்தியாவில் 1987க்கு முன்னர் இருந்த நிலை தற்போது இல்லை ... இவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலையில் நாம் தனியான சுதந்திர ஈழம் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்து ஈழமக்களின் போராட்டத்தை முன்னெடுப்பது சாத்தியமா என்பது விவாதத்துக்குரிய விடயமாகும். இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்னைய கால கட்டத்தில் சுதந்திர ஈழமே ஒரே தீர்வு என முன்வைத்துப் போராடிய ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி, பின்னர் சூழ்நிலைகளின் மாற்றங்களினால் ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள் ஒரு தீர்வை இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தம் முன் வைத்தபோது அதனை வெறுமனே ஏற்றுக்கொண்டது மட்டுமல்ல, நேர்மையுடன் அதன்படி செயல்பட்டது. அதனை நடைமுறையில் நிறைவேற்றுவதற்காகப் பல தியாகங்கள் புரிந்தது. மாகாண அரசமைப்பை ஏற்றது.

அதற்கான தேர்தலில் பங்கு பற்றியது. மாகாண அரசின் ஆட்சியை ஏற்றுச் சிறப்புற நடத்தியது. ஆட்சியில் இருந்தபோதும் மாகாண அரசின் அதிகாரங்களுக்காக விட்டுக் கொடுக்காது போராடியது. ஈழ மக்களின் பாதுகாப்பு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களுக்காகவும் பல்வேறு தந்திரோபாய முறைகளையும் பாவித்து போராடியது. ஆனால், இந்தியா தான் அளித்த வாக்குறுதிகளையும், இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தின் ஊடாக தான் ஏற்றுக் கொண்ட பொறுப்புக்களையும் நிறைவேற்றாது வாபஸ் வாங்கிய போது நாமும் தவிர்க்க முடியாமல் பின்வாங்க நேரிட்டது. இந்நிலையில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஈழ மக்களின் எதிர்காலம் தொடர்பான தனது அடிப்படை அரசியல் கொள்கை நிலைப்பாட்டை ஈழ மக்களின் முன்னும் உலகத்தின் முன்னும் தெளிவுபட முன் வைப்பது அவசியமாயிற்று. இந்நிலையிலேயே நாம் இத்தீர்மானத்தை மாகாண சபையில் முன்மொழிந்து நிறைவேற்றினோம்.

இதில் குறிப்பிடப்படவேண்டிய மற்றொரு முக்கியமான விடயம் என்னவெனில் எம்மால் முன்மொழியப்பட்டு, மாகாண சபையால் நிறைவேற்றப்பட்ட அத்தீர்மானம் வெறுமனே கண்முடித்தனமான தனியான சுதந்திர ஈழக் கோரிக்கையை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. மாறாக, ஒன்றுப்பட்ட இலங்கைக்குள் ஓர் சரியான அரசியல் தீர்வு எப்படிப்பட்டதாக, என்னென்ன விடயங்களுக்கு எவ்வெவ்வாறான அடிப்படையில் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்பதையே வலியுறுத்துகின்றது. அது சாத்தியப்படாது போகுமிடத்து மட்டுமே சுதந்திர ஈழம் அமைக்கப்படுவதற்கான போராட்டத்தை மீண்டும் தொடர்வது என்பதையே அது குறிக்கின்றது.

ஆனால், சிறீலங்கா அரசும், அதற்கு சார்பான சர்வதேச சக்திகளும் மாகாண அரசினால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானத்தில் உள்ள ஒன்றுப்பட்ட இலங்கைக்குள் தீர்வு காணப்படுவதற்கான 19 கோரிக்கைகள் அடங்கிய பகுதியை மறைத்து விட்டன. ஏனெனில், அப்பகுதியைப் பற்றிப் பேசினால்

சிறீலங்கா அரசாங்கம் அம்பலப்பட்டு விடும் என்பதனால் அவை மிகத் தந்திரமாக அப்பகுதியினை மறைத்துவிட்டு சுதந்திர ஈழம் பற்றிக் குறிப்பிடும் பகுதியை மட்டுமே பெரிது படுத்தி எம்மை ஒரு பிடிவாதமான பிரிவினைவாதிகள் என முத்திரை குத்த முயற்சித்தன. ஆனால், அதே வேளை எமது நட்பு சக்திகளும் கூட அவ்வாறே புரிந்து கொண்டமை எமது பிரச்சாரத்தின் தோல்வி என்றே நாம் ஒப்புக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

தமிழ் மாகாண அரசின் சொத்துக்களை சூறையாடிய புலிகளும் ஆசீர்வதித்த இனவெறி அரசும்

27. சிறீலங்கா அரசுக்கும் புலிகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட உறவு நீண்ட காலத்துக்கு நீடிக்காது என்பதில் எமக்கு எவ்வித சந்தேகமும் இருக்கவில்லை.

நாம்பின்வாங்கியதைத் தொடர்ந்து வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையும் அரசாங்கமும் நடைமுறையில் செயலற்றுப் போனது. மாகாண சபையைக் கலைக்கும் அதிகாரம் சட்டபூர்வமாக சிறீலங்கா அரசுக்கு இல்லாமல் இருந்ததால் சிறீலங்கா அரசு புலிகளின் கோரிக்கை என்ற பெயரில் புதியதொரு சட்டத்தை நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டுவந்து மாகாண சபையை உத்தியோகபூர்வமாகக் கலைத்தது. மறுபுறம் புலிகள் சிறீலங்கா அரசின் ஆசியுடனும் ஆதரவுடனும் ஈழ மக்கள் மத்தியில் சுதந்திரமாகத் தமது நாடகத்தை ஆரம்பித்தனர். மாகாண அரசுக்குச் சொந்தமான பொதுச் சொத்துக்களையெல்லாம் சிறீலங்கா அரசு படைகளின் உதவியுடன் புலிகள் கொள்ளையடித்துச் சென்றனர். புலிகள், தாமும் தமது நண்பர்களான சிறீலங்கா அரசினூடாகவும், அப்போதிருந்த தமிழக அரசினூடாகவும் எமது கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்துக்கு ஆதரவாக நின்று எமது ஆதரவாளர்களுக்கும் எவ்வளவு துன்பங்களையும் நெருக்கடிகளையும் ஏற்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவையும் புலிகள் செய்தனர். ஈழ மக்களுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்து விட்டது போன்ற ஒரு மாயையை ஈழ மக்கள் மத்தியிலும் உலகெங்கும்

உள்ள தமிழர்கள் மத்திலும் ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் புலிகளும், புலிகளின் ஆதரவாளர்களும் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். இதே வேளை இந்தியப் படைகள் வாபஸ் பெறப்பட்டவுடன் இலங்கையின் இனப்பிரச்சனை எல்லாம் தீர்ந்துவிட்டது, இலங்கையில்தமிழ்மக்கள் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்கிறார்கள் என்ற வகையிலான பிரச்சாரத்தை சிறீலங்கா அரசாங்கமும் உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளிலும் மேற்கொண்டது.

சிறீலங்கா அரசினதும், புலிகளினதும் இந்த ஏமாற்றுவித்தை நாடகங்கள் எல்லாம் இந்தியப் படைகள் இலங்கையை விட்டு வெளியேறி ஏறத்தாழமுன்று மாதங்களுக்கு மேல் நீடிக்க வில்லை.

சிறீலங்கா அரசினது இனமேலாதிக்க வெறியும், புலிகளின் கட்டுப்பாடற்ற எதேச்சதிகார ஆட்சி வெறியும், இரண்டு பகுதியினரதும் சமாதான, ஜனநாயக விரோதத் தன்மைகளும் தத்தமது சுயமுகங்களைத் தாமாகவே அம்பலப்படுத்திக் கொண்டு மீண்டும் ஒருவரோடொருவர் மோதலில் இறங்கும் நிலையை உருவாக்கின.

இந்த இரண்டு குரூரமான கோமாளிகளினதும் நாடகங்கள், மோதல்கள் ஆகியவற்றின் மத்தியில் அகப்பட்டுக் கொண்ட ஈழத்து மக்கள் முன்னெப்பொழுதும் இல்லாதவாறு பல மடங்கு துன்பங்களுக்கும், துயரங்களுக்கும், இழப்புக்களுக்கும் உள்ளாகினர் - தொடர்ந்தும் உள்ளாகிக் கொண்டு இருக்கின்றனர்.

பல்வேறு நெருக்கடிகள், மிரட்டல்கள் மத்தியிலும் மாகாண அரசின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்து கொண்டு மாகாண அரசைச் சிறப்புற அமைப்பதிலும், அதனைச் சிறப்புற செயற்படுத்துவதிலும் எம்முடன் ஒத்துழைத்து செயல்பட்ட அத்தனை அரசாங்க நிர்வாகிகளுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும், உத்தியோகத்தர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றியை இத்தருணத்தில் குறிப்பிடுவது அவசியமாகும்.

28. எமது மக்களின் இன்றைய நிலை

28-I இன்று ஈழத்து மக்கள் துன்பங்களும், துயரங்களும், இழப்புகளும், அல்லல்களும் தவிர வேறெதற்கும் உரிமையற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒருபுறம் புலிகள், மறுபுறம் சிறீலங்கா இராணுவம் இவை இரண்டுக்கும் இடையில் அகப்பட்ட மக்கள் - உலகத்தில் யாராலும் இன்றைய பிரதான விடயமாகக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படாத அப்பாவிகள் என்ற நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்று ஈழப் பிரதேசத்தில் உள்ள அனைத்துத் தமிழ் மக்களும் அகதிகளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அகதி முகாம்களில் கூட அவர்கள் நிம்மதியாகத் தூங்க முடியாத நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பேரோடும், புகழோடும் கல்வித் திறமையோடும், கட்டுப்பாட்டோடும், சுயபலத்தோடும், மதிப்போடும் வாழ்ந்த எமது மக்கள் சமுதாயம், இன்று கூனிக் குறுகி தாங்கள் பெற்ற செல்வாக்குகளை எல்லாம் இழந்து தீண்டத் தகாதவர்கள், நம்பத் தகாதவர்கள் என்ற கெட்ட பெயர்களோடு அஞ்சியும், அண்டியும் வாழவேண்டிய ஒரு சமூகமாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றனர்.

28-II கடந்த 10 ஆண்டுகளில் அரசியல் காரணங்களுக்காக தமிழ் மக்கள் சமுதாயத்தில் 30,000 பேர்களுக்கு மேற்பட்டோர் படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 6,000க்கு மேற்பட்டோர் காணாமல் போயிருக்கிறார்கள். இதில் புத்திஜீவிகளாகவும், அரசாங்க உயர் அதிகாரிகளாகவும், நிர்வாகிகளாகவும், போராளிகளாகவும் 5,000க்கு மேற்பட்டோர் புலிகளால் குரூரமாகப்படுகொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டரை லட்சத்துக்கு மேற்பட்டோர் இந்தியாவில் அகதிகளாக இருக்கின்றனர். அதில் ஒன்றரை லட்சத்துக்கு மேற்பட்டோர் தமிழ்நாட்டில் அகதி முகாம்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றுமொரு இரண்டரை லட்சத்துக்கு மேற்பட்டோர் மேலைத் தேய நாடுகளில் அகதிகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவை எல்லாவற்றையும் விட சொந்த மண்ணை விட்டு வெளியேறாத தமிழ் மக்களின் நிலையோ சொல்லி மாளாத அளவுக்கு துன்பங்களும், துயரங்களும் நிறைந்தனவாக இருக்கின்றன.

நாளும் பொழுதும் துப்பாக்கி வேட்டுக்கள், குண்டுவிச்சுக்கள், கொலைகள், அழிவுகள், ஆட்கடத்தல்கள், சிறீலங்கா இராணுவத்தின் சுற்றி வளைப்புக்கள், பழிவாங்கற் படுகொலைகள், புலிகளின் சிற்றூரவை போரூரவைத் தலைவர்கள் எனப் படுவோரின் காட்டுமிராண்டி ஆட்சிகளும், கப்பங்களும், வரிகளும், புலிகளுடன் பங்கு போட்டுக் கொள்ளும் கள்ளச் சந்தைக்காரர்களினதும், வியாபாரிகளினதும் கொள்ளை லாபங்கள், புலிகளின் தடைகள், சொத்து பறிமுதற் சட்டங்கள் மற்றும் அவை தொடர்பான நடவடிக்கைகள். புலிகளின் சந்தேகத்துக்கு உட்படுவோர் மீது புலிகள் நடத்தி வரும் மிருகத்தனத்தையும் மிஞ்சிய கொடூரங்கள்.

சிறீலங்கா இராணுவத்துடன் சேர்ந்து செயலாற்றி வரும் சில தமிழ்க் குழுக்களின் கொள்ளைகள், வழிப்பறிகள், கப்பங்கள், ஆயுதமுனை மிரட்டல்கள், இவை எல்லாவற்றிற்கும் மத்தியில் எமது ஈழத் தமிழ் மக்கள் வாய்மூடி மௌனிகளாக, எல்லாத் துன்பங்களையும் துயரங்களையும் சகித்துக் கொள்பவர்களாக, எவர் என்ன சொன்னாலும் தலையாட்டிக் கேட்டுக் கொண்டு மௌனமாக இருப்பவர்களாக, எவர் என்ன சொன்னாலும் தட்டிக் கேட்காமல் செய்பவர்களாக, இவை பற்றிச் சிந்திப்பதற்கும் உரிமையற்றவர்களாக, அடுத்தவர்களின் ஆயுத முனைகளால் தடுக்கப்பட்டவர்களாக உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு காலம் போக்க வேண்டிய ஓர் நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எமது மக்கள் சுயமாக வாழுவதை, சுயமாக சிந்திப்பதை அவர்களைச் சூழ்ந்து நிற்கும் யாருமே இன்று அனுமதிக்கவில்லை. மாறாக, யார் எந்த நேரத்தில் தமது உயிரைப் பறிப்பார்கள் என்று தெரியாமல் அஞ்சி நடுங்கி, கூனிக் குறுகி எப்படி நாட்கள் கடக்கின்றன என்று தெரியாமலேயே சீவித்து வருகிறார்கள்.

28-IIIஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் அன்புக்குரிய சகோதரரும், இந்திய மக்களின் மனங்களை, கொள்ளை கொண்ட இந்தியத் தேசியத் தலைவருமாகிய திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் புலிகளால் படுகொலை செய்யப்

பட்டதைத் தொடர்ந்து இந்தியாவில் தஞ்சம் புகுந்திருக்கும் இரண்டு வட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட ஈழத் தமிழ் மக்கள் பெரும் நெருக்கடிகளுக்கும், விரக்திகளுக்கும், குழப்பங்களுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் அகதிகளாகத் தஞ்சம் புகுந்திருக்கும் ஈழத் தமிழ் மக்கள் மீது உள்ளூர் அரசாங்க அதிகாரிகளும், பொலிஸ்காரர்களும் பல நெருக்கடிகளைக் கொடுத்து வருகின்றனர். - தமிழ் நாட்டில் அரசியல் தலைவர்களில் பலர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஈழத் தமிழர்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டும் என்று பகிரங்கமாகப் பிரச்சாரம் செய்துவருகின்றனர். தமிழ்நாட்டின் சாதாரண பெரும்பான்மையான மக்களோ 'இலங்கைத் தமிழர்கள் சிங்கள அரசுக்கு எதிராக உதவிகேட்டார்கள். இந்தியா உதவி செய்தது. பின்னர் இந்தியப் படையையே இலங்கைக்கு அனுப்பிது. புலிகள் இந்தியப் படையகளுக்கு எதிராகச் சண்டை யெ்தார்கள். இலங்கைத் தமிழர்கள் இந்தியப் படையையே வெளியேறு என்றார்கள். இந்தியப்படையக இலங்கையை விட்டு வெளியேறிய பின் புலிகள் இலங்கை அரசுப் படையோடு சண்டை செய்தார்கள். அகதிகளாக மீண்டும் இலங்கைத் தமிழர்கள் இந்தியாவுக்கு வந்தார்கள். கடைசியாக இந்தியாவின் தலைவரான ராஜிவ் காந்தி அவர்களையே கொலை செய்து விட்டார்கள். இனியும் எதற்காக இலங்கைத் தமிழர்கள் இந்தியாவில் இருக்க வேண்டும்?' என்று சிந்திக்கிறார்கள்.

இதேவேளை, ஈழத் தமிழ் மக்களை புலிகளிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டும் நிலைமைகளோ, இந்தியா இலங்கைத் தமிழ்மக்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற கோரிக்கைகளோ வலுவாக இல்லை. இந்திய அரசாங்கம் 1987ம் ஆண்டில் இலங்கையுடன் செய்துகொண்ட இந்திய-இலங்கை உடன் படிக்கை, அது தொடர்பாக தனது பொறுப்புக்கள் கடமைகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் ஒரு புறம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, இலங்கைத் தமிழ் அகதிகள் பிரச்சினையைத் தனது நாட்டின் தென்பகுதியில் ஏற்பட்டிருக்கும் சட்ட ஒழுங்குப் பிரச்சினையாக

மட்டும் கருதி எவ்வளவு தூரம் இலங்கை அகதிகளை மீண்டும் இலங்கைக்கு திருப்பி அனுப்பிவிட வேண்டுமோ அதைச் செய்வதிலேயே அக்கறை காட்டி வருகிறது.

இந்நிலைமைகளால் ஈழத் தமிழ்மக்கள் மிகவும் இக்கட்டான சூழ்நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். உண்மையில் இக்கஷ்டங்களும் துன்பங்களும் அகதி முகாம்களில் பல்வேறு சிரமங்களைத் தாங்கிக் கொண்டு வாழும் சாதாரண ஈழத் தமிழ் அகதிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. புலிகளும் புலிகளின் ஆதரவாளர்களும் தமிழ் நாட்டில் மிகவும் வசதிகளுடனும், சுதந்திரமாகவும் கள்ளக் கடத்தல், வெளிநாடுகளுக்கு கள்ளத் தன்மாக ஆட்களை அனுப்புதல், போதை மருந்து வியாபாரம் மற்றும் பல்வேறு வகைப்பட்ட சமூக விரோத தொழில்களைச் செய்து கொண்டு வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

புலிகள் இந்தியாவின் தேசியத் தலைவரைக் கொன்றுவிட்டார்கள் என்று ஆத்திரம் கொள்ளும் இந்திய, தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்கள் இவற்றை வேறுபடுத்தி தெளிவாகக் கண்டுகொள்ளாமல் இருப்பதும் செயற்படுவதும் தான் எமக்குக் கவலை அளிக்கின்றது.

28-IV 1958, 1977, 1983 ஆகிய கால ஆண்டுகளில் இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்களின் போது கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு என்று ஓடிய தமிழ் மக்கள் இப்போது பாதுகாப்புத் தேடியும், பாதுகாப்பும் தொழிலும் கிடைக்கக்கூடிய வெளிநாடுகளுக்கு ஓடுவதற்காகவும் பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்துக்கொண்டு கொழும்பை நோக்கி ஓடி வருகிறார்கள் என்பது ஈழமக்கள் போராட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள ஓர் குழப்பமான திருப்பத்தை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஒரு தமிழர் குடும்பம் வெளியேறினால் அவர்களின் அசையும், அசையாச் சொத்துக்கள் அனைத்தும் புலிகளின் உடமையாகி விடுகின்றது என்பதால் புலிகளுக்கு மகிழ்ச்சி. ஒரு தமிழன் குடும்பம் கொழும்புக்கு வந்து அதிலுள்ள இளைஞர்கள் ஐரோப்பா செல்வதால், தமிழ் இளைஞர்கள் சனத்தொகை

குறைகிறது. அத்துடன், அவ் இளைஞர்கள் வெளிநாடுகளில் உழைத்து தமது பெற்றோர்களுக்கு அனுப்பும் வெளிநாட்டுச் செலாவணி இலங்கை அரசாங்கத்துக்கு உதவுகிறது. அதனால் இலங்கை அரசாங்கம் மகிழ்ச்சி கொள்கிறது. ஆக, மொத்தத்தில் தமிழர்களின் துன்பத்தில் இந்த புலிகள், இலங்கை அரசு ஆகிய இரு பகுதியினரும் மகிழ்ச்சி கொள்கின்றனர்.

28-V வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம் என்னும் ஈழத் தமிழர் தாயகத்தின் வடக்கில், அதிலும் குறிப்பாக 10 லட்சம் பேருக்கு மேல் வாழும் யாழ்ப்பாணத்தை புலிகளின் சட்டபூர்வமற்ற, உலக நியாயம், அங்கீகாரம் எதுவுமற்ற ஓர் ஆட்சியை தொடர்ந்தும் அனுமதிப்பதன் மூலம் துன்பப்படுபவர்கள் தமிழர்கள் தானே, அது மட்டுமல்லாமல் சமாதானம், ஜனநாயகம் நிலவினால் தமிழ்ப்பகுதிகளில் அரசாங்கம் கல்வி, சுகாதாரம், சாலைகள், தெருக்கள் சீர் செய்தல், மின்சார விநியோகம், உணவு விநியோகம், வேலை வாய்ப்புக்கள் என்று இன்னும் பல துறைகளுக்கு பல நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் சிறீலங்கா அரசாங்கத்தினால் செலவு செய்ய வேண்டி ஏற்படும். இப்போது யுத்தம் என்ற காரணத்தால் வடக்கு கிழக்கில் எந்தவித செலவும் செய்ய வேண்டிய அவசியமோ நிர்ப்பந்தமோ சிறீலங்கா அரசுக்கு இல்லை. அதனால் அந்தப் பணத்தை தெற்கில் சிங்களப் பகுதிகளின் அபிவிருத்திக்குச் செலவு செய்யலாம் என்பதில் சிறீலங்கா அரசு மகிழ்ச்சி கொள்கிறது.

மறுபுறம் புலிகளோ 10 லட்சத்துக்கு மேற்பட்ட மக்கள் மீது நாம் யாருமே கேள்வி கேட்காமல் சட்டமற்ற, யாருக்குமே பதில் சொல்லத் தேவையில்லாத எதேச்சாதிகார ஆட்சி நடாத்தும் வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது என மகிழ்ச்சி கொள்கிறார்கள். ஆக, இங்கும் இந்த இரண்டு பகுதி மக்கள் விரோத சக்திகளும் எமது மக்களின் துன்பத்தில் மகிழ்ச்சியையே அனுபவிக்கிறார்கள்.

28-VI எமது மக்கள் 1977க்கு முன்னர் ஒன்றுபட்ட இலங்கையில் சிங்களவர்களோடு சமமாக வாழுவதற்கு உரிமை கிடைக்க வேண்டும் எனக் கோரினர். 1977க்குப் பின்னர் சுதந்திர

ஈழமே ஒரே தீர்வு என முடிவு கொண்டிருந்தனர். தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதப் போராட்டம் மூலம் சுதந்திர ஈழத்தை அடைய முடியும் என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தனர். 1986ம் ஆண்டு புலிகள் ஏனைய இயக்கங்களைத் தாக்கி அழிக்கும் நடவடிக்கைகளில் இறங்கியதைத் தொடர்ந்து சுதந்திர ஈழத்தில் நம்பிக்கை இழந்த மக்கள்; அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளுடன் கூடிய சமாதானம் ஏற்படாதா என ஏங்கினர். இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தமும் இந்தியப் படையின் வருகையும் அவற்றை ஏற்படுத்துமென எதிர்பார்த்தனர். ஆனால், இந்தியப் படையினருக்கும், புலிகளுக்கும்மிடையில் யுத்தம் தொடங்கியதைத் தொடர்ந்து மக்கள் எதுவும் சொல்ல முடியாத சூழ்நிலைக்கு உள்ளாகினர். 1990ம் ஆண்டு இந்தியப் படையினர் வாபஸ் பெறப்பட்டு மாகாண அரசும் இல்லாமல் போய், சிறீலங்கா அரசும் புலிகளும் மீண்டும் யுத்தத்தில் இறங்கிய பின்னர்தான் மீண்டும் தமது இக்கட்டான நிலையை உணர்ந்த எமது மக்கள் இப்போது வெறுமனே சமாதானம் மட்டும் ஏற்பட்டால் போதும் என்று வானத்தைப் பார்த்து ஏங்கிய நிலையில் இருக்கின்றனர். இவ்வாறு எமது மக்களின் அபிலாசைகள் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்றம் பெற்று வீழ்ச்சியடைந்திருப்பதை நாம் அடையாளம் கண்டு கொள்வது மிகவும் அவசியமாகும்.

பொதுவாக மக்கள் தமது கடந்த கால மற்றும் எதிர்காலம் தொடர்பான விடயங்கள் அத்தனையையும் மொத்தத்தில் கணக்கிலெடுத்து தமது நீண்டகால அபிலாசைகளைத் தெரிவிக்க முற்படுகிறார்கள் என்று கூறி விட முடியாது. இது எமது மக்களுக்கு மட்டுமல்ல, அண்மைக் காலத்தில் உலகம் முழுவதும் நடைபெறும் மாற்றங்களை நாம் அவதானிக்கும் போது பொதுவாக உலக மக்கள் அனைவரும் அவ்வாறு தான் செயற்படுகிறார்கள். ஆனால், மக்களின் உண்மையான அரசியற் பிரதிநிதிகள், தலைவர்கள் அவ்வாறு செயற்பட முடியாது, செயற்படவும் கூடாது.

28-VII இன்றைய எமது மக்களின் நிலை, எந்த அரசியற் தீர்வுபற்றியும் சிந்திக்கத் தயாராக இல்லாத ஒரு நிலையாகும்.

அரசியல் தீர்வு என்பது வெறும் சமாதானம் என்று இருந்தால் மட்டும் போதுமானது என்பதே மக்களின் நிலை. ஆனால், ஒருங்கிணைந்த வட-கிழக்கு மாகாணம், மாகாண அரசுக்கான தெளிவான அதிகாரப்பரவலாக்கல்கள், சிங்களக் குடியேற்றங்கள், சிங்களவர்களை மட்டுமே கொண்ட அரசு ஆயுதப்படைகள் ஆகியவை தொடர்பாக திட்டவாட்டமான அரசியல் தீர்வுகளை சிறீலங்கா அரசுடன் காணாமல், சமாதானம் என்பது வெறுமனே கூட ஏற்பட முடியாது என்பதை தொகுத்து உணர்ந்து பார்க்கக்கூடிய நிலையில் எமது மக்கள் இன்று இல்லை என்பதுவே உண்மையாகும்.

இவை தொடர்பாக தெளிவான புரிதல்களை எமது மக்களுக்கு வழங்க வேண்டிய கடமைகளும், மறுபுறம் இவை தொடர்பாக சரியான அரசியல் நிலைப்பாடுகளை எடுத்துச் செயற்பட வேண்டிய கடமைகளும் எமக்கு உண்டு என்பதை இந்த காங்கிரஸ் வலியுறுத்துகின்றது.

பகுதி II

சிறீலங்கா அரசு

1. இலங்கையில் காலனித்துவ ஆட்சிநடாத்திய பிரித்தானியர்களினால் இந்த நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் தொடக்கம் 1940வரை உருவாக்கப்பட்டும், போஷித்து வளர்த்து விடப்பட்டதுமான அரசியல் மற்றும் அரசியல் அமைப்பு முறையின் விளைவாகவும், பின்னர் அதைத்தொடர்ந்து இலங்கையர் என்ற பெயரில் மாறி மாறி ஆட்சி புரிந்த சிங்கள இனமேலாதிக்கவாதிகள்மேற்கொண்டுவந்த அரசியல் செயல்முறை (Political Process) யின் விளைவாகவும் இன்று சிறீலங்கா அரசானது,

- I. இலங்கையில் வாழும் தமிழ்பேசும் மக்களின் மீதான நீண்ட கால யுத்தம்.
- II. பகிரங்கமான சிங்கள இனமேலாதிக்க அரசியல் விளம்பரங்கள்.
- III. அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகள், மனித உரிமைகள் அனைத்தையும் நிராகரித்துச் செயற்படும் எதேச்சாதிகார ஆட்சி முறை.

ஆகிய மூன்றும் ஒருசேர செயற்படுத்தப்படுவதாக அல்லாமல் வேறுவகையில் உயிர்வாழ முடியாத நிலைமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

2. சிறீலங்கா அரசின் அனைத்து அமைச்சுக்களிலும் பாதுகாப்பு அமைச்சே இன்று தலையானது. அரசின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் பாதுகாப்பு அமைச்சே பெரும்பான்மைநிதியையும் அதிகாரத்தையும் பெறுகிறது. ஏனைய அனைத்து அமைச்சுக்களும் பாதுகாப்பு அமைச்சைச் சுற்றியே செயல்படுகின்றன. நாடாளுமன்றத்தின் விவகாரங்களிலும் பாதுகாப்பு அமைச்சும் பாதுகாப்புவிவகாரங்களுமே பிரதான

இடத்தை வகிக்கின்றது. அவ்வப்போது தேர்தல்கள், நாடாளுமன்றம் என்பன இருப்பினும் அவையெல்லாம் நடைமுறையில் வெறும் கண்துடைப்பு விவகாரங்களாகவே அமைகின்றன. உண்மையில் இன்றைய சிறீலங்கா அரசு உலகில் உள்ள எந்தவொரு இராணுவ சர்வாதிகார ஆட்சிக்கும் குறையாத எதேச்சாதிகாரத் தன்மையுடன் செயற்படுகின்றது.

இந்நிலைமைகளுக்குக் காரணம் இலங்கையில் தமிழ்மக்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் வடக்கு-கிழக்கில் நடைபெறும் யுத்தமே எனக் காரணம் காட்டலாம். ஆனால், அது தவறாகும். இலங்கையில் வடக்கு-கிழக்கில் நடைபெறும் யுத்தம் உண்மையில் சிறீலங்கா அரசினால் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் நடத்தப்படும் யுத்தமாகும்.

சிறீலங்கா அரசு கடைப்பிடித்து வரும் சிங்கள இன மேலாதிக்க அரசியலினாலும் அதன் ராஜாங்க தந்திரோபாயங்களினாலும் அதன் இராணுவ மேலாதிக்க வளர்ச்சி பெரும்பான்மையான சிங்கள மக்களின் கண்களுக்கு முடிமறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உலகில் ஜனநாயகம் பேசும் நாடுகள் கூட தத்தமது நலன்கள் காரணமாக இதனைக் கண்டுகொள்ளத் தயாராக இல்லை.

3. சிறீலங்கா அரசாங்கம் கடந்த 15 வருடங்களாகக் கடைப்பிடித்துவரும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை சீரழித்து நாசமாக்கியிருக்கிறது. உள்நாட்டு சுயாதீன கைத்தொழில்கள் அனைத்தையும் நாசமாக்கியிருக்கிறது. இறக்குமதியில் தங்கி வரும் தரகுப்பொருளாதாரத்தை முன்னிலைப்படுத்தியது. வேலையில்லாப் பிரச்சினையை அதிகரித்தது. பணவீக்கத்தை வருடாந்தம் 30% அதிகரித்தது. வெளிநாட்டு உதவி இல்லாமல் அரசு உயிர்வாழ முடியாத நிலைமை; பாணும் சம்பலுமே பெரும்பான்மையான மக்களின் உயிர்களைப் பிடித்து வைத்திருக்கின்றது. லஞ்சம், ஊழல், மோசடி என்பன சர்வ சாதாரணமானவையாகிவிட்டன. கள்ளக்கடத்தல், போதை மருந்து வியாபாரம், சூதாட்டங்களும், காமக்களியாட்டங்களும் நிறைந்த வியாபாரங்கள் மலிந்துவிட்டன.

வெளிநாடுகளில் வேலைவாய்ப்பு என்ற பெயரில் நடக்கும் ஏஜெண்டு நிறுவன வியாபாரங்கள் ஆகியன சிறீலங்கா ஆட்சியாளர்களினதும், புலிகளினதும் பிரதான பொருளாதார மூலங்களாக ஆகியிருக்கின்றன. சமூக ஒழுக்கங்கள், விழுமியங்கள் எல்லாம் இன்று செல்லாக் காசுகளாக்கப்பட்டு; ஏமாற்றுப்பேர்வழிகளும், கொள்ளைக்கார, கொலைக்கார கள்ளக்கடத்தல் வல்லமையுடைய சமூக விரோதிகளும் நாட்டையும் மக்களையும் யுத்த களத்தில் வைத்து தமது சொந்த சுயலாபங்களுக்காக பயன்படுத்துகின்றனர். தேசவிரோத, மக்கள்விரோத சக்திகள் இன்று அரசில் முக்கியஸ்தர்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

4. வேலையில்லாப் பிரச்சனையைக் கையாள்வதற்கான சிறீலங்கா அரசின் தந்திரங்கள்

4-I. வேலையில்லா சிங்கள இளைஞர்களில் ஒரு பகுதியினரை மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்லும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் அவர்கள் வெளியே சென்றுவிடுகிறார்கள். அத்துடன் அவர்கள் உழைத்து அனுப்பும் வெளி நாட்டுச் செலாவணி அரசின் நிதி நெருக்கடிக்கு உதவுகின்றது.

4-II. வடக்கு கிழக்கில் யுத்தத்தைக் காரணமாகாட்டி சிறீலங்கா அரசாங்கம் செலவழிக்காத பல நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை தனது இராணுவ மயமாக்கலுக்கும், மறுபுறம் சிங்கள இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும் வழங்கி சிங்கள இன மேலாதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தல் போன்றவற்றுக்குப் பயன்படுத்துகின்றது.

4-III. வடக்கு கிழக்கில் நடைபெறும் யுத்தத்தைக் காரணமாகாட்டி அங்குள்ள பல இலட்சக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர்களின் வேலையில்லாப்பிரச்சனையை சிறீலங்கா அரசாங்கம் தனது பொறுப்பாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதேவேளை அத்தமிழ் இளைஞர்கள் மேலேத் தேய நாடுகளுக்கு அகதிகளாக வெளியேறிச் செல்வதற்காக பாதைகளையும் திறந்து வைத்திருக்கின்றது. அவ்வாறு தமிழ்

இளைஞர்கள் வெளியேறிச் செல்வதால் அவர்கள் தாம்சென்ற நாடுகளிலிருந்து தமது பெற்றோர்கள் மற்றும் உறவினர்க்கு அனுப்பும் அந்நியச் செலாவணி சிறீலங்கா அரசுக்குக் கிடைக்கின்றது. அத்துடன் தமிழ் இளைஞர்கள் இலங்கையை விட்டு நாள்தோறும் வெளியேறுவது சிறீலங்கா அரசின் சிங்கள மேலாதிக்க அரசியல் நோக்கங்களுக்கும் உதவியாக இருக்கின்றது.

4-IV. சிங்கள இளைஞர்களாக இருந்தாலும்சரி, தமிழ் இளைஞர்களாக இருந்தாலும் சரி வெளிநாடுகளுக்குச் செல்ல முற்படும் அனைவருக்கும் வாய்ப்புகள் கிடைப்பதில்லை. வெளிநாட்டுக்கு ஆட்களை அனுப்பும் முகவர்களிடம்பணத்தைக் கொடுத்து மாதக்கணக்கில், ஏன் ஆண்டுக் கணக்கில் பல இலட்சக்கணக்கான இளைஞர்கள் தவம் கிடக்கின்றனர். இதில் பெரும்பாலான இளைஞர்கள் முகவர்களால் ஏமாற்றப்பட்டு விடுகின்றனர். ஆனாலும் கூட அவ் இளைஞர்கள் தமது பழைய நிலைமைகளுக்குத் திரும்பாமல் தொடர்ந்தும் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் முயற்சிகளிலேயே ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வாறாக வெளிநாடுகளுக்கு இளைஞர்களை அனுப்பும் ஏஜெண்டுகள், முகவர் நிலையங்கள் உண்மையில் அரசின் அனுசரணையுடன் அல்லது அவற்றின் ஏமாற்று நடவடிக்கைகளை அரசு கண்டும் காணாததுபோல் செயல்படும் நிலைமையே நிலவுகின்றது. ஏனெனில் இவ் ஏஜெண்டுகள் அரசு எதிர்நோக்க வேண்டிய வேலையில்லாப் பிரச்சினையில் ஒரு பகுதியை சமாளித்துவிடுவது அரசுக்கு உதவியாகவே அமைகின்றது. இவையெல்லாம் சிறீலங்கா அரசின் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையில் ஒரு பகுதியே எனலாம்.

5. இன்றைய உலகில் பொருளாதார விவகாரங்களில் பிரதான இடத்தை வகிக்கும் 'பொருளாதாரத்தை ஜனநாயக மயப்படுத்துதல்' என்ற விவகாரமும் 'திறந்தவெளிப் பொருளாதாரக் கொள்கை' என்பதுவும் இரண்டும் ஒன்றே போலத் தோற்றமளித்தாலும் இரண்டும் வெவ்வேறுபட்ட விஷயங்களாகும். வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் பொருளாதாரம்

ஜனநாயகமானவையாக சந்தைப் பொருளாதார முறைகளால் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால், இதன் அர்த்தம் கட்டுப்பாடற்றவை, முறைப்படுத்தப்படாதவை, சட்ட திட்டமற்றவை என்பதல்ல. மாறாக மக்களுக்கும், தேசத்துக்கும் உரிய நலன்களுக்கேற்ப கட்டுப்பாடுகளுக்கும், சட்டதிட்டங்களுக்கும் உட்பட்ட சந்தை இயக்கத்தினாலும், வரிமுறைகளினாலும் செயற்படுத்தப்படுகின்றன என்பதே உண்மையாகும். ஆனால், இலங்கையில் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை என்பது இராணுவ மயமாக்கப்பட்ட ஏதேச்சாதிகாரத்துக்காகவும், சிங்கள இனமேலாதிக்கவாத அரசியலுக்காகவும், அவை தொடர்பாக இப்பிராந்தியத்தில் தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்வதற்காகவும், மேலைத்தேய நாடுகளின் உதவியையும், துணையையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கான விவகாரமாகவே ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

6. இலங்கையின் பொருளாதார அமைப்பில் நிலவும் பணவீக்கச் செயல்முறையானது உலகில் பொருளாதார வீழ்ச்சிக்கும் நெருக்கடிகளுக்கும் உள்ளாகி இருக்கும் நாடுகளில் நிலவும் பணவீக்கச் செயல்முறைக்கு எந்த வகையிலும் குறைவானதல்ல. கடந்த 15 ஆண்டுகால ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சியில் இலங்கையின் பணப் பெறுமதியானது அந்நியச் செலவாணிகள் தொடர்பாக 600 சதவீதத்துக்கு மேல் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. தங்கம் தொடர்பாக 1000 சதவீதத்துக்கு மேல் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. பொருட்களின் விலைகளும் சராசரி 7,8 மடங்குகளுக்கு மேல் அதிகரித்துள்ளது. ஆனால் கூலியோ சம்பள உயர்வோ 4 அல்லது 5 மடங்குக்கு மேல் அதிகரிக்கவில்லை. உண்மையில் நிரந்தர வருமானம் பெறும் ஊழியர்களது, வறிய தொழிலாளர்களினதும் உண்மையான வருமானமும் வாழ்க்கைத் தரமும் சுமார் சரி அரைவாசியாக வீழ்ச்சியடைந்திருக்கின்றன. பணவீக்கத்தின் விளைவாக இந்நிலைமைகள் எதுவும் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்படுவதற்கான எந்த நிலைமைகளையும் காணவில்லை. மாறாக, மேலும் கட்டுப்பாடற்ற ரீதியில் அவை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புகளே அதிகமாயுள்ளன.

அத்துடன் சிறீலங்கா அரசு ஆண்டுதோறும் வரவு-செலவுத் திட்டங்களின் ஊடாகவும், நடு இரவுப் பிரகடனங்களின் ஊடாகவும் எல்லா வகைப்பட்ட வரிகளையும் அதிகரித்து வருகின்றது. இதற்கு வடக்கு கிழக்கில் நிலவும் யுத்த நிலைமைகளையும் அதனால் எழும் இராணுவச் செலவினங்களின் அதிகரிப்பையும் காரணம் காட்டுகின்றது. ஆனாலும் அக் காரணங்கள் முழுப் பொய்யானவையாகும்.

வடக்கு கிழக்கில் நிலவும் யுத்த நிலைமைகளின் காரணமாக அங்கு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய சமூகச் செலவுகள் மற்றும் பெரும் பகுதி நடைமுறைச் செலவினங்கள் தொடர்பாக ஒதுக்கப்பட வேண்டிய தொகைகளில் சுமார் 300 கோடி ரூபாய்களுக்கு மேல் அங்கு ஒன்றும் செலவழிக்கப்படாமல் இன்று சிறீலங்கா அரசுக்கு மிச்சப்படுகிறது. அத்தொகையில் ஒரு பகுதி மட்டுமே வடக்கு கிழக்கு தொடர்பான புதிதாக ஏற்படும் இராணுவச் செலவினங்களின் அதிகரிப்புக்காகப் பயன்படுத்தப் போதியதாக உள்ளது. எனவே உண்மையில் சிறீலங்கா அரசின் மோசடிகளும், ஊழல் நிறைந்த பொருளாதார அமைப்பில் அதிகரித்துச் செல்லும் வங்குறோத்துத்தனமுமே விலை உயர்வுகளுக்கும் வரி அதிகரிப்புகளுக்கும் வேலையின்மை அதிகரிப்புகளுக்கும் காரணமாகும்.

7. சுமார் 25,000 சதுரமைல் பரப்பளவைக் கொண்ட இலங்கையில் சுமார் 7000 சதுர மைல் பரப்பில் நிலவும் யுத்த நிலைமைகள் காரணமாக அங்கு விவசாயம், தொழில் உற்பத்திகள், வர்த்தகம், சேவைகள் ஆகிய அனைத்துத் துறைகளும் ஏறத்தாழ முழுமையாகவே சீரழிந்திருக்கின்றன. அப் பகுதியிலிருந்த நிலையான மூலதனங்கள் சுமார் 75 சத வீதத்துக்கு அழிக்கப்பட்டு விட்டன. இலங்கையில் 18 மில்லியன் மக்களில் இரண்டு மில்லியன் மக்களுக்கு மேல் அகதி முகாம்களில் வாழ்கின்றனர். இலங்கையிலுள்ள 26 மாவட்டங்களில் 10 மாவட்டங்களே அம்மாவட்ட மக்களுக்குத் தேவையான அளவை விட மேலதிக தானியத்தை உற்பத்தி செய்பவர்கள்.

அந்தப் பத்து மாவட்டங்களில் ஏழுமாவட்டங்கள் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் இருக்கின்றன. இன்று அந்த மாவட்டங்கள் அனைத்தும் யுத்த நிலைமைகளால் பீடிக்கப்பட்டு அப்பகுதிகளில் ஏறத்தாழ மொத்தப் பொருளாதாரமே சீரழிந்திருக்கின்றன. 1983-ம் ஆண்டுக்கு முந்திய ஆய்வுகளின் படி இலங்கையில் லாபகரமாக செயற்பட்ட அரசு கூட்டுஸ்தாபனங்களில் 5 கூட்டுஸ்தாபனங்கள் வடக்கு கிழக்கில் உள்ளன. அவற்றில் சீமேந்து, இரசாயனம், கடதாசி ஆகிய 3 கூட்டுஸ்தாபனங்கள் இன்று இயங்கா நிலையில் உள்ளன. சீனிக் கூட்டுத்தாபனம் நட்டத்தில் செயற்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. இலங்கையில் உள்ளாட்டு பொருளாதாரத்தில் பிரதான துறைகளில் ஒன்றாக விளங்கும் மீன்பிடித்துறையைப் பொறுத்தளவில் இலங்கையில் மொத்த மீன்பிடியில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணம் சுமார் 60 சதவீத பங்களிப்பைச் செலுத்திக் கொண்டு இருந்தது. ஆனால் இன்று அதில் 75 சதவீதத்துக்கு மேல் அழிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. தென்னிலங்கையின் தேவைகளுக்குப் பொருட்களை வழங்கிக்கொண்டு இருந்த வடக்குகிழக்கு மாகாணத்தின் உப உணவு உற்பத்திகள், பழ உற்பத்திகள் பால் உற்பத்திகள் இறைச்சி உற்பத்திகள் என்பன இன்று பெரும்பாலும் பாதிக்கப்பட்டும் சீரழிக்கப்பட்டும் உள்ளன. இலங்கையில் உல்லாசத் துறைக்கு வெளிநாட்டுச் செலவாணிகளை அள்ளித் தந்த கடற்கரைப் பகுதிகளெல்லாம் (வடக்கு கிழக்கில் மட்டுமல்ல தென்னிலங்கையின் பல பகுதிகள் உட்பட) இன்று உல்லாசப் பயணிகள் யாரும் உலாவர முடியாத நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இலங்கைக்கு வருமானத்தை அள்ளித் தந்த திருகோணமலைத் துறைமுகம் இன்று செயற்பட முடியாத நிலையில் உள்ளது.

8. இவ்வாறான ஒரு சீரழிவின் எல்லை நிலையில் இலங்கையின் மொத்தப் பொருளாதாரமும் இருக்கின்றபோது சிறீலங்கா அரசின் ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவின் மத்திய வங்கி இலங்கையில் பொருளாதாரம் 6 சதவீத வளர்ச்சியை அடைந்துள்ளதென உலகுக்குக் கூறுவது இலங்கைக்குப் பணஉதவி செய்யும் உலக நாடுகளை ஏமாற்றுவதற்காக

வெளியிடப்பட்டிருக்கும் பொய்யான போலித்தனமான, ஏமாற்று அறிக்கையே ஆகும்.

சிறீலங்கா அரசின் மத்திய வங்கியின் கணிப்பின் பிரகாரம் இலங்கையின் வடக்கு கிழக்குப் பகுதி சிறீலங்கா அரசின் எல்லைகளோடு தொடர்பு படாத தனிநாடாகக் கருதப்படுகிறது என்றே கூறல் வேண்டும். அவ்வாறு பார்த்தாலும் கூட, வடக்கு கிழக்கில் பொருளாதார அழிவுகளின் விளைவாக தென்னிலங்கையில் ஏற்பட்டிருக்கும் அடிப்படைப் பொருட் தட்டுப்பாடுகள் அதன் விளைவான விலையேற்றங்கள், வேலையின்மைகள், வாழ்க்கைத்தர வீழ்ச்சிகள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் கூட சிறீலங்கா அரசு தனக்குச் சம்பந்த மில்லாத ஒன்றாகவே கருதுகிறது. அவை எல்லாவற்றையும் தனது சிங்கள இனவாத அரசியலினால் மூடிமறைத்துவிடும் தந்துணிவுடனேயே செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் இலங்கையின் பொருளாதார அறிஞர்கள், கல்வி நிறுவனங்கள் மத்தியில் நம்பத்தகு தன்மையுடையவையாக விளங்கிய இலங்கை மத்திய வங்கியின் அறிக்கைகள், புள்ளி விவரங்கள் கூட இன்றைய சிறீலங்கா அரசின் இனவாத இராணுவமயப்பட்ட யுத்த அரசியலின் பிரச்சார சாதனங்களின் ஒரு பகுதியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தான் உண்மையாகும்.

இலங்கை மத்திய வங்கியின் அரசியல் நோக்கங்கள் கொண்ட செயற்பாடுகள் ஒருபுறம் இருக்க, சிறீலங்கா அரசின் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையானது வெற்றிகரமானதாக செயற்படவில்லை. மாறாக அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளின் அளவு கடந்த உதவி, கடன் தொகைகளினாலும், இராணுவ மயப்பட்ட எதேச்சாதிகார ஆட்சி முறைகளினாலும், சிங்கள இனவாத அரசியலினாலுமே பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது.

உலகிலுள்ள பல்வேறு நாடுகளிலும் நிலவும் ஜனநாயக மற்றும் அரசியல் அமைப்புகளும், மனித உரிமை மீறல்களுக்கெதிராகப் பேசியும் செயற்பட்டும் வரும் அபிவிருத்தியடைந்த மேலைத்தேய நாடுகளும் சிறீலங்கா

அரசின் ஜனநாயக விரோதப் போக்குகளுக்கும் மனித உரிமை மீறல்களுக்கும் எதிராக எந்த வகையிலும் காத்திரமாகச் செயற்படாதது எமக்கு கவலையையும் வேதனையையும் ஏற்படுத்துகின்றது. இவ்விடயத்தில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது மிகவும் ஆக்கபூர்வமாக சர்வதேச ரீதியில் பிரச்சாரங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென இக்காங்கிரஸ் வலியுறுத்துகிறது.

9. சிறீலங்கா அரசு இலங்கை வாழ்தமிழ்பேசும் மக்களை மட்டுமல்ல தென்னிலங்கை சிங்கள மக்களையும் தனது அடக்குமுறை மூலமே ஆண்டு வருகின்றது. சிறீலங்கா அரசுக் கெதிராக சிங்கள மக்கள் கொண்டுள்ள அதிருப்தியின் வெளிப்பாடுகள் தான் 1971- லும் 1989-லும் சிங்கள இளைஞர்களின் வன்முறை நடவடிக்கைகளாக வெளிப்பட்டன. ஓர் அரசு மக்கள் மத்தியில் இருந்து எழும் ஜனநாயகக் குரலுக்கு மதிப்பு அளிக்காது அவற்றால் தனக்கு ஆபத்து இல்லை என்று கருதி அவற்றை செல்லாக்காசுகள் போல் கருதி தட்டி க் கழித்து நடந்து கொள்வதால்தான் இளைஞர்கள் வன்முறையை நாடுகின்றனர். இலங்கையின் வட-கிழக்கு தொடக்கம் அமெரிக்காவின் லாஸ் ஏஞ்சல் வரை இதுதான் உண்மையாகும்.

ஒரு போராட்டத்தின் வெற்றியை அதன் ஆயுத வல்லமை நிர்ணயித்துவிட முடியாது. சரியான அரசியல் இலக்கும், தெளிவான நீண்ட கால கண்ணோட்டமுடைய அரசியல் நிலைப்பாடுகளுமே அதை நிர்ணயிப்பவையாகும். இவ்விடயம் தென்னிலங்கையில் அரசுக்கெதிராகப் போராடிய ஜனதா விழுத்தி பெரமுனவக்கும் வட-கிழக்கை மையமாகக்கொண்டு செயற்படும் புலிகளுக்கும் பொருந்தும்.

1971-ம் ஆண்டு தென்னிலங்கை இளைஞர்கள் 10.000 பேருக்கு மேல் அரசபடைகளினால் கொல்லப்பட்டனர். 1989-ம் ஆண்டு 75.000 பேருக்கு மேற்பட்ட சிங்கள இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஆயினும் கூட சிங்கள மக்கள் இவ்வளவு தூரம் தங்களுக்கு கொடூரம் புரிந்த சிறீலங்கா அரசை தூக்கி எறிந்துவிடவில்லை. ஒருபுறம் அரசின் இராணுவம், போலீஸ்

படைகளின் கட்டுப் பாடற்ற கொடூரங்களுக்குப் பயந்தும் மறுபுறம் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான சிங்கள இனவாதத்தினால் கண்கள் மறைக்கப்பட்டும் மௌனமாகவே இருந்து வருகின்றார்கள்.

10. இராணுவ எதேச்சாதிகாரமும் சிங்கள மேலாதிக்க இனவாத அரசியலும் அவசரகாலச் சட்டங்களும் இல்லாமல் இன்றைய சிறீலங்கா ஆட்சியாளர்கள் ஒரு கண நேரமும் மக்கள் மத்தியில் நின்று பிடிக்க முடியாது. சிறீலங்கா ஆட்சியாளர்கள் தாம் இன்று ஒவ்வொரு கண நேர உயிர்வாழ்விற்காகவும் மக்கள் விரோத, தேச விரோத, சமூக விரோதக் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற கட்டாயத்திற்குத் தம்மைத் தாமே உள்ளாக்கிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள்.

வடகிழக்கு விவகாரத்தில் எவ்வாறு புலிகளைக் காரணம் காட்டி தப்பிக் கொள்கிறார்களோ அவ்வாறே தென்னிலங்கையிலும் சிங்கள மக்களுக்கு எதிராக இராணுவம் போலீஸ் அவசரகாலச் சட்டங்கள் ஆகியவற்றைப் பாவிப்பதற்காக அங்கும் ஜனதா விழுக்கிப் பெரமுன போன்ற இனவாத வன்முறையை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிங்கள இயக்கம் கட்டுப்பாடான அளவில் செயற்பட்டுக்கொண்டு இருப்பதே அரசுக்கு அவசியமாகின்றது.

அவ்வாறான நிலைமைகள் இயல்பாக ஏற்படாவிடினும் கூட அவற்றை சிறீலங்கா அரசு உருவாக்கிக் கொள்ளும் என்பதே உண்மையாகும். சிறீலங்கா அரசின் இக்கணிப்பீட்டு அடிப்படையிலான செயற்பாடுகளை நாமும் புரிந்து கொள்வதோடு- அவற்றைச் சிங்கள இளைஞர்களுக்கும், முற்போக்கு ஜனநாயக சக்திகளுக்கும், அவர்களின் ஊடாக பரந்துபட்ட சிங்கள இளைஞர்களுக்கும் புரிய வைப்பது எமது கடமையாகும். இது மிகவும் சிரமமான விடயம் எனினும், எமது பிரதான கடமைகளில் ஒன்றாக அமைதல் வேண்டும் என்பதை நாம் கவனத்தில் கொண்டு செயற்பட வேண்டும்.

சிறீலங்கா அரசின் பிரித்தானும் தந்திரம்

11. சிறீலங்கா அரசானது இலங்கையிலுள்ள ஒவ்வொரு இனங்களையும் ஒன்றுக்கு எதிராக இன்னொன்றை நிறுத்திப் பிரித்தானும் சூழ்ச்சியைக் கையாள்கிறது. அத்துடன் ஒவ்வொரு இனங்களுக்குள்ளும் இருக்கின்ற வெவ்வேறு அரசியல் அமைப்புகளையும் சமூக முரண்பாடுகளையும் ஒன்றுக்கு எதிராக இன்னொன்றை நிறுத்தி தனது பிரித்தானும், தந்திரத்தை மிக நுட்பமாகக் கையாண்டுவருகிறது. உண்மையில் சிறீலங்கா அரசின் இப் பிரித்தானும் தந்திரங்களே அதனை இதுகால வரைகாப்பாற்றி வருகிறது.

11-I இலங்கையில் தேர்தல் முறை அரசியல் ஆரம்பித்த அடுத்த கணநேரமே இனவாத அரசியலும் ஆரம்பமாகிவிட்டது. 1920 களின் முற்பகுதியில் சிங்கள அரசியல் பிரமுகர்கள் தமது தேர்தல் வெற்றிக்காக, சிங்களவர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் தொகுதியில் தமிழர் ஒருவர் பிரதிநிதியாவதா? என சிங்கள இனவாதத்தைக் கக்கினர்.

11-II 1920 ஆம் ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியில் கொழும்பு நகரத் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்பட்ட எழுச்சியை அடக்குவதற்காக இலங்கையின் தொழில்கள் இலங்கையருக்கே என்ற கோஷத்தை சிங்களப் பிரமுகர்கள் முன்வைத்தனர். இதன் மூலம் ஓரணியாக நின்று போராடிக் கொண்டிருந்த தொழிலாளர்கள் இலங்கையர்கள், இந்திய வம்சாவழியினர் என இரு பிரிவினராக உடைக்கப்பட்டனர்.

11-III 1934-ம் ஆண்டு டொனமூர் அரசியல் யாப்பு சீர்திருத்தத்தின் பிரகாரம் மந்திரிசபை அமைத்து ஆட்சிசெய்யும் அதிகாரம் இலங்கையர்களுக்கு வழங்கப்பட்டபோது, அவ்வதிகாரத்தைத் தாமே கையகப்பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவாக்கொண்ட சிங்கள இனவாத அரசியல் பிரமுகர்கள் தனி சிங்கள மந்திரி சபையென்னும் கோஷத்தை முன்வைத்து அதனை வெற்றிப் பெருமிதத்துடன் நடைமுறைப்படுத்திக்காட்டி எதிர்காலத்தில் பெரும்பான்மையான சிங்கள மக்களின் வாக்கு

களைத் தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்ளும் நோக்குடன் அவர்கள் மத்தியில் இனவாத உணர்வுகளை எரியூட்டி வளர்த்தனர்.

11-IV இலங்கையின் தோட்டத் துறையில் பெரும்பான்மையினராக இருந்த இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் வாக்குகள் சிங்களப் பேரினவாத அரசியலுக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருந்தால் வாக்குரிமைச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்களின் பிரஜாவுரிமையை ரத்து செய்து, அவர்களை இலங்கை அரசியலிலிருந்து அந்நியப்படுத்தி அநாதையாக்கப் பட்டார்கள். இதன் மூலம் சிறீலங்கா அரசு இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்களையும் சிங்களத் தொழிலாளர் மத்தியில் அன்று செல்வாக்கு வகித்த இடதுசாரிக் கட்சிகளையும் ஒரே கல்லில் இரு மாங்காய் என்ற கணக்கில் பலவீனப்படுத்தியது.

11-V 1950 ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் இலங்கை அரசு துறைகளிலும், நகர்ப்புறங்களிலும், துறைமுகங்களிலும் தொழிலாளர் அமைப்புகள் மிக வலுவாக இருந்தன. 1953-ம் ஆண்டு முன்னெடுக்கப்பட்ட தொழிலாளர் போராட்டங்கள் அன்றைய ஆட்சியை ஆட்டம் காணச் செய்தது. இதனைத் தொடர்ந்து அனுமதிக்க விரும்பாத சிங்கள இனவாத அரசியல் பிரமுகர்கள் சிங்களம் மாத்திரமே அரசு கருமொழியாக்கப்பட வேண்டும் என்றும், அரசு துறைகளில் தமிழர்கள் பெருமளவு இடம் பெற்றிருப்பதைக் காட்டியும் சிங்கள வகுப்புவாத அலையைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டனர். 1956-ம் ஆண்டு சிங்கள மொழி மாத்திரமே அரசுகரும மொழி என்ற தமது தேர்தல் சுலோகத்தைச் சட்டமாக்கினர். இதன் விளைவாக முதல் முதலாக நாடு சிங்கள தமிழ் இனக்கலவரத்தைக் கண்டது. அரசுக்கெதிராக ஓரணியாக நின்று போராடிய மத்திய வர்க்க ஊழியர்களும் தொழிலாளர்களும் இப்போது தமிழர்கள் சிங்களவர்கள் எனப் பிரிவு படுத்தப்பட்டனர்.

11-VI. 1960 ஆண்டுகளின் பிற்பகுதியில் இலங்கையில் உயர் கல்வி நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் இன பேதமின்றி ஓரணியாக நின்று அரசுக்கெதிராகப் போராடினர். 1970-ம்

ஆண்டு அரசினால் பல்கலைக்கழக அனுமதியில் இன ரீதியான அடிப்படையில் தரப்படுத்தல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதை தொடர்ந்து மாணவர்களிடையே நிலவிய ஒற்றுமை சிதறி சிங்களவர்கள் தமிழர்கள் என்ற பேதங்கள் வளர்ந்தன.

11-VII 1950-களிலும் 1960-களிலும் தமிழர்களின் உரிமைகளுக்காக உக்கிரமுடன் மக்களை அணிதிரட்டிப் போராடிய தமிழரசுக் கட்சியும் அதுபோல் மறுபுறம் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் பலம் வாய்ந்திருந்த இடது சாரிக் கட்சிகளும் தமக்கிடையே பரஸ்பரம் புரிந்துணர்வையும், உடன்பாட்டையும் உருவாக்காமல் போனது துரதிர்ஷ்ட வசமானதாகும். உடன்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கக்கூடிய இவ்விரு பகுதியினரும் தமக்கிடையேயான அணுகுமுறை முரண்பாடுகளை பிரதான முரண்பாடுகளாக வெளிப்படுத்திக் காட்டி ஒருவருக்கெதிராக மற்றவர் செயற்படுவதில் அக்கறை காட்டியமையானது இவ்விருபகுதியினரையும் பலவீனப்படுத்தி சிங்கள இனவாத அரசையே பலப்படுத்தியது.

11-VIII 1970-ம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தல் வரையிலான காலகட்டம் வரை தமிழர்களின் அரசியலில் தமிழரசுக் கட்சி, தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சி ஆகிய இரண்டு கட்சிகளுமே பிரதான இடத்தை வகித்தன. உள்ளூர் தேர்தல்களின் வெற்றிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்விரண்டு கட்சிகளும் தமக்குள் வளர்த்துக் கொண்ட பகைமையானது தமிழர்களின் உரிமைகள் தொடர்பாக இவ்விரு கட்சிகளும் முன்வைத்த அரசியல் சுலோகங்களை பின்னணிக்குத் தள்ளியது மட்டுமல்லாமல் தமிழர்கள் மத்தியில் போட்டாபோட்டி களையும், பகைமைகளையும், பொது இலக்குகளை மறந்த அரசியல் குணாம்சங்களையும் முன்னணியில் வளர்த்துவிட்டிருந்தது. இவையெல்லாம் சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் இனமேலாதிக்க நடவடிக்கைகளைத் தங்குதடையற்ற ரீதியில் செயற்படுத்துவதற்கு உதவியளித்தன.

11-(IX) இலங்கையின் ஆட்சியமைப்பில் சிங்கள இனவாதம் வளர்ந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டு அச்சம் கொண்ட இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களும், முஸ்லீம் மக்களும் ஓரணியாக நின்று போராடினர். இந்த ஒற்றுமை கண்டு அச்சம் கொண்ட சிங்கள இன மேலாதிக்க அரசியல்வாதிகள் தமிழர்களையும், முஸ்லீம்களையும் பிரித்தாரும் நோக்குடன் முஸ்லீம் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகளுக்கு மந்திரிப் பதவிகளையும் மற்றும் அரசு நிறுவனங்களில் பதவிகளையும் கொடுத்து ஆசைகாட்டி தமது பக்கம் வளைத்துக் கொண்டனர். எல்லா விகிதாச்சாரங்களையும் மீறிய வகையில் சலுகை காட்டினர். தமிழர்கள் சிறீலங்கா அரசுக்கு எதிராகப் போராடுகின்ற பொழுது முஸ்லீம்கள் சிறீலங்கா அரசை சார்ந்து நின்றால் அவர்களுக்கு மேலதிக நன்மைகள் எல்லாம் கிடைக்குமென்ற போலியான உணர்வை முஸ்லீம் அரசியல் பிரமுகர்களுக்கு சிங்கள இனவாதிகள் ஏற்படுத்தினர். இதன் மூலம் இன்றைய சர்வதேச அரசியலிலும், சர்வதேச பொருளாதாரத்திலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு செல்வாக்கு வகிக்கும் அரபுநாடுகளின் ஆதரவை தமக்கு சாதகமாக வைத்திருப்பதுவும் சிறீலங்கா அரசின் நோக்கமாகும். முஸ்லீம் பிரமுகர்கள் இவ்விடயத்தை எவ்வாறு நோக்குகின்ற போதிலும் பல நூற்றாண்டுகளாக இலங்கையில் உள்ள முஸ்லீம் மக்கள் பெரும்பான்மை இனராக வாழ்ந்துவரும் ஒரே மாவட்டமாக அம்பாரை மாவட்டம் இருந்து வந்திருக்கிறது. அரசின் கடந்தகால திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களினால் இம் மாவட்டத்தில் சிறுபான்மையினராகிக் கொண்டிருப்பவர்கள் பிரதானமாக முஸ்லீம் மக்களே என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். தமிழர்களுக்கும், முஸ்லீம்களுக்கும் இடையே நிலவிவரும் முரண்பாடுகள், இடைவெளிகள் போன்றன சிங்கள இன மேலாதிக்க வாதிகளையும், அவர்களின் செயற்பாடுகளையும் சுலபப்படுத்தியுள்ளன என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

1984 வரை தமிழர்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்குமிடையே தேர்தல்கள், பதவிகள் ஆகிய விடயங்கள் ஊடாக மட்டும் அரசியல் சதுரங்கங்கள் விளையாடி வந்த சிறீலங்கா அரசு

அதற்குப்பின்னர் ஆபத்தான ஆயுத அரசியல் சதுரங்கத்தில் இறங்கியது. மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டங்களில் தமிழர் களுக்கும், முஸ்லீம்களுக்குமிடையே நிலவி வந்துள்ள முரண்பாடுகள், அவ்வப்போது நடைபெற்ற இனமோதல்களை அடையாளம் கண்டுகொண்ட சிறீலங்கா அரசு 1984 தொடக்கம் தமிழ்மக்களின் போராட்டத்தை பலவீனப்படுத்தும்நோக்குடன் முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் 'ஜிகாத்', முஸ்லீம் ஊர்காவல் படையினர் போன்ற அமைப்புகளை தனது இராணுவப் படைகளின் பகுதிகளாக உறுவாக்கி அவற்றைத் தமிழ்மக்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தி வருகின்றது. இதன் மூலம் கிழக்கில் வாழும் தமிழர்களுக்கும், முஸ்லீம்களுக்குமிடையே ஒருவர் மீது ஒருவர் பழிவாங்கும் உணர்வுகளை வளர்த்துவிடும் வகையில் மிக நுட்பமாக செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றது. இவ்விடயத்தில் புலிகளும் மற்றும் சில தமிழ்க்குழுக்களும் சிறீலங்கா அரசின் நோக்கங்களுக்கு சாதகமாகவே தமது குறுகிய அரசியல் நோக்கங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு செயற்பட்டு வருகின்றன.

1987ம் ஆண்டு இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தின்பின்னர் ஆயுத மோதல்கள் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்கள் ஒருபுறமிருக்க மறுபுறம் நிறந்தரமாகப் பிரிக்கப்படாத வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசுக்கான அதிகாரங்கள் ஆகிய விடயங்கள் முன்னணிக்கு வந்தன. இவ்விடயத்தில் சிறீலங்கா அரசும் சிங்கள இன மேலாதிக்க வாதிகளும் முஸ்லீம் மக்களையே பகடைக்காய்களாக ஆக்கி வருகின்றனர்.

இவ்விடயத்தில் சிறீலங்கா அரசு தமிழர்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்குமிடையே ஒருமித்த கருத்து இல்லை என்ற பிரச்சாரதங்கதை முன்வைத்தது. அவ்வேளை வடக்கு-கிழக்கில் உள்ள மிகப் பெரும்பான்மையான முஸ்லீம் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட கட்சியான முஸ்லீம் காங்கிரசுடன் நாம் ஒரு உடன்பாட்டிற்கும், புரிந்துணர்வுக்கும் வந்தபோது சிறீலங்கா அரசு அதனை அனைத்து முஸ்லீம் மக்களினதும் அபிப்பிராயம் என ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என மறுத்து வேறு சாக்குப் போக்குகளைக் கூறியது.

சிறீலங்கா அரசு முஸ்லீம் மக்களையும் பிரித்தாளும் நோக்குடன் தனக்கு சார்பான சில முஸ்லீம் பிரமுகர்களையும் வைத்துக் கொண்டு அவர்களுக்குப் பதவிகளையும் பொருட்களையும் வழங்கி தனது சொற்களுக்கேற்றாற்போல் ஆட வைத்துக் கொண்டு தமிழ் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை நிராகரித்து அதேவேளை முஸ்லீம் மக்களினது அடிப்படை உரிமைகளையும் நிராகரித்து வருகின்றது.

11-(X) கடந்தகால அனுபவங்களையும், பொது அறிவையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்கியிருக்க வேண்டிய தமிழ்க்குழுக்களில் பெரும்பாலானவை சிறீலங்கா அரசின் இனமேலாதிக்க நோக்கங்களுக்கே இன்றும் துணைபுரிந்து வருகின்றன. இத்துரோகத்தைப் புரிந்ததில், புரிவதில் புலிகள் தலையாய பாத்திரவாளிகளாக உள்ளனர்.

1983ம் ஆண்டு இடம்பெற்ற இனப்படுகொலைகளைத் தொடர்ந்து சிறீலங்கா அரசுக்கெதிரான தமிழ் மக்களின் போராட்டம் ஒரு வீறுகொண்ட பாய்ச்சலுக்கும், விரிவாக்கத்துக்கும் உள்ளானது. இதைத்தொடர்ந்து தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உள்ள போராட்ட அணிகளுக்கிடையில் ஓர் ஐக்கியம் தேவை என்பது பலராலும் உணரப்பட்டது. இதன் விளைவாக 1984ம் ஆண்டில் ஈழ தேசிய விடுதலை முன்னணி ஏற்பட்டது. இவ்வொற்றுமை காரணமாக சிறீலங்கா அரசு பேச்சுவார்த்தை அரங்கிலும் சரி, இராணுவ அரங்கிலும் சரி தமிழர்களின் போராட்டத்தை முறியடிக்க முடியாது என்பது நிலைநாட்டப்பட்டது.

தமிழர்களின் போராட்ட அணிகளுக்கிடையேயான ஒற்றுமையை சிதறடிப்பதே தனது வெற்றிக்கான ஒரே வழி என்று கண்டுகொண்ட சிறீலங்கா அரசு புலிகளின் ஜனநாயக விரோத, மக்கள் விரோத, சமூக விரோத, அதிகார வெறிபிடித்த ஆசையை அடையாளம் கண்டுகொண்டது. சிறீலங்கா அரசும் அதன் நண்பர்களான சர்வதேச உளவுஸ்தாபனங்களும் மேற்கொண்ட சதித்திட்டத்தின் ஒரு படியாகவே புலிகளுக்கு சர்வதேச கள்ளச்சந்தை ஆயுதங்களும், கள்ளக்கடத்தல்

சாதனங்களும் குவிந்தன. இவை குவிந்தபோது புலிகள் தமிழ் மக்களின் இலக்குகளை மறந்தனர், இதனால் தமிழர் அமைப்பு களுக்கிடையே ஒற்றுமை நிலவ வேண்டியதை நிராகரித்து சிறீலங்கா அரசும் அதன் சர்வதேச நண்பர்களும் எதிர் பார்த்தபடியே ஏணைய தமிழர் அணிகளுக்கெதிரான யுத்தத் தைப் பிரதானப்படுத்தி ஏணைய இயக்கங்களை இயங்கவிடாமல் செய்ய முயன்று வருகின்றது.

இதன்விளைவாக சிறீலங்கா அரசின் இனவாத ஆட்சி யாளர்கள் கிழக்குமாகாணம், மன்னார், முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, வடமராட்சி, நீர்வேலி என முன்னேறித் தமது இராணுவ ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டும் நிலை மிகச் சலபமாக நிறைவேறி வந்தது. சிங்கள இராணுவத்தின் இம்முன் னேற்றத்தை அப்போது இந்தியாவே தடுத்து நிறுத்தியது. புலிகள் சிங்கள இராணுவத்தை எதிர்கொள்ள முடியாமல் மக்களைப் பலிகடாக்களாக்கி ஓடியதை அனைவரும் அறிவர்.

இந்தியா தனது நாட்டின் நிலை, சர்வதேச நிலை, இலங்கைத் தமிழர்நிலை இவற்றைச் சமநிலைப்படுத்திய வகையில் அவசரஅவசரமாக இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்திற்கு சிறீலங்கா அரசைப் பணியவைத்தது. இந்நிலைமைகளைப் புரிந்துகொண்டு இந்தியாவை அவணைத்தபடி தமிழர்களின் நீண்டகால அபிலாசைகளை வென்றெடுத்திருக்கக்கூடிய எல்லா வாய்ப்புக்களையும் பெற்றிருந்த புலிகள் அவை எதனையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ளத் தயாராக இல்லாது தமது குறுகிய, சொந்த, அதுவும் தற்காலிகமான அரசியல் நோக்கங்கள்மீதே குறியாக இருந்தனர். இதன் விளைவாக முதலில் தமிழ் இயக்கங்களை அழிப்பதில் மீண்டும் இறங்கினர். இந்தியப்படை இருக்கும்வரை முடியாதென்று கண்டதினால் இந்தியப் படைகளுக்கெதிரான யுத்தத்தை ஆரம்பித்தனர். அதிலும் தமக்கு வெற்றி கிடைக்க வில்லை என்று கண்டபோது சிறீலங்கா அரசுடன் நட்பு பூண்டனர்.

இந்தியப்படைகளை வெளியேற்றி விடவும், இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தை செல்லாக்காசாக்கி விடவும், அதன் அடிப்படையில் உருவான மாகாண அரசை இல்லாதொழிக்கவும், இலங்கையின் இனப்பிரச்சனையிலிருந்து இந்தியாவை முற்றாகத் தவிர்த்துவிடவும், மீண்டும் தமிழர்களின் அணிகளுக்கிடையே இரத்தக்களரியை ஏற்படுத்தவும் தருணம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சிறீலங்கா அரசிற்குபுலிகளின் நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றும் மிகச் சாதகமாகவே அமைந்தன.

1990 மார்ச்சில் இந்தியப்படைகள் வெளியேறின. அதனால் இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தம் செல்லாக் காசாகியது. மாகாண சபை கலைக்கப்பட்டது. ஆனால், இந்நிலைமைகளை முன் கூட்டியே கணக்கிட்டுக்கொண்டே ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி பின்வாங்கிக்கொண்டதால் சிறீலங்க அரசு எதிர்பார்த்த தமிழர்களுக்கிடையேயான இரத்தக் களரி இடம்பெறவில்லை. ஆனால், மீண்டும் சிறீலங்கா அரசுக்கும் புலிகளுக்கும் இடையே மோதல் ஆரம்பித்ததைத் தொடர்ந்து அதில் அகப்பட்டுக் கொண்ட தமிழ் மக்கள் முன்னெப்போதிலும் அனுபவிக்காத துன்பங்களுக்கும், துயரங்களுக்கும், இழப்புகளுக்கும் உள்ளாகிய போதிலும், அந்தத் தமிழர்களுக்காகக் குரல் கொடுக்க உலகில் நண்பர்கள் இல்லாமற் போய் விட்டார்கள்.

இதற்கொல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல இந்திய மக்களின் தலைவர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களைப் புலிகள் படுகொலை செய்ததால் இந்தியா தொடர்பாகவும், சர்வதேச நாடுகள் தொடர்பாகவும் சிங்கள இன மேலாதிக்கவாதிகள் எதிர்பார்த்த கனவுகளை புலிகள் யதார்த்தமாக்கி உள்ளன. புலிகளின் நடவடிக்கைகளினால் இன்று இலங்கைத் தமிழர்கள் உலக சமுதாயத்தின் கண்முன்னால் "பயங்கரவாதிகள்" "போதை மருந்து கடத்தல்காரர்கள்" "நம்பத்தகாதவர்கள்" என்ற பெயர்களைத்தான் பெற்றுள்ளார்கள் இவையெல்லாம் சிறீலங்கா அரசின் இன மேலாதிக்க நோக்கங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் இலகு வாக்கியுள்ளன.

புலிகள் மட்டுமல்ல, புலிகளைப் பழிவாங்குதல் என்ற பெயரில் சில தமிழர் குழுக்களும் சிறீலங்கா அரசின் பிரித்தானும் தந்திரங்களுக்கு உதவியாக உள்ளனர். இக்குழுக்களுக்கு இன்று அரசியல் என்பது மிகச் சலபமாகப் பணம் சம்பாதிக்கும் விடயமாகி உள்ளதுடன் தமது குறுகிய பதவி அரசியல் லாபங்களை சிறீலங்கா அரசின் உதவியுடன் பெற்றுக் கொள்ளலாம் எனக் கருதுகின்றனர். இவர்கள் தமது கடமைகள், நோக்கங்களையெல்லாம் மறந்துவிட்டு சிறீலங்கா அரசுபடைகளும், நிர்வாகிகளும் மேற்கொள்ள வேண்டிய சுமைகளை தாங்கள் சுமந்து செல்ல முனைகிறார்கள். இக்குழுக்கள் தமது உறுப்பினர்களை சிறீலங்கா அரசுக்கு மாதாந்த அடிப்படையில் விலை பேசி வைத்திருக்கின்ற அளவுக்கு தரம் தாழ்ந்து நிற்கின்றனர். இவர்களை ஒரு மிக மலிவான தனியார் கூலிப்படைகளாகவே சிறீலங்கா அரசு கருதுகிறது. இவர்கள் சிறீலங்கா அரசுடன் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு தொடர்பான எந்தவொரு தெளிவான உறுதியான நிலைப்பாட்டையும் கொண்டவர்களாக இல்லை. மாறாக சிறீலங்கா அரசின் இனமேலாதிக்க நோக்கங்களுக்கு துணைபோகும் நபர்களாக செயற்பட்டு வருகின்றனர்.

சிறீலங்கா அரசைப் பொறுத்த வரையில் புலிகள் முற்றாக அழிந்து விடக்கூடாது, இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாணக்கூடாது,

இக்குழுக்களைத் தனது துணைப் பகுதிகளாக நிரந்தரமாக வைத்துப் பயன்படுத்துவது என்பவையே நோக்கங்களாகக் கொண்டுள்ளது. இக்குழுக்கள் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணிக்கு எதிராகவும் வரைமுறையற்று செயற்பட்டு வருகின்றது. இக்குழுக்களாலும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் உறுப்பினர்கள் ஆதரவாளர்கள் படுகொலைக்கும் சித்திரவதைக்கும் உள்ளாகியிருக்கின்றனர்.

இக்குழுக்களின் நிலைப்பாடுகளும், நடவடிக்கைகளும் தமிழ் மக்களுக்கு எந்தவித பயனும்ற்றவை என்பது மட்டுமல்ல, சிங்கள இன மேலாதிக்க வாதிகளின் தமிழ் மக்களுக்கெதிரான

நோக்கங்களுக்கும் செயற்பாடுகளுக்கும் அவை ஒத்தாசையாகவே உள்ளன.

ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது சிறீலங்கா அரசின் பிரித்தானும் தந்திரங்கள் அனைத்தையும் கணக்கிலெடுத்தே தனது எதிர்கால திட்டங்களையும் நடைமுறைகளையும் வகுக்க வேண்டியுள்ளது.

12. தற்போது சிறீலங்கா அரசு கடைப்பிடித்து வரும் தந்திரங்கள்

12-1 சிறீலங்கா அரசினதும், மற்றும் சிங்கள இனமேலா திக்கவாத சக்திகளினதும் அடிப்படை நோக்கங்களை பின்வருமாறு நாம் அடையாளம் கண்டுகொள்ளலாம்.

அ. தமிழர்களுக்கு எந்தவகையிலும் மாகாணசபை என்ற அமைப்பினூடாகவோ அல்லது வேறெந்தவொரு அமைப்பு வடிவிலூடாகவோ தமது கைகளிலிருக்கும் அதிகாரங்களை பகிர்ந்தளிப்பதில்லை.

ஆ. தமிழ் மக்களோ அல்லது அவர்கள் மத்தியில் உள்ள எந்தக் கட்சியுமோ அல்லது குழுவோ தமது போராட்டங்களைப் புனரமைக்கவோ, புத்துயிரளிக்கவோ விடாத வகையில் மிகவும் கணிப்பீட்டு அடிப்படையிலும், முறையாகவும், படிப்படியாகவும், இராஜதந்திர முறைகளிலும், இராணுவ ரீதியிலும் நடவடிக்கைகளை எடுத்து தமிழர்களின் போராட்டங்களை கரைத்து அழித்து விடுவது.

இ. தனித்துவமாக இனரீதியான அல்லது சமூக ரீதியாக அடையாளத்தையும் தனித்துவமான எல்லைப் பிரதேசத்தையும் கொண்டிருக்க முடியாத வகையில் தமிழர்களைச் சிங்கள சமூக ஆதிக்கத்துக்குள் கலந்துறையப் பண்ணி விடுவது.

ஈ. முழு இலங்கைத் தீவிலும் எந்தவொரு காலத்துக்கும் நீடிக்கக்கூடிய ஆட்டம் காணவைக்க முடியாத சிங்களப் பெளத்த அரசியல் மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டிக்கொள்வது.

குறுகிய சிங்கள இனவாதிகளும், பெளத்த சங்கங்களும் மேற்குறிப்பிட்ட நோக்கங்களைத் தமது சிங்கள இனமேலாதிக்க உணர்வுடன் செயற்படுத்த முனைகின்றன. ஆனால், சிறீலங்கா அரசில் ஆட்சிபுரியும் சிங்கள அரசியல் வாதிகள் தமது அதிகார இருப்பு நோக்கங்களுக்காக மேற்குறிப்பிட்ட அடிப்படையில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். உணர்வுபூர்வமான சிங்கள இனமேலாதிக்க வாதிகளும், சிங்கள இனவாத அரசியல்வாதிகளும் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்கப்பால் ஒருவரோடொருவர் முரண்பாடாகச் செயற்படும் தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். எனினும், இவ்விருபகுதியினரும் தமிழர்களுக்கெதிராக, குறிப்பாக தமிழர்களின் போராட்டத்திற்கெதிராக ஒன்றுபட்டு செயற்படுபவர்களாகவே யுள்ளனர்.

12 -II சிறீலங்கா அரசு சர்வதேச அரங்கில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசாக இருப்பதானால் தமிழர்களின் விவகாரத்தை தனது உள்நாட்டு விவகாரம் என்று சொல்லிக் கொள்வதும், தேவைப்படும் வேளைகளில், தனக்கு தேவைப்படும் விதமாக சர்வதேச எண்ணக் கருத்துக்களான 'இறைமை' 'ஒற்றுமைப்பாடு' என்ற பதங்களைப் பயன்படுத்தியும் வருகின்றது. 1987 ஆம் ஆண்டில் இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் இந்தியப் படைகள் அமைதிகாக்கும் படைகள் என்ற வடிவில் இலங்கைக்குள் குறிப்பாக வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்துள் வந்தன.

12-III ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் புலிகள் ஆயுதங்களை ஒப்படைக்க மறுத்தபோது அதனிடமிருந்து பலாத்காரமாக ஆயுதங்களைக் களையும்படி சிறீலங்கா அரசு இந்திய அரசைக் கேட்டுக்கொண்டது. ஆனால், அதே ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் முறையான மாகாண அரசை

அமைத்தல், மாகாண அரசுக்கான அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளித்தல் தமிழர்களின் நிரந்தர பாதுகாப்புக்கான ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகிய விடயங்களில் இந்திய அரசாங்கம் சிறீலங்கா அரசாங்கத்தை வலியுறுத்தியபோது சிறீலங்கா அரசு தனது 'இறைமை' என்ற போர்வையில் தட்டிக்கழித்து தப்பிக்கொண்டது. அதேபோலவே இன்னும் தமிழர்களுக்கெதிரான தனது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட இராணுவக் கொடூரங்களையும், மனித உரிமை மீறல்களையும் தனது 'இறைமை' என்ற பெயரில் மேற்கொண்டு வருகின்றது. இந்தியா உட்பட பல சர்வதேச அமைப்புகளும் இலங்கையின் இனப் பிரச்சினையை சமாதான பூர்வமான வழிமுறைகளின் மூலம் தீர்த்து வைக்க வேண்டும் எனக் குரல் எழுப்புகின்றபோது சிறீலங்கா அரசு அவை தனது 'இறைமைக்கு' உட்பட்ட விவகாரங்கள் என மிக இலகுவான முறையில் தட்டிக்கழித்து வருகின்றது.

12-IV இலங்கையில் நிலவும் இனரீதியான யுத்த நிலைமையத் தொடர்ந்தும் பேணிப் பாதுகாப்பதே சிறீலங்கா அரசின் பிரதான மூலதந்திரமாகும். இந்த யுத்தம் சிங்கள இனவாதத்தைக் கெட்டியாக வைத்திருக்கின்றது; சிங்கள மக்கள் மத்தியில் உள்ள ஜனநாயக முற்போக்கு சக்திகளையும் பின்னடைவுகளுக்கு உள்ளாக்குகின்றது. நாடு முழுவதிலும் அனைத்து விடயங்களிலும் இராணுவரீதியாக செயற்படும் வாய்ப்புகளையும் வசதிகளையும் அரசாங்கத்துக்கு மேலும் மேலும் அதிகரிக்கும் வாய்ப்பினை வழங்குகிறது: மக்கள் எதிர் நோக்குகின்ற பொருளாதார நெருக்கடிகளையும் அரசு மறைத்து விடுவதற்கு உதவியாக இருக்கின்றது. மக்களின் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை அரசு தொடர்ந்தும் நிராகரிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கின்றது. யுத்தத்தினால் ஏற்படும் பொருளாதாரச் சூமைகளை காரணம் காட்டி வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலிருந்து நிதி, மற்றும், பொருளாதார, இராணுவ ரீதியான உதவிகளைப் பெற வாய்ப்பளிக்கின்றது. இவ்வாறாக சிறீலங்கா அரசு எதேச்சாதிகார அதிகாரங்களுடன் தொடர்ந்தும் வசதியாக இருக்க இந்த இனரீதியான யுத்தத்தை நடத்தி வருகின்றது.

12-V இந்தியாவுக்கு எதிராகவும், ஏனைய தமிழர் கட்சிகள், குழுக்களுக்கு எதிராகவும், புலிகள் மேற்கொண்டு வரும் பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளையும், இந்தியா புலிகளுக்கு எதிராக எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகளையும், சில தமிழக் குழுக்களிடம் நிலவும் புலிகளைப் பழிவாங்குவதே தமது தலையாய கடமையென்ற உணர்வையும் சிறீலங்கா அரசு தனது நோக்கங்களுக்காக மிகவும் ரூட்பமான முறைகளிலும், இராஜதந்திர ரீதியிலும் கையாண்டு வருகின்றது. அரசின் தீய எண்ணங்களுக்கு ஒத்துழைக்கத் தயாராக இல்லாத ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணிக்குத்தான், நேரடியாகவும் தன்னோடு சேர்த்திருக்கும் சில தமிழர் குழுக்களைப் பயன்படுத்தியும் நெருக்கடிகளைக் கொடுத்து தேவைப்படும் சுயநல நோக்கங்களுக்குத் தீனி போடுவதன் மூலம் அவற்றை பயன்படுத்தி வருகின்றது.

12-VI இந்திய அமைதி காக்கும் படைகளை வாபஸ் பெறப் பண்ணுவதிலும், இந்திய இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தை நடைமுறையில் அர்த்தமற்றதாக் குதலிலும் வெற்றிகண்ட சிறீலங்கா அரசு, இந்தியா எக்காலத்திலும் எந்த அளவிலும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை விவகாரத்தில் தலையிடாமல் இருப்பதை தொடர்ந்தும் பேணிப் பாதுகாப்பதிலும் மிகவும் கவனமாகவும் விழிப்புடனும் தனது தேவைகளுக்கு ஏற்ற விதமாக இந்தியாவை எதிர்த்தும், ஆதரித்தும், மிகவும் கணீப்பீட்டு அடிப்படையில் செயற்பட்டு வருகின்றது. அத்துடன், இந்தியாவுக்கு எதிரான புலிகளின் நடவடிக்கைகளையும், பிரச்சாரங்களையும் சிறீலங்கா அரசு தனக்குச் சார்பான முறையில் உள்ளாட்டிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் பயன்படுத்தி வருகின்றது. அத்துடன், தென் ஆசியாவிலும் மற்றும் சர்வதேச ரீதியிலும் இந்தியாவுக்கும் ஏனைய சில நாடுகளுக்கும் இடையே அரசியல், பொருளாதார ரீதியில் நிலவும் போட்டிகளையும் முரண்பாடுகளையும் கையாள்வதில் கைதேர்ந்த ஓர் அரசாக சிறீலங்கா அரசு கடந்த சகாப்தங்களில்

தன்னை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளது. தொடர்ந்தும் அவ்விடயத்தில் மேலும் நிபுணத்துவத்துடன் செயற்பட்டு வருகின்றது.

12-VII மேலும், தமிழர்களின் பொருளாதாரத்தைச் சீரழித்தும், தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் பொருளாதார உட்கட்டுமானங்கள் அனைத்தையும் அழித்தும், தனது இராணுவத்தைக் கொண்டும் தன்னோடு சேர்ந்துள்ள தமிழ்க் குழுக்களைப் பயன்படுத்தியும், தமிழ்மக்களின் போராட்டத்தை இனி எக்காலத்துக்கும் எழுச்சி பெறாதவாறு அடிவேருடன் அழித்து விடுவது சிறீலங்கா அரசின் மூல தந்திரங்களில் மற்றொன்றாகும்.

12-VIII அத்துடன், தனது இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டுக்கும் அதிகாரத்துக்கும் உட்பட்ட தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் அனைத்திலும் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களை மிகத் தீவிரமான முறையில் மேற்கொண்டு தமிழர்களின் பாரம்பரிய பிரதேசங்களை துண்டாடுவதை நிரந்தரமானதாக நிறுவுவதும் அதன் பாரிய திட்டங்களின் ஒரு பகுதியாகச் செயற்படுத்தி வருகின்றது.

12-IX தான் அரசியல் ரீதியிலும், இராணுவ ரீதியிலும் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான இறுதி வெற்றியை உறுதிப்படுத்தி கொள்ளும் வகையில் புலிகள் தவிர்ந்த ஏனைய எந்தவொரு தமிழர் அமைப்பும் தமிழர்களின் போராட்டத்தை முன்னெடுத்து விடாது நிலைமைகளைப் பராமரித்துக் கொள்ளுவதும் சிறீலங்கா அரசின் திட்ட வடிவங்களில் பிரதானமான தொன்றாகும். இத் திட்டமே அவ்வப்போது தற்காலிகமாக புலிகளுக்கும் அரசுக்கும் இடையில் ஏற்படும் இணக்கத்துக்கும் வழியேற்படுத்துகின்றன.

சிறீலங்கா அரசின் இந்தப் பாரிய திட்ட வடிவங்களையும் அவற்றின் உள்ளடக்கமான மூல தந்திரங்களையும், அவற்றை நிறைவேற்றும் வகையில் அது மேற்கொண்டு வரும் நடைமுறைத்

தந்திரங்களையும் புரிந்து கொண்டு செயலாற்ற ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் தலைமை உறுப்பினர்களுக்கு இக் காங்கிரஸ் பணிக்கின்றது.

இலங்கை சனத்தொகை ரீதியிலும், பரப்பளவிலும் சிறிய நாடாக இருந்தாலும் பொருளாதார ரீதியில் குறைவிருத்தி நாடுகளின் வகையைச் சேர்ந்ததாயினும் கூட விகிதாசார ரீதியாகப் பார்க்கும்போது இராணுவ ரீதியிலும், ராஜதந்திரவிவகாரங்களின் ரீதியிலும் அரசு பின்தங்கிய ஒன்று அல்ல. ஒப்பீட்டு ரீதியிலும் சிறீலங்கா அரசு தனது வலிமைகளையும், திறமைகளையும், நுட்பங்களையும் நன்கு வளர்த்துக் கொண்டுள்ளது. சிறீலங்கா அரசின் பலவீனங்களை மட்டும் பட்டியல் போடுவதின் மூலம் நாம் பலமானவர்கள் ஆகிவிட முடியாது. எதிரியின் பலங்களையும், பலவீனங்களையும் அவற்றின் துணை வலிமைகளையும்; தனது பலங்களையும், பலவீனங்களையும், தனது துணை ஆதாரங்களின் நிலைமைகளையும் சரியாக அடையாளம் கண்டு செயற்படுபவர்களே வரலாற்று வெற்றிகளைச் சாதிக்க முடியும்.

புரட்சி என்பது ஒரு கலை. அதனை வெறுமனே பழிவாங்கும் எண்ணங்களாலோ உணர்ச்சிகளினாலோ நிறைவேற்ற முடியாது. யதார்த்த பூர்வமான கணிப்பீடுகளினாலும் அவற்றின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படும் உணர்வு பூர்வமான செயற்பாடுகளினாலுமே சாதிக்க முடியும். இவற்றை ஒவ்வொரு கணமும் மனதில் வைத்துக் கொண்டு ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி செயற்பட வேண்டுமென இக் காங்கிரஸ் தீர்மானமாக மொழிகின்றது.

பகுதி III

அரசியற் தீர்வுக்கான பேச்சுவார்த்தைகள்

1. இலங்கையின் தேசிய இனமுரண்பாட்டுக்கு பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வு காண்பதற்கான விடயத்தில் சிறீலங்கா அரசாங்கமோ மற்றும் சிங்கள அரசியற் பிரமுகர்களோ இதுவரை எந்த கால கட்டத்திலும் நேர்மையாகவோ உறுதியாகவோ நடந்து கொண்டதில்லை. பேச்சுவார்த்தை மூலம் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணத்தாம் தயாராக இருப்பதாகக் கூறுவதெல்லாம் வெறும் கண்துடைப்பாகவும் ஏமாற்று நடவடிக்கைகளாகவுமே இடம்பெற்று வந்திருக்கின்றன. ஆளும் கட்சியினர் எதிர்க் கட்சிகளைக் காரணம் காட்டுவதும், எதிர்கட்சியினர் ஆளும் கட்சியைக் காரணம் காட்டுவதும், அல்லது இரு பகுதியினரும் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் நிலவும் சிங்கள இனவாத செல்வாக்கைக் காரணம் காட்டுவதும் வழமையான விடயமாகிவிட்டது.

2. 1956ஆம் ஆண்டு திரு. எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா சிங்களம்மட்டும் அரசு கருமொழி சட்டத்தை உருவாக்கிய போது அதன் விளைவாக இலங்கையின் இன முரண்பாட்டு அலை எழுச்சி பெறுவதைக் கண்டு தமிழர்களின் அன்றைய தலைவரான திரு.எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் அவர்களுடன் பிரதேச சபை அமைப்பொன்றை ஏற்படுத்துவது தொடர்பாக உடன்பாட்டுக்கு வந்தார். ஆனால், சிங்கள இனவாதிகளின் எதிர்ப்பைக் கண்டு அவ்வொப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறிந்தார். அது மட்டுமல்லாமல், 1958ம் ஆண்டு தமிழர்களுக்கு எதிரான கலவரம் வெடித்த போது பண்டாரநாயக்கா இலங்கை மக்கள் அனைவரினதும் தலைவராக இல்லாமல் ஒரு சிங்கள இனவாதப் பிரதிநிதியாகவே நடந்து கொண்டார்.

3. 1960ம் ஆண்டு முற்பகுதியில் நாடாளுமன்றத்தில் தமிழர்களின் பிரதிநிதிகளின் ஆதரவில்லாமல் எந்தவொரு சிங்களக் கட்சியும் தனியாக ஆட்சி அமைப்பதற்கான பொரும்பான்மையைக் கொண்டிருக்காத நிலையில் சிங்களக் கட்சிகளின் தலைவர்கள் தமிழர்களின் தலைவர்களுக்கு வாக்குறுதிகளை இரகசியமாக அள்ளி வழங்கினர் ஆனால், நாடாளுமன்றம் கலைக்கப்பட்டு மீண்டும் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் தாம் தனியாக ஆட்சி அமைக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டபோது தமது வாக்குறுதிகளை காற்றில் பறக்க விட்டனர்.

4. 1961ம் ஆண்டு தமிழரசுக் கட்சி காந்திய வழியில் வடக்கு-கிழக்கில்மறியல் போராட்டங்கள், கலையடைப்புக்களை நடத்தியபோது அங்கு மாதக் கணக்கில் அரசின் அனைத்து செயற்பாடுகளும் ஸ்தம்பித்தன. தமிழ் மக்களின் இந்த அமைதியான, அகிம்சை வழியிலான எழுச்சியைப் புரிந்து கொண்டு சமாதான பூர்வமாகப் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு சிறீலங்கா அரசு முன்வரவில்லை. மாறாக, தமிழர்களின் இந்த வன்முறையற்ற வழியிலான போராட்டத்தை தனது இராணுவத்தையும், அடக்குமுறைச் சட்டங்களையும் கொண்டு அடக்குவதிலேயே முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தியது.

5. 1960ம் ஆண்டு நாடாளுமன்ற நெருக்கடி நிலைமையை உணர்ந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சித் தலைவர் திரு. டட்லி சேனநாயக்கா 1965ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலின் போது தாம் ஆட்சிக்கு வந்தால் தமிழர்களுக்கு நிலம், மொழி மற்றும் அடிப்படை விடங்களில் அதிகாரமளிக்கும் மாவட்ட சபைகளை ஏற்படுத்தித் தருவதாக வாக்குறுதி அளித்தார். அதற்கு மாற்றாக தாம் ஆட்சி அமைப்பதற்கு ஆதரவளிக்கும்படி தமிழரசுக் கட்சித் தலைவரைக் கேட்டுக் கொண்டார். இந்த அடிப்படையில் ஒப்பந்தமொன்று ஏற்பட்டது. ஆனால், தனியாக ஆட்சி அமைக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொண்ட டட்லி சேனநாயக்கா பின்னர் தாம் ஏற்படுத்திய ஒப்பந்தத்தை, தமிழர்களின் கட்சிகளிடையே நிலவிய வேறுபாடான அபிப்பிராயங்களைக் காட்டி, ஒப்பந்தத்தை ஒரு கனவான விடயமாக ஆக்கிவிட்டார்.

6. 1970ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் மூன்றில் இரண்டு பங்குக்கு மேற்பட்ட பெரும்பான்மையைப் பெற்று சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்து 1970ல் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்கலைக்கழக அனுமதியில் இனவாரியான 'தரப்படுத்தல்' முறையின் காரணமாக தமிழ் இளைஞர்கள் குறிப்பாக தமிழ் மாணவர் சமுதாயம் எழுச்சியும் ஆத்திரமும் கொண்டிருப்பதை அவர்கள் கண்டு கொள்ளத் தயாராக இருக்கவில்லை. அத்துடன் தமிழர் தலைவர்களின் கருத்துக்களை சிறிதும் கூட கவனத்தில் கொள்ளாது தனக்குள்ள பெரும்பான்மை பலத்தில் அதிதீவிர நம்பிக்கை கொண்டு மிகக் குறுகிய நோக்குகளின் அடிப்படையில் சிங்கள இன மேலாதிக்கவாதப் பிரதிநிதியாகவே சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி நடந்துகொண்டது.

7. 1983க்கு முன்னர் மாறி மாறி ஆட்சிக்கு வந்த சிங்கள அரசியல் கட்சிகள் அவ்வப்போது தமிழர்களின் தலைவர்களுக்கு வழங்கிய வாக்குறுதிகளை, தாம் வசதியாக ஆட்சியில் அமர்ந்திருக்கும் வேளைகளில் காற்றில் பறக்க விட்டுவிடுவது மட்டுமல்லாமல், தமது ஆட்சி அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி தமிழர்களுக்கு எதிராக சிங்களக் குடியேற்றங்களை மேலும் விரிவாக மேற்கொள்ளுவதும் இராணுவம், போலீஸ் அமைப்புகளை சிங்களமயப்படுத்துதல், அரசு நிர்வாகயந்திரம் முழுவதையும் பூரண சிங்கள ஆதிக்கமுடையதாக ஆக்குதல், அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அனைத்தையும் சிங்கள இனவாதக் கண் கொண்டே மேற்கொள்ளுதல் ஆகிய வேலைகளை திட்டமிட்ட அடிப்படையில் செயற்படுத்தி வந்தனர்.

8. 1983ம் ஆண்டு இனப்படுகொலைகளைத் தொடர்ந்து இந்தியா இலங்கை இனப்பிரச்சினை விவகாரத்தில் தலையிட்டதனால் சிறீலங்கா அரசின் பகிரங்கமான தலைக்கனப் போக்குகள் சற்றுக் குறைந்தன. இந்தியாவும் மற்றும் சர்வதேச நாடுகளும் நம்பும் வகையில் தமிழர்களின் பிரதிநிதிகளுடன் இனப் பிரச்சினைக்கு அரசியற் தீர்வு தொடர்பான பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட வேண்டியதொரு கட்டாயச் சூழ்நிலை சிறீலங்கா அரசுக்கு ஏற்பட்டது.

9. 1983 வரை சிறீலங்கா அரசினதும் மற்றும் இனமேலாதிக்க வாதிகளினதும் தமிழர்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளுக்கு ஏனைய அரசு இயந்திரங்கள் பிரதான பாத்திரம் வகிப்பவையாகவும், அரசின் சிங்கள மயமாக்கப்பட்ட இராணுவம், போலீஸ் ஆகியன துணைப்பாத்திரம் வகிப்பவையாகவும் இருந்து வந்தன. ஆனால் 1983க்குப் பின்னர் அரசின் இராணுவம், போலீஸ் அமைப்புகள் அவ்விடயத்தில் பிரதான பாத்திரம் வகிப்பவையாகவும், ஏனைய அரசின் பகுதிகள் துணைப்பாத்திரம் வகிப்பவையாகவும் ஆகின. தமிழ் மக்களை ஏனைய வழிமுறைகள் மூலம் அடக்குதல் என்ற நடவடிக்கைகளின் தொடர்ச்சியானதும், தலையாயதுமான யுத்தம் என்ற வடிவில் தமிழ் மக்களை அடக்கி ஒடுக்கும் கட்டத்துக்கு சிறீலங்கா அரசாங்கம் தன்னை மாற்றிக் கொண்டது. இதன் விளைவாக அரசின் முப்படைகளும் மற்றும் போலீஸ் ஆகியன பிரதான இடத்தை வகிக்க ஆரம்பித்தன.

10. தமிழ் மக்களால் நாடாளுமன்றத்துக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிகளே தமிழ் மக்களின் தலைவர்கள் என இருந்த காலகட்டத்தில் அத்தலைவர்களுக்கு பேச்சுவார்த்தை என்பது அவர்களின் அரசியலின் பிரதான வழிமுறையாக இருந்தது. ஆனால், தமிழ் இளைஞர்களின் எழுச்சியும் போராட்டமும் ஆயுதரீதியான போராட்ட நடவடிக்கைகளை முன்னணிக்குக் கொண்டு வந்ததனாலும் இந்தியா இவ்விடயத்தில் தலையிட்டதனாலும், சர்வதேச நாடுகள் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை விவகாரத்தை உன்னிப்பாக கவனிக்கத் தொடங்கியதனாலும் தமிழர்களின் பிரதிநிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துதல் என்பது சிறீலங்கா அரசுக்கு தவிர்க்க முடியாத ஒரு விடயமாகியது. ஆயினும் சிறீலங்கா அரசு தனது இனமேலாதிக்க அடிப்படை கொண்ட நீண்டகாலப் போக்கிலும், நோக்கிலும் எந்தவித மாற்றமும் இல்லாமல் மிகவும் நுட்பமான முறையில் பேச்சுவார்த்தை என்ற வழிமுறையை தனது இராணுவ செயற்திட்டத்தின் பகுதியாகவும், ராஜதந்திர ரீதியான தந்திரமாகவும் செயற்படுத்தி வந்திருக்கின்றது.

11. 1983ம் ஆண்டு இறுதிப் பகுதியில் இந்தியாவின் மத்தியஸ்தத்தின் அடிப்படையில் தமிழர் பிரதிநிதிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நாடாத்துவது தவிர்க்க முடியாதது எனக் கண்டு கொண்டபோது; அதே வேளை தமிழர்கள் மத்தியில் நிலவிய அரசியற் குழப்பத்தையும்; ஒற்றுமையின்மையையும்; இவ்விடயத்தில் இந்திய ஆட்சியாளர்களிடம் நிலவிய பூரண தெளிவினமையையும், அதே வேளை இந்திய ஆட்சியாளர்கள் காட்டிய அவசரத்தன்மையும்தெளிவாகப் புரிந்துகொண்ட சிறீலங்கா அரசு மிகவும் கணிப்பிட்ட அடிப்படையில் தனது பேச்சுவார்த்தை ராஜதந்திரத்தை செயற்படுத்தியது.

12. முதலில் 1984ம் ஆண்டு முழுவதும் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியுடன் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைத் தொடர்களின்போது சிறீலங்கா அரசு இலங்கையின் அரசியல் யாப்பின் அடிப்படை வரம்புகளுக்கு உட்பட்ட வகையில் மாகாண சபை அமைப்பே இலங்கையின் இனப்பிரச்சனைக்குரிய அரசியற் தீர்வின் வரம்பெல்லை என நிறுவியது. அதிகாரப் பரவலாக்கல் விவகாரங்கள் தனது விருப்பத்தின் எல்லை களுக்கு அப்பால் போக விடாமல், தமிழர்களின் அபிலாசைகளோ அல்லது இந்தியாவின் நிலைப்பாடுகளோ அரசியல் ரீதியாக நிறுவப்பட்டு விடாமல் இருக்கும் வகையில் சிறீலங்கா அரசு மிகக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டது.

13. பின்னர், 1985 ஆண்டு ஆயுதம் ஏந்திப் போராடிய தமிழர் அணிகளின் பிரதிநிதிகளுடன் பூட்டான் நாட்டில் பேச்சுவார்த்தை நடாத்த வேண்டிய கட்டாயம் சிறீலங்கா அரசுக்கு ஏற்பட்ட வேளையிலும் அது தனது உறுதியான நிலைப்பாடுகளிலிருந்து விட்டுக் கொடுக்காமல் செயற்பட்டுக்கொண்டது.

14. சிறீலங்கா அரசுக்கும் தமிழர் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையில் நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகள் முன்னேற்றம் காணவில்லை என உணர்ந்த நிலையில் இந்திய ஆட்சியாளர்கள் தாமே நேரடியாகவும், அவ்வப்போது தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணியினரை ஈடுபடுத்தியும் பேச்சுவார்த்தை அரங்கத்தைத் தொடர்ந்தனர். இவ்வாறு தான் 1986ம் ஆண்டு

முழுவதும் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றன. இவ்வேளையில் இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் 'இந்திய மாநிலங்களுக்கு உள் அதிகாரத்தையுடையதொரு அமைப்பைப் பெற்றுக் கொடுப்பதே இந்தியாவின் நிலைப்பாடு' என அறிவித்தார். அந்த அடிப்படையிலேயே பேச்சுவார்த்தைகள் இடம் பெற்றன. ஆனால் சிறீலங்கா அரசு மிகத் தந்திரமான முறையில், ஒவ்வொரு விடயத்தின் மீதான பிரச்சினைக்கும் தீர்வு காணுதல் என்ற அடிப்படையில் நீண்ட காலத்தை எடுத்து பல பிரதான விடயங்களைப் பேச்சுவார்த்தை அரங்குக்கு வராமலேயே செய்துவிட்டது.

15. 1987ம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கம் ஒரு சமாதான ஒப்பந்தத்துக்கு சிறீலங்கா அரசைக் கொண்டுவந்தது. இது உண்மையில் மிகச் சுருக்கமான வாக்கியங்களைக் கொண்டதொரு "கனவான் ஒப்பந்தம்" (Gentleman Agreement) என்றே கூறுதல் வேண்டும். இந்திய அரசினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நெருக்கடிகளின் விளைவாகவே சிறீலங்கா அரசு தவிர்க்க முடியாத வகையில் அப்படியொரு ஒப்பந்தத்துக்கு முன்வந்ததே தவிர நேர்மையான உணர்வின் அடிப்படையில் வரவில்லை என்பதே உண்மையாகும். அந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு, பின்னர் அது நடை முறைப்படுத்தப்படுவதற்கான ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சிறீலங்கா அரசு இந்தியாவையும் இலங்கைத் தமிழர்களையும் பிரித்து விடுவது என்ற நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்ததே தவிர வேறெந்த நல்ல நோக்கங்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை. சுருங்கக் கூறினால், இந்தியா என்ற ஒரு பெரிய நாட்டின் தலையீட்டினால் கூட சிறீலங்கா அரசை சமாதானபூர்வமான முறையில் ஒரு தீர்வுக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை என்பதே உண்மையாகும்.

16. இந்திய இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தம் பல குறைபாடுகளைக் கொண்டிருந்த போதிலும் அதனை நாம் ஏற்றுக்கொண்டோம். அதனடிப்படையில் எமது ஆயுதங்களைக் கையளித்தோம். நடைபெற்ற மர்காண சபைத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு தமிழ்மக்களின் சட்டபூர்வமான பிரதிநிதிகளாகத்

தெரிவு செய்யப்பட்டோம். மாகாண அரசை அமைத்தோம். இந்திய இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தின் விளைவுகள் மீண்டும் ஒரு இனரிதியான யுத்தத்துக்கு வழிவகுத்து விடாமல் சமாதானத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் நிலைநிறுத்தும்வகையில் முன்னேற்றகரமாக செயற்படவேண்டும் என விரும்பினோம் அதற்காக எம்மாலான முயற்சிகளையெல்லாம் மேற்கொண்டோம். அந்த அடிப்படையில் மாகாண அரசை வெற்றிகரமாக நடாத்துவது தொடர்பாகவும், அதற்கான அதிகார பரவலாக்கல் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களுக்குத் தீர்வுகள் காண்பது, தமிழ் மக்களுக்குரிய பாதுகாப்பு தொடர்பான விவகாரங்களுக்கு நிரந்தரத் தீர்வு காணுதல் தொடர்பாகவும் நாம் சிறீலங்கா அரசுடன் எல்லா மட்டத்திலும் சமாதான பூர்வமான முறையிலும், பொறுமையுடனும், நிதானத்துடனும் தொடர்ந்து முயற்சித்தோம். பலமுன் முயற்சிகளை எடுத்தோம். எமது நேர்மையான நல்லெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் பல்வேறு விடயங்களில் நாம் முன்னுதாரணமாக நடந்து கொண்டோம். ஆனால் சிறீலங்கா அரசு சிறிதளவும் ஒத்து வரவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, புலிகளைத் தம்மோடு கூட்டாளிகளாகச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டு எமது முயற்சிகளுக்கு எதிராகச் செயற்படுவதிலேயே கவனம் செலுத்தியது. அனைத்து சமாதான முயற்சிகளையும் ஜனநாயக நிலைமைகளையும் சீர்குலைத்தது.

17. 1989ம், 1990ம் ஆண்டுகளில் சிறீலங்கா அரசு இந்திய அமைதிப் படை வெளியேறிவிட்டால் இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வை தான் ஏற்படுத்தி விட முடியும் எனவும், புலிகளுடன் சமாதான உடன்பாடு ஏற்பட்டு இலங்கையில் இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு வந்துவிடும் எனவும் கூறியது. இந்திய அமைதிப்படைகள் வெளியேறின. சட்டபூர்வமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட மாகாண சபை கலைக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்தியப் படைகள் வெளியேறி 3 மாதகாலம் முடிவடைவதற்கு முன்னரே அரசு படைகளும் புலிகளும் மீண்டும் ஒருவருக்கெதிராக ஒருவர் யுத்த களத்தில் குடுமிப்படிச்சண்டையில் இறங்கினர். தமிழர்களும், சமாதானம் ஏற்படும் என நம்பிய

அனைவரும் ஏமாந்து போயினர். தமிழர்கள் முன்னெப்போதையிலும் பார்க்க துன்பங்களுக்கும் இழப்புகளுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டனர். கடந்த இரண்டரை வருடங்களுக்கு மேல் இந்த யுத்தம் தொடர்கிறது. ஆனால், மீண்டும் சமாதானம் ஏற்படுவதற்கான எந்த அறிகுறியும் தென்படவில்லை. உண்மையில் வெளிநாடு எதனதும் தலையீடு இல்லாமல் இலங்கையிலேயே உள்ள அரசியற் சக்திகள் தாமாகவே இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் நிலையுண்டா? என்பது கேள்விக்குரிய விடயமாகும். ஏனெனில், அவ்வாறான ஆற்றலைக் கொண்டதோர் அரசியற் பொறிமுறையானது இலங்கை அரசியல் சமூக அமைப்பில் இல்லை. இலங்கையின் சமூக, அரசியல் உருவாக்க வரலாறு அவ்வாறானதொரு பொறிமுறையை இதுகாலவரை உருவாக்கவில்லை.

18. இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு சமாதான பூர்வமான முறையில் தீர்வு காண்பதற்கு சிங்களவர் பக்கத்தில் இருந்தே முன்முயற்சிகள் ஏற்படவேண்டும். அவை தமிழர்கள் பக்கத்திலிருந்து எடுக்கப்படுவதில் பயனில்லை, இது வரை பயனளிக்கவில்லை. அதிலும் குறிப்பாக சிறீலங்கா அரசும் மற்றும் சிங்கள இனவாத சக்திகளும் ஒத்த கருத்துடன், அதே வேளை தமிழர்களும் ஏற்கக்கூடிய வகையில் திட்டவட்டமானதோர் அரசியல் தீர்வை முன்வைத்திருக்க வேண்டும். மாறாக சிறீலங்கா அரசானது தனது சிங்கள இனமேலாதிக்க இராணுவ ரீதியான நடவடிக்கைகளை மறைப்பதற்காகவும், சர்வதேச நாடுகளில் ஏதும் தன்மீது இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக நெருக்கடிகள் கொடுப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளின் வருடாந்த பொருளாதார உதவிகளைப் பெறும் பொருட்டும் சிறீலங்கா அரசு தனக்குத் தேவைப்படும் காலக் கணப்பீடுகளின் அடிப்படையில் அவ்வப்போது, தான் சமாதான பூர்வமான முறையில் இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முயற்சிப்பதாக வாயளவில் சொல்லிக்கொள்கிறது. ஆனால், உண்மையில், அது தொடர்பானதான எந்தவொரு முன் முயற்சியையும் எடுக்காமல் வெவ்வேறு தந்திரங்கள் மூலம் காலம் கடத்தி வருவது

மட்டுமல்லாமல், சமாதானத்தையும், ஜனநாயகத்தையும் விரும்பும் தமிழர் கட்சிகளின் முன் முயற்சிகளுக்கு விரோதமாகவும் செயற்பட்டு வருகின்றது.

முதலில் அனைத்துக் கட்சி மாநாடு என்ற ஒன்றை உருவாக்கி புலிகளையும் அழைத்து வைத்து ஓராண்டு காலமாக பேச்சுவார்த்தை என்ற போர்வையில் காலத்தை கடத்தியது மட்டுமல்லாமல் அதே போர்வையில் இந்திய அமைதிகாக்கும் படைகளை வெளியேற்றுவதிலும், மாகாண அரசைக் கலைப்பதிலும் வெற்றி கண்டது. ஆனால், மீண்டும் சிறீலங்கா அரசுக்கும் புலிகளுக்கும் இடையில் யுத்தம் ஆரம்பித்தது, இந்திய இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தினால் உருவான முன்னேற்றங்கள் அத்தனையையும் பாழடித்தது.

இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு நிரந்தரமான தீர்வு காணும் அக்கறையுடன் சட்டபூர்வமான தமிழர் கட்சிகள் அனைத்துக் கட்சி மாநாட்டில் முன்வைத்த அரசியல் தீர்வுத் திட்டங்களை அவை முஸ்லீம்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதவை என முதலில் தட்டிக்கழித்தது. பின்னர், தமிழர் கட்சிகளும், பிரதானமான முஸ்லீம் கட்சியான சிறீலங்கா முஸ்லீம் காங்கிரசும் ஒரு புரிந்துணர்வு நிலைக்குவந்து ஒரு பொதுவான அரசியல் தீர்வுத் திட்டத்தை முன்வைத்தன. அப்போது அரசு தனது கட்சிக்கு சார்பான முஸ்லீம் பிரமுகர்களைக் காட்டி அத்தீர்வுத் திட்டமானது அனைத்து முஸ்லீம்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத ஒன்று எனப் புறக்கணித்தது.

19. பின்னர், இலங்கையின் அனைத்து எதிர்க் கட்சிகளும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு நிரந்தரமான தீர்வை சிறீலங்கா அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று குரல் எழுப்பிய போது அரசானது அது தொடர்பாக நாடாளுமன்ற தேர்வுக் குழுவொன்றை உருவாக்கியது. இனப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு வேண்டுமென எதிர் கட்சிகள் அனைத்தும் ஒருமுகமாகக் குரல் எழுப்பிய போதிலும், அதே எதிர்க்கட்சிகள் ஒரு பொதுவான திட்டத்தை தயாரிக்க பொதுவான கருத்துக்களையோ, பொதுவான நிலைப்பாடுகளையோ கொண்டிருக்கவில்லை.

கொண்டிருக்க மாட்டாது என்ற புரிதலுடனேயே சிறீலங்கா அரசாங்கம் தற்போதைய நாடாளுமன்ற தெரிவுக் குழுவை உருவாக்கியது எனலாம்.

அப்படித்தான் எதிர்கட்சிகள் ஒருபொது நிலைப்பாட்டுக்கு வந்தாலும் கூட, பின்னர் தனது சார்பான சிங்களப் பிரமுகர்களையும் சிங்கள இனவாத சக்திகளையும் முஸ்லீம் பிரமுகர்களையும் கொண்டு அத்திட்டத்தை நிராகரித்துவிடலாம் என்பதே அரசின் நோக்கமாகும். அத்துடன், புலிகள் சமாதானத்திட்டத்தை ஏற்கவில்லை எனக்காரணம் கூறிக்கொள்ளலாம் என்பதும் அரசின் தந்திரமாகும்.

திடீரென இடையிலிருந்து முளைவிட்டாற்போல அரசு தானாக அல்லாமல் தனக்குச் சம்பந்தமில்லாதது போலவும் நிலைமைக்கேற்ப நாடகமாடும் வகையில் அரசிலுள்ள முக்கிய மந்திரியாகிய தொண்டமானைப் பேச்சுவார்த்தை தொடர்பாக அரசு கிளப்பி விட்டது. ஆனால், எழும்பிய அதே வேகத்தில் தூங்க விடப்பட்டது. உண்மையில் சமாதான பூர்வமான தீர்வு, பேச்சுவார்த்தைகள் என்பவை எல்லாம் இதுகாலவரை சிறீலங்கா அரசின் போலித்தனங்களாகவும், மக்களையும், உலகையும் ஏமாற்றும் வித்தைகளாகவுமே அமைந்து வந்திருக்கின்றன. சமாதானம் என்பது சிறீலங்கா அரசின் உள்ளத்தில் சிறிதளவும் இடம் பெறவில்லை. தனது யுத்தத்தை தொடர்வதும், தனக்கு எதிராக உள்ள கட்சிகளையும், அமைப்புகளையும் பலவீனப்படுத்துவதும், தனது கையில் எதேச்சாதிகாரமாக அதிகாரங்களை மேலும் மேலும் இறுக்கிப் பிடித்துக் கொள்வதுமே அதன் நோக்கமாக உள்ளது.

சிறீலங்கா அரசும் மற்றும் ஏனைய சிங்கள இனமேலாதிக்க வாதிகளும் தமிழர்கள் மீது தமது இராணுவ ரீதியான வெற்றியையே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கின்ற அதேவேளை தமது இனமேலாதிக்க நிலைப்பாடுகளிலிருந்து சிறிதும் விட்டுக் கொடுக்காமல் தமிழர்கள் மீது நீண்டகால அடிப்படையில் தமது மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டும்

நோக்குகளுடன் அவ்வப்போது தாம் விரும்பிய அடிப்படையிலான அரசியல் தீர்வு பற்றியும் பேசுகின்றனர்.

எனவே ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது சமாதான பூர்வமான முறையில் பேச்சுவார்த்தை மூலமாக ஓர் அரசியல் தீர்வைக் காண்பதற்காக எடுக்கப்படும் எந்தவொரு முயற்சிக்கும் எல்லாச் சந்தர்ப்பத்திலும் ஒத்துழைப்பை வழங்கி, அவ்வழி முறையில் தாக்க பூர்வமாகச் செயற்படுகின்ற அதேவேளை, சிறீலங்கா அரசானது பேச்சுவார்த்தை என்னும் வழிமுறையை தனது இராணுவ நோக்கங்களுக்காகவே பயன்படுத்தி வருகின்ற விடயத்தை தேசிய ரீதியிலும், சர்வதேச ரீதியிலும் அம்பலப்படுத்தும் கடமையை ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி மிக உரமாகவும் பரந்த ரீதியிலும் விடாப்பிடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும், பேச்சுவார்த்தை வழிமுறையை ஆக்க பூர்வமானதாக ஆக்குவதற்கு உரியவகையில் முற்போக்கு ஜனநாயக சக்திகளை அணி திரட்ட வேண்டும் என்று இக்காங்கிரஸ் வலியுறுத்துகின்றது.

பகுதி - IV

நீண்ட கால அரசியல் நோக்கும், இலக்கும்

1. உலகம் முழுவதிலுமுள்ள மானிட சமூகம், சுதந்திரம், ஜனநாயகம், சமத்துவம், முன்னேற்றம் ஆகியவற்றை அனுபவிக்க வேண்டுமென்பதே ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் இலட்சிய நோக்கமாகும்.

ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் அரசியல் தளம் இலங்கை என்பதாலும் அதன் செயற்பாட்டுக்களம் ஈழ மக்கள் என்பதாலும் இலங்கையிலுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் இவை ஏற்படுவதை நோக்கமாகக் கொண்டும், அத்துடன் இப்போது ஒடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் மக்களின் உடனடித் தேவைகளை நோக்கமாகக் கொண்டும் செயற்படும் கட்சியே ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியாகும்.

2. இலங்கையின் இன முரண்பாடுகளுக்கும் மற்றும் ஏனைய தேசிய அரசியல், பொருளாதார, சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு காண்பதற்கு இலங்கையில் அரசியல் கட்டமைப்பை மாற்றி இனங்களினடிப்படையிலும், சுய விருப்ப அடிப்படையிலும் ஒன்றிணைந்த, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட 'இறைமை கொண்ட குடியரசுகள்' ஒன்றியமாக மாற்றியமைப்பதே தீர்வாகுமென ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி தீர்மானிக்கிறது.

அ. இவ்வரசியல் கட்டமைப்பு மாற்றத்தை இலங்கை மக்கள் அனைவரின் மத்தியிலுமுள்ள சக்திகளை ஒன்றிணைத்து ஒரே பாய்ச்சலில் நடத்த முடியாது என்பதை கடந்த கால அனுபவங்களும், இன்றைய யதார்த்த நிலைமைகளும் நிரூபிக்கின்றது.

ஆ. அதே வேளை ஈழப் பிரதேசத்தையும் தமிழ் மக்களையும் தனி உலகமாக கருதிக் கொண்டு, அதன் எல்லைகளுக்குள்ளேயே மட்டும் எமது அரசியல் செயற்பாடுகளை மட்டுப்படுத்திக் கொள்வது எமது இலட்சிய இலக்கை அடைவதற்கான வெற்றியை தேடித் தந்துவிட முடியாது.

இ. மேற்குறிப்பிட்ட குறிப்புகளினடிப்படையிலும், மேலே தெளிவுபடுத்தியுள்ள இலக்கை அடைவதற்கும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஒன்றையொன்று முற்றாக விலக்காத இரண்டு அரசியல் மாற்று மார்க்கங்களை அடையாளம் காண்கின்றது.

மார்க்கம் ஒன்று: ஒன்றுபட்ட இலங்கையில் அரசியல் சீர்திருத்த மாற்றங்களினூடானது.

மார்க்கம் இரண்டு: சுதந்திர ஈழத்தை அமைத்தலினூடானது

3. மார்க்கம் ஒன்று

அரசியல் சீர்திருத்த மாற்றங்களினூடாக இறைமை கொண்ட குடியரசுகளின் ஒன்றியமாக இலங்கையை மாற்றுதல் என்ற இலக்கை நோக்கிய முன்னேறுதலானது பிரதானமாக மூன்று கட்டங்களாக செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

கட்டம் 1

இன்று ஸ்ரீலங்கா அரசு கடைப்பிடித்து வரும் அரசியல் சட்ட யாப்பையும், நிர்வாக அமைப்பு முறைகளையும் பாராளுமன்றத்தின் 2/3 பெரும்பான்மையின் மூலமான தீர்மானங்களினூடாகச் சீர்திருத்துதல். வட கிழக்கு மாகாண சபையின் தீர்மானமாக நாம் முன்வைத்த 19 அம்சங்களும் பின்னர் ஏழு தமிழ் கட்சிகள் பாராளுமன்ற தெரிவுக் குழுவின் முன் சமர்ப்பித்த 4 அம்ச தீர்மானமும் இதைத்தான் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இவ் அரசியற் சீர்திருத்த மார்க்கத்தின் முதலாவது கட்டத்தில் இரண்டு வகையான விடயங்கள் மிகப் பிரதானமானவையாக உள்ளன. அவையாவன :

அ. தமிழ் மக்களுக்கு விரிவான சுயாட்சி அதிகாரங்கள் கொண்ட மாநில அரசமைப்பை உருவாக்குதலும், அத்துடன் சிங்கள குடியேற்றத் திட்டங்களுக்கு தீர்க்கமான தீர்வு காணுதலும்.

பலவின மக்களையும் கொண்ட இலங்கையில் அரசு படைகள் குறைந்த பட்சம் இனங்களின் விகிதாசாரத் தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தக்கூடிய வகையிலாக திருத்தி அமைத்தலும், சுயாட்சி அதிகாரங்களைக் கொண்ட அரசு சுமுகமாகச் செயற்படுவதற்குரிய வகையில் நீதி, நிதி மற்றும் நிர்வாகக் கட்டமைப்புகளை ஏற்பாடு செய்தலும், போன்றன உள்ளடங்கிய விடயங்கள்.

ஆ. மத்திய ஆட்சியமைப்பில் குறிப்பாக பாராளுமன்ற ஜனநாயக முறை சிறந்த முறையில் செயற்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்வதும், சிங்கள மேலாதிக்கம் பாராளுமன்றத்தினூடாகச் செயற்பட முடியாத வகையில் உரிய ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்வது .

இந்த முதலாவது கட்டம் சிறப்பான முறையில் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு இயங்கும் நிலைமை ஏற்படுகின்ற பொழுது, இலங்கையில் தற்போது நிலவும் இன முரண்பாடுகள் தளர்வடையும். சிங்கள, தமிழ் மக்களிடையில் ஒன்றிணைந்த அரசியல் உறவுகள் வளர்ச்சியடையும். இலங்கையின் வளர்ச்சிக்கும் நல்லுறவுகளுக்கும் தேவையான அடுத்த கட்ட அரசியல் மாற்றங்களை அனைத்து மக்களும் புரிந்து கொள்ளவும் உரியதான நிலைமைகள் ஏற்படும். இங்கு குறிப்பிட்டுள்ள முதலாவது கட்டம் எதிர்பார்க்கும் வகையில் செயற்படுகின்ற பட்சத்தில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி அதிலிருந்து இரண்டாவது கட்ட அரசியல் சீர்திருத்த மாற்றத்திற்காக உழைக்கும்.

கட்டம் 2

முதலாவது கட்டத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ள அரசியல் கட்டமைப்பு மாற்றம் என்பது சமஷ்டி அம்சங்களை அதிகப் பட்சம் உள்ளடக்கிய ஒற்றையாட்சி அமைப்பேயாகும். அவ்வமைப்பு சமாதான பூர்வமான முறையில் அரசியல் சீர்திருத்த மாற்றங்களை செயற்படுத்துவது முதலாவது கட்டத்தில் தவிர்க்க முடியாத வகையில் தேவைப்படினும் அதுவே முடிந்த முடிவாகிவிடாது. ஆகையினால் அதிலிருந்து இலங்கையின் கட்டமைப்பானது முன்னதிலும் பார்க்க முற்போக்காகவும் வளர்ச்சியடைந்த ஜனநாயக அமைப்புகளைக் கொண்டதுமான சமஷ்டி அடிப்படையிலான அரசுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு ஜனநாயக சமஷ்டி குடியரசாக மாற்றம் பெறுதல் வேண்டும். தேசியபாதுகாப்பு, வெளிநாட்டுக் கொள்கை விவகாரம், நாணய நிர்வாகம் மற்றும் மையப்பட்டிருக்க வேண்டிய மிகப் பிரதானமான சில விடயங்கள் மீதான அதிகாரங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய அதிகாரங்களை மாகாண அல்லது மாநில அரசுகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கும் அடிப்படையிலான சமஷ்டி குடியரசாக இலங்கை அமைதல் வேண்டும்.

கட்டம் 3

மேலே இரண்டாவது கட்டத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ள சமஷ்டி அரசியல் கட்டமைப்பு இலங்கையில் ஏற்பட்டு, முன்னேற்றகரமாகச் செயற்படும் பட்சத்தில் குறுகிய தேசிய இன முரண்பாடுகளற்ற உயர்ந்த பட்ச அரசியல் கட்டமைப்பு மாற்றத்திற்கும், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இறைமையுள்ள குடியரசுகளின் ஒன்றியம் என்ற நிலைக்கும் ஒட்டு மொத்த அரசியல் கட்டமைப்பை இட்டுச் செல்லும் இலக்குடனும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி தொடர்ந்து உழைக்கும்.

அரசியல் சீர்திருத்த மார்க்கம் தொடர்பாக...

அரசியல் யாப்பு மாற்றம், மற்றும் நிர்வாக சீர்திருத்த மாற்றங்கள் போன்றவற்றை மேலே விளக்கப்பட்டுள்ளபடி முதலாவது கட்டம், இரண்டாவது கட்டம், மூன்றாவது கட்டம்

என ஒரு நீண்டகால அடிப்படையில் சுமுகமான முறையில் செயற்படுவதற்கு ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி சாத்தியமான அனைத்து வழிமுறைகளையும் மேற்கொள்ளும். எனினும் இவ்விடயத்தைச் சாத்தியமாக்குவதற்குப் பின்வரும் நான்கு நிபந்தனைகள் செயற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

அ. சிறீலங்கா அரசின் ஒத்துழைப்பும் முன் முயற்சியும்

ஆ. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களில் மூன்றில் இரண்டு பகுதியினரின் சம்மதம்

இ. சிங்கள அரசியலில் பிரதான அழுத்தக் குழுக்களாக விளங்கும் பௌத்தபிக்குகள் சங்கத்தின் ஒத்துழைப்பு

ஈ. மேற்கூறிய மூன்று பிரிவினரும் சிங்கள மக்களுக்கு அரசியல் யாப்பு மாற்றத்தின் அவசியம் தொடர்பாக தெளிவுபடுத்துவதற்கான முன் முயற்சிகளை எடுத்தல்.

இவ்வாறான வகையில் உள்நாட்டு அரசியற் பொறிமுறை செயற்படாத பட்சத்தில் இலங்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வெளிச் சக்திகள் தேசிய இனப் பிரச்சினையின் அரசியல் தீர்வுக்காகத் தலையிட்டு தீர்வை உருவாக்கும் நிலை ஏற்படலாம்.

இலங்கையில் சுயமான அரசியல் சீர்திருத்த மாற்றமானது இலங்கையில் சுயமாகவோ அல்லது வெளிச் சக்திகளின் தலையீட்டினாலோ நடைமுறைக்குவராத பட்சத்தில் ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி தவிர்க்க முடியாமல் மார்க்கம் இரண்டை முன்னெடுக்க வேண்டி ஏற்படும்.

4. மார்க்கம் இரண்டு

இம்மாற்று அரசியல் மார்க்கத்திலும் கூட இறுதியான அரசியல் கட்டமைப்புபற்றிய இலட்சியமானது தேசிய விடுதலை, சமூக விடுதலை ஆகிய இரண்டையும் ஒருங்கிணைத்த வகையில் இலங்கையை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இறைமை கொண்ட குடியரசுகளின் ஒன்றியமாக உருவமைத்தலே ஆகும். இம்மாற்று அரசியல் மார்க்கமும் மூன்று கட்ட செயல்முறைகளை உள்ளடக்கியதாகும்.

கட்டம் 1

ஸ்ரீலங்கா ஆட்சியின் அதிகாரப் பிடியிலிருந்து தமிழ்பேசும் மக்கள் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வரும் நிலை பகுதியை விடுவித்து தனியான சுதந்திர ஈழத்தை ஸ்தாபித்தல் என்பது இங்கு முதலாவது கடமையாக அமையும். இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலைகள் நிலைமைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து நோக்கும்போது சுதந்திர ஈழத்தை ஸ்தாபித்தல் என்பது சாத்தியமானதா எவ்வாறு சாத்தியப்பட முடியும் என்ற கேள்விகள் எழும்புவது இயல்பேயாயினும் ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ள அரசியல் சீர்திருத்த மார்க்கமானது நடைமுறை சாத்தியமற்றதாக அமைகின்ற பட்சத்தில் சுதந்திர ஈழத்தை ஸ்தாபிக்கும் அரசியல் மார்க்கத்தை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியது தவிர்க்க முடியாத தொன்றாகவே அமையும். இவ்வாறான சுதந்திர ஈழமானது இனவெறி கொண்ட ஏதேச்சதிகார ஈழமாக அமைந்து விடாமல் சோஷலிச ஜனநாயக ஈழமாக அமைகின்ற நிலைமையை உத்திரவாதப்படுத்துவதும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் கடமையில் ஒரு பகுதியாகும்.

சுதந்திர ஈழத்தை அமைக்கும் முதலாவது கட்டமே முடிந்த முடிவாகி விடாது.

கட்டம் 2

இந்து சமுத்திர பிராந்தியத்தின் அரசியல் சூழ்நிலையிலும் இன்றைய சர்வதேச உறவுகளின் நிலையிலும் கடந்த காலத்தின் இன உறவுகள் வளர்ந்து வந்துள்ள வரலாற்றின் அடிப்படையில் நோக்குகின்ற பொழுது வெறுமனே சுதந்திர ஈழமென்பது அதற்கு பின்னரும் தொடர்ச்சியான இரத்த வெள்ள யுத்தத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காகவே அமையும். ஸ்ரீலங்காவின் அரசு அதிகாரத்தில் சிங்கள பெளத்த இன மேலாதிக்க கட்சிகள், நபர்கள் இருக்கும் வரை பரந்துபட்ட சிங்கள மக்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாகவும், ஏமாற்றப்பட்டவர்களாகவுமே இருப்பர். அவர்கள் ஈழமக்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் சிங்கள இன வெறியர்களால் தொடர்ந்தும் ஈடுபடுத்தப்படுவர்.

இவ்வாறானதொரு யுத்தமானது மறுபக்கமாக தமிழ் இனவெறி கொண்ட ஈழத்துக்கே வழி வகுக்கும். எனவே சோஷலிஷ் ஜனநாயக ஈழத்தை தற்காப்பதற்கும் ஒடுக்கப்பட்ட சிங்கள மக்களை பேரினவாத பிடியிலிருந்து விடுவிக்கவும் ஸ்ரீலங்காவின் அரசு அதிகார பீடத்தில் உண்மையான ஜனநாயகத்தை அமர்த்துவது எமது தவிர்க்க முடியாத வரலாற்று கடமையாக அமையும். ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது மார்க்கம் இரண்டின் இரண்டாவது கட்டமாக இக்கடமையை நிறைவேற்றும்.

கட்டம் 3

இரண்டாவது அரசியல் மார்க்கத்தில் முதலாவது கட்டமாக சோஷலிஷ் ஜனநாயக சுதந்திர ஈழமும், இரண்டாவது கட்டமாக இலங்கையின் தென்பாகத்தில் உண்மையான ஜனநாயக எழுச்சியும் வெற்றி காணும்பட்சத்தில் அவற்றின் அடிப்படையில் இலங்கை வாழ் அனைத்து மக்களுக்கும் அமைதியையும், சகோதரத்துவமான வாழ்வையும், உண்மையான ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் சமத்துவத்தையும், நீதியையும் வழங்குகின்ற வகையில் இலங்கையின் அரசியல் கட்டமைப்பை இறைமை கொண்ட சோஷலிஷ் ஜனநாயக குடியரசுகளின் ஒன்றியம் என்ற கட்டத்தை நோக்கி முன்னெடுத்துச் செல்லும் கடமையை ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி மேற்கொள்ளும்.

இவ்வகையாகவே ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது இலங்கையின் இனமுரண்பாட்டுக்கான நிரந்தர தீர்வு பற்றியும், இலங்கையின் அனைத்து பகுதி மக்களுக்குமான அரசியல் மாற்றம் பற்றியும் தனது நீண்ட கால அரசியல் கடமை பற்றியும் தொலைநோக்கி பார்க்கிறது.

பகுதி V

ஈழமக்கள் எதிர் நோக்கும் உடனடி பிரச்சினைகளும் விடயங்களும்

ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது நீண்டகால அரசியல் தொலை நோக்கோடு மக்களினதும், தேசத்தினதும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார பிரச்சினைகள் தொடர்பான தீர்மானகரமான இலட்சிய இலக்குகளோடு செயற்படுகின்றது. அதேவேளை ஈழத்து மக்களின் உடனடிப் பிரச்சினைகளையும் அவை தொடர்பான கோரிக்கைகளையும், அவற்றுக்கான தீர்வு காண வேண்டிய விதங்களையும் அடையாளம் கண்டு செயற்படுத்துவது அவசியமென இக் காங்கிரஸ் கருதுகின்றது. அந்த அடிப்படையில் ஈழத்து மக்கள் எதிர் நோக்கும் உடனடிப் பிரச்சினைகள் விடயங்கள் பின்வருமாறு அடையாளம் காணப்படுகின்றன.

1. புனர் வாழ்வு, புனர் நிர்மாணம்

1-(i) நாட்டுக்கு உள்ளேயும் இந்தியாவிலும் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் அகதிகளாக அல்லலுற்று வருகின்றனர். அம்மக்கள் பெரும்பாலும் தமது சொத்துக்களை இழந்து வாழ்கின்றனர். இம்மக்கள் தத்தமது சொந்த இடங்களில் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பு இருந்தால் போதும் என ஏக்கத்துடன் இருந்து வருகின்றனர். அகதி முகாம்களில் வாழும் மக்களையும், மற்றும் பொருளாதார வாய்ப்புகளை இழந்து நிற்கும் மக்களையும் அவர்களது சொந்த இடங்களிலோ அல்லது நிரந்தரமாக பாதுகாப்புடன் வாழக்கூடிய பகுதிகளிலோ மீளக் குடியமர்த்தி புதிய வாழ்வை தொடங்குவதற்கான உதவிகளையும் ஒத்தாசைகளையும் வழங்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். எந்த அகதி முகாமாக இருப்பினும் சரி தஞ்சம்

புகுந்துள்ள மக்கள் குறைந்த பட்சம் மானுடத் தேவைகளை யாவது பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அது தொடர்பான பல்வேறு நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டியது அத்தியாவசியமானதாகும்.

1 - (ii) கடந்த 10 ஆண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக நிலவி வரும் யுத்த நிலைமைகளினால் 30 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டோர் கொல்லப்பட்டும் அதைவிட அதிகமானோர் அங்கவீனராக கப்பட்டும் உள்ளனர். இதில் பெருந்தொகையான குடும்பங்கள் வருமானம் தரும் குடும்ப உறுப்பினரை இழந்துவிட்டனர். பல நூற்றுக் கணக்கான குழந்தைகள் அனாதைகளாகப் பட்டுள்ளனர். பல்லாயிரக் கணக்கான பெண்கள் விதவைகளாக கப்பட்டுள்ளனர். இவ்வாறான பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களில் ஒரு சிறு பகுதியினருக்கு மட்டுமே அரசாங்கத்தால் உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

சட்டப்பிரச்சினைகளும், நிர்வாக கெடுபிடி களும், யுத்த நிலைமைகளும் பெருந்தொகையான குடும்பங்களுக்கு அரசாங்க உதவி கிடைக்கா வண்ணம் தடுத்து நிற்கின்றன. மேலும் இப் பத்தாண்டு கால யுத்தத்தின் விளைவாக கல்வியினை இழந்த பல்லாயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள், பெண்கள் எதிர்காலத்தில் ஒரு சமூக நிலைமை ஏற்படும் போது கல்வியறிவற்றவர்கள் எனக் கருதப்பட்டு உத்தியோக பூர்வமான வேலை வாய்ப்புகளை பெற முடியாத நிலைமைகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுவர் அல்லது பின்னணியில் நிறுத்தப்படுவர். இது சமூகரீதியல் வேதனையான விவகாரமாகவும் அரசியல் ரீதியில் குழப்பமான விடயமாகவும் அமையும் வாய்ப்புக்களைக் கொண்டுள்ளது. புனர் வாழ்வு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களில் இப் பிரச்சினைகளை கவனத்தில் கொள்ளப்படவைப்பதுவும் அவசியமான தொன்றாகும்.

1 - (iii) எமது தேசத்தில் கல்வியும், சுகாதாரமும் சமூக பொருளாதார வளர்ச்சியின் பிரதான அடிப்படைகளாக கருதப்பட்டு பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டன. ஆனால் இன்று கல்வியை ஒழுங்காக கற்க முடியாத நிலையொருபுறமும்,

ஏறத்தாழ கல்விச் சாலைகள் அனைத்துமே யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட நிலைமை மறுபுறமும் உள்ளன. சுகாதார நிலைமையை எடுத்துக் கொண்டால் எந்தவொரு வைத்திய சாலையும் பாதுகாப்பானதாக இல்லை. வைத்தியர்கள் பற்றாக்குறை, மருந்தில்லை, ரத்த வங்கிகள் இல்லை, சத்திர சிகிச்சை வசதியில்லை என முற்றாக சுகாதார சேவை சீரழிக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வி, சுகாதாரம் ஆகிய இரண்டையும் யுத்தத்திற்கு முந்திய நிலைமைக்கு கொண்டு வருவதே மிகவும் கஷ்டமான காரியங்களில் ஒன்றாகும்.

1 - (iv) எமது தேசத்தில் பொருளாதார உட்கட்டுமானங்கள் அனைத்துமே சீரழிந்துள்ளன. மின்சாரமில்லை தொலைபேசி இல்லை. வீதிகள் அனைத்தும் புராதன நிலைமைக்கு போயிருக்கும் நிலையே காணப்படுகின்றன. பொருளாதார உட்கட்டுமானங்களை கட்டியெழுப்பும் விடயத்தில் பூஜ்ஜியத்திலிருந்து ஆரம்பிக்க வேண்டிய நிலைமை காணப்படுகின்றது.

1 - (v) எமது தேசத்தில் சிவில் நிர்வாகமோ, சட்ட ஆட்சியோ இன்றில்லை. அரசாங்க ஊழியர்கள் ஆங்காங்கே சேவை செய்து வருகின்றார்கள் என்றாலும் புலிகளினதும் ஸ்ரீலங்கா அரசு படைகளினதும் யுத்தக் கெடுபிடித்தனம் கொண்ட காட்டு மிராண்டி தனமான ஆட்சிகளே நடைபெற்று வருகின்றன. ஸ்ரீலங்கா இராணுவ அதிகாரிகள், புலிகளின் பொறுப்பாளர்கள் இட்டது சட்டமென்ற நிலைமையே காணப்படுகின்றது. இந்நிலைமை முற்றாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு சட்டத்தின் ஆட்சி, சிவில் நிர்வாகம், சிவில் சேவைகள் ஆகியவை சுமுகமாக செயற்படக் கூடிய நிலையையொன்று உருவாக்கப்படும் பட்சத்தில் தான் மக்கள் சமாதானமாகவும் பாதுகாப்புடனும் வாழக் கூடிய நிலைமை உருவாகும்.

1 - (vi) புனர் வாழ்வு வேலைகளும் புனர் நிர்மாண நடவடிக்கைகளும் சுமுகமாக ஏற்படும் சூழல் ஏற்பட வேண்டுமாயின் ஜனநாயகமும், சமாதானமும், ஏற்படுவது அடிப்படை அவசியமாகும். ஆனால் எமது தேசத்தின்

சமாதானமும் ஜனநாயகமும் இலங்கையின் இனப் பிரச்சினைக்கு நியாய பூர்வமானமுறையில் அரசியல் தீர்வு காணுதல் என்பதோடு தொடர்புபட்ட விடயமாகும்.

2. ஜனநாயகச் சூழலை வட-கிழக்கில் ஏற்படுத்துதல்

இன்று வட-கிழக்கு மாகாணங்களில் புலிகள் தமது தவறான நடவடிக்கைகளை விமர்சிப்போரை சித்திரவதை செய்வதன் மூலமும், படுகொலை செய்வதன் மூலமும் தமிழ் பேசும் மக்களின் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளாகிய பேச்சுச் சுதந்திரம், எழுத்துச் சுதந்திரம் ஆகியவற்றை தடை செய்து வருகின்றனர். புலிகளின் இத்தகைய ஜனநாயக விரோதச் செயல்கள் ஒட்டு மொத்த தமிழ் பேசும் சமூகத்தையே படுகுழியில் தள்ளி விடுவதாகவே அமைகின்றது.

புலிகளின் இந்த ஜனநாயகவிரோத நடவடிக்கைகளை எதிர்க்கின்ற அதே நேரத்தில், விடுதலை இயக்கங்கள், அரசியல் கட்சிகள் போன்றவற்றுடன் தம்மை அடையாளங்காட்டிக் கொள்ளாத பல அமைப்புக்களும் தனிநபர்களும் வடக்கு கிழக்கி லிருந்து வருகின்றனர், இப்படிப்பட்ட ஜனநாயகத்தை நேசிக்கும் சக்திகளுடன் உறவுகளை ஏற்படுத்துவதுடன் இவர்களுக் கிடையே ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் வடக்கு கிழக்கில் ஜனநாயகச் சூழலை உருவாக்குவதற்கான போராட்டங்களை முன்னெடுப்பது அவசியமாகின்றது. இதற்கான முயற்சிகளை எடுப்பது அவசியமென இக்காங்கிரஸ் வலியுறுத்துகின்றது.

3. அரசின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள்

கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக சிறீலங்காவின் ஆட்சி யாளர்களும் மற்றும் சிங்கள பேரினவாதிகளும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு எதிராக மேற்கொண்டு வரும் இனமேலாதிக்க நடவடிக்கைகளில் பிரதானமானது தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசங்களில் மிகத் தீவிரமான முறைகளிலும் திட்டமிட்ட ரீதியிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் சிறீலங்கா அரசின் சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்களே: பொருளாதார அபிவிருத்தித்

திட்டங்கள் என்ற போர்வையில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ள, தொடர்ந்தும் நடைபெறுகின்ற இந்த சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் அனைத்தும்; ஒருபுறம் சிங்களர்கள் தமிழர்களுக்கிடையே பகைமையையும் மோதல்களையும், மறுபுறம் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கெதிரான அரசின் அரசியல் இராணுவத் திட்டங்களின் பிரதான பகுதியாகவும் அமைகின்றன.

3 - (i) 1950களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கல்லேயோ, அல்லை-கந்தளாய் நீர்பாசன அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், 1960களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பதவியா நீர்பாசனத் திட்டங்களின் மூலமும், 1970 களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மகாவலி பலநோக்கு அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் மூலமும், 1979 களில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மதுறுஓயா, வெலிஓயா அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மூலமும் அரசின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் மிகப் பெரிய அளவில் தமிழர்களின் தாயகத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன் தொடர்ந்தும் நடைபெற்று வருகின்றன.

3-(ii) வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தின் எல்லையோரங்களிலுள்ள குளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என்ற பெயரில் சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் மிகப் பரவலாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

3 - (iii) நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தி, விவசாய அபிவிருத்தி என்ற போர்வைகளில் மட்டுமல்லாது வடக்கு கிழக்கு மீன்வளப் பிரதேசங்களை மையமாகக் கொண்டும், அங்குள்ள அரசு தொழிற்சாலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும், அரசு தனது சிங்களக் குடியேற்றங்களை மிக விரிவாக நடைமுறைப்படுத்தி வந்திருக்கின்றது.

3 - (iv) வடக்கு-கிழக்கில் அமைக்கப்படும் இராணுவ முகாம்களின் பாதுகாப்பில் சிங்களக் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்துதல், சிங்கள குடியேற்றத் திட்டங்களின் பாதுகாப்புக்காக இராணுவ முகாம்களை ஏற்படுத்துதல் என்ற ரீதியில் ஒன்றையொட்டி ஒன்றை விரிவாக்குதல் என்ற தந்திரத்தின் அடிப்படையில் இவை இரண்டும் வடக்கு கிழக்கில்

தொடர்ச்சியாக விரிந்து செல்லும் செயல் முறையாக அரசினால் செயற்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன.

3 - (v) கல்லோயாத் திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அம்பாறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தின் மூலம் இன்று அம்மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதி சிங்களமயமாக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வந்த தமிழர்களும், முஸ்லீம்களும் கடற்கரையோரப் பகுதிகளை நோக்கி தள்ளப்பட்டுள்ளனர். அத்துடன் அவர்கள் அங்கு சிறுபான்மையினராக்கப்படும் ஆபத்தில் உள்ளனர். அதில் குறிப்பாக தமிழர்கள் மிகப் பெரும் ஆபத்துக்களுக்கு ஏற்கனவே உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளனர். அம்பாறை மாவட்டத்தின் கடற்கரையோரப் பகுதிகளிலும் கூட பொத்துவில் நகருக்கு அப்பால் குமுனை ஆற்று எல்லை வரையுள்ள பிரதேசத்தில் சிங்கள ஆதிக்கமே செலுத்தப்படுகின்றது.

3 - (vi) மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள மீன்பிடி நீர்வளப் பகுதிகளையும், வாழைக்கேளை காகிதத் தொழிற்சாலையையும், மாங்கேணி மரமுந்தரிகை அபிவிருத்தி திட்டத்தையும் மையமாகக் கொண்டு சிங்களக் குடியேற்றங்கள் பரவலாக நடைபெற்றன. இன்று நடைமுறையிலிருக்கும் மதுறுஓயா நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தித் திட்டம் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதியை விழுங்கிக் கொள்ளும் ஆபத்தைக் கொண்டிருக்கிறது.

3 - (vii) அல்லை கந்தளாய் நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் அடிப்படையிலான விவசாயக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் என்ற போர்வையில் நடைபெற்ற சிங்களக் குடியேற்றங்கள் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் பெரும்பான்மை விவசாய நிலப்பரப்பை விழுங்கிக் கொண்டுள்ளன. கந்தளாய் சீனித் தொழிற்சாலையை அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் இன்று அதனைச் சூழவுள்ள பெரும் நிலப்பரப்பை முழுச் சிங்கள மயமாக்கியுள்ளன. திருகோணமலை மாவட்டத்திலுள்ள மீன்பிடிப் பகுதிகளையும், துறைமுகத் தொழிற் துறையையும்,

அரசுபடைகளின் முகாம்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் திருகோணமலை நகரத்தையும், கரைப் பிரதேசங்களையும் சிங்கள ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரும் நோக்கில் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. திருகோணமலை மாவட்டம் முழுவதையும் பூரண சிங்கள மாவட்டம் என ஆக்கும் நோக்குடனேயே சிறீலங்கா அரசு கடந்த பல தசாப்தங்களாக தொடர்ந்து செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றது. இப்போதும் அவ் விடயத்தில் முழுக் குறியாக இருந்து செயற்பட்டு வருகின்றது.

3 - (viii) 1960ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பதவியா அபிவிருத்தித் திட்டமும், அதன் தொடர்ச்சியாக 1980களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தீவிரமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட வெலிஷ்யா திட்டமும் மிகப்பெரிய அளவிலான அரசின் சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்களாகும். இதனால் வடக்கு மாகாணமும், கிழக்கு மாகாணமும் நிரந்தரமாகத் துண்டாடப்படும் ஆபத்துக்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த நோக்கிலேயே அரசு செயற்பட்டுவருகின்றது. சிறீலங்கா அரசினால் இதுகாலவரை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள அனைத்து சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்களிலும் வெலிஷ்யாத் திட்டமானது தமிழ் மக்களின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்துக்கு விடப்பட்டுள்ள சவாலாகும்.

3 - (ix) வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தில் நதி மூலம் நீர்பாசனம் பெறும் விவசாய நிலப் பகுதிகளில் மிகப் பெரும்பான்மையானவை இன்று சிங்களவர்களுக்கே உரித்தாக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பகுதிகளில் பாரம்பரியமாக வாழ்ந்து வந்த தமிழர்கள் சிங்களவர்களின் வன்முறைகளினாலும், ஆபத்தான சூழ்நிலைகளாலும் வலுக்கட்டாயமாக பல தலைமுறைகளாக தாம் வாழ்ந்து வந்த பகுதிகளிலிருந்து விரட்டப்பட்டுள்ளனர்.

3 - (x) இலங்கையின் வடக்குக் கடலிலுள்ள கடலடித்தள மேடை மீன்வளப் பகுதிகள் இன்று சிங்களவர்களின் ஆதிக்கத்துக்கே உட்பட்டுள்ளன. அதேபோல கிழக்குக் கரையோரமுள்ள முல்லைத்தீவு, திருகோணமலைப் பிரதேசங்களையொட்டி உள்ள ஆழ்கடல் மீன்வளங்களும் தமிழ்

மக்களிடமிருந்து கணிசமான அளவுக்குப் பறிக்கப்பட்டுள்ளன. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலுள்ள கொக்கிளாய் நாயாறு வாவி, மீன்வளப் பகுதியும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கல்குடா, வாவி, புன்னைக்குடா, ஆகியவற்றின் மீன்வளப்பகுதியும் சிங்களக் குடியேற்றங்களின் ஆதிக்கத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது.

3-(xi) கடந்த சுமார் 10 ஆண்டு காலமாக வடக்கு கிழக்கில் இடம் பெற்று வரும் யுத்த நிலைமைகளின் காரணமாக அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்களில் சில பகுதிகளிலிருந்து சிங்களவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருந்தாலும் அது நிரந்தரமானது அல்ல. அந்த இடங்களில் முன்னர் இருந்த தமிழ் மக்கள் மீண்டும் தமது பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கோ குடியேறுவதற்கோ அரசினால் அனுமதிக்கப்படவில்லை அத்துடன் மீண்டும் அந்த இடங்களில் சிங்களவர்களைக் குடியேற்றி மேலும் அவற்றை விரிவு படுத்துவதே அரசின் திட்டமாக உள்ளது. ஈழத் தமிழ் மக்கள் எதிர் நோக்கும் பிரதானமான பிரச்சினைகளில் தலையானது இச் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் தொடர்பான விடயங்களே.

3-(xii) வன்னி தேர்தல் மாவட்டத்தில் கொக்கிளாய் நாயாறு, கொக்குத் தொடுவாய், கருநாட்டுக் கேணி போன்ற இடங்களில் மீன் வளர்ப்புப் பிரதேசங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சிங்கள மீனவர் குடியேற்ற திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நீர்ப்பாசன அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற பெயரில் பாவற்குளம் குடியேற்றத் திட்டத்தில் பெருமளவு சிங்களர்கள் குடியமர்த்தப்பட்டு வருகின்றனர், பட்டிக்குடியிருப்பு, குழுமுழை, தண்ணீருற்று, முள்ளியவளை பகுதிகளை உள்ளடக்கிய வெலி ஓயாத் திட்டத்தில் சிங்களர்களை பெருமளவில் குடியமர்த்துவதன் மூலம் வடக்கு மாகாணத்தையும், கிழக்கு மாகாணத்தையும் நிரந்தரமாகப் பிரித்து விடுவதற்கு இலங்கை அரசு திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டு வருகின்றது. விவசாய அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற போர்வையில்

நெடுங் கேணியில் டொலர், கென்ட் பண்ணைகள் முற்று முழுதாகச் சிங்களர்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. வன்னித்தேர்தல் மாவட்டத்தில் உள்ள ஒவ்வோர் சிங்கள உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவிலும் சிங்கள மக்களின் ஜனத்தொகையைக் கூட்டுவதற்காக புனர்வாழ்வுத் திட்டம் என்ற அடிப்படையில் புதிய வீட்டுத் திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

3 - (xiii) இலங்கையின் மத்திய மலையகப் பகுதிகளில் செறிவாக வாழ்ந்து வரும் மலையகத் தமிழர்களையும் அப்பிரதேசத்தில் சிறுபான்மையினராக்கும் நோக்கத்துடன் பெருந் தோட்ட அபிவிருத்தி என்ற போர்வையில் நுவரேலியா ஹட்டன், பதுளை, பண்டாரவளை, நாவலப்பிட்டிய, மாத்தளை போன்ற மலைப் பிரதேசங்களில் சிங்களர்களைத் திட்டமிட்ட முறையில் சிங்கள இனவாத அரசு குடியேற்றிவருகின்றது. அரசின் இத்திட்டமிட்ட குடியேற்றத்தினால் மலையக மக்களின் பாதுகாப்பு அவர்களது பிரதேசங்களில் கேள்விக் குறியாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

3 - (xiv) சிங்களக் குடியேற்றங்கள் தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய பிரதேசங்களன் ஒருங்கிணைப்பையும் ஒருமைப் பாட்டையும் துண்டாடுகின்றன: தமிழ் மக்களின் அடிப்படைப் பொருளாதார வளங்களையும் வாய்ப்புகளையும் பறித் தெடுக்கின்றன. தமிழ்மக்களின் உயிர்களுக்கும் உடமைகளுக்கும் பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலைமைகளைத் தோற்றுவிக்கின்றன: தமிழ் மக்களை அவர்களது சொந்த பாரம்பரிய பிரதேசங்களிலிருந்து துரத்திவிடவும், சமூக ரீதியாகக் கரைத்து விடவும் (assimilation) முயற்சிக்கின்றன.

3 - (xv) ஈழத்து மக்களின் பிரதேசங்களில் இதுகாலவரை நடத்தப்பட்டுள்ள திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களுக்கு ஒரு திட்டவட்டமான அரசியல் தீர்வு காணப்படாமல் இலங்கையின் தேசிய இனங்களுக்கிடையிலான முரண்பாட்டுக்குத் தீர்வு காண்பது எவராலும் சாத்தியமாகாத விடயமாகும். 1957 ஆம் ஆண்டு பண்டா செல்வா ஒப்பந்தம் தொடக்கம் சிங்கள அரசி

யற் பிரமுகர்கள் ஆளும் கட்சியினராக இருக்கும்போதும் சரி, எதிர்க்கட்சியாக இருக்கும்போதும் சரி மாறி மாறி பல்வேறு வாக்குறுதிகளை இச் சிங்களக் குடியேற்றங்களுக்கு சுமுகமான தீர்வு காண்பது தொடர்பாகக் கூறி வந்திருக்கின்ற போதிலும், கொடுத்த வாக்குறுதிகளுக்கு புறம்பாகவே நடந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

1987இல் இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட மாகாண சபை அமைப்புக் கான அதிகாரப் பரவலாக்கல் விடயத்தில் இலங்கை யின் அரசியற் சட்டத்தின் 13 வது 'திருத்தத்தில் சிங்களக் குடியேற்றங்களைத் தொடர்ந்தும் மேற்கொள்ளாதல், தமிழர்களின் நிலவுரிமை அனைத்தையும் சிறீலங்கா அரசே தனது கைகளில் வைத்துக் கொள்ளல் என்பவை தொடர்பாக சிறீலங்கா அரசு சிறிதும் விட்டுக் கொடுக்காமலேயே நடந்து கொண்டது.

இந்தச் சிங்களக் குடியேற்றங்கள் நடத்தப்பட்ட விதங்கள், அவற்றால் பெரும்பான்மையான ஈழத்து மக்களுக்கு விளைந்துள்ள ஆபத்துக்கள், அதற்குத் தீர்வு காணப்பட வேண்டிய முறைகள், அவசியங்கள் ஆகியவை தொடர்பாக இந்தியாவோ அல்லது ஏனைய சர்வதேச நாடுகளோ சரியாகவும் முழுமையாகவும் புரிந்து கொண்டிருக்கவில்லை.

எனவே இவை அனைத்தும் தொடர்பாக ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி மிகுந்த அக்கறை கொண்டு விரிவான செயற்பாடுகளை உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது எனவும், சிங்களக் குடியேற்றங்கள் தொடர்பாக மேலும் விரிவாக ஆய்வு செய்து யதார்த்த பூர்வமான தீர்மானங்களை எடுத்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியது தலையானது எனவும் இக் காங்கிரஸ் முடிவு செய்கின்றது.

4. தனிச்சிங்கள ஆயுதப்படைகள்

4 - (i) 1960 களில் வெறி கொண்டு அலைபாய ஆரம்பித்த சிங்கள இனமேலாதிக்கம் சிறீலங்கா ஆயுதப் படைகளையும் சிங்கள மயமாக்குவதைத் தவறாமற் செய்து முடித்தது. சிறீலங்கா அரசினதும் மற்றும் சிங்கள இனமேலாதிக்க வாதிகளினதும் பேரினவாதக் கொள்கைகளை நடைமுறைப் படுத்தும் பிரதான கருவியாக அரசின் தனிச் சிங்கள ஆயுதப் படைகளே உள்ளன.

4 - (ii) அரசின் ஆயுதப் படைகள் குறைந்த பட்சம் இனவிகிதாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் அமைக்கப் படாத வரை அவை தனிச்சிங்களப் படையாக இருக்கும் வரை அவற்றை இலங்கை மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவான தேசியப் படைகளாக அங்கீகரிக்க முடியாது. அவை ஒரு தேசியப் படைக்குரிய தன்மையும் கொண்டிருக்கமாட்டா. இன்று அரசின் ஆயுதப் படைகளுக்கு சிங்கள இனவெறி -ஊட்டப்பட்டுள்ளது. ஆயுதப் படையினர் தமது இனமேலாதிக் கத்தை நிலைநாட்டுவதே தமது பிரதான தேசியக் கடமை எனக் கருதுகின்றனர்.

4 - (iii) பொருளாதார ரீதியிலும், ஜனநாயக அரசியல் அரங்கிலும் வங்குரோத்தாகிப் போய்விட்ட சிறீலங்கா அரசு இன்று தனது எதேச்சதிகாரத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு இராணுவத்தையே மையமாக்க கொண்டு செயல்பட்டு வருகின்றது. இராணுவமும் போலீஸ் படையும் இல்லாமல் அரசின் எந்தவொரு நிர்வாக இயந்திரமும் இயங்க முடியாத நிலை. இதையும் கூட ஒரு தேசிய ரீதியாக பிரதிபலிக்கக்கூடிய இராணுவ அமைப்பை உருவாக்கி செயற்படுத்த முடியாமல் சிங்கள மக்களையும் தமிழ் மக்களையும் பிரித்தாரும் வகையாக தனிச்சிங்கள ஆயுதப் படைகளை வைத்திருப்பதே அதற்கு அவசியமாக உள்ளது. 1990ம் ஆண்டின்புள்ளி விபரப்படி இலங்கையின் ஆயுதப் படைகளில் உள்ள 60,000 பேரில் சுமார் 500 பேர்கள் மட்டுமே தமிழர்களாக உள்ளனர். அவர்களும் கூட இராணுவ காரியாலய அலுவலகங்களிலேயே

பகுதி VI

மலையகத் தமிழ் மக்கள்

1. 19ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையை ஆண்ட ஆங்கிலேயர்கள் தமது கோப்பி, தேயிலை, ரப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக இந்தியாவிலிருந்து, குறிப்பாக தமிழ் நாட்டிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட மக்களே மலையகத் தமிழ் மக்களாவர். காடுகள் அடர்ந்த இலங்கையின் மலைப்பகுதிகளைப் பெரும் தோட்டங்களாக மாற்றுவதற்காகவும், அப்பெருந்தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காகவும், அப்பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரத்திற்குத் தேவையான போக்குவரத்து மற்றும் உட்கட்டுமான அமைப்புகளை உருவாக்குவதற்கான வேலைகளில் ஈடுபடுத்துவதற்காகவும் கொண்டுவரப்பட்ட கூலித் தொழிலாளர்களே இவர்கள்.

இலங்கையில் அடர்ந்த காடுகளைக் கொண்ட மலைப்பகுதிகளைக் களனிகளாக்கி நவீன பொருளாதார மயப்படுத்திய இவர்கள் அரசியல், பொருளாதார சமூக ரீதியில் நவீன அடிமைகளாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

2. ஆங்கிலேயர்களிடமிருந்து இலங்கை அரசியல் சுதந்திரம் பெற்ற பின் மலையக மக்கள் வாக்குரிமை அற்றவர்களாக்கப்பட்டார்கள். இதனால் இவர்கள் அரசியல் அநாதைகளானார்கள். இவர்களை ஒருபுறம் தொழிற்சாலைகளும், தொழிற்சங்கங்களும் மறுபுறம் உள்ளூர் வியாபாரிகளும் சுரண்டிக்கொண்டு இருக்கின்றனர். இலங்கையின் அந்நியச் செலவாணியில் இன்னும் 50 சதவீதத்துக்கு மேலும், மொத்தத் தேசிய பொருள் உற்பத்தியில் 35 சதவீதத்துக்கு மேலும் இவர்களின் உழைப்பினாலேயே கிடைக்கின்றது. ஆனால், இலங்கையிலேயே ஆகக்குறைந்த வாழ்க்கைத் தரமும், ஆகக் குறைந்த சுகாதார, வீட்டு வசதிகளும், குறைந்த கல்வி வசதியும் உடையவர்கள் இவர்களே ஆவர்.

3. இந்தியாவில் இருந்து வேரறுத்து இலங்கையையே தமது தாயகமாகக் கொண்டிருந்த மலையக மக்களை சிறீலங்கா அரசு இந்திய வம்சாவழியினர் என்ற அடிப்படையில் நேரு-கொத்தலாவலை ஒப்பந்தம், சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம், இந்திராகாந்தி - சிறிமாவோ உடன்பாடு ஆகியவற்றின் மூலம் பல இலட்சக் கணக்கான மக்களை இந்தியாவுக்கு நாடு கடத்தி விட்டது. இலங்கையில் இவர்களுக்கு பட்டம் ' இந்தியர்கள்' இந்தியாவில் இவர்களுக்குப் பட்டம் 'இலங்கையர்கள்' இப்படி இலங்கையருமல்லாத இந்தியருமல்லாத இரண்டும் கெட்டான் நிலையில் மலையக மக்களின் வாழ்க்கை அமைந்து விட்டது.

4. இந்தியாவுக்கு நாடு கடத்துவதில் அக்கறை செலுத்திய சிறீலங்கா அரசாங்கம், இலங்கையிலேயே இருப்பதற்கு உரிமை கிடைத்தவர்களுக்குக் கூட 15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக வாக்குரிமை வழங்கவில்லை. 1985ம் ஆண்டு திம்புப் பேச்சுவார்த்தையில் நாம் முன்வைத்த கோரிக்கையின் காரணமாகவும் அதன் அடிப்படையில் இந்திய அரசாங்கம் கொடுத்த நெருக்கடியாலும் வாக்குரிமை வழங்குவதாக சிறீலங்கா அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வந்த போதிலும் இன்னமும் அந்த விடயம் நிர்வாக ரீதியில் முழுமையாக முடிவடையவில்லை. இதைவிட, முன்னர் பல்வேறு காரணங்களினால் இந்தியாவுக்குப் போக ஒப்புக் கொண்ட மலையக மக்களில் பலர் பின்னர் போகாமலேயே இருந்து விட்டார்கள். அவர்களை இந்தியாவுக்கு அனுப்பிவிட சிறீலங்கா அரசு எத்தனையோ முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. இந்திய அரசாங்கம் 1983ற்குப் பின் சில கடுமையான நிலைப்பாடுகளை எடுத்ததினால் சிறீலங்கா ஆட்சியாளர்களினால் அதனை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. சுமார் இரண்டு லட்சம் பேர் இந்த வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களுக்கு வாக்குரிமை இல்லாதது மட்டுமல்லாது எதிர்காலம் எங்கே என்பது இன்னமும் கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது.

5. இலங்கை ஆங்கிலேயரிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற காலத்தில் நுவரெலியா, பதுளை ஆகிய இரு மாவட்டங்களிலும்

மலையக மக்களே பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்தனர். நாடு கடத்தல்கள் மூலமும், தமிழர்களுக்கு எதிரான கலவரங்கள் மூலமும், நிலச் சீர்திருத்தங்கள், மாற்றுப் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் என்ற போர்வையில் நடத்தப்பட்ட திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் மூலமும் பதுளை மாவட்டத்தில் இவர்கள் சிறுபான்மையினராக்கப்பட்டதுடன் நுவரெலியா, மஸ்கெலியா, ஹட்டன் ஆகிய இடங்களை மையமாகக் கொண்ட பகுதிகளில் மட்டுமே தற்போது செறிவாக வாழும் நிலைமையும் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

6. அரசியல் அநாதைகளாக்கப்பட்டும், பொருளாதார ரீதியி லான பெரும் சுரண்டல்களுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டும் மிகக் குறைந்த தராதரத்தில் வாழும் மலையக மக்கள் அடிக்கடி சிங்கள இனவெறியர்களின் கொடூரங்களுக்கும் உள்ளாகி வருகின்றனர். சிறீலங்கா அரசு பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் என்ற போர்வையில் மலையக மக்களின் குரல்வளைகளை நசுக்கி வைத்திருக்கின்றது.

7. மலையக மக்களில் மிகப் பெரும்பான்மையினர் அமைப்பு ரீதியான பாட்டாளிகளாவர். இவர்கள் வலுவான தொழிற்சங்கங்களைக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆயினும், அத் தொழிற்சங்கங்களால் இம் மக்களுக்கு அரசியல் ரீதியில் எந்தவித பலாபலனும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை.

8. மலையக மக்கள் மத்தியில் அவ்வப்போது ஆங்காங்கே புதிய அரசியல் உணர்வு அலைகள் தோன்றுவதையும், அவை வளர்ச்சியடைவதற்காகப் போராடிக்கொண்டு இருப்பதையும் காண முடியும்.

9. மலையகத்தில் கடந்த காலங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தமிழர்களுக்கெதிரான இனக்கலவரங்களால் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் வடக்கு-கிழக்கு நோக்கி இடம் பெயர்ந்தார் கள். ஆயினும் அவர்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் தீர்ந்த தாக இல்லை. வளர்ச்சியடைந்த பெருந்தோட்டப் பொருளாதாரத்தில் பழக்கப்பட்டுப் போன மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கான

விவசாயப் பொருளாதாரத்தில் சுலபமாகக் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. அத்துடன் பாதுகாப்பில்லை என்ற சூழ்நிலையும் அரசின் நெருக்கடிகளும் இவர்களுக்கு வடக்கு கிழக்கிலும் கூட மிகப் பெரும் துன்பங்களையே ஏற்படுத்தின.

10. அரசியல் உரிமை இல்லை. பாதுகாப்பில்லை என்பவற்றோடு வேலையின்மை வறுமை என்பன மிகப் பெருமளவில் மலையக மக்களையே துன்புறுத்துகின்றன. இலங்கையில் பட்டினிச் சாவுக்கு உள்ளானவர்களில் பெரும்பான்மையினர் மலையக மக்களே.

11. மலையக மக்களின் அரசியற் போராட்டத்தை முன்னணிக்குக் கொண்டு வரவும் அரசியற் போராட்டத்தில் மலையக மக்களை முன்னணிக்கு கொண்டு வரவும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி பல்வேறு நடவடிக்கைகளையும் கடந்த 10 வருடங்களாக எடுத்து வருகின்றதெனினும் அவை இன்னமும் எதிர்பார்த்த வெற்றியை கொண்டு வருவதில் மலையக மக்களின் பங்கு முன்னணி வகிக்க வேண்டுமென ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி நம்புகிறது. அரசியல் எழுச்சியை தோற்றுவிப்பதற்கு ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி அங்குள்ள யதார்த்த நிலைமைகளைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு புதிய அணுகுமுறைகளைக் கையாள்வது அவசியமாகும்.

12. வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் சிறுபான்மையினராக இருக்கும் சிங்களவர்களின் பாதுகாப்பு, உரிமைகள் பற்றிப் பேசும், அக்கறை கொள்ளும் சிறீலங்கா அரசாங்கம் மலையக மக்களின் விடயத்தில் அதே அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடிக்கத் தயாராக இல்லை. மலையக மக்களை ஒரு தனித்துவமான சமூகமாக வாழவிடாமல் அவர்களை சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வைத்து நெருக்கிக் கரைத்து விடுவதே சிங்கள இனவாதிகளின் நோக்கமாகும். அதே சமகாலத்தில் மலையக மக்களில் ஒரு பகுதியினரை மலையகப் பகுதிகளிலிருந்து வெளியேறி ஓடிவிடப் பண்ணுவதும், இன்னொரு பகுதியினரை நாடு கடத்துவதும் ஆகிய திட்டங்களின் அடிப்படையிலேயே சிங்கள அரசு செயற்பட்டு வருகின்றது.

13. இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையில் 6 சதவீதமான மலையக மக்களுக்கு 225 உறுப்பினர்களை கொண்ட நாடாளுமன்றத்தில் இரண்டே இரண்டு பிரதிநிதிகள் மட்டுமே தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அவர்களும் அரசாங்கத்தின் பங்குதாரர்களாகவே இருக்கின்றனர். மலையகத்தில் உருவாக்கப்பட்ட மாகாண சபைகளும் மலையக மக்களின் பிரதிநிதிகள் மிகச் சிறுபான்மையினராக இருக்கும் வகையிலேயே ஆக்கப்பட்டது. அதிலும், ஒரு பகுதிப் பிரதிநிதிகள் ஐக்கிய தேசிய கட்சி ஆட்சியாளர்களுடன் இணைந்து நிற்பவர்களாகவே உள்ளனர். மலையக மக்களுக்கு உரிய பங்கு நாடாளுமன்றத்தில் கிடைக்காதவரை அவர்கள் எந்த வகையிலும் அரசியல் முக்கியத்துவம் பெறமாட்டார்கள் அதேபோல், மலையக மக்களின் பாதுகாப்பு பொருளாதார சமூக வளர்ச்சிக்கு உத்தரவாதம் செய்யக்கூடிய வகையில் அவர்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட மாகாண அல்லது அதனையொத்த அரசமைப்பு ஏற்பாடு செய்யப்படுவது மிகப் பிரதானமாகும்.

14. ஐக்கியப்பட்ட இலங்கையில் ஒரு நியாயபூர்வமான, அரசியற் தீர்வு ஈழ மக்கள் அனைவருக்கும் சாத்தியப்படுத்தப் பட்டது.

(i) மலையக மக்களை செறிவாகக் கொண்ட பகுதிகளை நில ரீதியிலும், நிர்வாக ரீதியிலும் ஒருங்கிணைத்து பாதுகாப்பு, பொருளாதார சமூக வளர்ச்சி மற்றும் அடிப்படை விடயங்களில் சுயாட்சி கொண்ட ஓர் மாகாண அல்லது அதற்குச் சமமான அரசமைப்பு உருவாக்கப்படல் வேண்டும்.

(ii) இலங்கையில் அனைத்து மலையக மக்களுக்கும் ஏனைய மக்களுக்குரிய அனைத்து அடிப்படை உரிமைகளும் - வாக்குரிமை உட்பட வழங்கப்படல் வேண்டும்.

15. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி மலையக மக்களை ஒரு தனித்துவமான சமூகமாகவும், ஈழ மக்களிலிருந்து பிரிக்கப்பட முடியாத ஒரு பகுதியினராகவும் அடையாளம் காண்கிறது. ஐக்கியப்பட்ட இலங்கைக்குள் ஒரு நியாயபூர்வமான தீர்வு ஈழ மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையெனில் - சுதந்திர ஈழமே முடிவாக ஆகும் நிலைமை ஏற்படுகின்ற பட்சத்தில் மலையக மக்களுக்கு உரிய அரசியற் தீர்வு எவ்வகையானது என்பதை ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் முதலாவது காங்கிரஸ் மிகத் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் முன்வைத்திருக்கின்றது. அதனையே மீண்டும் இந்த இரண்டாவது காங்கிரசும் அங்கீகாரம் செய்கின்றது.

பகுதி VII

இஸ்லாமியத் தமிழ் மக்கள்

1. இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையில் 7 சதவீதத்தினர் முஸ்லீம் மக்களே இலங்கையில் வாழும் மொத்த முஸ்லீம் மக்கள் தொகையில் ஐந்தில் இரண்டு பகுதியினரே வடக்கு கிழக்கில் வாழ்கின்றனர். வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் மொத்த சனத்தொகையில் சுமார் 17 சதவீதத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர். யாழ்ப்பாணம் கிளிநொச்சி, முல்லைத் தீவு, வவுனியா மாவட்டங்களில் மிகமிகக் குறைந்த அளவிலேயே வாழ்கின்றனர். திருகோணமலை மாவட்டத்தில் சுமார் 30 சதவீதம், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் சுமார் 20 சதவீதம், அம்பாறை மாவட்டத்தில் 40 சதவீதத்துக்கு மேலும் வாழ்கின்றனர். திருகோணமலை மட்டக்களப்பு அம்பாறை ஆகிய மாவட்டங்களில் வாழும் மொத்த சனத்தொகையில் முஸ்லீம் மக்கள் சுமார் 30 சதவீதத்தினராக உள்ளனர்.

2. வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் முஸ்லீம் மக்கள் பரந்த ரீதியிலேயே வாழ்கின்றனர் எனினும் முஸ்லீம் மக்கள் செறிந்து வாழும் பகுதிகளைச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

- (i) கல்முனை, சம்மாந்துறை, அக்கரைப்பற்று அடங்கிய தொடர்ச்சியான நிலப்பகுதியில் பெருந்தொகையான முஸ்லீம் மக்கள் வாழ்கின்றனர். முஸ்லீம் மக்கள் செறிந்து வாழும் மிகப் பெரிய பகுதி இதுவேயாகும்.
- (ii) மருதமுனை, காத்தான்குடி, ஏறுவூர், ஓட்டமாவடி, கிண்ணியா, எருக்கலம்பிட்டி ஆகிய இடங்களில் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே முஸ்லீம் மக்கள் செறிந்து வாழும் இடங்களாகும். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலும் ஒரு பகுதியில் செறிந்து வாழ்கின்றனர்.

(iii) மேற்கூறப்பட்டவற்றை விட முஸ்லீம் மக்கள் ஏனைய தமிழ் மக்களுடன் இணைந்து வாழும் பகுதிகளும் பரவலாக உள்ளன.

3. முஸ்லீம் மக்கள் மொழியால் தமிழ்பேசும் மக்கள் எனினும் மதத்தால் அவர்கள் இஸ்லாமியர்கள். அவர்களின் மதமும் அதன் அடிப்படையிலான கலாச்சாரமும் அவர்களை ஏனைய தமிழ் மக்களில் இருந்து தனித்துவமானவர்களாக ஒருங்கிணைக்கின்றது. அவர்கள் மத்தியில் முஸ்லீம் சமூகத்தினர் என்ற உணர்வே மேலோங்கி இருக்கின்றது.

4. அவர்கள் தமது சமூக வாழ்க்கைக்கும், தமது மத அடிப்படையிலான வாழ்வுக்கும், தமது உயிர் உடமைகளின் பாதுகாப்புக்கும் ஏதோ ஒரு வகையில் அரசியல் அமைப்பு வடிவிலான பாதுகாப்பும் உத்தரவாதமும் அவசியம் என வேண்டி நிற்கின்றனர்.

5. சிறீலங்கா அரசு தனது பிரித்தாளும் தந்திர நோக்கங்களுக்காக தமிழ், முஸ்லீம் மக்களிடையே மோதல்களைத் தூண்டுவதிலும், தமிழ் பேசும் மக்கள் அனைவர் மத்தியிலும் ஒருமித்த வகையான கோரிக்கைகள் ஏற்பட்டு விடாமல் தடுப்பதிலும், ஒருங்கிணைந்த வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தை முஸ்லீம் மக்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்பது போன்ற ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்துவதிலும், ஈழ மக்களின் போராட்டத்திற்கு எதிராக முஸ்லீம் மக்களைப் பயன்படுத்தும் நோக்கிலும் பல்வேறு வகையிலும் திட்டமிட்டு செயற்படுகின்றது. இத்திட்டத்திற்கு உதவும் வகையிலேயே புலிகளின் நடவடிக்கைகளும் அமைகின்றன.

6. தமிழ், முஸ்லீம் மக்களிடையே பிளவுகளையும், மோதல்களையும் ஏற்படுத்துவது சிறீலங்கா அரசின் அரசியல் நோக்கங்கள் சம்பந்தப்பட்டது மட்டுமல்ல; அதன் இராணுவத்திட்டங்களின் ஒரு பகுதியாகவும் அவ்வப்போது அமைந்து வந்திருக்கின்றது. சிறீலங்கா அரசு படைகள் முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் உள்ள சமூக விரோத சக்திகளையும், மதவெறி பிடித்த

குழுக்களையும் தனக்குச் சார்பான முறையில் செயற்படுவ தற்காக அவற்றை ஆயுத பாணிகளாக்கி தமது நடவடிக்கை களோடு கூட்டாகவும், தனியாகவும் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான கொலை, கொள்ளை மற்றும் சமூக விரோத, மக்கள் விரோத நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்தி வருகின்றது. இந்த நோக்கங் களுக்காக சிறீலங்கா அரசாங்கம் முஸ்லீம் ஊர்காவற்படை ஒன்றையும் ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது. இதனால் பொதுவாக முஸ்லீம் மக்கள் மீதே தமிழர்கள் ஆத்திரம் கொள்ளும் நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றது. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி உண்மை நிலைமையை தமிழர்களுக்கு விளக்குவ தோடு, முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் உள்ள சமூக விரோத, மதவெறிக் குழுக்களுக்கெதிராகச் செயற்படுவதும் தவிர்க்க முடியாததாகும். இவ்விடயத்தில் முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் உள்ள சரியான அரசியல் சக்திகளின் ஈடுபாட்டையும் ஏற்படுத்துவது அவசியமாகும்.

7. தமிழ் மக்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம் ஒருங்கிணைந்த வகையாக அமைந்து விட்டால் முஸ்லீம் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை, முஸ்லீம் மக்கள் நசுக்கப்படுவார்கள் என்ற உணர்வு சிறீலங்கா அரசினாலும் அதற்கு சார்பாகச் செயற்படும் முஸ்லீம் பிரமுகர் களினாலும் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பிரச்சாரமே ஆகும் என்றாலும் கூட அவ்வாறான உணர்வு முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் நிலவுகின்றது என்ற யதார்த்தத்தை அடையாளம் கண்டு கொள்வது அவசியமாகும். அவ் உணர்வை நீக்கும் வகையில் திட்டவட்டமான அரசியற் தீர்வு முன்வைக்கப்பட வேண்டும் என்பது அவசியமாகும்.

8. ஈழ மக்களின் போராட்டத்தில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்ட எந்தவொரு அணியின் மீதும் முஸ்லீம் மக்கள் நம்பிக்கை இழந்து போனமைக்குப் பல சம்பவங்கள் காரணமாக உள்ளன. தமிழ் முஸ்லீம் மக்களின் நல்லுறவுகள் பற்றி உதட்டளவில் பேசிக்கொண்டு குறுகிய தமிழ் இனவாதிகளாகவே பெரும்பாலான ஈழப் போராட்ட அணிகள்

செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றன. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி குறுகிய தமிழ் இனவாதத்துக்கு எதிரான போக்கை கடைபிடித்தது மட்டுமல்லாது, தமிழ் முஸ்லீம் மக்களிடையே நல்லுறவை வளர்ப்பதிலும் முன் உதாரணமாகவும், வழிகாட்டியாகவும் செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றது. இதற்காக ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது பல நெருக்கடிகளையும் கஷ்டங்களையும் தாங்கவேண்டி ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

1984 -1985 காலகட்டத்தில் சிறீலங்கா அரசு படைகள் தமிழர்களுக்கு எதிராக முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியிலுள்ள சக்திகளைப் பயன்படுத்தி ஓர் இனக் கலவரத்தை நடத்திய வேளையிலும், 1987ல் புலிகள் முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டு ஓர் இனக்கலவரத்துக்கு வழிவகுத்த வேளையிலும், 1989ல் தமிழர்கள் மத்தியிலுள்ள சில அணிகளின் குறுகிய தமிழ் இனவாதப் போக்குகளைப் பயன்படுத்தி கொண்டு சிறீலங்கா அரசு படைகளும் புலிகளும் ஒன்றுசேர்ந்து நின்று தமிழ் முஸ்லீம் மக்களிடையே ஓர் இனக்கலவரத்தை ஏற்படுத்திய வேளையிலும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது மிகவும் உறுதியான முறையில் அக்கலவரங்களுக்கு எதிராக செயற்பட்டு தமிழ் முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் நல்லுறவு சீர்கெட்டு விடாது காப்பாற்ற எல்லா வகை முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டது. முஸ்லீம் மக்களின் உயிர், உடமைகளுக்கு எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் எவராலும் அச்சுறுத்தல் ஏற்படுகிற வேளைகளிலெல்லாம் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி அதற்கு எதிராக தயங்காது குரலெழுப்பி வந்திருக்கிறது.

ஈழ மக்கள் மத்தியில் மத ரீதியிலோ, பிரதேச ரீதியிலோ, சாதி ரீதியிலோ மோதலை ஏற்படுத்தி பிளவுபடுத்துவதற்கு வழி வகுப்பவர்கள் ஈழ மக்களின் எதிரிகளாகவே கருதப்படுவர். தியாகங்கள் நிறைந்த இலட்சியப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது எந்தவொரு கட்டத்திலும் மிக மலிவான மூன்றாம் தர அரசியலுக்கு இடமளிக்க மாட்டாது என்பதை உத்தரவாதப் படுத்துவது அவசியமானதாகும்.

9. வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் முஸ்லீம் மக்களுக்கு சரியானதொரு அரசியல் தீர்வு ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும் என்பது தொடர்பாக முஸ்லீம் காங்கிரஸ் உட்பட எந்தவொரு முஸ்லீம் கட்சியிடமும் தெளிவான, உறுதியான நிலைப்பாடொன்றும் கிடையாது.

10. வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம் ஒருங்கிணைந்த மாகாணமாக இருக்கக்கூடாது என்பது சிறீலங்கா அரசின் நிலைப்பாடு. இதற்குப் பிற்பாட்டுப்பாடும் முஸ்லீம் பிரமுகர்கள் சிறீலங்கா அரசின் எண்ணங்களையே பிரதிபலிக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகளை ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி பரிசீலனைக்குக் கூட எடுத்துக் கொள்ள முடியாது.

11. முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குள்ள கட்சிகளில் ஒரு பிரிவினர் :

- (i) அம்பாறைமாவட்டத்தில் முஸ்லீம்கள் செறிந்து வாழும் பகுதியை மையமாகக் கொண்டு ஒரு தனி மாகாணம் தேவை என்கிறார்கள்.
- (ii) இன்னொரு பிரிவினர் ஒருங்கிணைந்த வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசு அமைப்பின் கீழ் முஸ்லீம் பகுதிகளை நிர்வாக ரீதியில் ஒருங்கிணைந்த விதமாக நிலம், பொருளாதார அபிவிருத்தி, கல்வி, மதம் கலாச்சாரம் உள்ளூர் நிர்வாகம், பாதுகாப்பு போன்ற விடயங்கள் மீது அதிகாரம் கொண்ட ஒரு நிர்வாக அமைப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டுமெனக் கோருகின்றனர்.

12. ஐக்கியப்பட்ட இலங்கையில் ஈழ மக்களுக்கு ஒரு நியாயப்பூர்வமான அரசியற் தீர்வு சாத்தியப்படாமல், சுதந்திர ஈழம் தான்முடிவான அரசியற் தீர்வு என்று ஆகின்ற போது முஸ்லீம் மக்களுக்குரிய அரசியற் தீர்வு என்ன என்பது பற்றி ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் முதலாவது காங்கிரஸ் தீர்மானத்தையே இந்த 2 வது காங்கிரஸ் மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகின்றது. மாறாக, ஐக்கியப்பட்ட இலங்கைக்குள் ஈழ மக்களுக்கு ஒரு நியாயப்பூர்வமான அரசியற் தீர்வு சாத்தியப்

படுமிடத்து வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தில் பாரம்பரியத் தொடர்ச்சியைத் துண்டிக்காத வகையில் அப்பிரதேசத்தின் அரசு எல்லைக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் முஸ்லீம் மக்களுக்கு ஓர் நியாயபூர்வமான அரசியற் தீர்வை ஏற்படுத்துவதில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது எந்தவித சந்தேகத்திற்கும் இடமின்றி உறுதியாக உழைக்கும் என்பதையும் அவ்வாறான அரசியற் தீர்வு தொடர்பாக முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியில் உள்ள அரசியல் சக்திகளுடன் ஓர் உடன்பாட்டை ஏற்படுத்திக் கொள்ள தன்னாலான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்பதையும் இக்காங்கிரஸ் உறுதியாகத் தீர்மானிக்கின்றது.

பகுதி VIII

அமைதி வழியும் ஆயுதப் போராட்டமும்

1. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது எந்தக் காலத்திலும் மாற்று வழியற்ற ஒரு போராட்டத்தை முன்னெடுத்ததில்லை. மாறாக, அது தனது போராட்டத்தை சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப பல கோணங்களிலிருந்தும் முன்னெடுத்து வந்துள்ளது.

2. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்தே அது ஒரு மக்கள் மய புரட்சிகர அமைப்பினை உருவாக்குவதில் அக்கறை கொண்டதாக இருந்து வந்துள்ளது. இருந்தபோதிலும், 1983 ஜூலை மாதத்தில் நிகழ்ந்த தமிழர் படுகொலைகளும், அவற்றைத் தொடர்ந்த சம்பவங்களும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியை இலங்கை அரசுக்கு எதிரான ஒரு ஆயுதப்போராட்டத்துக்கு முதன்மை இடம் கொடுக்கச் செய்தது.

3. ஆனால், ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஆயுதப் போராட்டத்திற்கு முதன்மை கொடுத்ததானது, இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைக்கு இந்தியாவின் மத்தியஸ்தத் துடன் பேச்சுவார்த்தை மூலமான ஒரு அரசியல் தீர்வு காண்பதற்கு தடையாக இருக்கவில்லை. 1985 நடுப்பகுதியில் திம்புவில் நடைபெற்ற சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் பிரதிநிதிகள் கலந்துகொண்டனர். அத்துடன் ஒரு அரசியல் தீர்வு காண்பதற்கு இந்திய அரசாங்கம் மேற்கொண்ட சகல முயற்சிகளுக்கும் அது தொடர்ந்தும் ஒத்துழைப்பு வழங்கியதன் மூலம் சமாதானத்துக் கான வழியை எப்பொழுதும் திறந்தே வைத்திருந்தது. தமிழர் பிரச்சினைக்கு ஒரு வலுவான, நீதியான, நியாயமான தீர்வு காண்பதற்கு வழிவகுக்கக்கூடிய சூழ்நிலைகள் உருவாகும்

வரைக்கும் தனது ஆயுதப் போராட்டத்தை தொடர்ந்து நடத்தும் எனவும், ஈழ மக்களின் நியாயாதிக்கம் கொண்ட அபிலாசைகளை வெளிப்படுத்தும் நியாயமான கோரிக்கைகளில் எந்தவித விட்டுக் கொடுப்பும் செய்வதில்லை எனவும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி தீர்மானித்தது.

4. ஆயுதப் படைகளின் ஈழ மக்களுக்கெதிரான இனஒழிப்பு நடவடிக்கைகளாலும், புலிகளால் ஏனைய தமிழ் அரசியல்-இராணுவ அமைப்புகளுக்கெதிராகத் தொடுக்கப்பட்ட பைத்தியக் காரத்தனமான யுத்தத்தினாலும் 1987-ல் ஏற்பட்ட கடுமையான சூழ்நிலையின் காரணமாகவும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி 1987 யூலை இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தை ஆதரிக்கத் தீர்மானித்தது. அந்த ஒப்பந்தத்தில் சில குறைபாடுகள் காணப்பட்ட போதிலும் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி அமைதி, சமாதானம், ஜனநாயகம், ஒற்றுமை ஆகியவற்றுக்காக உழைத்திட மிகுந்த நெருக்கடி களுக்கு மத்தியிலும் கூட தீர்மானித்தது.

5. இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில், இந்திய அரசாங்கம் அவ் ஒப்பந்தத்தின் பாதுகாவலர் என்பதனால் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஆயுதங்களை ஒப்படைத்துவிட்டு தனது, அரசியல் பணிகள் மீது கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியது. வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபைக்கான தேர்தல்களில் அது பங்குகொண்டு அதில் அறுதிப் பெரும்பான்மையைப் பெற்றது. நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களிலும் அது பங்குகொள்ளத் தீர்மானித்து அதில் தனது ஏழு உறுப்பினர்களை வெற்றிபெறச் செய்தது.

6. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் தலைமையிலான வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசு மத்திய அரசிடமிருந்து அதிகபட்ச அதிகாரப் பரவலாக்கலைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல், புனர் வாழ்வு, புனரமைப்பு ஆகிய இரு விடயங்களிலும் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியது. இந்தக் காலகட்டத்தில் மக்களின் நன்மை கருதி மாறுபடும் மனநிலைகள், சூழ்நிலைகள் ஆகியவற்றுக்குத் தக்கபடி இசைவாகவும்.

அதேவேளை அடிப்படைக் கொள்கைகளையும் மக்களின் நியாயாதிக்கமான அபிலாசைகளையும் விட்டுக் கொடுக்காமலும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி செயல்பட்டதில் அதன் மதி நுட்பம் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டது.

7. ஜனநாயக விரோத, மேலாதிக்கவாத சிநீலங்கா அரசுக்கும், சந்தர்ப்பவாத பாசிசப் புலிகளுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட விபரீத உறவின் விளைவாக மாகாண சுயாட்சிக்கான முயற்சிகள் யாவும் முறியடிக்கப்பட்டதுடன் மாகாண அரசும் சீர் குலைக்கப்பட்டது. தேவையற்ற இரத்தக்களரியையும், ஈழ மக்களுக்கு அநாவசிய துன்பங்கள் ஏற்படுவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளும் முகமாகவும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது மாகாண சபையிலிருந்து வெளியேறிவிடத் தீர்மானித்தது. இவ்விதமான ஆத்திரமூட்டும் செயல்கள் ஏற்பட்டு வந்துள்ள போதிலும் ஈழத் தமிழர்களுக்கு சமாதானம், பாதுகாப்பு, தனித்துவம் ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்தும் பேச்சுவார்த்தை மூலமான ஒரு அமைதியான தீர்வைத் தேடுவதில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி தொடர்ந்தும் ஆணித்தரமாக இருந்து வருகின்றது.

8. தமது தலைமைத்துவ, அதிகார வெறி காரணமாக ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி மீதும் ஏனைய தமிழ் அமைப்புகள் மீதும் சுத்த பைத்தியக்காரத்தனமாகப் புலிகள் சகோதரப் படுகொலை தாக்குதல்களை மேற்கொண்டு வந்துள்ள போதிலும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி எப்போதும் பகைமை உணர்வு பாராட்டாமல் சாமாதான உறவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவே தயாராக இருந்து வந்துள்ளது. 1986-ல் தமிழ் ஈழ விடுதலைக் கழகம் (ரெலோ) மீது புலிகள் படுகொலைத் தாக்குதல்கள் மேற்கொண்டபோது ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி புலிகளின் செயல்களுக்கு எதிராக மக்களின் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் ஒரு அமைதியான ஹர்த்தாலை ஒழுங்கு செய்து நடத்தியது. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் உறுப்பினர்கள், ஆதரவாளர்கள், அனுதாபிகள் மற்றும் அவர்களது

குடும்பத்தினர் ஆகிய ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்களைப் புலிகள் இதுவரை படுகொலை செய்துள்ளபோதிலும், புலிகளை அழிப்பதற்காக எந்தக் காலகட்டத்திலும் சிறீலங்கா அரசுடன் கூட்டுச்சேர ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி நினைத்ததில்லை. ஆனால், புலிகள் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் தலைமையிலான மாகாண அரசை சீர்குலைத்து, அதனைச் செயலிழக்கச் செய்ய பிரேமதாசா அரசுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து துரோகத்தனம் புரிந்தார்கள். இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் மூலமாகக் கிடைக்க இருந்த நன்மைகளையும், ஈழ மக்களுக்கு அமைதி, சமாதானம், சகஜ வாழ்க்கை ஆகியவற்றை மீண்டும் ஏற்படுத்துவதற்காக வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசு மேற்கொண்ட முயற்சிகளை சீர்குலைப்பதற்காகவும் புலிகள் செயற்பட ஆரம்பித்த பின்னரே ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியும் வேறு வழியின்றி தற்பாதுகாப்பிற்காக சிலபதில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. புலிகள் எப்போதும் மக்களின் நன்மைகளுக்கு எதிராகவே செயற்பட்டனர். அவர்கள் ஈழ மக்களின் ஒரு பெரிய நேச சக்தியான இந்தியாவுடன் ஓர் அர்த்தமற்ற, முட்டாள்தனமான மோதலில் ஈடுபட்டனர். அதேவேளை, ஏனைய தமிழ் அமைப்புகள் மீதான தமது சகோதரபடுகொலை நடவடிக்கைகளையும் தீவிரப்படுத்தினர். இருந்த போதிலும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஈழ மக்கள் மத்தியில் செயற்பட்ட தமிழ் அமைப்புகளிடையே ஒரு சமாதான சகவாழ்வு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கான தனது முயற்சிகளை ஒருபோதும் கைவிடவில்லை.

9. ஈழ மக்கள் சிறீலங்கா அரசின் இன மேலாதிக் கத்துக்கும் புலிகளின் பாசிசத்திற்கும் மத்தியில் சிக்குண்டு தவிக்கிறார்கள். அத்துடன் இந்த இரு பகுதியினரினதும் இராணுவ வேட்டைகளின் மத்தியில் சிக்கி அழிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறீலங்கா அரசுடனான முரண்பாடு முதன்மையானது என்பதிலும், புலிகளுடனான முரண்பாடு இரண்டாவது நிலையானது என்பதிலும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி மிகத் தெளிவாக உள்ளது. அதேவேளை

சிறீலங்கா அரசும், புலிகளும் ஈழ மக்களின் விரோத சக்திகளே என்பதையும் அவற்றில் எந்த ஒன்றுடனும் சமரசம் செய்துகொண்டு மற்றதற்கு எதிராக செயல்பட முடியாது என்பதையும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி மிகத் தெளிவாக உணர்ந்துள்ளது.

10. ஈழ மக்களின் நியாயாதிக்கமான அபிலாசைகளை பூர்த்தி செய்து, அவர்கள் குறைகளைத் தீர்க்கும் வகையில் பேச்சுவார்த்தை மூலமான ஒரு தீர்வு எட்டப்பட்டு அதனை சிறீலங்கா அரசு நேர்மையான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தும் பட்சத்தில் அதற்கு எதிராக புலிகள் எத்தனிக்கக்கூடிய எந்த நடவடிக்கைகளும் புலிகளை மக்களிடமிருந்து தனிமைப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் காலப்போக்கில் அவர்களின் அழிவுக்கே வழிவகுக்கும் என்று ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி திட்டவாட்டமாக கருதுகிறது.

11. மாறாக, அவ்வாறான ஒரு தீர்வுக்கு புலிகள் இணக்கம் தெரிவித்து ஏனைய தமிழ் அமைப்புகளுடனும் ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வருவார்களாயின் அவ்விதம் ஈழ மக்கள் வென்றெடுக்கக் கூடிய நன்மைகளை சீர்குலைக்கும் முகமாக சிறீலங்கா அரசு பின்னொரு கட்டத்தில் மேற்கொள்ளும் எந்தவித நடவடிக்கைகளுக்கும் எதிராக சகல அமைப்புகளும் இணைந்து போராட முடியும் என்பது மட்டுமல்லாமல் அப்போராட்டத்தை வலிமையோடு முன்னெடுக்கவும் முடியும்.

12. இருந்தபோதிலும் புலிகளின் தன்மையையும் சுயரூபத்தையும் கருத்தில் கொள்ளும் போது மேற்குறிப்பிட்ட ஒரு நிலைமை உருவாவது சாத்தியமற்றதொன்றாகும். அதனால், ஈழ மக்களின் உரிமைகளுக்காகப் போராடி அவர்களை சிறீலங்கா அரசிடமிருந்தும், புலிகளிடமிருந்தும் பாதுகாப்பதென்பது ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணிக்குத் தவிர்க்க முடியாததொன்றாகும்.

13. புலிகளின் பாசிசத்திற்கு எதிராக ஆயுதப் போராட்டத்தைத் தவிர வேறு மாற்றுவழியில்லை. எனினும் அதே

வேளை பேச்சுவார்த்தை மூலம் சிறீலங்கா அரசுடன் ஒரு தீர்வு காணக்கூடிய வாய்ப்புக்கள் இன்னும் முற்றாக அழிந்து விடவில்லை. அத்துடன் தமிழர் பிரச்சினைக்கு ஒரு நீதியான, நியாயமான தீர்வைக் காண்பதற்கான ஜனநாயக இனச்சார்பற்ற கருத்தொருமிப்பு ஒன்றினை எதிரணி அரசியல் கட்சிகளுடன் எட்டுவதற்குரிய சூழ்நிலைகளும் நிலவுகின்றன. எனினும் இந்த வழிகளை எட்டுவதில் ஏற்படக்கூடிய இடையூறுகள், பின்னடைவுகள் ஆகியனபற்றி ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி எப்போதும் மறந்து விடவில்லை. அதேவேளை, காலநேர சூழ்நிலை மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப நிலைமைகளை மீளாய்வு செய்துகொண்டு மாற்றுத் திட்டங்களைக் கையாளவும் அது தயாராக உள்ளது.

14. அரசியல் உடன்பாடுகள் என்பன ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்ட சக்திகளுக்கிடையே ஏற்படக்கூடிய கூட்டு உறவுகளினாலும், சமபல அடிப்படையின் மூலமுமே இறுதியாகத் தீர்மானிக்கப்பட முடியும் என்பதை ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி நன்றாக அறிந்துள்ளது. இருந்தபோதிலும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது தனது சித்தாந்த விழுமியங்களையும் பெறுமானங்களையும் ஒருபோதும் விட்டுக்கொடுக்கவோ அல்லது ஈழ மக்களின் நலன்களுக்குப் பாதகமான எந்தவொரு செயற்பாட்டிற்கும் உடன்படவோ மாட்டாது. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி தனக்காகவோ அல்லது தனது உறுப்பினர்களுக்காகவோ செயல்படவில்லை. அது ஈழ மக்களுக்காகவே செயற்படுகிறது. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் முன்னேற்றப் பயணமானது சுலபமானதாகவோ அல்லது நேர்பாதை கொண்டதாகவோ இருக்காது என்பதை அது முற்றுமுழுதாக உணர்ந்துள்ளது. அது பல பின்னடைவுகளையும் தடங்கல்களையும் சந்திக்க நேரிடலாம். ஆனால், அது தனது இலட்சியத்திலும், இறுதிக் குறிக்கோளிலும் இருந்து தனது பார்வையை ஒருபோதும் விலக்கிக் கொள்ளாது. இந்த விடயத்தில் ஈழ மக்களின் நலன்களுக்காகவும், ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை

முன்னணியின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் எந்தவித துன்பங்களையும் கஷ்டங்களையும் எதிர்கொள்ள எப்போதும் தயாராக உள்ளனர். சமுதாயத்தின் முற்போக்கு குணாம்சத்தைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு அரசியல் அமைப்பாகவும், சக்தியாகவும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி விளங்குகிறதே தவிர, அது பிற்போக்கு சக்திகளின் அமைப்பல்ல.

15. சமூக முன்னேற்றம், நீதி, ஜனநாயகம் ஆகியவற்றில் அக்கறை கொண்ட ஒரு அமைதிவழி கட்சியே ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியாகும். ஆனால், இந்த நல்ல அம்சங்களும் அபிலாசைகளும் மக்களிடையே நிலவுவது ஆயுத நடவடிக்கைகளின் மூலம் தடுக்கப்படுமானால் மக்களுக்காக அவற்றைப் பாதுகாத்திட ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஆயுதம் ஏந்தவும் தயங்காது. அரசியல் துறையில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி எந்தளவு அனுபவம் பெற்றுள்ளதோ அதேபோல் ஆயுதப் போராட்டத்திலும் அது அனுபவம் பெற்றுள்ளது. இந்த ஒரு சேர்ந்த அனுபவங்களைக் கொண்டு ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி தனது பயணத்தை முன்னெடுக்கும்.

16. புலிகளின் விரும்பத்தகாத நடவடிக்கைகளின் காரணமாக ஈழ மக்களின் போராட்டமானது வெறும் பிரிவினைக்கான ஒரு பயங்கரவாத வெறித்தனமான போராட்டமே என்றதொரு தவறான கருத்து சர்வதேச சமுதாயத்தில் இன்று நிலவுகின்றது. எனவே, ஈழ மக்களின் போராட்டத்தின் உண்மைகளை சர்வதேச சமுதாயத்துக்குத் தெளிவுப்படுத்திப் புரிவயவைக்க வேண்டிய ஒரு கடமை ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணிக்கு உண்டு. சிங்கள இன் மேலாதிக்கவாதத்தின் வலிமையையும், அரசு பயங்கரவாதத்தின் கொடூரங்களையும் வெளி உலகுக்கு இனம்காட்டும் வகையில் சர்வதேச சமுதாயத்தின் மத்தியில் ஒரு விரிவான பிரச்சாரத்தை முடுக்கி விடுவதற்கு ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி முக்கியத்துவம் கொடுக்கும். ஐக்கியப்பட்ட இலங்கைக்குள் ஈழ மக்களின் நியாயபூர்வமான கோரிக்கைகள்

பற்றி, புரியவைப்பதற்காக ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி எப்போதும் பாடுபடும். இது ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் அடிப்படை அரசியல் பணிகளில் ஒன்றாக இருக்கும்.

17. இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைக்குப் பேச்சுவார்த்தை மூலம் ஒரு தீர்வைக் காண்பதற்கு இந்தியா மத்தியஸ்த நிலையில் இருந்து ஈடுபாடு கொண்டு வருகின்ற போதிலும், ஈழ மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு ஒரு நீதியான, நியாயமான தீர்வைக் காண்பதில் இந்தியா ஒரு தெளிவான, நிதானமான போக்கினைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்பது வருத்தத்துக்குரிய தொன்றாகும். ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி இந்தியாவை ஒரு முக்கிய சக்தியாகக் கருதுவதால், இந்திய பொதுமக்கள் மத்தியிலும், இந்திய அரசியல் கட்சிகள் மத்தியிலும் ஒரு பரந்த திட்டத்தை அமைப்பதில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஈடுபடும். இலங்கை இனப் பிரச்சினை பற்றிய புரிதலை இந்தியாவிலும் சர்வதேச சமூகங்களின் மத்தியிலும் ஏற்படுத்துவதற்காக, பயனளிக்காத முயற்சிகள் என்று கருதப்பட்ட போதிலும் சிறீலங்கா அரசுடனும் எதிர்கட்சிகளுடனும் மீண்டும் மீண்டும் பேச்சு வார்த்தைகளில் ஈடுபடுவதென்பது தவிர்க்கப்பட முடியாததொன்றாகும். எனினும், ஒரு மத்தியஸ்தர் என்ற வகையில் இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையில் இந்தியாவின் தலையீடும், சர்வதேசத் தலையீடும் மீண்டும் ஏற்படுவதற்கான நிலைமைகள் சாதகமாக அமையும்வரை ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி இலங்கை அரசியல் அரங்கில் ஏற்படும் நிலைமைகளுக்கு ஈடுகொடுப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.

18. தற்போதைய அரசியல் சூழ்நிலைகளையும், இணைந்து நிற்கும் எதிர் சக்திகளையும் கணக்கில் எடுக்கும்போது ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஆயுதம் ஏந்துவது என்பது நன்மைபயக்காததொன்றாகும். அது மட்டுமல்லாமல் அது சுய அழிவைத் தேடும் ஒரு செயலாகவும் அமைந்துவிடும். ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் சக்தியை அதன் கொன்றழிக்கும் திறமையைக்கொண்டு அளவிடக் கூடாது. மாறாக, கிடைக்கக்கூடிய சகல அரசியல் இடைவெளியையும் முழுமையாகப் பயன்படுத்தி நிலைமைகளை

சாதகமாக்கிக்கொள்வதிலேயே ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் சக்தி தங்கியுள்ளது. அதன் முன்னேற்றத்திற்காக ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் எந்தவித துன்பங்களையும் கஷ்டங்களையும் எதிர்கொள்ள எப்போதும் தயாராக உள்ளனர். ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் அரசியல் நிலைமைகளை சரியாகக் கையாளும், தொடர்ச்சியான அரசியல் நடவடிக்கைகளைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு தெளிவான அரசியல் அமைப்பாக ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி செயற்படுதல் வேண்டும். குறுகிய காலத்தில் எமது ஸ்தாபனத்தின் அரசியல் பங்களிப்பு வெளியில் தெரியாவிட்டாலும், காலப்போக்கில் இது தனது அரசியல் தகைமைகளை முதிர்ச்சியுடனும் நிதானத்துடனும் ஈடுபடுத்தும் போது அவை நிச்சயமாக மக்களுக்கும், கட்சிக்கும் மிகவும் பயனளிக்கக் கூடியவைகளாகவே இருக்கும். இந்த வரலாற்று முன்னேற்றமானது புலிகளினது முன்னேற்றத்தைப் போன்றதல்ல. புலிகளின் லாபமீட்டும் பலம் என்பது அவர்களின் அழிப்புவாத, சீர்குலைப்புவாத நடவடிக்கைகளின் மூலமே அளவிடப்படுகிறது. புலிகளின் இந்த 'பேரம் பேச உதவும் பலம்' ஒரு மாயை என்பது அவர்களின் தாக்குப் பிடிக்கும் சக்தியின் மூலம் இதுவரை எமது மக்கள் எந்தவித குறிப்பிடத்தக்க வலுவான பயனையும் பெற முடியாததிலிருந்து தெளிவாகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல், புலிகளின் கொள்கைகளும் நடவடிக்கைகளும் தொடர்ச்சியாக ஈழ மக்களின் நலன்களுக்கு எதிராகவே செயற்பட்டு வந்தது மட்டுமன்றி தற்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் எமது பாரம்பரிய பிரதேசத்தைக் 'கூறுபோடுதல்' போன்ற நடவடிக்கைகளுக்கும் பெரிதும் உதவியுள்ளன.

19. மேலே கூறப்பட்ட கருத்துக்களின் அடிப்படையில், நேரகாலம், அகப்புறயதார்த்தங்கள், தேவைகள் ஆகியவற்றிற்கு உரிய வகையில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது தனக்கு இதுகாலவரை கிடைத்த அனுபவங்களைப் பயன்படுத்தி, நிலவுகின்ற சமபலங்கள், சகல உறவுகளைக் கணிப்பிட்டு உரிய அரசியல் நகர்வுகளை மேற்கொள்ளும் என இக்காங்கிரஸ் தீர்மானிக்கின்றது.

பகுதி IX

சமூக விடுதலைக்கான போராட்டமும் எமது கட்சியும்

1. தமிழ் பேசும் மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டமே முதன்மைப்படுத்தப்பட்டு பிரதான விடயமாக அனைவர் முன்னாலும் காணப்படுகின்ற போதிலும், சமூக மாற்றம், பொருளாதார விடுதலை தொடர்பான அணுகு முறைகளும் போராட்டங்களும் ஒரு தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திலிருந்து துண்டாகப் பிரித்து தனியாக வைக்கப்பட முடியாத விஷயங்களாகும். ஈழ மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் பல அணிகள் காணப்பட்டமைக்கு அவற்றினி டையே காணப்பட்ட வெவ்வேறு அரசியல், சமூக அணுகுமுறை வேறுபாடுகளும் ஒரு பிரதான காரணமாகும், போராட்ட அணிகள் ஒவ்வொன்றும் ஈழத்து மக்கள் மத்தியில் தேசிய விடுதலையைப் பிரதானமாக முன்வைத்து தீவிரமாகச் செயலாற்றி வந்தபோதிலும் உட்கட்சி ஜனநாயகம், கட்சிகளுக்கிடையில் ஜனநாயக சகவாழ்வு, அரசியல் சமூக இலக்குகள், நோக்கங்கள், மலையக மக்களின் விடுதலை தொடர்பான விவகாரங்கள், வடக்கு-கிழக்கில் வாழ்கின்ற முஸ்லீம் சிங்கள மக்களுடனான எதிர்கால உறவுகள், எதிர்கால அரசியல் அமைப்பு, பொருளாதாரக் கொள்கைகள், சர்வதேச உறவுகள் தொடர்பான நிலைப்பாடுகள் போன்ற ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் போராட்ட அணிகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் இடையிலும் கண்ணோட்டங்களிலும் அணுகுமுறைகளிலும் வேறுபாடுகள் நிலவின. இன்றும் உள்ளன என்ற விஷயத்தை நாம் கவனத்தில் கொள்வது அவசியமாகும்.

2. உலகின் பல விடுதலைப் போராட்டங்களின் போது இடம் பெற்றது போலவே ஈழ மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டிருந்த அணிகள் அனைத்துமே

'சோஷலிசம்' தான் தமது கொள்கை எனப் பறை சாற்றின. விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது பரந்துபட்ட பொது மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்காகவும், 'சோஷலிசம்' என்ற சுலோகம் பல அணிகளினால் தமது சுயநல நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்றே கூறுதல் வேண்டும். ஈழப் போராட்ட அணிகள் சில தமது சொந்த உறுப்பினர்கள் மீதே காட்டு மிராண்டித்தனமான கொடூரங்களை நடத்தியமை, ஏனைய அணியினரின் ஜனநாயக உரிமைகளை மதித்து நடக்காமை, தமக்குச் சாதகமான சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்த வேளைகளில் ஈழத்து மக்களோடு நடந்து கொண்ட விதங்கள் அதிகார வர்க்கத்தினரதும், பணக்காரர்களினதும் ஆதரவைப் பெறுவதற்காக ஏனைய அணிகள்தான் 'கம்யூனிஸ்டுகள்' தாங்கள் அல்ல, என்று இரகசியமாகப் பேரம் பேசிக் கொண்டமை, மனிதகுலத்துக்கே விரோதமான போதைப் பொருள் கடத்தல் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டமை, தமது சுயநலன் களுக்காக மக்களின் நலன்களை சிறீலங்கா அரசுக்கு விற்ற நிகழ்ச்சிகள் போன்ற பல்வேறு விஷயங்கள், ஈழப் போராட்ட அணிகள் அவற்றினது 'தேசிய விடுதலை', 'சமூகப் புரட்சி', 'சோஷலிசம்' ஆகிய சுலோகங்களின் போலித்தனத்தை எந்தவித சந்தேகத்திற்கும் இடமின்றி வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றன.

3. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது ஈழ மக்களின் தேசிய விடுதலைக்கும், சமூக விடுதலைக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை உணர்வு பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டு; தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் வரலாற்றினையும். அதனது யதார்த்த பூர்வமான வளர்ச்சிகளையும் தேசத்தின் சமூக அமைப்பில் தெளிவான கண்ணோட்டத்துடன் தனது அணுகுமுறைகளை வகுத்துக் கொண்டு உறுதியாக செயற்பட்டு வந்திருக்கின்றது. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் உறுதியான தேசிய, சமூக நிலைப்பாடுகளையும், செயற்பாடுகளையும் எமது கட்சியின் எதிரிகள் ஈழ மக்கள் மத்தியில் திரித்துக் கூறி எமது கட்சிக்கு எதிரான தமது பிரச்சார ஆயுதங்களாகப் பயன்படுத்த பல சந்தர்ப்பங்களில் முயற்சித்து வந்திருக்கிறார்கள். எனினும், ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை

முன்னணியானது இதுகாலவரை தேசிய விடுதலைக்காக தியாகங்கள் செய்து கொண்டிருக்கும்பரந்துபட்ட மக்களினதும், புரட்சிகர எண்ணம் கொண்ட இளைஞர்களினது அபிலாசைகளுக்கும், அவர்களின் எதிர்காலம் பற்றிய எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் துரோகம் செய்து விடாத வகையில் சமூக, பொருளாதார விடுதலை பற்றிய தனது கொள்கை நிலைப்பாடுகளிலும் உறுதியான பற்றுடன் ஈடுபட்டு வந்திருக்கின்றது.

4. வடக்கு-கிழக்கில் வாழும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், நிலமற்றவர்கள், வீடற்றவர்கள், கீழ்மட்ட-நடுத்தர மக்கள் என தமது சமூக பொருளாதார வாழ்வில் ஓர் விடிவை எதிர்நோக்கி அதற்கான அபிலாசைகளையும் கொண்டிருக்கும் பரந்துபட்ட மக்கள் மத்தியில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஆரம்பத்திலிருந்தே மிக ஆழமாக வேலை செய்து வந்திருக்கின்றது. கட்சியின் முதலாவது காங்கிரசில் தோழர் நாபா அவர்கள் தமது உரையின் போது குறிப்பிட்டது போன்று 'நாம் பரந்துபட்ட மக்கள் மத்தியில் அரசியல் வேலைகள் செய்ததன் மூலம் தான் சமூக அரசியற் புரட்சிக்கான கருத்துக்களைப் பெற்றோம், தெளிவு பெற்றோம். அத்தகைய வேலை முறையால் ஏற்பட்ட சமூக அடித்தளமே இன்னமும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் பின்பலமாக இருந்து வருகின்றது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளத் தவறி விடக்கூடாது.

5. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது ஆரம்பத்தில் ஈழ மாணவர் பொது மன்றத்தின் ஊடாக மாணவர்களைத் திரட்டுவதிலும், அதன் நடவடிக்கைகளினூடாக மக்கள் மத்தியில் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சிகளையும், புதிய நம்பிக்கைகளையும் ஊட்டுவதிலும் ஈடுபட்டது. அத்துடன் கிராம மக்கள் மத்தியில் அவர்களின் சமூக, பொருளாதார அடிப்படை உரிமைகளுக்கான போராட்டங்களில் பங்கெடுத்தும், அவற்றினூடாக கிராமிய ரீதியில் தொழிற் சங்கங்களை உருவாக்குவதிலும், இளைஞர்கள் மத்தியில் ஓர்

வாலிபர் முன்னணி அமைப்பினை உருவாக்குவதிலும், கடல் தொழிலாளர் முன்னணியை உருவாக்குவதிலும் ஈடுபட்டது. வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டுமல்லாது மலையகப் பகுதிகளில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் தொழிற்சங்கம் ஒன்றை உருவாக்கும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது ஓர் ஆயுதம் தரித்த குழுவினர் மட்டுமே என்ற வகையாக அல்லாது ஒரு பரந்துபட்ட மக்கள் இயக்கமாக உருவமைந்து வந்தது. ஆனால் 1983-ன் இனப்படுகொலை நிகழ்ச்சிகளின் பின்னர் ஏற்பட்ட திடீர் அரசியல் மாற்றங்கள் ஈழமக்கள் புரட்சிகரவிடுதலை முன்னணியின் பொதுவளர்ச்சிப் போக்கில் மாற்றங்களை உருவாக்கின. ஆயுதப் பிரிவை விரிவு படுத்துவதிலும் அதன் நடவடிக்கைகளை வலுப்படுத்துவதிலும் ஸ்தாபனத்தின் பெருமளவு சக்திகள் ஈடுபடுத்தப்பட்டன. இதன் விளைவாக மக்கள் முன்னணிகளைக் கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கைகள் முக்கியத்துவம் இழந்தன. மக்கள் முன்னணிகளைக் கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் ஆயுதப் பிரிவு நடவடிக்கைகளின் துணை நடவடிக்கைகளாக மாற்றம் பெற்றன. ஸ்தாபனத்தின் சகல நடவடிக்கைகளும் ஆயுதப் பேராட்டத்தை மையமாகக் கொண்டவையாகின. இதன் விளைவாக கட்சியானது ஸ்தாபன ரீதியாக பல குழப்பங்களுக்கும், கட்சியின் அரசியல் அம்சங்கள் தளர்ச்சி அடைந்து பொதுவான தேசியவாத அலையில் இழுபடும் இராணுவக்குழுவாதம் தலை தூக்குவதற்குமான நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. எவ்வாறாயினும், ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது வெறும் ஆயுதம் தாங்கிய குழுவாகத் தன்னகை குறுக்கிக் கொள்ளாது தொடர்ந்தும் சமூக ரீதியான விஷயங்களிலும், பரந்து பட்ட மக்கள் இடையே வெவ்வேறு பிரிவினர் மத்தியிலும் அரசியல் வேலைத் திட்டங்களை மேற்கொள்வதிலும் அணி திரட்டும் முயற்சிகளைத் தொடர்வதிலும் ஈடுபட்டமையே எமது கட்சியின் அடித்தளத்தை அசைத்து விடாதபடி காப்பாற்றியுள்ளது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்வது அவசியமாகும்.

6. ஈழ மக்கள் மத்தியில் தோன்றிய போராட்ட அணிகள் அளவு ரீதியில் வளர வளர அவற்றின் சமூக அரசியல் அம்சங்களின் முரண்பாடுகளும் வெளிப்பட்டு விரிவடைய ஆரம்பித்தன. இதன் வெளிப்பாடே புலிகள் ஏனைய போராட்ட அணிகள் மீது ஆயுதத் தாக்குதல் நடாத்தி அவற்றில் பலவற்றை சீர்குலைத்தமை ஆகும். "பிற்போக்குத்தனமான சமூக அரசியற் பொருளாதாரக் கண்ணோட்டம் கொண்ட குறுகிய இனவாதத்தின் வளர்ச்சியானது பாசிசத்திற்கே இட்டுச் செல்லும்" எனும் வாய்பாட்டின் வெளிப்பாடே புலிகளாகும்.

7. ஒரு பக்கம் சிறீலங்கா அரசாங்கத்தின் அரசு பயங்கரவாதமும் மறுபுறம் புலிகளின் பாசிச பயங்கரவாதமும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு தமிழ் மக்களை சொல்லொணாத் துயரங்களுக்கும் துன்பங்களுக்கும் இழப்புகளுக்கும் உள்ளாக்க வருகின்றன. இன்றைய சூழ்நிலையில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் முன்னாலுள்ள வரலாற்றுக் கடமைகளை நிறைவேற்ற மிகுந்த பெறுப்புணர்வுடனும் நிதானத்துடனும் நாம் செயலாற்ற வேண்டியுள்ளது. எமது மக்களின் தேசிய விடுதலைப் பேராட்டத்தையும் சமூக விடுதலைப் போராட்டத்தையும் எவ்வாறு ஒருங்கிணைந்த வகையில் முன்னெடுத்துச் செல்வதில் உறுதியாகச் செயல்படுவது, நெளிவு சுழிவுகளை கையாள்வது எவ்வாறு என்பதற்கு மறைந்த எமது தோழர் நாபா அவர்களே சிறந்த வழிகாட்டியாவார். முதலாவது காங்கிரசின் போது அவர் சுட்டிக் காட்டியது போல் எமது நோக்கங்களையும், இலட்சியங்களையும் அடைவதற்கு நாம் எதிர் நோக்கும் துன்பங்களையும், துயரங்களையும் மனஉறுதியுடன் தாங்கி எமது ஸ்தாபனத்தை மேலும் மேலும் பலப்படுத்தி நாம் முன்னேறிச் செல்வோம். தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் உள்ள பாசிச சக்திகளையும், எமது மக்களை அடக்கியொடுக்கி ஆள நினைக்கும் சிங்களப் பேரினவாதத்தையும் முறியடித்து, சமூக நீதியும், சமத்துவமும் உடைய சமூக அரசியல் அமைப்பை நாம் உருவாக்குவதற்காகத் தொடர்ந்து போராடுவதன் மூலம்தான் இதுகாலவரையான போராட்ட வரலாற்றில் வீர மரணமெய்திய எமது தோழர்களின் தியாகங்களுக்கு நாம் எமது உண்மையான

வீர அஞ்சலியை செலுத்த முடியும். நாம் கடந்து வந்த பாதைகளில் பெற்ற அனுபவங்கள் எதிர்காலத்திற்குத் திசைவழி காட்டும் ஒளிவிளக்காக அமையட்டும் என இக்காங்கிரஸ் வலியுறுத்துகின்றது.

8. தொழிற்சாலைகள் - தொழிலாளர்கள்

8 - (i) 1949-ல் தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியினரால் பத்து லட்சம் மலையக மக்களின் வாக்குரிமை உட்பட குடியரிமை அனைத்தையும் விலையாகக் கொடுத்து வடக்கு-கிழக்கில் தமிழ் பேசும் மக்களின் அபிவிருத்திக்கு எனப் பெறப்பட்ட

- அ. காங்கேசன்துறை சிமென்ட் தொழிற்சாலை
- ஆ. பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலை
- இ. கந்தளாய், கல்லோயா சீனித் தொழிற்சாலைகள்
- ஈ. வாழைச்சேனை காகிதத் தொழிற்சாலை

ஆகிய நான்கு தொழிற்சாலைகளும் இன்று கவலைக்குரிய விஷயங்கள் ஆகிவிட்டன. பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலையை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் ஏற்கெனவே மூடிவிட்டு பல நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்களை வேலையின்றி வீதிக்குத் துரத்திவிட்டது. இன்று அந்த இடத்தில் துருப்பிடித்த இரும்புகள்தான் மிஞ்சியுள்ளன. கல்லோயா, கந்தளாய் சீனித் தொழிற்சாலைகளும் அத்தொழிற்சாலைகளை ஒட்டிகளும் உற்பத்திக்கென நீர்ப்பாசன அபிவிருத்திக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட அத்தனை நிலங்களும் முற்றாக சிங்கள மயமாக்கப்பட்டு விட்டன. தமிழ்ப்பிரதேசத்தின் அபிவிருத்திக்கென நிறுவப்பட்ட இத்தொழிற்சாலைகள் தமிழர்களின் அடிப்படைப் பொருளாதார வாழ்வையே சீர்குலைத்து ஓரம் கட்டி விட்டன. வாழைச்சேனை காகித தொழிற்சாலையும் இன்று செயலிழந்து போய் இருக்கிறது. இலங்கையின் முதன்மை வாய்ந்த தொழிற்சாலைகளுள் ஒன்றாக இருந்த காங்கேசன்துறை சிமென்ட் தொழிற்சாலை யுத்தத்தினால் மூடப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் புலிகளினாலும் அரசு படைகளினாலும் நாசமாக்கப்பட்டு விட்டது.

8 - (ii) வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையின் ஆட்சியின் போது காங்கேசன்துறை சிமெண்ட் தொழிற்சாலை செயல்பட வைக்கப்பட்டது. வாழைச்சேனை காகிதத் தொழிற்சாலைகளையும் புனர்நிர்மாண வேலைகளுக்கு உட்படுத்தி, அது இலாபகரமாக இயங்கும் நிலைமையை நோக்கி முன்னேறிக் கொண்டு இருந்தது. கைவிடப்பட்டிருந்த பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலையை வெளிநாட்டு மூலதனத்தின் உதவியுடன் மீண்டும் இயங்க வைப்பதற்கான முயற்சிகளில் நாம் ஈடுபட்டிருந்தோம். ஆனால், அவையெல்லாம் மீண்டெழுந்த யுத்தத்தினால் சீர்குலைக்கப்பட்டு விட்டன.

8 - (iii) வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தில் தனியார் வசம் இருந்த பெரிய, சிறிய தொழிற்சாலைகள் அனைத்தும் யுத்த நிலைமை களின் காரணமாக மூடப்பட்டிருந்தன. எமது மாகாணசபை ஆட்சிக் காலத்தில், தொழிற்சாலைகள் புனரமைக்கப் பட்டுத் துரித கதியில் இயங்கியது மட்டுமல்லாமல் புதிய பல தொழிற்சாலைகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. தற்போதைய யுத்தத் தினால் தொழிற்சாலைகள் அனைத்தும் மூடப்பட்டதன் காரணமாக அங்கு வேலை வாய்ப்பு பெற்றிருந்த பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் இன்று வேலை வாய்ப்பு அற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டுள்ளனர்.

8 - (iv) எமது கட்சியின் முன்னாலுள்ள வரலாற்றுக் கடமை எமது மக்களின் தேசிய விடுதலையை வென்று எடுப்பதோடு முடிந்துவிடப் போவதில்லை. எமது தேசத்தின் பொருளா தாரத்தைக் கட்டி எழுப்பும் பெரும் பணியும் எம் முன்னால் உள்ளது. "திரை கடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு" என்பது தமிழ்ப் பழமொழி. ஆனால் இன்று திரவியம் தேடி திரை கடல்களுக்கு அப்பால் ஓடிவிட்டார்கள் என்பதே தமிழர்களின் நிலையாகும். எமது மக்களின் கடுமையாக உழைக்கும் கலாச்சாரமும், மூளைத்திறனும் உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் பரவி இருக்கும் தமிழர்கள் தேடி வைத்திருக்கும் திரவியங்களும் எமது தேசத்தின் பொருளாதாரத்தை செவ்வனே கட்டியெழுப்பும் வகையில் பயன்பட நாம் வகை செய்தல் வேண்டும். இதன் மூலம்

“இல்லாரும் இல்லை, இரப்பாரும் இல்லை” என்னும் நிலை கொண்ட ஒரு புதிய சமூக பொருளாதார வாழ்வுக்கும், உயர்வுக்கும் நாம் வித்திடல் வேண்டும்.

9. தொழிற் சங்கங்கள்

9 - (i) இலங்கையின் இனப் பிரச்சினை மிகவும் கூர்மையடைந்து இரானுவ ரீதியில் மோதும் நிலைமை ஏற்படுவதற்கு முன்னர் வடக்கு-கிழக்கில் தொழிலாளர்கள் பல்வேறு தொழிற் சங்கங்களில் அணிதிரண்டு இருந்தனர். இடதுசாரிக் கட்சிகள், தமிழரசுக் கட்சி, ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி போன்றவற்றின் தொழிற்சங்கங்களிலும் மற்றும் கட்சிகள் சார்பற்ற வெவ்வேறு தொழில்கள் சார்ந்த தொழிற்சங்கங்களிலும் தொழிலாளர்கள் அங்கம் வகித்திருந்தனர்.

9 - (ii) சிங்களப் பேரினவாத அரசுகளின் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக வடக்கு கிழக்கு வாழ் மக்கள் நடத்திய நீதியான ஜனநாயகப் போராட்டங்களுக்கு தொழிலாளர்கள் ஆதரவு வழங்கியது மட்டுமின்றி பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், பாடசாலை மாணவர்கள், முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட விடுதலை இயக்கங்கள் என்பன மேற்கொண்ட நீதியான போராட்டங்களில் எல்லாம் ஸ்தாபன ரீதியாக இத் தொழிற்சங்கங்கள் பங்கு கொண்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

9 - (iii) காங்கேசன் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை, பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலை, வாழைச்சேனைக் காகிதத் தொழிற்சாலை போன்றவற்றிலும் தொழிலாளர்கள் ஐக்கியத்துடன் பல்வேறு வீரமிக்க போராட்டங்களை நடத்தினர். இத்தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர் வர்க்கம் மேற்கொண்ட போராட்டங்களின் போதெல்லாம் பல பொது ஸ்தாபனங்களும் தமது ஒத்துழைப்பை வழங்கி வந்தன.

9 - (iv) வடக்கு-கிழக்கில் தமிழ் பேசும் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தின் இலக்கில் இருந்து திசை மாறிய சில இயக்கங்கள் ஆங்காங்கே “சமூக விரோதிகள்” என்னும்

பெயரால் மேற்கொண்ட படுகொலைகளும், கண்முடி தனமான கொள்ளைகளும், ஆயுதங்கள் சகிதம் மக்களை மிரட்டித்திரிந்தமையும் தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் வெறுப்பை ஏற்படுத்தின. இச்சமயத்தில் இயக்கங்களின் அடாவடித்தனத்திற்கு எதிராக முற்போக்கு ஜனநாயக சக்திகளோடு இணைந்து தொழிலாளர் அமைப்புகளும் பல உறுதியான போராட்டங்களை முன்னெடுத்தது மட்டுல்லாமல் தவறான போக்குகளுக்கு எதிராக கடுமையான கண்டனத்தையும் தெரிவித்து வந்தன.

9 - (v) ஜனநாயக விரோத, மக்கள் விரோத நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக தொழிற்சங்கங்கள் ஊடாக தொழிலாளர்கள் ஸ்தாபன ரீதியாகப் போராட முற்பட்ட மையைக் கண்டு பீதியடைந்த புலிகள் இயக்கம் பல தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைப் படுகொலை செய்து தொழிற்சங்க இயக்கத்தை வடக்கு-கிழக்கில் சீர்குலைத்தது. முதலில் வட பகுதியில் லங்கா தொழிற்சங்க சம்மேளனத்தின் செயலாளராக இருந்த விஜயானந்தன் அவர்களையும், பின்னர் நவ சமசமாஜக் கட்சியின் கீழ் இயங்கிய தொழிற்சங்கத் தலைவர் அண்ணாமலை அவர்களையும் புலிகள் இயக்கம் படுகொலை செய்தது. அதே வேளை கிழக்கில் பலம் பொருந்திய அகில இலங்கை தமிழாசிரியர் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவர் வணசிங்கா அவர்களை மற்ற ஒரு தமிழ்க்குழு மட்டு நகரில் படுகொலை செய்தது. இப்படுகொலைகளின் காரணமாக வடக்கு-கிழக்கில் தொழிற்சங்க இயக்கம் முற்றாகவே ஸ்தம்பிக்கும் நிலை தோன்றியது.

9-(vi) யாழ், பல்கலைக்கழக மாணவன் விஜிதரணை புலிகள் கடத்தியதற்கெதிராக எழுந்த பெரும் மக்கள் இயக்கத்தில் கிராமியத் தொழிலாளர்கள், கூலிவிவசாயிகள் உட்பட பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் ஐக்கியப்பட்டு ஒருமித்த குரலில் புலிகளுக்கு எதிராகப் போராடினர். இப்போராட்டம் வட பகுதியில் மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள், புத்திஜீவிகள் எனப்பலதரப்பட்டோரையும் இணைத்து மாபெரும் வெகு ஜனக் கிளர்ச்சியாக மாறியதையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிடுதல் அவசியமாகும்.

9 - (vii) தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்க ரீதியாக செயல்படுவதில் ஏற்பட்ட முட்டுக் கட்டையைச் சாதகமாக்கிய பல்வேறு தொழில் உரிமையாளர்கள் பெரும் தொகைப் பணத்தை பலிகளுக்கு கப்பமாகக் கொடுத்து விட்டு தாம் விரும்பிய படி தொழிலாளர்களிடம் வேலை வாங்கியும், அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகளை மறுத்தும் மிகக் குறைந்த ஊதியத்தை வழங்கியும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தைச் சுரண்டிப் பணம் பெருக்குவதில் வரையறையற்ற நெறிமுறைகளைக் கொண்டிருந்தனர்.

9 - (viii) இக்காலக்கட்டத்தில் தொழிற் திணைக்களம், தொழில் நீதிமன்றம், என்பனவும் செயல்பட முடியாமல் முடங்கிக் கிடந்தன. இதனால் தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் தொடர்பாகவோ, வேறு அநீதிகளுக்கு எதிராகவோ தொழிற் திணைக்களத்தில் முறைபாடுகள் செய்யவோ, அன்றி தொழில் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தாக்கல் செய்யவோ முடியாத சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டிருந்தது.

9 - (ix) இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பின்னால் வடக்கு கிழக்கு மாகாண அரசு உருவாகியதைத் தொடர்ந்து திணைக்களங்கள் மீண்டும் செயற்படத் தொடங்கிய சூழ்நிலையில், ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியினராகிய நாம் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை மீண்டும் ஸ்தாபன மயப்படுத்தும் நோக்கில் ஈழத் தொழிற்சங்கச் சம்மேளனத்தை அமைத்ததன் மூலம் தொழிலாளர்கள் புதிய உற்சாகத்துடன் தொழிற் சங்கங்களில் இணைந்து செயற்பட முற்பட்டனர்.

9 - (x) ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்றும், அவை எல்லாவற்றையும் இணைத்து ஒரு சம்மேளனம் என்னும் அடிப்படையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வடக்கு கிழக்கில் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் இச்சங்கம் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. தொழில் திணைக்களத்தை மீண்டும் இயங்க வைப்பதில் மாகாண அரசின் உதவியையும் பெற்றது. இதன் மூலமாக பல ஆண்டு இடைவெளிக்குப் பின்னால் அரசாங்கத் தொழிற்சாலைகளிலும், தனியார் தொழில் நிறுவனங்களிலும் தொழிலாளர்கள்

தங்கள் தொழிற்சங்க உரிமைகளையும் மற்றும் கோரிக்கைகளையும் வலியுறுத்திப் போராடவும் வழிகள் ஏற்பட்டன. அத்துடன் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் உலகளாவிய தினமான மே தினத்தை வெகு சீராக யாழ்ப்பாணம், மட்டுநகர் திருமலை, வவுனியா போன்ற இடங்களில் கொண்டாடவும் வழியேற்பட்டது. மட்டு நகரில் இடம்பெற்ற பிரமாண்டமான மே தின விழ நிகழ்ச்சிகள் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் புதிய நம்பிக்கைகளை உருவாக்கின.

9 - (xi) போக்குவரத்துத் துறை, கூட்டுறவுத்துறை, பரந்தன் இரசாயனத் தொழிற்சாலை, வர்த்தக நிறுவனங்கள், திருகோணமலை டொக்யாட் சிமென்ட் தொழிற்சாலை, மாவு ஆலை போன்றவற்றிலும் வேறு பல தனியார் நிறுவனங்களிலும் ஈழத் தொழிற்சங்க சம்மேளனத்தின் தொழிற்சங்கங்கள் துரித வளர்ச்சி கண்டன. இதனால் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மத்தியில் புதிய நம்பிக்கையும், ஸ்தாபன ரீதியாக அணி திரண்டு தமிழ் மக்களது போராட்டங்களுக்கு தமது பூரண ஆதரவை வழங்கும் மனப்போக்கும் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டது.

9 - (xii) இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் வந்த அமைதிப்படையினர் மீண்டும் இந்தியா திரும்பியதும், புலிகளும் சிறீலங்கா அரசும் இணைந்து வடக்கு கிழக்கு மாகாண அரசைச் சிதைப்பதன் மூலம் ஜனநாயக முற்போக்கு சக்திகளை நசுக்க மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் மீண்டும் வடக்கு-கிழக்கு தொழிற்சங்க இயக்கம் ஸ்தம்பிக்கும் நிலையைத் தோற்றுவித்தது.

9 - (xiii) இன்று வடக்கு-கிழக்கைப் பொறுத்தவரை முன்எப்போதைய நிலைமையையும் பார்க்க, தொழிலாளர் வர்க்க ஸ்தாபனங்கள் நசுக்கப்பட்டுச் செயலற்றதாகப் பட்டுள்ளன. தொழிற்சங்கங்களும், தொழிற்சங்கவாதிகளும் செயற்படுவதும், சிந்திப்பதும் கூட புலிகளால் கடும் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களாக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்க்காக தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர்களும், போராடியவர்களும் இன்று புலிகளினால் சிறைகளில்

வைக்கப்பட்டுள்ளனர் அல்லது படுகொலை செய்யப் பட்டுள்ளனர். இந்தநிலை வடக்கு-கிழக்கில் தொடர்ந்த வண்ணமாகவே இருக்கின்றது.

9 - (xiv) ஈழத் தொழிற்சங்க சம்மேளனத்தை ஸ்தாபித்து செயலாற்றியதன் மூலம் எமக்குக் கிடைத்துள்ள அனுபவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, எதிர்காலத்தில் ஒரு பலம்மிக்க தொழிற்சங்க இயக்கத்தைக் கட்டியெழுப்ப எம்மால் முடியும். இதற்கான அர்ப்பண உணர்வும், தொழிலாளர் வர்க்க சிந்தனையும் கொண்ட முழுநேர ஊழியர்களை உருவாக்குவது தொடர்பாகத் திட்டமிடுவதற்கும் நாம் அக்கறை காட்ட வேண்டும். இதன் மூலம் புலிகளின் தொழிலாளர் விரோத போக்கை அம்பலப்படுத்த வேண்டும். மீண்டும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை ஸ்தாபன ரீதியாக அணிதிரட்டி வல்லமை பொருந்திய தொழிற்சங்க இயக்கத்தைக் கட்டியெழுப்புவது தொடர்பாக சரியான முடிவுகளை நோக்கி ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி முன்செல்ல வேண்டும் என இக்காங்கிரஸ் பணிக்கின்றது.

10. விவசாயிகள்

10 (i) தென்னிலங்கையிலிருந்து எரிபொருள், விதைகள், உரம், மருந்து போன்றவை வடக்கு-கிழக்குக்கு வரமுடியாத சூழ்நிலையாலும், அத்தகைய பொருட்களை எடுத்துச் செல்வதற்கு ஒருபுறம் சிறீலங்கா அரசும் மறுபுறம் புலிகளும் ஏற்படுத்தும் தடைகளும், நிபந்தனைகளும், வரிகளும் வடக்கு-கிழக்கில் விவசாயத் தொழிலை மிகவும் பாதித்துள்ளது.

10 - (ii) விவசாயத் தொழில் பாதிக்கப்பட்டமையால் இத்தொழிலை சொந்தமாகவும், விவசாய விளை நிலங்களில் கூலித் தொழிலாளர்களாகவும், விளை பொருட்களை விற்பனை செய்யும் சிறு வியாபாரிகளாகவும், விளங்கிய பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் உணவுக்கும், உடைக்கும் வழியற்று ஆங்காங்கே அகதி முகாம்களில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவர்கள் மத்தியில் இருந்த இளம் பெண்களும், சிறார்களும் உட்பட, பெரும்பாலும் புலிகளால் கட்டாய இராணுவப்

பயிற்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, போர் முனைகளுக்கு அனுப்பப்படுகின்றார்கள்.

10 - (iii) வடபகுதியில் வாழும் மக்களில் புலிகளை ஆதரிக்காதவர்களும், புலிகளுக்கு எதிரான வேறு இயக்கங்களின் உறுப்பினர்களாக உள்ளோரது பெற்றோர்களும், அக்குடும்ப உறுப்பினர்களும் இன்று புலிகளால் அடிமைகள் போல் வேலை வாங்கப்படுகின்றார்கள். பலர் படுபயங்கரமான சித்திரவதைகளுக்கும் உட்படுத்தப்படுகின்றார்கள். இந்நிலை பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்துக்கு முன்னர் இருந்த 'இராஜகாரிய' முறையை விட மோசமான முறையில் புலிகளால் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது.

10 - (iv) கிழக்கு மாகாண சிறு விவசாயிகள்

கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, அம்பாறை போன்ற மாவட்டங்களில் கிராம விவசாயிகள் தமிழினப்பிரச்சினை தொடங்கிய காலத்தில் இருந்தே பல்வேறு விதமான பிரச்சினைகளுக்குத் தொடர்ந்து முகம் கொடுத்து வருகின்றனர். நீர்பாசன அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற போர்வையில் சிங்கள அரசு நடத்தும் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தினால் இச்சிறு விவசாயிகளது நிலங்கள் அபகரிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இவர்களது விவசாய நிலங்களுக்கு அருகாமையில் சிங்களவர்கள் பெருமளவு குடியேற்றப்பட்டமையால் பாதுகாப்பற்ற நிலைமை இவர்களுக்கு ஏற்பட்டு தமது சொந்த நிலங்களையே பயிர் செய்ய முடியாத நிலைமையும் ஏற்பட்டுள்ளது.

1983-ம் ஆண்டுக்குப்பின்னர் தமிழ் விடுதலை இயக்கங்களுக்கும் சிங்கள இராணுவத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட மோதலைத் தொடர்ந்து இச்சிறு விவசாயிகள் தமது நிலங்களைத் தொடர்ந்து பராமரிக்க முடியாமல் போன காரணத்தால் பல்லாயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் இன்று காடுகளாக மாறியுள்ளது. பாதுகாப்பான பகுதிகளில் விவசாயம் செய்வோரிடமிருந்து புலிகள் பெரும் தொகையான பணத்தை கப்பமாக அறவிட்டு

வருகின்றனர். இவை எல்லாவற்றினதும் காரணமாக இவ் விவசாயிகளினது பொருளாதார நிலைமையானது மிகவும் பின்தள்ளப்பட்டு காணப்படுகின்றது.

10 - (v) யாழ்ப்பாண கூலி விவசாயிகள்

அ. வடபகுதியில் பெருமளவில் செம்மண் பிரதேசங்களில் பெரும்பான்மையாகவும், ஏனைய இடங்களில் கணிசமான தொகையினரும் விவசாயக் கூலிகளாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். சொந்த நிலமோ, குடியிருப்பு நிலமோ இல்லாமல் தனியாரதும் அரசாங்கக் காணிகளிலும் சிறுசிறு குடிசைகள் அமைத்து தினசரி கூலி வாழ்க்கையையே தமது ஜீவனோபாயத் தொழிலாகக் கொண்டு இவர்கள் வாழ்க்கையை நடாத்திவந்தார்கள். இன்று யுத்தத்தினால் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் இவர்களே.

ஆ. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வடபகுதியில் தொழிலையும் நிலத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப் பட்டிருந்த பல்வேறு சாதிப் பிரிவுகளும் முன்போல மீண்டும் இன்று நடைமுறைக்கு வந்து கொண்டிருக்கின்றன. முன்பு சாதிரீதியாக மேற்கொண்ட தொழில் களையே இன்று மீண்டும் செய்யுமாறு ஒவ்வொரு சாதிப் பிரிவினரையும் புலிகள் நிர்ப்பந்திப்பதால் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்த சமூகத்தினர் இன்று சாதி அடிப்படையிலான தொழில்களை நோக்கி பல பிரிவுகளாகப் பிரித்து சிதறடிக்கப்படுகின்றனர். இதன்மூலம்புலிகள் நிலப் பிரபுத்துவ சமூக அமைப்பின் மிச்ச சொச்சங்களை மீண்டும் பேணிப் பாதுகாக்க முனைவது மட்டுமல்லாது அவ்வகையானதொரு அமைப்பை மீண்டும் வலுவாக அமைத்துவிட முனைகின்றனர்.

10 - (vi) மலையகத்தில் இருந்து இடம் பெயர்ந்து வந்து கூலி விவசாயிகளானோர்

அ. 1977-ம் ஆண்டில் நாட்டில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரமும், அதற்கு முந்திய இனக்கலவரங்களினாலும் பாதிக்கப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான மலையகத் தோட்ட தொழிலாளர்கள் வடபகுதியில், குறிப்பாக வவுனியா, கிளிநொச்சி, தருமபுரம் போன்ற விவசாயப் பிரதேசங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டார்கள். விவசாயத்தில் ஓரளவுக்கு வளர்ச்சி கண்ட இப்பகுதிகளில் இம்மலையக வம்சா வழித் தொழிலாளர்கள் விவசாயக் கூலிகளாக வாழ்க்கையை நடத்த முடிந்தது. ஆனால், இன்று இப்பகுதிகளில் நிலவும் கொடூரமான யுத்தத்தின் காரணமாக விவசாயம் முற்றிலும் சீரழிந்துள்ள நிலையில் இம்மக்கள் நாளாந்த உணவுக்கும் வழியற்று, வாழ்வுக்கும் சாவுக்குமிடையே ஜீவமரணப் போராட்டம் நடத்திக் கொண்டிருப்பதைக் காணமுடிகின்றது. சிறீலங்கா இராணுவத்தின் நடவடிக்கைகளினால் வன்னி பகுதியில் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் இவர்களே.

ஆ. வவுனியா, கிளிநொச்சி, தருமபுரம் போன்ற பகுதிகளில் தினமும் நிகழ்ந்து வரும் விமானக் குண்டு வீச்சுகளினால் பாதிக்கப்படுவது மட்டுமல்லாது இம்மக்கள் புலிகளினது முகாம்களிலும் மற்றும் புலிகளுக்குத் தேவைப்படும் இடங்களிலும் பதுங்கு குழிகள், மறைவிடங்கள், சுரங்கப் பாதைகள் என்பன வெட்டுவதற்கும் இத் தொழிலாளர்கள் அடிமைகள் போல் பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். புலிகள் தமது யுத்த நடவடிக்கைகளுக்கும் இவ் ஏழைத் தொழிலாளர்களுையே பயன்படுத்தி இராணுவத்தின் குண்டுகளுக்கு இரையாக்குகின்றார்கள். இம் மக்களினது பரிதாப நிலை குறித்து இன்றைய வெளி உலகிற்கு எதுவுமே தெரியாத நிலையே உள்ளது.

இ. இன்று வடபகுதியில் புலிகள் எவ்வாறு சாதி அடிப்படையில் மக்களைப் பிரித்து, அவர்களை முரண்பட வைத்து பிரித்தாளும் தந்திரத்தைக் கையாள் கிறார்களோ, அதேபோன்று மன்னார், வன்னி, கிளிநொச்சி போன்ற விவசாயப் பகுதிகளில் வாழும் மலையகத் தோட்ட தொழிலாளர்களும் சகல வகைகளிலும் ஒடுக்கப்பட்டு தாழ்த்தப்படவர்களாகவே மாற்றப்பட்டு உள்ளனர். இதிலிருந்து மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களான இந்திய வம்சா வழி மக்களை புலிகள் எந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கின்றார்கள், நடத்துகின்றார்கள் என்பதை நிதர்சனமாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

11. கடந்தொழிலாளர்கள்

11 - (i) வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை கடந்த காலங்களில் கடந்தொழில் பெரும் வருமானம் ஈட்டும் தொழிலாக இருந்து வந்துள்ளதுடன், இம்மாகாணத்தின் கரையோரத்தின் பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்களின் பிரதான தொழிலாகவும் விளங்கியது.

11-(ii) இடைவிடாத யுத்தம் காரணமாக இக் கடற்கரையோர மீனவர்களின் 85 சதவீதமான மீன்பிடி வள்ளங்கள் அரசு படைகளினால் துவம்சம் செய்யப்பட்டது. ஆயினும், இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதன் பின்னர் அதன் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசும், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அகதிகள் புனர்வாழ்வு நிறுவனமும் பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு நிவாரணம் வழங்கும் வேலைகளைத் துரிதமாக மேற்கொண்டன. ஆயினும் இத்திட்டம் பூரணமாக நிறைவேறுவதற்கு முன்பே மீண்டும் யுத்தம் ஏற்பட்டமையாலும், புலிகளும் இலங்கை அரசும் இணைந்து மாகாண அரசை சீர்குலைத்தமையாலும் மீண்டும் மீனவர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர்.

11 - (iii) மீன்பிடித் தொழில் இன்று முற்றாகப் பாதிக்கப்பட்டு முழுமையாகவே இத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த மீனவர்கள் அகதிகளாக தமிழ் நாட்டிலும், வடக்கு-கிழக்கு அகதி முகாம்களிலும் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

11 - (iv) இத்தனைக்கும் மத்தியில் எஞ்சியுள்ள ஒரு சில வள்ளங்களை வைத்திருக்கும் மீனவர்கள் புலிகளுக்கு கட்டுப்பட்டு தென்னிந்திய கடத்தல்காரர்களோடு இணைந்து புலிகளுக்குத் தேவையான பொருட்களைக் கடத்துவதில் மும்மரமாக ஈடுபட்டு உள்ளார்கள். இந்திய கடத்தல்காரர்கள் மீனவர்கள் போர்வையில் எண்ணெய், பருப்பு, கடலை போன்ற உணவு வகைகளையும், போதைப் பொருட்களையும் பெருமளவு வெடி மருந்துகளையும் நடுக் கடலுக்கு எடுத்து வந்து புலிகளுக்குத் தொண்டு செய்யும் இலங்கை மீனவர்களிடம் ஒப்படைக்க, அப்பொருட்களை இலங்கை மீனவர்கள் இலங்கைக் கரைக்கு எடுத்துச் சென்று புலிகள் வசம் ஒப்படைக்கிறார்கள். இதற்காக புலிகளால் வழங்கப்படும் சொற்ப பணத்தைக் கொண்டு இலங்கை மீனவர்கள் வாழ்க்கையை ஓட்டி வருகின்றார்கள். வெடி மருந்துகள் தவிர்த்த அப்பொருட்களை புலிகள் மக்களுக்கு பலமடங்கு விலை வைத்து விற்று மக்களைக் கொள்ளையடிக்கிறார்கள்.

11 - (V) ஒரு காலத்தில் வடக்கு-கிழக்கு மக்களின் சுய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தது மட்டுமல்லாமல் தென்னிலங்கைக்கு மேலதிக மீன்களை அனுப்பக்கூடியதாக இருந்த கடற் தொழிலும் இன்று நலிந்து போயுள்ளது. அதனை நம்பி வாழ்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் இன்று பெரும்பாலும் அகதி முகாம்களில் கையேந்தி வாழ வேண்டிய நிலைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

12. அரசாங்க ஊழியர்கள்

12 - (i) வடக்கு கிழக்கில் பொருளாதாரத்திற்கு சக்தி வாய்ந்த பின்னணியாக ஒருகாலத்தில் இருந்தது அரசு ஊழியர்களின் சம்பளமாகும். பிரிட்டிஷ்காரரின் கல்வி முறையால் உருவாக்கப்பட்ட அரசாங்க லிகிதர்களும், ஆசிரியர்களும்

நாட்டின் நாலா பக்கங்களுக்கு மட்டுமல்லாது, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளுக்கும் சென்று வேலை பார்த்தனர். குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடும்பங்கள் பெரும்பாலானவற்றில் அரசாங்க உத்தியோகமும், பணப்பயிர் விவசாயமும் பின்னிப் பிணைந்து இருப்பதைக் காணலாம்,

12 - (ii) இனப்பிரச்சினைகள் காரணமாக காலத்துக்குக் காலம் இப் பிரதேசங்களில் நிகழ்ந்த போராட்டங்களும், அரசு படைகளின் நடவடிக்கைகளும் பெருமளவில் நாடு தழுவிய ரீதியில் நிகழ்ந்த வகுப்புக் கலவரங்களும் அரசு ஊழியர்களின் நடவடிக்கையை அடிக்கடி பாதித்து வந்தன. இனவாத அரசாங்கங்களால் கொண்டுவரப்பட்ட "சிங்களம் மட்டும்" சட்டம் அரசாங்க உத்தியோகங்களில் தமிழர்கள் புதிதாகச் சேருவதையும், பதவி உயர்வுகள் பெறுவதையும் மிகவும் சிரமப்படுத்தியது. சிங்களம் படிக்க மறுத்த பல ஆயிரக் கணக்கான தமிழ் அரசு ஊழியர்கள் தமது உத்தியோகங்களையும் பதவி உயர்வுகளையும் இழக்க நேரிட்டது.

12 - (iii) சிங்கள-தமிழ் மக்களது பிரச்சினைகள் இன மோதலாக மாறி காலப்போக்கில் இயக்கங்களுக்கும் அரசு படைகளுக்குமிடையேயான மோதலாக மாறியதைத் தொடர்ந்து, தமிழ் அரசு ஊழியர்களின் சம்பளங்கள் ஒழுங்குமுறையற்றும், காலதாமதமாகவும் வழங்கப்படுகின்றன. வங்கிகள் மூடப்படும் காலங்களில் முற்றாகத் தடைப்படுகின்றன.

12 - (iv) இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசு ஏற்பட்டதன் பின்னர் மீண்டும் முன்போலல்லாது அரசு ஊழியர்களின் சம்பளங்கள் கிரமமான முறையில் வழங்கப்பட்டன. அத்துடன் கவுடமான பிரதேசங்களில் வேலை செய்வதற்காக விசேஷபடி களையும் அவர்கள் பெற்றனர். இதனால் மாகாண அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்ட புனர்வாழ்வு, புனரமைப்பு நடவடிக்கைகளிலும் நாளாந்த நிர்வாக மற்றும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளிலும் அரசு ஊழியர்கள் உற்சாகத்துடன் ஈடுபட்டனர்.

12 - (v) இந்திய அமைதிப்படை வடக்கு-கிழக்கிலிருந்து வெளியேறியதைத் தொடர்ந்து அங்கு மீண்டும் ஏற்பட்ட யுத்தம் முன்பிருந்த நிலைமைகளைத் தலைகீழாக மாற்றியது. இலங்கை அரசுமேற்கொண்ட திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகள் காரணமாக நாடு தழுவிய ரீதியில் விலைவாசிகள் விஷம்போல் ஏறின. இதன் விளைவாக ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டிருந்த அரச ஊழியர்கள் மீண்டெழுந்த யுத்த நிலைகளின் சுமைகளால் மேலும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

12 - (vi) வடபகுதிகளில் உள்ள அரசாங்க ஊழியர்களின் சம்பளங்கள் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை காசோலை மூலம் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் புலிகளோ அக்காசோலைகளை தம்மிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு தம்மால் நிர்வகிக்கப்படும் கடைகளில் பொருட்களை வாங்கும்படி அரச ஊழியர்களை நிர்ப்பந்திக்கிறார்கள். இதனால் ஏற்கெனவே அரைகுறை வயிற்றுடன் வாழ்ந்து வந்த அரச உத்தியோகத்தர்களும், ஊழியர்களும் மேலும் மேலும் நெருக்கடிகளை எதிர்நோக்கும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

12 - (vii) புலிகள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து கடத்திக் கொண்டுவரும் உணவுப் பண்டங்களையும் அரசினால் வறுமைக்கோட்டின் கீழ் உள்ள மக்களுக்காக உணவு முத்திரைகள் மீதுவழங்குவதற்காக அனுப்பப்படும் உணவுப் பொருட்களையும் அபகரித்து தமது கடைகளில் வைத்து மக்களுக்கு விற்கிறார்கள்.

12 - (viii) முன்னொருகாலத்தில் வடக்கில் மிகவும் கௌரவமிக்க நொழிலாகக் கருதப்பட்ட அரச உத்தியோகம் இன்று புலிகளால் அர்த்தமற்றதாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமல்லாமல் இன்னொருபுறம் நோக்கின்; வடக்கு-கிழக்கு மக்களின் சமூக அமைப்பிலும், அரசியலிலும் முனையாகவும், இதயமாகவும் விளங்கிவந்த அரசாங்க ஊழியர்கள் இன்று புலிகளால் வெறும் தலையாட்டி பொம்மைகளாக ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் ஒரு பகுதியினர் புலிகளின் ஊழல் கொள்கைகளில் பங்காளிகளாக

ஆக்கப்பட்டுள்ளனர். இவை இரண்டையும் ஏற்காதோர் கொழும்பை நோக்கியோ அல்லது நாட்டைவிட்டோ ஓடவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

13. வேலையின்மை - வருமானமின்மை - அகதிவாழ்க்கை

13 - (i) அரசு படைகளுக்கும், புலிகளுக்கும் இடையே தொடரும் முடிவில்லாத யுத்தம் காரணமாக வடக்கு-கிழக்கின் பொருளாதார நிலை மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. விலைவாசி மக்களால் எட்டமுடியாத அளவுக்கு உயர்ந்து விட்டதால் மக்கள் கைவசம் இருந்த பொருளாதார வளங்களும் முற்றாகச் சிதைந்துவிட்டது. புலிகளால் அவ்வப்போது கப்பமாகவும், திறையாகவும் பெருமளவில் பணமும், தங்கமும், தானியங்களும் திரட்டப்படுவதால் பெரும்பகுதி மக்கள் தமக்கு வேண்டிய பொருட்களை வாங்கும் சக்தியை எப்பொழுதோ இழந்துவிட்டனர். அவர்கள் நாளாந்த உணவுக்கே வகை தெரியாது தத்தளிக்கும் ஏழைகளாக மாறிவிட்டனர்.

13 - (ii) மின்சாரம், மண்ணெண்ணெய், பெற்றோல், டீசல் போன்ற எரிபொருட்கள் இல்லாத நிலையிலும் மக்கள் சரீர உழைப்பால் மேற்கொள்ளப்படும் உற்பத்திப் பொருட்களுக்கும் புலிகளின் கப்பமும், வருமான பாதிப்பும் மக்கள் மத்தியில் இருந்த அற்ப சொற்ப உற்பத்தியையும், அதற்கான ஊக்கத் தையும் சீர்குலைத்துவிட்டது. அதேவேளை கள்ளக் கடத்தல் காரர்கள் பெரும் தொகை பணத்தைப் புலிகளுக்குக் கப்பமாகக் கொடுத்துவிட்டு தமது கடத்தல் பொருட்களை எந்தவித கட்டுப்பாடுமின்றிக் கண்முடித்தனமாக விற்பனை செய்து கொள்ளை லாபம் அடிப்படதன் மூலம் நாளாந்தம் குபேரர்களாக மாறிக் கொண்டிருக்கும் நிலையும் தோன்றியுள்ளது. இவ்வாறு கள்ளக் கடத்தல் வர்த்தகத்தில் முழுமையாக ஈடுபட்டுவருகிறவர்கள் அனைவரும் புலிகளின் ஆதரவாளர்களே.

13 - (iii) வடக்கு-கிழக்கின் பொருளாதார நிலைமைகள் சீரழிந்துள்ள அதேவேளை, முழு இலங்கையின் பொருளாதார மும் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கைப்

பொருளாதாரம்பெரும்வளர்ச்சிகண்டுவருவதாக மத்திய வங்கி அறிக்கைகள் கூறியபோதிலும் உண்மை அவ்வாறு இல்லை. இலங்கைக்கு உதவும் வளர்ச்சியடைந்த மேலைநாடுகளையும், அவற்றின் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிறுவனம் என்பவற்றைத் திருப்திப்படுத்தி மேலும் மேலும் கடன் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொண்டே இத்தகைய அறிக்கைகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

13 - (iv) கடும் விலைவாசி ஏற்றத்தாலும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினாலும் பெருமளவில் வெளிநாடுகளுக்கு வேலைதேடிச் செல்வதும், அகதிகளாகப்போவதும் சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. இதிலும் கூட ஓரளவுக்கு வசதியுள்ளவர்களும், ஏற்கனவே வெளிநாடுகளில் வேலைவாய்ப்புக்களைத் தேடிக்கொண்டவர்களது குடும்பத்தவர்களுடைய உறவினர்களையும் தவிர ஏனையவர்கள் இத்தகைய முயற்சிகளை எண்ணிப்பார்க்க முடியாதவர்களாகவே இருக்கின்றனர். இத்தகையவர்கள் தமது நாளாந்த ஒருவேளை உணவுக்குக்கூட புலிகளின் முகாம்களிலோ அல்லது புலிகளின் ஆதரவாளர்களின் தொழில்களிலோ கொத்தடிமைகள் போல வேலை செய்ய வேண்டிய துர்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

13 - (v) வடக்கு-கிழக்கில் அரசு படைகளின் முன்னேற்றம் காரணமாகவும், மோசமான விமானக்குண்டு வீச்சு - ஷெல் அடித்தாக்குதல்களுக்கு இலக்காகி தமது வீடு வாசல்களை இழந்தும், குடும்ப உறுப்பினர்களை இழந்தும் நிரீக்கதியான நிலையில் இருக்கும் பெரும் பகுதி மக்கள் தமது பிரதேசங்களில் உள்ள அகதி முகாம்களில் ஒதுங்கி வாழ்கின்றனர். அங்கும் அரசு அதிகாரிகளின் மூலம் தான் மிகக்குறைந்தபட்ச உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

13 - (vi) அகதிகளுக்காக உலகின் பல்வேறு அமைப்புக்களிடமிருந்தும் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தினூடாக வரும் குறைந்தபட்ச உதவிப்பொருட்களிலும் பெரும்பகுதியை புலிகள் தமது உறுப்பினர்களின் உணவுத்தேவைக்காக அபகரித்துக்

கொள்கின்றார்கள். இவ்வாறு சொந்த நாட்டிலேயே பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் அகதிகளாக மாறியுள்ள அதே வேளை, சிறீலங்கா இராணுவத்தினதும், புலிகளினதும் சிறைகளுக்கும், சித்திரவதைகளுக்கும் கொலைவெறிகளுக்கும் பயந்து லட்சக்கணக்கான மக்கள் இந்தியாவில் பல்வேறு முகாம்களில் பல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் வாழ்ந்துவருகின்றனர்.

13-(vii) திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கொழும்பு போன்ற பகுதிகளில் உள்ள அகதி முகாம்களில் வாழும் மக்கள் அரசு படைகளினதும், அரசினது ஊர்காவற்படையினரதும், அரசின் எடுபிடிக்களாகச் செயல்படும் சில தமிழ் இயக்கங்களினதும் அடாவடித்தனங்களுக்கும் துன்புறுத்தல்களுக்கும் ஆளாகி நாளாந்தம் அல்லலுற்று வருகின்றனர். உரலுக்கு ஒரு பக்கம் இடி என்றால், எமது மக்களுக்கோ எல்லாப்பக்கமும் இடி என்ற நிலையே இன்று உள்ளது.

14. மக்கள் அகதிகள் ஆனதால் ஏற்பட்ட சமூக விளைவுகள்

14 - (i) பொதுவாகவே வடக்கு-கிழக்கில் வாழும் மக்களில் பெரும்பகுதியினர் இன்று அகதிகளாகவே தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துகின்றார்கள். இந்தியாவிலுள்ள அகதிமுகாம்களிலும் சரி, இலங்கை வடக்கு-கிழக்கிலுள்ள அகதிமுகாம்களிலும் சரி அங்கு அடிப்படை வசதிகளோ, சுகாதார-மருத்துவ வசதிகளோ அற்றவைகளாக அம்முகாம்கள் இருக்கின்றன. போஷாக்கு அற்ற உணவும், அங்குவழங்கப்படும் மிகக் குறைந்த உதவித் தொகைகளும் இம் மக்களின் நாளாந்த ஜீவியத்துக்குப் போதியனவாக இல்லை என்பது மட்டுமல்லாமல் அவை அம் மக்களின் சமூக வாழ்க்கையையே சீரழிக்கின்றன. வேலை செய்து உழைத்து வாழ்வோ, அல்லது ஒரு ஒழுங்கு முறையான சமூக உறவுகளைக் கடைப்பிடித்து வாழ்வோ முடியாத நிலைமைகளைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா முகாம்களின் நிலைமைகளும் ஒரே தன்மை வாய்ந்தவையாகவே இருக்கின்றன.

14 - (ii) வேலைவாய்ப்புகள் இல்லாமையால் உழைக்கக் கூடிய ஆண்களும் பெண்களும் கூட கிடைக்கும் உதவித் தொகைகளில் தங்கியிருந்து வாழும் ஒரு சோம்பேறி மனோபாவத்திற்கும் யாரிடமிருந்தாவது எதையாவது பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்ற மனோபாவத்திற்கும் இவர்கள் ஆக்கப்பட்டுள்ளார்கள். அத்துடன் அங்கு ஒரு சமுதாயம் கல்வி வாய்ப்புகள் அற்று வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. இது மிகவும் ஆபத்தான விடயம் ஆகும்.

14 - (iii) முகாம்களில் மக்கள் மிக நெருக்கமாக வாழ்வதால் குடும்ப வாழ்வமைப்பும் கூட பல சமூகப்பின்னடைவுகளுக்கும், கலாச்சாரச் சீரழிவுகளுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஆரோக்கியமான சமூக ஒழுங்கு நெறிகள் கூட சீர்குலைந்து எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாக்கப்படும் அபாயம் தோன்றியுள்ளது.

14 - (iv) மொத்தத்தில் தமிழ் பேசும் மக்கள் பொருளாதார ரீதியாகவும், சமூக ரீதியாகவும், கலாச்சார ரீதியாகவும் நாளாந்தம் சீரழிந்து வரும் நிலைக்கு ஆட்பட்டுள்ளனர். இவற்றிற்கான நிலைமைகள் தமிழ் மக்கள் விரும்பாமலேயே அவர்கள் மீது திணிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் அகதி முகாம் வாழ்க்கை என்பது தமிழ்சமூகத்தை அதளபாதாளத்தை நோக்கி இட்டுச் செல்கிறது.

15. சாதிஅமைப்பு

15 - (i) சாதி அமைப்பும் அதன் அடிப்படையிலான ஏற்றத் தாழ்வுகளும், மானிடப்புறக்கணிப்புகளும், ஒடுக்குமுறைகளும் எமது மக்களின் சமூக அமைப்பில் நீண்ட நெடுங்காலமாகப் புரையோடிப் போயிருக்கும் ஒரு நோயாகும். ஆயினும், இலங்கையை விட்டு பிரிட்டிஷ் ஆட்சி வெளியேறியதன் பின்னர் ஏற்பட்ட சமூக பொருளாதார மாற்றங்களும் அரசியல் வளர்ச்சிகளும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் விடாப்பிடியான உக்கிரமான போராட்டங்களும் சாதியமைப்பு தொடர்பான விஷயங்களில் பல முற்போக்கான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. உயர்த்தப்பட்ட

சாதியினரின் அடிமை குடிமைகளெனவும், பொருளாதார ரீதியில் பின்தங்கியவர்கள் எனவும், சமூகத்தின் கடைக்கோடியில் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டவர்கள் எனவும் இருந்த நிலைமைகள் பல மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டன. சாதி ரீதியாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலிருந்தும் படித்தவர்களும் நில உரிமையாளர்களும், தொழில் உரிமையாளர்களும், அரசாங்க உத்தியோகம் பார்ப்பவர்களும் படிப்படியாக அதிகரித்து வந்தனர். சாதி அடிப்படையில் தொழில் பார்த்தல் என்ற நிலைமைகள் பெரும் மாற்றங்களுக்குள்ளாயின. பண ரீதியான உறவுகளின் அதிகரிப்பின் காரணமாக நிலப் பிரபுத்துவ ரீதியான உறவுகள் படிப்படியாகச் சிதைந்து கொண்டிருந்தன.

15 - (ii) எமது சமூகத்தில் சாதியமைப்பு தொடர்பான உறவுகள் முன்னேற்றமான நிலைமைகளை நோக்கி மாறிக் கொண்டிருந்தமை ஒருபுறம் நிகழ்ந்தாலும் சாதி ரீதியாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பெரும்பகுதியினர் தினக்கூலி விவசாயிகளாகவும் மற்றும் ஏனைய தொழில்களில் தினக்கூலிகளாகவுமே இருந்து வருகின்றனர். வறுமையில் பெரும்பாகம் இவர்களையே பற்றி நிற்கின்றது.

15 - (iii) 1970-77-ம் ஆண்டுக்காலகட்டத்தில் இருந்த ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் போது மேற்கொள்ளப்பட்ட இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகளின் விளைவாக ஏற்பட்ட பணப்பயிர் விவசாய உற்பத்திப் பொருட்களின் விலையேற்றத்தை யாழ்ப்பாண விவசாய உற்பத்தியாளர்கள் நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அவ்வேளை தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் இருந்தும் பெரும் தொகையானோர் அவ் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு குறிப்பிடத்தக்க அளவு பொருளாதார ரீதியாக வாய்ப்புகளை அதிகரித்துக்கொண்டனர். அதே போல இலங்கையின் நீண்ட காலமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் இலவசக் கல்வி முறையும் இந்த மக்கள் பிரிவினருக்குக் கல்வித் துறையில் அரசாங்க உத்தியோகங்களைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்களை அளித்தது. முன்னர் சாதி ஒடுக்கு முறையைக் கிராமப்புறங்களில் பேணிப் பாதுகாத்து வந்த கிராம சேவகர்

போன்ற பதவிகளைக் கூட தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் இருந்து படித்து முன்னுக்கு வந்த இளைஞர்கள் பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர். அத்துடன் இம் மக்கட் பிரிவினர் மத்தியில் ஓரளவுக்கு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த பலர் சமாதான நீதிவான்கள் ஆக அரசினால் நியமனம் செய்யப்படும் நிலைமைகளும் ஏற்பட்டன. அத்துடன் இப்பிரிவினர் மத்தியில் இருந்து நொத்தாரிசுகள், சட்டத்தரணிகள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் உருவாகியமையும் சாதி ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்து செயற்படுவதற்கு காரணிகளாக இருந்து வந்திருக்கின்றன. மேலும், இப்பிரிவினர் மத்தியிலிருந்து தோன்றிய எழுத்தாளர்களும், இலக்கிய கர்த்தாக்களும் முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட இளைஞர்களும் இச்சமூகத்தினர் மத்தியில் புதிய சமூக உணர்வுகளையும் தட்டி எழுப்பினர்.

15 - (iv) ஈழ விடுதலைப் போராட்டம் கூர்மையடைந்து கொண்டிருந்த ஆரம்ப கால கட்டங்களில் அனைத்துப்போராட்ட அணிகளும் 'சாதி முறையைத் தகர்த்தெறிவோம்,' 'சமதர்ம ஈழத்தை உருவாக்குவோம்' என்றுதான் முழங்கின. ஆனால், பெரும்பாலான அணிகள் தாம்பலம் பெற்று விட்டதாகக் கருதிய அடுத்த கணமே தமது பழைய சுலோகங்களைக் கைவிட்டு விட்டு சமூகத்தில் செல்வாக்கும் வசதிகளும் மிக்கவர்கள் மத்தியில் தமக்கு செல்வாக்குத் தேடிக்கொள்வதிலேயே அக்கறை காட்டின.

ஈழப்போராட்ட அணிகள் பெரும்பாலானவற்றின் மத்தியில், அவர்கள் ஆரம்பத்தில் முன்வைத்த சாதி ஒடுக்கு முறைக்கு எதிரான கோஷங்களெல்லாம் வெறும் சந்தர்ப்பவாதக் கோஷங்களாகவே பின்னர் காணப்பட்டன. அதிலும் குறிப்பாக வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தில் புலிகள் தவிர்த்த ஏனைய அணிகளின் செயற்பாடுகள் பின்னடைவுக்கு உட்பட்டுள்ள இன்றைய சூழ்நிலையில் தமது கைகளுக்கு அரசியல் அதிகாரம் வந்துவிட்டதாக நினைத்துக்கொண்டு செயற்படும் புலிகளும் அவர்களின் ஆதரவாளர்களும் மீண்டும் பழைய நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

யுத்தம் சூழ்ந்த இன்றைய நிலையில் புலிகள் சாதி ரீதியான தொழில்களை மிக நாசக்கான முறைகளிலும், நிர்ப்பந்தங்கள் மூலமாகவும் நிலைநாட்டி வருகின்றமை மிகவும் ஆபத்தான சமூக அறிகுறிகளாகும். அதேவேளை வெளிநாடுகளுக்கு ஓடிச்செல்ல எத்தகைய வசதிகளுமின்றி தமது கிராமங்களே, வீடுகளே தஞ்சம் என்று முடங்கிக்கிடக்கும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியிலுள்ள இளைஞர்களை நிர்ப்பந்தமான முறையில் ஆயுதப் பயிற்சி கொடுத்து அரசு படைகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் முன்னணிப்படையினராக நிறுத்திவரும் நிலையே இன்று பெரும் அளவில் நடைபெறுகின்றது. 1987-ம் ஆண்டு சிறீலங்கா அரசுபடைகள் மேற்கொண்ட 'ஒப்பரேஷன் லிபரேஷன்' தாக்குதலின் போது புலிகள் தம்மால் ஏற்கனவே சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த எமது கட்சித்தோழர்களை எவ்வாறு அரசு படைகளுக்கும் தங்களுக்கும் இடையில் அரணாகப் பயன்படுத்தினார்களோ அவ்வாறே இன்று தாழ்த்தப்பட்ட சமூகப்பிரிவைச் சேர்ந்த இளைஞர்களைப் பாவிக்கின்றார்கள். புலிகளின் இந்த நடவடிக்கைகள் எதிர்காலத்தில் மிக மோசமான சமூக விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியவைகளாகும்.

15 - (v) ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி அதன் ஆரம்ப காலங்களில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தொடர்பாகக் கடைப்பிடித்து வந்த உறுதியான அணுகுமுறைகளும், வேலைத் திட்டங்களும் அவர்கள் மத்தியில் எமது கட்சி ஆழமாக வேரூன்றி வளரவழிவகுத்தன. எமது ஸ்தாபனமே தமது மேம்பாட்டுக்குரிய சக்தி என அடையாளம் கண்ட அம் மக்கள் கட்சியின் பல்வேறு பிரிவுகளிலும் திரண்டு இணைந்து செயல்பட்டனர். அளப்பரிய தியாகங்களைப் புரிந்தார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் தமது மத்தியில் எமது தோழர்கள் அரசியற் கல்விப் பாசறைகள், பயிற்சி முகாம்கள் ஆகியன அமைக்கவும் அரசியல் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்கான தளங்களாகப் பாவிப்பதற்கு இடங்கள் தந்து ஒத்துழைப்பும் வழங்கியதோடு, அரசு படைகளினதும் புலிகளினதும் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளில் இருந்து எமது தோழர்களைப்

பாதுகாப்பதிலும் இம் மக்கள் பிரதானபங்கினை வகித்து வந்துள்ளார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கிராமங்கள் யாவுமே ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் தளங்கள் என்று சொல்லப்படும் அளவுக்கு நிலைமை நிலவியது. இழப்பதற்கு தமது அடிமை விலங்கு களையும் பொருளாதாரக் கஷ்டங்களையும் தவிர வேறு எதுவுமே அற்ற இம் மக்கட் பிரிவினரில் பெரும் பான்மையினர் மிகத் துணிச்சலோடும் தைரியமாகவும் எமது ஸ்தாபனத்துடன் இணைந்து செயலாற்றி வந்துள்ளனர். எமது ஸ்தாபனத்தை வலுப்படுத்து வதிலும் பாதுகாப்பதிலும் இவர்கள் முன்னணிப் பாத்திரம் வகித்து வந்துள்ளனர். ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி இவ்விஷயத்தில் தொடர்ந்தும் உறுதியான ஈடுபாடு காட்ட வேண்டும் என கட்சியின் இக்காங்கிரஸ் அங்கீகரிக்கின்றது.

16. ஈழப்பெண்கள்

16 - (i) இளைஞர்களையும், மாணவர்களையும் போன்றே இன்று பெண்களும் புலிகளால் கட்டாய ஆட்சேர்ப்புக்கும், காயமடைந்த புலிகளை முகாம்களில் வைத்துப் பராமரிக்கும் தாதிகளாகவும், வீட்டுக்கு ஒருவர் என்னும் அடிப்படையில் உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் பெண்கள் பிரிவான ஈழப் பெண்கள் விடுதலை முன்னணி செயல்படத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் பெண்களுக்கும் போராட்டத்திற்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை என்று பிரச்சாரம் செய்தும், எம்முடன் இணைந்த பெண்களைப் பற்றி கொச்சைத்தனமான பிரச்சாரங்களை மேற்கொண்டும் எமது இயக்கத்தைப் பின்னுக்குத்தள்ள முயன்ற புலிகள் பின்னர் தமது இயக்கத்திலேயே பெண்களை அணிதிரட்ட முயன்றமையும், முயன்று கொண்டிருப்பதும், புலிகள் தமது முந்திய கொள்கையைத் தொடர்ந்தும் கடைபிடிக்க முடியாத அளவுக்கு சமூக உணர்வைப் பெண்கள் மத்தியில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஏற்படுத்தியமையே காரணமாகும்.

16 - (ii) புலிகள் அண்மைய ஆண்டுகளில் மேற்கொண்ட கட்டாய ஆட்சேர்ப்பு நடவடிக்கைகளில் ஏற்கனவே தமது ஆண்பிள்ளைகளைப் பலிகொடுத்த பல குடும்பங்கள், எஞ்சியுள்ள தமது இளம் பெண்பிள்ளைகளையும் இழக்க வேண்டிய துர்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். இவ் உண்மையை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். புலிகள் இயக்கத்தைப் பொறுத்தவரை பெண்களைத் தமது வசதிக்குத் தேவையான கருவிகளாகவே பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்களோடு இணைந்து கொண்ட பெண்களுக்கு ஆண்களைப் பழி தீர்க்கும் குரூர உணர்வுகளையும் சமூகத்தின் கீழ்த்தர உணர்வுகளையுமே பயிற்றுவிக்கிறார்கள். இன்று புலிகளுக்கு எதிரானவர்கள் என்று எவர்கள் கைது செய்யப்பட்டாலும் அவர்கள் மீது சித்திரவதை மேற்கொள்வதற்கோ அல்லது அவர்களைப் படுகொலை செய்வதற்கோ புலிகள் இயக்கத்தில் உள்ள பெண்களே பயன்படுத்தப்படுகின்றார்கள். ஆயுதங்களை மட்டுமே நம்பி செயற்படும் புலிகள், பெண்கள் விடுதலை தொடர்பான விஷயத்திலும் அவ்வாறான கருத்துக்களையே பரப்பி வருகின்றனர்.

16 - (iii) தங்களது போதைப் பொருள் கடத்தலுக்கும் இன்று புலிகள் பெருமளவில் பெண்களையே பயன்படுத்துகிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் வடக்கு-கிழக்கில் ஒருவித விரசமான கலாச்சாரமும் புலிகளினால் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதனால் தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் ஆண்டாண்டு காலமாக பேணிக் காப்பாற்றப்பட்டு வந்த நல்ல கலாச்சார பாரம்பரியங்கள் அனைத்தும் அழிந்து போகும் சூழ்நிலையே மேலோங்கியுள்ளது.

16 - (iv) மேலும், திருமணம் சம்பந்தப்பட்ட விவகாரங்களில் சீதனக் கொடுமை முன்னரைக் காட்டிலும் வடக்கு-கிழக்கில் மிக மோசமடைந்துள்ளது. அதாவது, இலட்சக்கணக்கில் பணத்தையும் சொத்துக்களையும் வாரி இறைக்க வசதி உள்ளவர்களால் மட்டுமே தமது பெண்பிள்ளைகளுக்கு திருமணம் செய்து வைக்க முடிகின்றது. இதில் ஒரு

வேடிக்கை என்னவென்றால், இப்படி இலட்சக்கணக்கில் வழங்கப்படும் சீதனத்தில் ஒரு கணிசமான பகுதியை மாப்பிள்ளை வீட்டாரிடமிருந்து புலிகள் அறவிட்டுக் கொள்கின்றனர். இதன் மூலம் புலிகளே தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியில் சீதன முறையையும், சீதனக் கொடுமையையும் மறைமுகமாக ஊக்குவிக்கின்றார்கள். இவைகளுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் திண்டாடும் பெண்கள் இன்று வேறு வழியின்றி மத்திய கிழக்கு மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் செல்லும் நிலையே நிலவுகின்றன.

16 - (v) எமது சமூகத்தில் 50 சதவீதமானவர்கள் பெண்களாவர். கடந்த காலங்களில் மிக உற்சாகத்துடன் செயற்பட்ட ஈழப் பெண்கள் விடுதலை முன்னணியும், அதன் பின் உருவான அன்னையர் முன்னணியும் எமது மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திலும், பெண் விடுதலை தொடர்பாகவும் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை உருவாக்குவதிலும் பெரும் பாத்திரம் வகித்து வருகின்றன. இதனை நாம் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

16 - (vi) ஈழ மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெண் விடுதலை தொடர்பான விஷயங்களும் ஐரோப்பிய மற்றும் மேல்தட்டு வர்க்கத்தினரின் பெண்மைவாதக் கருத்துக்களும் ஒன்றோடொன்று போட்டுக் குழப்பப்பட்டுள்ளன. யாழ்ப்பாணத் துப்படித்த பெண்களில் ஒரு பகுதியினரிடத்தில் பெண் விடுதலை என்ற பெயரில் காணப்படும் மேல்தட்டு பெண்மைவாதக் கருத்துக்கள், தியாக உணர்வும் அர்ப்பண ஈடுபாடும் கொண்ட பெண்களை பெண் விடுதலை உட்பட தேசிய, சமூக விடுதலைப் போராட்டத்திலிருந்து பிரித்துவிடும் அபாயம் கொண்டவை என்பதை நாம் எமது போராட்ட வரலாற்றிலும் அடையாளம் காணலாம். கடந்த காலத்தில் எமது ஸ்தாபனத்தின் பெண் உறுப்பினர்கள் கூட பெண் விடுதலைக் கருத்துக்களுக்கும், பெண்மைவாதக் கருத்துக்களுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடுகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருந்து வந்திருக்கின்றனர். தமக்குபின்னால் அணிதிரண்ட பெண்கள் மத்தியிலும்

குழப்பமான கருத்துக்களை விதைத்த சம்பவங்கள் பல நடந்தன. ஈழ மக்களின் தேசிய சமூக விடுதலைப் போராட்டத்தில் பெண் விடுதலை பற்றியும் பெண்களின் பாத்திரம் பற்றியும் தெளிவான கருத்துக்களும் சரியான அணுகுமுறைகளும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றமை மிகவும் அவசியமானதொன்றாகும்.

17. இளைஞர்கள்

17 - (i) ஆற்றல் மிகு இளைஞர்களே ஒரு தேசத்தின் எந்தவொரு மாற்றத்தினதும் பிரதான பாத்திரம் வகிப்பவர்கள் ஆவார்கள். ஒரு தேசத்தின் இளைஞர்கள் மத்தியில் தெளிவான அரசியல் சமூகக் கருத்துக்களும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் நிறைந்த முன்னெடுப்புகளும் இல்லையெனில் அத்தேசம் மிகச் சுவலமாகப் பின்னடைவுகளுக்கு உட்பட்டுவிடும். எமது மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திலும் இளைஞர்களே பெரும் பாத்திரம் வகித்துள்ளனர். மக்கள் இளைஞர்களிடம் ('பொடியன்களிடம்') தமது எதிர்காலத்தை ஒப்படைத்தார்கள்.

17 - (ii) ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட அணிகள் இளைஞர்களைத் திரட்டுவதிலும், அவர்களுக்கு ஆயுதப் பயிற்சி அளித்து ஆயுதபாணிகளாக்குவதிலும், அவர்களைத் தாம் இட்ட கட்டளைகளின் பிரகாரம் ஆயுதப் பிரயோகம் செய்வதில் ஈடுபட வைப்பதிலும் அக்கறை காட்டிய அளவுக்கு, அவ் இளைஞர்களை எதிர்காலத்துக்குரிய ஆக்கபூர்வமான பிரஜைகளாக்குவதில் அல்லது சமூக ரீதியாகவும் தனிமனித ரீதியாகவும் ஒழுக்கங்களைக் கடைப்பிடிக்க வைப்பதிலும், அரசியல்-சமூக, வரலாற்று அறிவுகளை ஊட்டுவதிலும் எவ்வளவு தூரம் அக்கறை காட்டின என்பது மிகவும் வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும். ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி இவ்விஷயத்தில் விடாது பல முயற்சிகளை ஆரம்பத்திலிருந்து மேற்கொண்டு வந்திருக்கின்ற போதிலும், அது எவ்வளவு தூரம் வெற்றிகரமாக அமைந்தது? எவ்வளவு தூரத்திற்கு அவ்விடயத்தில் ஆழமான அக்கறையும் ஈடுபாடும் காட்டப்பட்டது? என்பன விமர்சனத்திற்கும், தெளிவான ஆய்வுக்கும் உட்படுத்த வேண்டியவையாகும்.

மக்கள் இளைஞர்களை நம்பினார்கள். இளைஞர்கள் தாம் சேர்ந்திருந்த அணிகளின் தலைவர்களை நம்பினார்கள். ஆனால், அத் தலைவர்களில் பெரும்பாலானோர் தத்தமது குறுகிய நோக்கங்களுக்காகவும், இலாபங்களுக்காகவும் நமக்குக்கிடைத்த அத்தனை வாய்ப்புக்களையும், வசதிகளையும், வளங்களையும் பயன்படுத்தினர் என்பதே நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. இன்றும் இவை மிக மோசமாக நடைபெறுகின்றன.

17 - (iii) பெருமளவில் புலிகளும், குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வேறு சில அணிகளும் தமிழ் இளைஞர்களை சர்வதேச போதைப் பொருட்கடத்தலில் நேரடியாக ஈடுபடுபவர்களாக அல்லது அவ்வாறு செயற்படுபவர்களுக்குத் துணையாட்களாகப் பயன்படுத்தி வந்திருக்கின்றார்கள். இது வரலாற்றில் மறைக்கமுடியாத சமூகத் துரோகமாகும். இந்த அணிகளின் தலைவர்கள் இவ்வாறான வர்த்தகத்தில் கிடைக்கும் பெருந்தொகையான பணத்தைக் கொண்டு தம்மைப் பலப்படுத்தி வந்திருக்கின்றார்கள். இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பல கள்ளக் கடத்தல் காரர்களும் பெரிய பணக்காரப் புள்ளிகளாக மாறியிருக்கிறார்கள். இதில் ஈடுபடுவதன் மூலம் தாமும் பெருந்தொகையான பணத்தைக் கமிஷனாக பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று நம்பிய நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர்களின் இந்த நிலை இன்று சர்வதேச ரீதியில் முழுத் தமிழ் இனத்திற்கும் பெரும் அவமானத்தையும் தலைகுனிவையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்நிலைமைக்கு தமிழ் இளைஞர்களைப் போதைப்பொருள் வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுத்திய குழுக்களின் தலைமைகளே முழுப்பொறுப்பாகும். இந்த அணிகளின் இத்தகைய நடவடிக்கைகள் மூலம் சர்வதேச ரீதியாக கடந்த காலங்களில் ஆர்வமும் அக்கறையும் காட்டிய பல நாடுகள் இன்று இலங்கைத் தமிழ் இளைஞன் என்று கண்டவுடனேயே போதைப்பொருள் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்துகின்ற நிலைமையே சர்வதேச ரீதியில் ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

17-(iv) சர்வதேச ரீதியாகத் தமிழ் இளைஞர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற இந்தக் கெட்ட பெயரைத் துடைத் தெறியவில்லையெனில், எதிர்காலத்தில் இலங்கைத் தமிழர்கள் வெளிநாடுகளுக்குத் தொழில் பார்ப்பதற்கும், பணம் சம்பாதிப்பதற்கும் செல்லும் நிலைமைகள் பாதிக்கப்படும். தமிழ் மக்கள் சமுதாயத்தின் நீண்டகால வரலாற்று கலாச்சாரப் பின்னணியும் பாரம்பரியமாக எமது கலாச்சாரத்தில் இருந்து வந்த நல்ல ஒழுக்கங்களும், மதிப்புகளும், மரியாதைகளும் இன்று சிதைந்து சின்னாபின்னமாகி எமது இளைஞர்களின் எதிர்காலம் குழப்பமான நிலைமைகளையும், சமூகவிரோதமான அழிவுப் பாதைகளையும் நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கின்றமைக்குப் புலிகளும் மற்றும் சில தமிழ்க் குழுக்களுமே பிரதான காரணமாகும்.

17-(v) ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு போதைப் பொருள் கடத்தல் தொழிலில் ஈடுபட்டது மட்டுமல்லாமல், இன்று ஈழத்திலும், தமிழ்நாட்டிலும் உள்ள நகர்ப்புற இளைஞர்கள் மத்தியில் போதைமருந்துப் பாவனை அதிகரித்திருக்கின்ற விடயத்திலும் கூட புலிகளும் மற்றும் சில தமிழ்க் குழுக்களும் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன. மேலும் புலிகள் தமது உறுப்பினர்கள் ஏனைய ஈழப் போராட்ட அணிகளுக்கு எதிராகத் தொடுத்த சண்டையிலும், சிறீலங்கா அரசு படைகளுக்கு எதிரான யுத்தத்திலும், அப்பாவி சிங்கள, முஸ்லிம் பொதுமக்களைக் கொடுரக் கொலை செய்யும் நடவடிக்கைகளிலும் கண்மூடித்தனமாகச் செயற்பட வைக்கும் பொருட்டு அவ்விளைஞர்களுக்குப் போதைப் பொருள் ஊட்டுவதை வழமையாக்கிவிட்டார்கள். 'தற்கொலைப்படை' என்ற பெயரில் போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையான இளைஞர்கள் படையொன்றை உருவாக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறான இளைஞர்கள் உடல் நோயாளிகளாக மட்டுமல்லாது மனநோயாளிகளாகவும் ஆயுத முனையில் ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

17 - (vi) சொந்த நாட்டில் நிலவும் நிலைமைகள் காரணமாக அபிவிருத்தியடைந்த மேலைத்தேய நாடுகளை நோக்கி அகதிகளாகச் செல்லும் பல்லாயிரக்கணக்கான அப்பாவித் தமிழ் இளைஞர்கள் கூட இன்று அந்த நாடுகளில் சட்டம் ஒழுங்குகளுக்குப் பொறுப்பான அமைப்புகளால் மிகக்கடுமையான கண்காணிப்புகளுக்கும், பரிசோதனை களுக்கும், விசாரணைகளுக்கும் உட்படுத்தப்படுகின்றார்கள். இதன்காரணமாக தங்கள் பெற்றோர்வசம் இருக்கும் அற்ப சொற்ப உடைமைகளை விற்பும், கடன் வாங்கியும் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லும் இளைஞர்கள் பெரும் கஷ்டங்களுக்கும், நெருக்கடிகளுக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. ஒரு காலத்தில் உலகின் எந்தவொரு விமான நிலையத்திலும் கண்ணியமாக நடத்தப்பட்ட இலங்கைத் தமிழர்கள் இன்று சந்தேகத்திற்கும், போலீஸ்நாய் மற்றும் மலசலகூடப் பரிசோதனைகளுக்கும் உட்படுத்தப்படுகின்ற இழிவான நிலைமைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள்.

17 - (vii) ஈழப்போராட்ட அணிகள் பல தமது அமைப்பில் இணைந்த அல்லது இணைக்கப்பட்ட இளைஞர்களுக்கு அரசியல் அறிவு, சமூக நடத்தைகள், சமூகப் பொறுப்புகள் ஆகியன தொடர்பாகப் பயிற்றுவிக்காமல் வெறுமனே ஆயுதக் கவர்ச்சியையும், பயிற்சியையும் அளித்து தமது புகழ் பாடிக்கொண்டு, தமக்கு அடிமைகள் போல் தாம் இட்ட கட்டளைகளைச் செய்வதற்கு மட்டுமே இடம் அளித்து வந்தமையால் அவ்வாறு செயற்பட்டு வந்த பெருந்தொகையான இளைஞர்கள் மத்தியில் மற்றவர்களின் பணத்தையோ, பொருட்களையோ ஏமாற்றிக் கையாடல் செய்தல், கொள்ளையடித்தல், சூறையாடல் என்பன தவறானதொன்று என்ற கருத்து இல்லாமற்போய்விட்டது. தாம் இணைந்திருக்கும் அணிகளை விட்டு வெளிநாடுகளுக்குப் போய்விட முனையும் இளைஞர்கள் பலர் அதற்குத் தேவைப்படும் பணத்திற்காக மேற்குறிப்பிட்ட சமூகவிரோத நடவடிக்கைகளில் எந்தவித கூச்சநாச்சமுமின்றி ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள்.

17-(viii) கள்ளக்கடத்தல், மற்றும் சுட்டுப்பாடற்ற கொள்ளை லாபவியாபாரங்களும், மற்றவர்களை ஏமாற்றிப் பணம் திரட்டும் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு முகவர் தொழில்களும் இன்று சமூகத்தில் ஆதிக்கம் வாய்ந்த தொழில்களாகிவிட்டன. இத்தொழில்கள் செய்பவர்களே புலிகளினதும், மற்றும் சில தமிழ்க்குழுக்களினதும் தீவிர ஆதரவாளர்களாக உள்ளனர். இவ்வாறான தொழில்கள் செய்பவர்களின் பணச் செல்வாக்கு மற்றும் சமூக அந்தஸ்து ஆகியவற்றின் முன்னால் நேர்மையான மக்கள் செல்லாக் காசுகள் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறான சமூக விரோதிகளுக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற வாய்ப்புகளும், அங்கீகாரமும் ஏற்படுத்தியுள்ள சமூக விளைவுகளே சமூகத்தில் தாமும் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனிதர்களாக வாழத்தாடிக்கும் இளைஞர்களை சமூக விரோத நடவடிக்கைகளினூடாகச் செல்லத் தூண்டியுள்ளன. இவ்வாறான போக்கு சமுதாயத்தில் பெருகிச் செல்லும் பட்சத்தில் தமிழ் சமுதாயத்தின் எதிர்காலம் மேலும் மேலும் இருள் சூழ்ந்ததாகவே இருக்கும்.

18. மாணவர்கள் நிலை

18 (i) வடக்கு-கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் என்றென்றும் கல்விக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் கொடுத்து வந்துள்ளார்கள். பல்வேறு காலகட்டங்களிலும் ஆரம்ப பாட சாலைக் கல்வியிலும், பல்கலைக்கழகக் கல்வியிலும் தேசிய ரீதியாகக் கூட சிங்கள மாணவர்களைவிட தமிழ் மாணவர்கள் பல மடங்கு முன்னணியிலேயே இருந்து வந்துள்ளார்கள். தமிழ் மாணவர்கள் கல்வியில் திறமைசாலிகளாகவும் விடாமுயற்சி உள்ளவர்களாகவும் இருந்த காரணத்தால் பல்கலைக்கழகங்களில் மருத்துவம் விஞ்ஞானம், பொறியியல் போன்ற துறைகளில் பெருமளவு இடங்களைக் கைப்பற்றி முன்னணியில் திகழ்ந்தார்கள். இக்காரணத்தினாலேயே சிறீலங்கா அரசு குரோதமான முறையில் ஒருதலைப்பட்சமாக பல்கலைக் கழகங்களுக்கான தேர்வுகளில் இனவாரியான 'தரப்படுத்தல்' திட்டத்தைக் கல்வி முறையில் புகுத்தியதானது தமிழ் இளைஞர்கள் மத்தியில் அவர்களது உயர் கல்வி தொடர்பான

மனக்கிலேசத்தை உண்டுபண்ணியது. இதனால், இத்தரப்படுத்தல் திட்டத்திற்கு எதிராக அன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழ் மாணவர்கள் பல்வேறு முனைகளில் தீவிரமாகப் போராடினார்கள். அப்போராட்டத்தின் அடிப்படையில் முன்னணிக்கு வந்த பல இளைஞர்கள் பின்னாளில் தீவிரமான அரசியலில் பிரவேசித்தார்கள்.

18 - (ii) சிறந்த கல்விப் பாரம்பரியத்தையும், விடாமுயற்சியையும் கொண்ட இளைஞர்கள் இன்று புலிகளால் தொடரப்படும் அர்த்தமில்லாத, இலக்கில்லாத யுத்தத்திற்குப் பலியிடப்படும் நிலையே தோன்றியுள்ளது. பாடசாலைகள் சீராக இயங்க முடியாத நிலையும், மாணவர்களை புலிகள் கட்டாயமாக இராணுவப் பயிற்சிக்கு உட்படுத்துவதும், அரைகுறையாக ஆயுதப்பயிற்சி பெற்றவர்களை உடனடியாகவே போர்முனைக்கு அனுப்பும் சூழ்நிலையும் வடக்கு-கிழக்கில் பாடசாலை கல்வியை முற்றாகச் சீர்குலைத்து, மாணவர் சமுதாயத்தையே அழிவின் விளிம்பை நோக்கி இட்டுச் செல்லும் நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மாணவர் பருவத்திலேதான் ஒரு பிரஜையின் எதிர்கால அமைப்பு வடிவமைக்கப்படுகிறது. ஆனால் இங்கு மாணவ வாழ்க்கையே சீர்குலைக்கப் பட்டிருக்கும் போது அவர்கள் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்பதை மிகவும் வேதனையோடுதான் நோக்க வேண்டியுள்ளது.

18 - (iii) இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்திற்கு முன்னர் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகம் உட்பட சகல பாடசாலைகளும் வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசின் காலத்தில் மீண்டும் திருத்தி அமைக்கப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் புதிய தளவாடங்கள், விஞ்ஞான உபகரணங்கள், விளைாட்டுச் சாதனங்கள் என்பன மீண்டும் வழங்கப்பட்டு சீரமைக்கப்பட்டன. ஆயினும் இன்று மீண்டும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற யுத்தம் காரணமாக, பாடசாலைக் கல்வியும், பாடசாலை கட்டிடங்களும் தளவாடங்களும் சீர்குலைக்கப்பட்டு சேதம் அடைந்துள்ளன.

18 - (iv) அரசு படைகள் தமிழர் பிரதேசங்களில் ஆங்காங்கே முன்னேறிச் செல்வதன் காரணமாக புலிகள் தரப்பில் பெருமளவு சேதம் ஏற்படுவதோடு, அதனை தடுத்து நிறுத்த பெருமளவு ஆட்பலமும் தேவைப்படுகிறது. இதனால் பாடசாலைக்குச் செல்லும் 12 வயதுக்கு மேற்பட்ட சகலரையும் கட்டாய இராணுவப்பயிற்சிக்கு உட்படுத்தி உடனுக்குடன் யுத்தமுனைக்கு அனுப்புகின்றனர். இதனால், மாணவர் சமுதாயம் பெருமளவில் அழிந்து போகும் நிலைமைகளே தோன்றியுள்ளன. இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மாணவர்களின் கல்விவளர்ச்சியை தடுப்பதற்காக முன்பு பேரினவாத அரசுகள் அடுக்கடுக்காக மேற்கொண்ட முயற்சிகள் வெற்றிபெற முடியாமல் போய்விட்ட போதிலும் இன்று அவர்களின் நோக்கங்களை புலிகளின் மேற்குறிப்பிட்ட செயல்கள் முன்னையிலும் பார்க்க மிகவும் வெற்றிகரமாக ஆக்குகின்றன. கல்வியை மட்டுமல்லாமல் மாணவர் சமுதாயத்தையே புலிகள் அழித்து வருகின்றனர். அடிப்படையில் சிங்கள பேரினவாத அரசின் நோக்கங்களும் புலிகளின் அடிப்படை நோக்கங்களும் ஒன்றேதான் என்பதை எஞ்சியுள்ள மாணவர் சமுதாயமாவது புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

18 - (v) 1989 ஆம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசின் கீழ் செயல்பட்ட மக்கள் தொண்டர்படையை வலுப்படுத்தும் நோக்கில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியினாலும், நட்பு அணிகளினாலும், மேற்கொள்ளப்பட்ட கட்டாய ஆட்சேர்ப்பு தொடர்பாக இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நாம் மீள் பரிசோதனை செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும்.

அந்த காலகட்டத்தில் தமிழ் பேசும் மக்களின் உரிமைகளையும் நீண்ட யுத்தத்தின் பின்னால் ஏற்பட்ட அமைதி, சமாதானம், புனர்வாழ்வு ஆகியவற்றையும் நிரந்தரமாக்கி தமிழ் மக்களின் வரலாற்றில் ஓர் புதிய அத்தியாயத்தை உருவாக்கும் உயர்ந்த நோக்கின், இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் அந்நடவடிக்கையை மேற்கொண்டபோதிலும் கூட, நாம்

மாணவர்களை ஆயுதப்பயிற்சிக்கு நிர்ப்பந்தமாக இணைக்க முற்பட்ட நடவடிக்கை முற்றிலும் தவறானது என்பதையும், இந்நடவடிக்கையால் எமது அரசியல் ரீதியான நடவடிக்கைகளை ஆதரித்த நண்பர்கள் கூட எம்மை சந்தேகக் கண்கொண்டு பார்க்கும் நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதையும் விமர்சன ரீதியாக ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். இத்தவறை மாணவர் சமுதாயத்திற்கு முன்பு ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து, எம்மை நாமே சுயவிமர்சனம் செய்து கொள்ளாமல் வறட்டுத்தனமாக சிந்திப்போமாயின், எதிர்காலத்தில் மீண்டும் மீண்டும் இத்தகைய தவறுகள் ஏற்படும் நிலைமைகள் உண்டாகிவிடும். கடந்த கால அனுபவங்களில் இருந்தும், தவறுகளிலிருந்தும் கற்றுக்கொண்டு எதிர்கால மாணவர் சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டுக்காக நாம் தீர்க்கமான முறையில் செயற்பட வேண்டும்.

18 - (vi) அதேவேளை, எமது கட்சியும், நட்பு அணிகளும் கட்டாய ஆட்சேர்ப்பு அடிப்படையில் மாணவர்களைத் திரட்டிய போது அதனைச்சுட்டிக்காட்டவும், கண்டிக்கவும், விமர்சிக்கவும் உரிமையும், துணிச்சலும் கொண்டு செயற்பட்ட தமிழ் புத்திஜீவிகள் இன்று அதைவிடப் பலமடங்கு மோசமான முறையில் தமிழ் மாணவர் சமுதாயத்தின் எதிர்காலம் முழுவதையும் நாசமாக்கும் வகையில் புலிகளினால் மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் கட்டாய ஆட்சேர்ப்பு தொடர்பாக மௌனமாக இருக்கின்றமையானது தமிழ் புத்திஜீவிகள் தத்தமது உரிமைகளை பிரயோகிக்கும் விதம் தொடர்பாகப் பெருத்த சந்தேகத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. இன்று யாழ்ப்பாணபாடசாலைகளில் பிரபாகரனின் சுயசரிதையையும், புலிகளின் 'வீரசாகசங்களும்' கட்டாய பாடங்களாக்கப்பட்டுள்ளன. 12வயதிற்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் எந்நேரத்திலும் யுத்த களத்திற்கு யாருடைய அனுமதியும் இல்லாமல் அனுப்பப்படுகின்றார்கள். இந்தநிலைமைகளைத் தட்டிக்கேட்க ஊரில் உள்ள புத்திஜீவிகளுக்குத்தான் சூழ்நிலை சரியில்லை. சரி விட்டுவிடுவோம். ஆனால், கொழும்பிலும், இந்தியாவிலும் மேலைத்தேய நாடுகளிலும் உள்ள தமிழ் புத்திஜீவிகள் என்ன

செய்கிறார்கள்? என்ற கேள்விகளை நாம் எழுப்ப வேண்டியுள்ளது. தமிழ் புத்தி ஜீவிகளின் இத்தகைய பாசாங்குத் தனங்களும், போலிவேடங்களும் தான் ஈழத்து மக்களின் போராட்டத்தை புலிகளின் தீய வழிகளில் திசைமாறுவதற்குப் பெரிதும் துணை புரிந்து வந்திருக்கின்றன. ஒரு சமுதாயத்தின் ஆசிரியர்களாக செயற்பட வேண்டிய புத்திஜீவிகளில் சிலர் இங்கு மிக மோசமான முடிச்சு மாறிகளாக செயற்பட்டு நமது சமுதாயத்தை பல தலைமுறைகளுக்கு சீரழித்து வைத்திருக்கின்றார்கள். மாணவர் சமுதாயத்தின் மத்தியில் இத்தகைய போலி வேடதாரிப் புத்திஜீவிகளின் முகத்திரை கிழித்தெறியப்பட்டு உண்மையைப் பரப்ப வேண்டியது பொறுப்புள்ள ஒவ்வொரு சமுதாய பிரஜையினதும் கடமையாகும்.

18 - (vii) தமிழ் சமூகத்தின் இளைஞர்கள் மத்தியில் மேலத்தேய நாடுகளுக்குச் சென்று அகதிகளாகப் பதிவு செய்து கொண்டு ஏதாவது ஒரு வேலை செய்து பணம் சம்பாதிக்கும் ஆர்வம் இன்று சமுதாயம் முழுவதிலும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றமையால், மாணவர் மத்தியில் உயர் கல்வி மற்றும் தொழில் நுட்ப கல்வி ஆகியவற்றின் மீதான ஆர்வம் மிகக்கீழ்நிலையை அடைந்து வருகின்றது. பாடசாலைக் கல்வி முடிந்ததும் பல்கலைக் கழக அனுமதி கிடைத்தவர்களைத் தவிர ஏனைய அனைவரும் தமது விருப்பத்தின் அடிப்படையிலும் பெற்றோரின் நெருக்குதலாலும் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுவிடுகின்றார்கள். அல்லது செல்லும் முயற்சிகளில் தம்மை ஈடுபடுத்திக்கொள்கின்றார்கள்.

18 - (viii) ஒரு காலத்தில் கல்வி வளர்ச்சியின் உச்சாணியில் இருந்த ஒரு சமுதாயம் தொடர்ந்து வந்த யுத்தத்தினதும் அதனது விளைவுகளினதும் காரணமாக இன்று மிகத் தரந்தாழ்ந்த நிலைமைக்குச் சென்றுள்ளது. இந்நிலைமைகளை எதிர்காலத்தில் மாற்றி அமைப்பதற்காக ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி கடுமையாக உழைக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

பகுதி X

தென் இலங்கை அரசியலும் நாமும்

1. ஈழ மக்கள் போராட்டத்தை சரியான பாதையில் முன்னெடுப்பதற்கு தென் இலங்கையில் அரசியல்-பொருளாதார நிலைமைகள் பற்றி தெளிவாக ஆராய்வதும், அவை தொடர்பாக முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய அரசியல் நிலைப்பாடுகள் நடவடிக்கைகள் பற்றிய கொள்கை ரீதியான அம்சங்கள், மூலஉபாயங்கள், தந்திரோபாயங்களை இனங்கண்டு முடிவு செய்து செயற்படுத்துவதும் அவசியமானதாகும்.

2. ஈழ மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டமும், தென் இலங்கையின் அரசியல் பொருளாதார நிலைமைகள் தொடர்பாகக் கையாளப்படவேண்டிய விடயங்களைத் தவறாது மேற்கொள்வதும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்க முடியாதவை என்பதை உறுதியாக இனம் கண்டு எமது கட்சி செயற்படுத்தி வந்திருக்கிறது. ஈழ மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கும் அதே சமயத்தில் தென் இலங்கையில் ஓர் சமூகப் புரட்சிக்கு ஒத்தாசையாக செயற்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தன்னாலான முழு மயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறது. தென்னிலங்கை தொடர்பாக ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி வெற்றிகரமான முறையில் செயற்பட்டதா என்பது வேறுவிடயம். ஆனால், கொள்கை ரீதியில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி தனது கடமையை தவறாது செய்து வந்திருக்கிறது என்பது வரலாற்றில் என்றும் மறுக்க முடியாத ஒன்றாகும்.

3. 1983-87 காலகட்டத்தில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது தென்னிலங்கையில் ஆயுதந்தாங்கிய ஒரு சமூகப் புரட்சிக்கு ஒத்தாசையாக இருத்தல் என்ற வகையில்

ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறுக்கப்பட்ட எல்லைக்குள்ளேயே செயற்பட்டு வந்தது. அவ்வாறாகவே ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணிக்கான புறச்சூழ்நிலைகளும் இருந்தன. ஆனால், இந்திய - இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தம் தொடக்கம் இன்றுவரையான கால இடைவெளியில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள், ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் அகப்புற பரிமாணங்களில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், மாறியுள்ள அரசியல் சூழ்நிலைகள் ஆகியவற்றைக் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது நிலவும் எதார்த்தங்களின் ஊடாக முன்னேற்றகரமான எதிர்காலத்தை நோக்கி முன்னேறும் வகையில் தென்னிலங்கைத் தொடர்பாக செயற்படுவதை உறுதியாகவும் தெளிவாகவும் முடிவு செய்வதே இங்கு நோக்கமாகும்.

4. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி

4 - (i) இலங்கையின் அரசியலதிகாரம் பிரிட்டிஷாரிடமிருந்து ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரின் கைகளுக்கே மாற்றப்பட்டது. சுதந்திர இலங்கையில் நீண்ட காலம் ஆட்சி நடத்திய வர்களும் இவர்கள்தான். இவர்களே, அடிப்படியில் இலங்கைப் பொருளாதாரத்தை மேலைத் தேசத்தைச் சார்ந்த தங்கியிருந்தப் பொருளாதாரமாக மாற்றியவர்களாவர். இவர்கள் பற்றி 1977 வரை பெரும்பான்மையான தமிழர்கள் மத்தியில் 'மிதமான கனவான் அரசியல் வாதிகள்' என்ற தவறான அபிப்பிராயமே நிலவி வந்தது. ஆனால், இவர்கள் தான் தமிழர்களுக்கு எதிரான இனஒழிப்பு நடவடிக்கைகளை மிகவும் தந்திரமான முறையில் தீவிரமாக நடைமுறைப்படுத்தியவர்கள் ஆவர். குறிப்பாக தமிழர்களின் பாரம்பரியத் தாயகப் பிரதேசத்தில் சிங்கள குடியேற்றங்கள் பெரும்பாலும் இவர்களாலேயே நிறைவேற்றப்பட்டன. "இந்திய வம்சாவளியினர்" என்ற பேரில் தமிழர்களில் அரைவாசிப் பேரில் குடியரிமை, வாக்குரிமைகள் அற்ற அரசியல் அனாதை ஆக்கியவர்கள். 1957 இல் பண்டாரநாயக - செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தை நடைமுறைக்கு வராமல் செய்தமை போன்றவை ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரின் இனமேலாதிக்க சான்றுகள் ஆகும்.

4 - (ii) 1977 க்குப் பின்னர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சியனர் தொடர்ச்சியாக நடத்திவந்தள்ள இனவொழிப்பு, இனப்படுகொலை நடவடிக்கைகளை இங்குவிவரிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தமிழ் மக்களின் தீவிரமான போராட்ட நடவடிக்கைகளினாலும், இந்திய அரசின் நெருக்குதல்களினாலும் ஒரு சமாதான உடன்பாட்டுக்கு முன்வந்த சிறீலங்கா அரசு பின்னர் தனது இனவெறிப்போக்கில் சிறிதும் விட்டுக் கொடுக்காமல் அந்த சமாதான ஒப்பந்தத்தை அர்த்தமற்றதாகி ஈழ மக்கள் மீது தனது இராணுவ வெற்றியை சாதிப்பதற்கு தொடர்ந்து பிரயத்தனப்பட்டு வருகிறது. விசேடமாக தனது அரசியல் வாழ்வு, வளர்ச்சியை இந்திய எதிர்ப்பு மூலமும் தமிழர் விரோத நடவடிக்கைகள் மூலமும் சாதித்துவந்துள்ள பிரேமதாசாவின் நிறைவேற்று அதிகாரத்தின் கீழ் ஆட்சி புரிந்து வரும் இன்றைய ஐக்கிய தேசியக்கட்சி அரசாங்கம் இலங்கை இனப்பிரச்சினையை தீர்க்கும் வகையில் ஒரு சமாதான பூர்வமான தீர்வுக்கு தானாக முன்வரமாட்டாது என்பது வெளிப்படையாகும்.

4 - (iii) பிரேமதாசா ஐக்கிய தேசியக்கட்சிக்குள் தனது தலைமையை உறுதியாகத் தக்கவைத்துக் கொள்ளவும், ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியினர் ஒட்டு மொத்தத்தில் தமது ஆட்சியைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளவும் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தையே இன்று கருவியாக பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இலங்கையின் இயல்பாக மோசமடைந்தள்ள பொருளாதார நெருக்கடிகளை, அவை கூர்மையடிடைந்து வெளிப்பட்டு விடாமல் மறைத்து வைத்திருக்கவும், ஜனநாயகத்தின் போர்வையில் இராணுவம், போலீஸ் ஆகியவற்றின் துணையுடன் எதேச் சாதிகார ஆட்சிமுறையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இன ரீதியான யுத்த நெருக்கடி அரசியல்-பொருளாதார நடைமுறைகளை தமது வழிமுறையாக பிரேமதாசாவும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரும் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர்.

4 - (iv) பிரேமதாசா தலைமையிலான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் பௌத்த மத ஈடுபாடு, கிராமோதய விழாக்கள், தமிழர்களுக்கெதிராக நடத்தப்படும் பிரச்சாரங்கள் ஆகியவை மூலம் சிங்கள மக்களை ஏமாற்றி வருகின்றனர். அதே வேளை, தமது அரசாங்கம் சமாதானமான வழிமுறைகளால் மூலம் இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாண தயராக இருப்பது போல் அடிக்கடி தனது நாடகங்களை மாற்றி நடத்தி சர்வ தேச சமூகங்களை ஏமாற்றி வருகின்றது. இவர்களுக்கு துணையாக 1989, 1990 ஆம் ஆண்டுகளிலும், தொடர்ச்சியாக இன்று வரையிலும் புலிகள் பிரேமதாசா அரசுக்கு கைகொடுத்து உதவினர். அதன் பின்னர் புலிகள் விட்ட இடத்தை ஏனைய சில தமிழ் குழுக்கள் நிரப்பி வருகின்றன.

4 - (v) பாரம்பரியமான நாடாளுமன்ற தமிழ்க் கட்சிகள் எவ்வாறு முன்னர் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பற்றிய தவறான அபிப்பிராயத்தை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தினரோ, அதைவிட சற்றும் குறையாத வகையில், இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர்களையும் மிஞ்சும் வகையில் 1989-90 ஆம் ஆண்டுகளிலும், தொடர்ச்சியாக இன்று வரை புலிகள் தமது சுய நலத்தின் அடிப்படையில் பிரேமதாசாவின் ஐக்கிய கட்சியுடன் தாம் சுயமான முறையில் இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு சமூகமான தீர்வை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற அபிப்பிராயத்தை தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும், சர்வதேச மட்டத்திலும் ஏற்படுத்தினர். இதன் விளைவாக இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்தின் மூலம் தமிழ் மக்கள் பெற்ற சில நன்மைகளையும், இந்திய அமைதிப்படையினர் இருந்ததினால் பெற்றிருந்த பாதுகாப்பு பிணையும், சில அடிப்படை விடயங்களை சாதிப்பதற்குக் கிடைத்திருந்த வாய்ப்புக்களையும், மாகாண அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆக்கபூர்வமான விடயங்களையும் தமிழ் மக்கள் முற்றாக இழக்கின்ற நிலைமையை உருவாக்கினர். பழைய நாடாளுமன்ற தமிழ்த் தலைவர்களினாலும், பின்னர் புலிகளினாலும், விட்ட குறை தொடர்குறைகளைத் தாமும் விட்டுவிடக்கூடாது என்பது போல இன்றும் சில தமிழ்க் குழுக்கள் மிகவும் சில்லறைத்தனமாகவும், பட்டவர்த்தனமானதுமான

முறைகளில் பிரேமதாசா "நல்லவர்" "வல்லவர்" தமிழ்மக்களின் பிரச்சினைகளை அவரே தீர்ப்பார் எனப்புகழ்பாடிக்கொண்டு தமது பண்பைகளை நிரப்பும் கேவலமான அரசியலைக் கூச்ச நாச்சமின்றி நடத்தி வருகின்றனர். இவ்வாறான சக்திகளின் பிற்போக்குத்தனமான சுயநல நிலைப்பாடுகளும், நடவடிக்கைகளும், பிரேமதாசாவுக்கும், ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும், சிங்கள இனவெறியர்களுக்கும் மிகவும் வசதியாக அமைந்து வருகிறது.

4 - (vi) சிங்கள இன மேலாதிக்க வாதத்திற்கு தப்பிவாழ நினைக்கும் இடதுசாரிக் கட்சிகளின் அரசியல் நிலைப்பாடுகளும், தனது பழைய சிங்கள இன மேலாதிக்க அரசியலைக் கொஞ்சமும் மாற்றிக் கொள்ளாமலும் அதேவேளை தலைமைப் போட்டி, உள்முரண்பாட்டில் தம்மை முனைப்பாக ஈடுபடுத்திக்கொண்டும் இருக்கும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் நிலைமையும் பிரேமதாசாவுக்கும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினருக்கும் வாய்ப்பாகவே உள்ளன. சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினதும், இடதுசாரிக் கட்சிகளினதும், போக்குகளும், நிலைமைகளும் புலிகள் உட்பட சில தமிழ்க்குழுக்களின் நடவடிக்கைகளும் மீண்டும் பிரேமதாசாவை இரண்டாவது முறையாக ஜனாதிபதி பதவிக்குக் கொண்டுவருவதற்கும், ஐக்கிய தேசியக் கட்சி நாடாளுமன்ற அதிகாரத்தை மீண்டும் ஒரு அடக்குமுறை தேர்தல் மூலம் பெறுவதற்கும் வழி செய்பவையாகவே உள்ளன. தென்னிலங்கை எதிர்க்கட்சிகளினதும், புலிகள் உட்பட சில தமிழ்க்குழுக்களினதும் பலவீனங்களும், தற்காலிக லாபங்களுக்கான செயற்பாடுகளும், தப்பிப் பிழைக்க வழிதேடும் குணாம்சங்களுமே பிரேமதாசாவினதும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினதும் இன்றைய பலங்களாக உள்ளன.

4 - (vii) ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்குள் பிரேமதாசா தனி எதேச்சாதிகாரத்தை நன்கு நிலைநாட்டிக் கொண்டுள்ளார். தன்னை எதிர்த்தவர்களை கட்சியை விட்டு வெளியேற்றியும் தனது அதிகார பலம் பண்பலம் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி அடக்கியும் - ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை தன்னை மட்டுமே சூழ்ந்த ஒரு கட்சியாக சந்தேகத்துக்கு இடமின்றி அமைத்துக் கொண்டுள்ளார்.

4 - (viii) பகுத்தறிவுடனும், சர்வதேச சமூகங்களும், இலங்கை மக்கள் அனைவரினதும் நலன்களை விரும்புவோரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அல்லது மறுக்க முடியாத நியாயங்களையும் அரசியல் நிலைப்பாடுகளையும், நடைமுறைகளையும் கொண்டிருக்கும் ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியை புலிகளைப் போலவே பிரேமதாசாவும் அவரது ஐக்கிய தேசியக் கட்சியினரும் எதிரிகளாகவே கருதுகின்றனர். வாய்ப்புக் கிடைத்தால் சரீரபூர்வமாக முற்றாக அழித்துவிடுவதற்கு தயாரானவர்களாகவும் தருணம் பார்த்துக் காத்திருப்பவர்களாகவும் உள்ளனர். அதேவேளை, இன்று சிறீலங்கா அரசு படைகளுடன் யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் புலிகள் இத்தனைக்குப்பின்னரும் பிரேமதாசாவையும், அவரது ஐக்கிய தேசியக் கட்சியையும் தமது சுயநலன்களின் அடிப்படையில் தமது நட்பு சக்தியாகவே அடையாளம் காண்கின்றனர். அதைப்போலவே பிரேமதாசாவும் அவரது கட்சியினரும் உள்ளனர். இதன் காரணமாகவே இத்தனை நிகழ்வுகளின் மத்தியிலும் ஒருவரோடொருவர் கொண்டிருக்கும் உறவைக் கைவிடாமல் பாதுகாப்பதில் மிகவும் அக்கறையாகவே உள்ளனர். புலிகள் தமக்கொரு தற்காலிக யுத்த ஓய்வுக் காலம் கிடைப்பதற்காக மீண்டும் மீண்டும் பிரேமதாசவுக்கு தூது அனுப்பிக்கொண்டே இருக்கின்றனர். பிரேமதாசாவும் தனது அடுத்த ஜனாதிபதித் தேர்தல் வெற்றிக்காக புலிகளுடன் தற்காலிக யுத்த நிறுத்த சமரசங்கள் செய்து கொள்வதற்கு வாய்ப்புகள் உள்ளன. அந்த வகையில் புலிகள் உள்ள வரை அது ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு வாய்ப்பான ஒரு கருவியாகவே இருக்கும். கருவியைப் பயன்படுத்தி பிரேமதாசா அரசாங்கம் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான தனது நடவடிக்கைகளுக்கும் தனது அதிகாரக் கதிரையைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது.

4-(ix) தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகவும், இலங்கையில் உள்ள அனைத்து மக்களினது நலன்களுக்கு எதிராகவும், இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்தில் ஒரு யுத்த நிலைமையைப் பராமரிப்பதிலும் ஈடுபடும் கட்சிகளில் மிக மோசமான கட்சி ஐக்கிய தேசியக் கட்சியே. இதற்கு எதிராக அனைத்து முறைகளிலும்

தீர்மானகரமாகப் போராடுவதைக் கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் உறுதியாகத் தீர்மானிக்கிறது. அதற்குரியவகையில் தற்காலிக ஐக்கிய முன்னணித் திட்டங்களையும், நீண்டகால ஐக்கிய முன்னணித் திட்டங்களையும், தனியான அரசியல் வேலைத் திட்டங்களையும் தேவைகளுக்கும், சூழல்களுக்கும் ஏற்ற வகையில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் தலைமை தவறாது முன்னெடுக்க வேண்டுமென இக்காங்கிரஸ் தீர்மானிக்கின்றது.

5. சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி

5 - (i) சிங்கள மக்கள் மத்தியில் உள்ள எதிர்க்கட்சிகளில் மிகப்பெரிய கட்சி இதுவே ஆகும். சிறீலங்கா அரசுக்கான அதிகாரப் போட்டியில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு மாற்றுக் கட்சியாக இதுவே இன்னமும் இருந்து வருகிறது. இக்கட்சி திருமதி சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்க அவர்களின் கணவர் காலஞ்சென்ற S.W.R.D. பண்டாரநாயக்க அவர்களினால் உருவாக்கப்பட்டது. தனது பல்கலைக்கழக படிப்பை முடித்துக்கொண்டு இங்கிலாந்திலிருந்து நாடு திரும்பிய திரு பண்டாரநாயக்க அன்று வடக்கு-கிழக்கு பகுதி, கண்டியை மையமாகக் கொண்டு அனுராதபுரம், மலையகம் ஆகிய பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய பகுதி, புத்தளம் தொடக்கம் அம்பாந்தோட்டை வரையிலான தென்னிலங்கைக் கடற்கரைப் பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய பகுதியென மூன்று பிரதேசப் பிரிவுகளின் அடிப்படையில் அமைந்த சமஷ்டி ஆட்சி அமைப்புத் தான் இலங்கையின் ஒருமைப்பாட்டிற்கும் வளர்ச்சிக்கும் உகந்தது எனக் கருதினார். 1940 களில் அப்போதைய அரசு/சபையில் ஜெ.ஆர். ஜெயவர்த்தனா சிங்களம் மட்டுமே இலங்கையின் அரசு மொழியாக இருக்க வேண்டுமென பிரேரணை கொண்டு வந்த போது சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளும் அரசு கரும மொழிகளாக இருக்க வேண்டுமென விவாதித்த ஒரு ஜனநாயகவாதியாக திரு. பண்டாரநாயக அன்று காணப்பட்டார்.

5 - (ii) ஆனால், அதே பண்டாரநாயக சில ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே தடம் புரண்டு சிங்கள மகாசபை என்ற ஒரு அமைப்பினூடாக நாடாளுமன்றம் புகுந்து திரு. D.S. சேனநாயக தலைமையில் அமைந்திருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சியில் அமைச்சராகப் பதவியேற்றார். D.S. சேனநாயக வின் மறைவைத் தொடர்ந்து அவரது மகன் திரு ட்லி சேனநாயக பிரதமரானதால் பண்டாரநாயகா ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை விட்டு வெளியேறி சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை உருவாக்கினார். அரச அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் தமது குறிக்கோளை அடைவதற்காக தாமே சிங்கள பெளத்தத்தின் உண்மையான பிரதிநிதி என பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு செயற்படுவதில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் போட்டி போட்டார். சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இன வெறி அலையைக் கிளப்பிவிடுவதில் இருகட்சியனரும் ஒருவருக்கொருவர் சளைக்காமல் செயல்பட்டார்கள். 1956 இல் சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. திரு. பண்டாரநாயக பிரதமரானார். அவர் தமது முதலாவது வேலையாக சிங்களம் மாத்திரமே அரச கரும மொழி என்ற சட்டத்தை ஆக்கினார். இதற்கெதிராக சத்தியாக்கிரகத்தில் ஈடுபட்ட தமிழரசுக கட்சியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் பொலீசாரினதும் சிங்களக் காதையரினதும் அடிதடிப் பிரயோகத்திற்கு உட்படுத்தப்பட்டனர். ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதில் திருப்திகண்ட திரு. பண்டாரநாயக தமிழரசுக் கட்சியன் தலைவர் திரு. செல்வநாயகம் அவர்களுடன் இனப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான ஓர் ஒப்பந்தத்திற்கு வந்தார். அவ்வொப்பந்தம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் தலைமையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட புத்த பிக்குகளின் கிளர்ச்சியினால் கிழித்தெறியப்பட்டது. சிங்கள மக்களின் இரு பெரும் கட்சிகளும் 1958 இல் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான இனக்கலவரத்தை கட்டவிழ்த்து விட்டனர். சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் முதலாவது ஆட்சிக் காலத்தில் இடம் பெற்ற இவ்வாறான சம்பவங்கள் தமிழ் மக்களின் மனங்களில் ஆழமாகப் பதிந்து விட்டன.

5 - (iii) அது மட்டுமல்லாது, திரு. பண்டாரநாயக படுகொலை செய்யப்பட்டதை தொடர்ந்து ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற திருமதி. பண்டாரநாயகவின் 1960-65 வரையான ஆட்சிக் காலத்தில் கூட தமிழ் மக்களை சமாதானப் படுத்தக் கூடிய எந்தவித நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. மாறாக, தமிழ் மக்களுக்கு மேலும் ஆத்திரமூட்டும் வகையில் இராணுவ, பொலீஸ் அடக்கு முறைகள் தமிழ் மக்களின் அஹிம்சை வழியான போராட்டங்களுக்கு எதிராக கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டன. இனப்பிரச்சினை, அது தொடர்பான போராட்டங்கள் சம்பந்தமாக சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி மேற்கொண்டு வந்த ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும், அணுகுமுறையும் அதனை வெறிபிடித்த சிங்கள இனவாதக் கட்சியாகவே வெளிப்படுத்தின. இவற்றின் காரணமாகவே சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி ஆட்சியின் 1956 - 65 காலகட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரித்தானியக் கடற்படை திருகோணமலையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டமை, நெற்காணிச்சட்டம், பஸ்போக்குவரத்து தேசியமயமாக்கப்பட்டமை, வங்கிகள் தேசியமயமாக்கம், பாடசாலைகள் தேசியமயமாக்கப்பட்டமை ஆகிய அனைத்து நடவடிக்கைகளும் பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்களினால் சிங்கள இன மேலாதிக்கத்திற்கான நடவடிக்கைகளாகவே கருதப்பட்டன. பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்களின் அன்றைய புரிதலில் எந்தவிதத் தவறும் இல்லை என்பதையே இதுகால வரையிலுமான இலங்கைவரலாறு நிரூபிக்கின்றது.

5 - (iv) இந்த இடத்திலேதான் இலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கத்தின் குழப்பங்களும் தோல்விகளும் ஆரம்பிக்கின்றன. 1956-57 ஆம் ஆண்டுகளில் சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி ஆட்சியின் சிங்கள இன மேலாதிக்க நடவடிக்கைகளை உறுதியாக எதிர்த்து நின்ற இடதுசாரிக் கட்சிகள் பின்னர் அவ்வாட்சியால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பிரித்தானிய கடற்படை வெளியேற்றம், நெற்காணி சீர்திருத்தம், வங்கிகள், பஸ்கள், பாடசாலைகள் ஆகியவற்றை தேசியமயமாக்கப்பட்டமை ஆகியவை ஏகாதிபத்திய, முதலாளித்துவ எதிர்ப்பு உள்ளடங்கிய

முற்போக்கு நடவடிக்கைகளாகவே கருதின. அந்த நடவடிக்கைகளை சிங்கள இன மேலாதிக்க நடவடிக்கைகள் என விமர்சித்து எதிர்த்த தமிழ் தேசிய வாதக்கட்சிகளை ஏகாதிபத்திய சார்பு, வகுப்புவாத, பிரிவினைவாத கட்சிகளாக கருதின. இதன் விளைவாக இலங்கையின் இடதுசாரிகள் இயக்கம் தமிழ்தேசியவாதத்திலிருந்து அன்னியப்பட்டு சிங்கள இனவாதத்தோடு நெருங்கிப் போகும் நிலைமையை ஏற்படுத்தியது. ஆனாலும் அவை கால ஓட்டத்தில் சிங்கள இனவாதத்திலிருந்தும் அன்னியப் பட்டுப்போனது.

5-(v) உலகின் முதற்பெண்பிரதமர் என்ற பெருமையைப் பெற்ற திருமதி. சிறீமாவோ பண்டாரநாயக 1970 ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் அமோக வெற்றிபெற்று லங்கா சமசமாஜக் கட்சி, இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகியவற்றுடன் ஐக்கிய முன்னணி அமைத்து ஐந்தில் நான்கு பெரும்பான்மையுடன் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தை அமைத்தார். இவ்வாறு பெரும்பான்மை ஆசனங்களை நாடாளுமன்றத்தில் பெற்றிருந்த போதிலும் கூட தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வுகாணும் முயற்சிகளை மேற்கொள்வதற்குப் பதிலாக சிங்கள இனவாதத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்துவதிலேயே அக்கரை காட்டினார். பல்கலைக்கழக அனுமதியில் இனவாரியான தரப்படுத்துதல் முறையை ஏற்படுத்தியமை, சிங்கள பௌத்த இன மேலாதிக்கத்தை சட்டபூர்வமானதாக்கும் வகையில் புதிய அரசியல் யாப்பை உருவாக்கியமை, உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்த விடாமல் தடைகள் போட்டமை, அம்மாநாட்டின் இறுதிநாள் நிகழ்ச்சியின் போது பொலீசார் மேற்கொண்ட அத்துமீறிய செயல்களினால் பதினொரு தமிழர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டபோது அது தொடர்பாக பொலீஸ் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்காதது மட்டுமல்லாமல் அந்த சம்பவத்திற்கு பொறுப்பாக இருந்த பொலீஸ் அதிகாரிக்கு பதவி உயர்வு வழங்கியமை, 1972, 75 களில் நில சுவீகரிப்புச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்ட போது இனவாதத்தைக் கக்கியமை, வறுமையினாலும் தொழில்வாய்ப்புக்களை இழந்தமையினாலும் மலையகத்

தமிழர்கள் சிலர் கிழக்கு மாகாணத்தில் புனானை, வாகரை காட்டுப்பகுதிகளில் குடியேறி அங்கிருந்த அரச நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய முற்பட்டபோது அச்சிறு விவசாயக் குடியேற்றங்களைக் கூட சட்டவிரோதமானவை என்று பொலீஸ், இராணுவத்தைக் கொண்டு அடித்து விரட்டியமை, ஆனால் அதேவேளை பெரிய அளவில் தமிழ்ப் பகுதிகளில் நடந்து கொண்டிருந்த சிங்கள குடியேற்றத்திட்டங்களை சட்ட பூர்வமாக்கியதுடன் எல்லா வகைப்பட்ட அரசு உதவிகளையும் அவற்றிற்கு வழங்கியமையும் போன்ற சிங்கள இன மேலாதிக்க நடவடிக்கைகளை ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் எந்தவிதத் தயக்கமும் இன்றி, தமிழ் மக்களின் அபிப்பிராயங்களைப் பற்றி சிறிதும் கவலைப்படாமல் வெளிப்படையாகவே மேற்கொண்டு வந்தது.

5 - (vi) 1970 ல் ஆட்சிக்கு வந்த சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி தலைமையிலான ஐக்கியமுன்னணி அரசாங்கத்தின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே பாரம்பரிய நாடாளுமன்றத் தமிழ்ப்பிரதிநிதிகள், பிரமுகர்கள் ஆகியோர் தலைமையில் நடைபெற்று வந்த தமிழ் மக்களின் போராட்டம் தமிழ் இளைஞர்களின் தலைமைகளுக்கு படிப்படியாக இடம் மாறியது. அத்துடன் இதுகாலவரை சாத்வீகவழிப் போராட்டங்களே இடம் பெற்று வந்த நிலைமாறி படிப்படியாக ஆயுதந்தாங்கிய தீவிரவாதப் போராட்டம் முன்னணிக்கு வரத்துவங்கியது. பிளவுபட்டுக் கிடந்த நாடாளு மன்றத் தமிழ்க் கட்சிகள் ஒன்றிணைந்து தமிழர் கூட்டணி ஒன்றினை உருவாக்கினர். அரசிற்கு எதிரான அஹிம்சாவழிப் போராட்டங்களும் தொடர்ந்து இடம் பெற்றன. போராட்டங் களில் பெருமளவில் மக்கள் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும் நிலைமைகளும், ஆயுதந்தாங்கிய போராட்டங்களுக்கு மக்கள் ஆதரவளிக்கும் நிலைமைகளும் படிப்படியாக விரிவுபட்டன. தமிழர்களின் அரசியலில் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றங்களையும் வளர்ச்சிகளையும் சிறீமாவோவின் தலைமையில் அமைந்திருந்த ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் தெளிவாகக் கண்டறிந்து சமாதான பூர்வமான முறையில் தீர்வு காண்பதற்கு மாறாக தனது அடக்குமுறைச் சட்டங்கள் மீதும் இராணுவம் பொலீஸ்

ஆகியவற்றின் மீதும் நம்பிக்கை வைத்து செயற்படுவதிலேயே கவனம் செலுத்தியது.

5 - (vii) 1970-77 வரையிலான சிறீமாவோவின் ஆட்சிக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அன்னியச் செலாவணி கட்டுப்பாடுகளும், இறக்குமதிப் பதிலேற்று கைத்தொழில் உற்பத்தி ஊக்குவிப்புகளும், பணப்பயிர் தோட்டவிவசாயத் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிகளும் வடக்கு-கிழக்கு மாகாண பொருளாதாரத்திற்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவு நன்மைகளை ஏற்படுத்தின. குறிப்பாக யாழ்ப்பாண விவசாயிகளும், மற்ற உற்பத்தியாளர்களும் குறுகிய காலத்தில் பெருமளவு பொருளாதார நன்மைகளை அடைந்தார்கள். ஆனால், இவை எவையும் சிறீமாவோ பண்டாரநாயக ஆட்சியின் மீது தமிழர்கள் தன்னம்பிக்கை கொள்ளும் நிலைமைகளை ஏற்படுத்த முடியாத வகையில் அவரது ஆட்சியல் சிங்கள இனவாத நடவடிக்கைகள் ஏனைய அனைத்தையும் மேவி நின்றன.

5-(viii) மிகப் பெரும்பான்மையான தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் எதிர்ப்பை சம்பாதித்துக் கொண்டது மட்டுமல்லாமல், தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்ட கட்டுப்பாடற்ற அடக்குமுறைகளும், இலங்கையின் பெரும்பணக்காரர்கள், முதலாளிகள் பெரும்பாலோரை பகைத்துக்கொண்டமையும், இலங்கையின் உள்நாட்டுப் பொருளாதார கட்டமைப்புக்குப் பொருந்தாத வெளிநாட்டு உறவுக் கொள்கைகளை கடைப்பிடித்தமையும், அதேவேளை தன்னோடு இணைந்திருந்த இடதுசாரிக் கட்சிகளைப் பகைத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளும் இன்னும் பல காரணங்களும் ஒன்றிணைந்து 1977ன் பொதுத் தேர்தலின் போது சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியை படுதோல்வி அடையச் செய்தது.

5 - (ix) 1977 ல் நாடாளுமன்றத்தின் ஐந்தில் நான்கு பெரும்பான்மை ஆசனங்களைக் கைப்பற்றிய ஐக்கியத் தேசியக் கட்சியின் தலைவர் J.R.ஜெயவர்த்தனா தன்னை நிறைவேற்றும் அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி ஆக்கிக்கொண்டார். தொடர்ந்து ஒரு ஜனாதிபதி ஆணைக்குழுவை உருவாக்கி அதன் மூலமாக

சிறீமாவோ பண்டாரநாயகாவை ஏழு ஆண்டுகள் குடியுரிமை அற்றவராக ஆக்கினார். இதற்கு எதிராக சிங்கள மக்கள் மத்தியில் இருந்து பெரிய எதிர்ப்பு இயக்கம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. மாறாக, யாழ்ப்பாண மக்களே இச்செயலைக் கண்டித்து சிறீமாவோ பண்டாரநாயகாவிற்கு எவரும் எதிர் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு திரண்டு வரவேற்பு அளித்தனர். மேலும், 1982ல் நடைபெற்ற முதலாவது ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போது குடியுரிமை இழந்த சிறீமாவோ பண்டாரநாயக J.R. ஜெயவர்தனாவுக்கு எதிராக போட்டிபோட முடியாத காரணங்களினால் அவரது கட்சியின் அபேட்சகராக திரு. கொபேகடுவ போட்டியிட்டார். 1970-77ல் சிறீமாவோ ஆட்சியில் காணி, காணி அபிவிருத்தி, விவசாய அமைச்சராக இருந்த திரு. கொபேகடுவ அப்போது நாடாளமன்றத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் சிங்கள இனவெறி கக்கும் பேச்சாளராக செயற்பட்டவர் ஆவர். அப்படி இருந்தபோதும் 1982ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போது தமிழ் மக்கள் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் முகமாக திரு. கொபேகடுவவுக்கு பெருமளவு வாக்குகளை அளித்தனர். தனக்கும் தனது கட்சிக்கும் நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டபோது உறுதியான முறையில் கைகொடுத்து நின்ற தமிழ் மக்களை சிறீமாவோ பண்டாரநாயகவோ அல்லது அவரது கட்சியோ நினைவில் வைத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

5 - (X) 1988 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போது இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம், மாகாணசபை அமைப்புமுறை, இந்திய சமாதானப் படை ஆகியன தொடர்பாக சிறீமாவோவும் அவரது கட்சினரும் தமிழர் நலன்களுக்கு எதிரான குழப்பமான கொள்கை நிலைப்பாடுகளையும் அதன் அடிப்படையிலான பிரச்சாரங்களையும் கடைப்பிடிக்காம லிருந்திருந்தால் அன்றைக்கு சிறீமாவோ பண்டாரநாயக ஜனாதிபதித் தேர்தலில் வெற்றிபெறுவதற்கான எல்லா வாய்ப்புக்களையும் கொண்டிருந்தார். 1988 ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலில் தமிழ் மக்களின் வாக்குகளைப் பெறுவதற்காக சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி புலிகளை நம்பி

செயற்பட்டது மாபெரும் தவாறாகும். புலிகளை நம்பியவர்களின் கதி அதோகதி என்பதற்கு சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்கவும் ஓர் உதாரணமாகும்.

5 - (Xi) இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு நியாயபூர்வமான தீர்வை முன்வைப்பதற்கும் அதன் மீது தீர்மானகரமான துணிச்சலோடு செயற்படுவதற்கும் சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி தயாராக இல்லை என்பதையே இதுவரையிலான அதனது போக்குகளும், நடவடிக்கைகளும் காட்டுகின்றன. இலங்கையின் அரசியலில் ஒரு மாற்றத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி பல்வேறு ஆபத்துக்கள் நெருக்கடிகள் மத்தியலும் கூட தாக்கபூர்வமாக செயற்பட்டுவரும் இவ்வேளையிலும் கூட சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆக்கபூர்வமாக செயற்படுவதற்கு முன் வராமையே என்பது மிகவும் கவலைக்குரிய விடயமாகும். இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வை எதிர்க்கட்சிகள் என்ற அடிப்படையில் உருவாக்கி வலியுறுத்துவதில் சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி செயற்பட முடியும். அதற்கு தயாராக இருப்பதை அது இதுவரை வெளிப்படுத்தவில்லை. மறுபக்கம் நாடாளுமன்றத் தெரிவுக்குழு உருவாக்கப்பட்டு செயற்பட்ட போது அதனை ஒரு ஆக்கபூர்வமானதாக மாற்றுவதற்கு மாறாக சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அதனை பகிஷ்கரிப்பதிலேயே அக்கறை செலுத்தியது. ஆனால், கடைசியாக வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம் தனித்தனியான மாகாணங்களாகவே இருக்க வேண்டும் என ஐக்கிய தேசியக் கட்சி எதைக் கூறுகிறதோ அதையே தானும் கூறுவதற்கு மட்டும் நாடாளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவில் பங்குபற்றியமை இலங்கை இனப்பிரச்சினை விவகாரத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கும் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கும் எந்தவித வேறுபாடுமில்லை என்பதையே வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

5 - (xii) சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்குள் தோன்றியுள்ள 'ஹெல உரிமய' இயக்கம் ஓர் ஆபத்தான வளர்ச்சியாகும். இது இக்கட்சியை சிங்கள இனவெறி வாதத்திற்குள் முழுமையாக இழுத்துவிடப்பார்க்கிறது. இந்த 'ஹெல உரிமய' இயக்கம்

மறைமுகமாக ஜக்கிய தேசியக் கட்சியையே பலப்படுத்தும். மீண்டும் பிரேமதாசாவையே ஜனாதிபதி பதவியில் அமர்த்துவதற்கு உதவும், இவ்வியக்கத்தினால் தமிழர்கள் முற்றாக எதிர்காலம் முழுமைக்கும் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் மீது நம்பிக்கை இழக்கும் நிலைமை ஏற்படும். இடதுசாரிக் கட்சிகள் விலகிக் கொள்ளும் நிலைமை ஏற்படும். சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியே உடைந்து போகக்கூடிய முடிவேற்படும். சிங்கள இனவெறிவாதம் சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சிக்கு இனி ஒரு போதும் வெற்றியைத் தேடி த்தரமாட்டா என்பதை அக்கட்சியின் தலைவர்கள் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை எமது கட்சியின் இரண்டாவது காங்கிரஸ் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சிக்கு தெரிவிக்கிறது.

5 - (xiii) சிங்கள பௌத்த இனவெறிவாதமும், இலங்கையின் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையும் ஒன்றின் நலன்களை மற்றொன்று பாதுகாக்கும் வகையில் நன்கு இணைந்து உள்ளமையை ஜக்கிய தேசியக் கட்சியே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி நிற்கிறது. அதனை சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியால் மாற்றீடு செய்ய முடியாது. ஒரு கட்டத்தில் பிரேமதாசவும் ரோகணவிஜவீராவின் ஜனதா விமுக்தி பெரமுனாவும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்தாசை புரிந்தன. இன்றைக்கு பிரேமதாசாவும் புலிகளும் இவ்வளவு தூரம் யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற வேளையிலும் கூட ஒருவர் நலனில் மற்றவர் கொண்டுள்ள அக்கறை அடிக்கடி வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அதேபோல் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையை பிரேமதாசாவும் அவரது கட்சியினரும் எப்படி கையாள நினைக்கிறார்களோ அதையே 'ஹெல உரிமையா' இயக்கமும் செய்கின்றது. எனவே, சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி தனது அகப்புற நிலைமைகளைத் தெளிவாக உணர்ந்து இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு உறுதியான முறையில் நவீன உலகில் தேசிய இனங்களுக்கிடையே நிலவுகின்ற உறவுமுறைகளுக்கு ஏற்ற வகையில் தீர்வுகாண முயற்சி எடுப்பதுடன்; தேசிய அரசியலில் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கான கொள்கைகளையும் இலங்கையின் அனைத்து மக்களுக்கும் விரிவான ஜனநாயக

உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கான நிலைப்பாடுகளையும் கொண்ட அரசியலை முன்னெடுத்தல் வேண்டும் என நாம் கோருகின்றோம்.

5 - (xiv) தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கும் கொடூரங்களுக்கு முடிவுகட்டும் இலக்குகளுடன் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி, அதேவேளை இலங்கையின் அதிகார அமைப்பின் அரசியலிலும் தனது பாத்திரத்தை தவறாது ஆற்றுவதிலும் கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது. அந்த வகையில் தென்னிலங்கை அரசியலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கு மாற்றான பிரதான கட்சியான சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியோடு பொது அரசியல் நிலைப்பாடு ஏற்படும் விவகாரங்களில் கூட்டாக செயற்படுவதும், அதேவேளை அதன் தவறான போக்குகளுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்கும் எதிராக குரலெழுப்பி போராடுவதையும் காலம் சூழல்களுக்கேற்ற தெளிவான அரசியல் பார்வையோடு ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி செயற்படுத்தும் என இக்காங்கிரஸ் தீர்மானிக்கிறது.

6. தென்னிலங்கை இடதுசாரிக்கட்சிகள்

தென்னிலங்கை இடதுசாரிக்கட்சிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை (i) இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (ii) நவசமசமாஜக்கட்சி (iii) லங்கா சமாஜக்கட்சி ஆகியன. இதைவிட அரசாங்க பொது எழுது விளைஞர் ஊழியர் சங்கம் போன்ற இடதுசாரித் தொழிற் சங்கங்களும் உள்ளன. அத்துடன், தென்னிலங்கையின் விவசாயப் பகுதிகளை மையமாகக்கொண்டு செயற்படும் இடது சாரிக்குழுக்களும் உள்ளன. தென்னிலங்கையின் இடதுசாரி இயக்கம் 1964வரை, அதாவது சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் கூட்டணி அமைத்துக்கொள்கின்ற வரை தென்னிலங்கை அரசியலில் மிகப் பலம் வாய்ந்ததாகவும் செல்வாக்கு மிக்கதாகவும் தனித்துவமானதாகவும் இருந்து வந்தது. அதன் பின்னர் 1975 வரை சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் அரசியலே இடதுசாரி இயக்கத்தின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தியது.

6 - (i) இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி

6 - (i) (அ) இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் போது சோவியத் யூனியன் நிலைப்பாட்டை ஆதரித்த இலங்கை இடதுசாரிகளே இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானார்கள். இக்கட்சி சுமார் 50 ஆண்டுகால நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கின்றது. இலங்கை பிரித்தானியரிடமிருந்து சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னர் இலங்கையிலுள்ள தேசிய இனங்களின் சுய நிர்ணய உரிமையை அங்கீகரித்து நின்ற இக்கட்சி சுதந்திரத்தின் பின்னர் அதைப் பற்றி பேசாமலேயே கைவிட்டுவிட்டது. தென்னிலங்கையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியும், சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியும் கிளப்பிய சிங்கள இனவெறி அலைக்கு எதிராக ஆரம்பத்தில் உறுதியான நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்த இக்கட்சி சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியுடன் சமரசம் செய்து கொண்டதன் பின்னர் சிங்கள பௌத்த இனவாதம் தொடர்பாகவும் பெரும்பாலும் மௌனமாகவே இருந்து கொண்டது.

6 - (i) (ஆ) இடது சாரிக் கட்சிகளிலேயே வடக்கு-கிழக்கில் கூடுதலான செல்வாக்கை கொண்டிருந்த இக்கட்சி சிங்கள இனவெறி தொடர்பாக கடைப்பிடித்த மௌனத்தினாலும், சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியுடன் கூட்டுச்சேர்ந்து கொண்டமையினாலும் வடக்கு-கிழக்கில் தான்கொண்டிருந்த செல்வாக்கை இழந்து வெறுமனே ஒரு தென்னிலங்கைக் கட்சி என்ற நிலைமைக்கு சென்றது. 1975 - 76ல் இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சிறீலங்கா சுதந்திரக்கட்சியுடன் தான் கொண்டிருந்த கூட்டை முறித்துக்கொண்டது. 1977 ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் இக்கட்சி படுதோல்வி அடைந்தது. இதன்பின்னர் 1978 இல் நடைபெற்ற தனது கட்சிக்காங்கிரசில் தனது கடந்த காலம் பற்றி மீள்பரிசீலனை செய்துகொண்டபோதிலும் அதனால் கடந்த காலங்களில் ஏற்பட்ட நஷ்டங்களை ஈடு செய்து கொள்ள முடியவில்லை. 1978 காங்கிரசில் இக்கட்சி இலங்கையில் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு சுயாட்சி அதிகாரம்

கொண்ட அமைப்பு முறை ஒன்று ஏற்படுத்தப் பட வேண்டும் எனத் தீர்மானித்தது. ஆனால் அத் தீர்மானத்தை தீர்மானம் என்பதற்கு மேலாக தாக்கபூர்வமாக அரசியல் களத்திற்கு கொண்டு செல்வதில் ஈடுபாடு காட்டவில்லை. சிங்கள மக்கள் மத்தியில் தனது கட்சியை தக்கவைத்துக் கொள்வதையே தற்போது ஒரு பெரும் பிரச்சினையாக கொண்டிருக்கின்றது. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் அரசு பயங்கரவாதம், அடிக்கடி கிளம்பும் சிங்கள இனவெறி அலை ஆகியவற்றின் மத்தியில் தப்பிப் பிழைப்பதையே இக்கட்சி சாதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஸ்தாபனம், தொழிற்சங்கச் சம்மேளனம், நிறுவனங்கள் என்று அமைந்திட்ட இக்கட்சி இலங்கையில் மத்திய ஆட்சி அதிகாரத்தில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்காக ஐக்கிய முன்னணித் தந்திரோபாய அரசியலையே தனது பிரதான அரசியலாகவும், வேலைத்திட்டமாகவும் கொண்டிருக்கிறது. இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணும்விடயத்தில் இக்கட்சி தாக்கபூர்வமான பாத்திரத்தை வகிக்க முடியும். ஆனால், அது தொடர்பாக தீர்மான கரமாகவும், துணிச்சலோடும் வெளிப்படையாக செயற்படாமையானது மிகவும் கவலைக்குரியதாகும்.

6-(i) (இ) ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணிக்கும் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் இடையே மிக நெருக்கமான நல்லுறவு தொடர்ந்து பேணப்பட்டு வருகின்றது. கடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் (1989 இல்) இக்கட்சியின் உறுப்பினர் ஒருவரை ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் சார்பில் போட்டியிடவைத்து வெற்றிபெற வைத்தமையும் மற்றொரு உறுப்பினரை வடக்கு-கிழக்கு மாகாண அரசாங்கத்தில் அமைச்சராகியமையும் நல்ல உதாரணங்களாகும். அதேபோல 1987 இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்திற்குப் பின்னர் எமது கட்சியை மீளக் கட்டியெழுப்பும் வேலைத் திட்டத்தை ஆரம்பித்த வேளையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எமக்களித்த உதவிகளை காலத்தின் தேவைகளின் அடிப்படையில் பணையளவாகக் கருதி நன்றியோடு நினைவுகூர்தல் அவசியமாகும். ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணிக்கும்

இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் இடையிலான நல்லுறவை மேலும் வளர்த்தெடுப்பதற்கான முயற்சிகளை கட்சி மேற்கொள்ள வேண்டுமென இக் காங்கிரஸ் தீர்மானிக்கின்ற அதேவேளை இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் அதற்கேற்ப தீர்மானகரமான முன்முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென அக்கட்சியைக் இக்காங்கிரஸ் கேட்டுக்கொள்கிறது.

6 - (II) லங்கா சமசமாஜக்கட்சி

6 (ii) (அ) 1920 களில் தென்னிலங்கையில் உருவான 'சூரியமல்' இயக்கம் பின்னர் லங்கா சமசமாஜக்கட்சி என்ற அரசியல் வடிவம் பெற்றது. அதே சமகாலத்தில் வடக்கில் உருவாகிய இளைஞர் காங்கிரசும் இதனுடன் இணைந்து சமசமாஜக்கட்சியை வடக்கு நோக்கி விரிவுபடுத்தியது. இக்கட்சியும் 1960 வரை இனப்பிரச்சினை தொடர்பாக உறுதியான தெளிவான நிலைப்பாடுகளை கொண்டிருந்தது. பின்னர் சிங்கள இனவாதத்தோடு தம்மை சமரசம் செய்துகொண்டுவட்டது. 1970இல் சிறீமாவோ பண்டாரநாயக்க விளது ஆட்சிக்காலத்தில் நாடுதழுவிய ரீதியல் பெரும் எதிர்ப்புகளை சம்பாதித்துக்கொண்ட அன்றைய நிதியமைச்சரான காலஞ்சென்ற டாக்டர் என்.எம்.பெரேரா அவர்களும், 1972 ஆம் ஆண்டில் அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தை உருவாக்கி பெரும்பான்மையான தமிழ்மக்களின் எதிர்ப்பைச் சம்பாதித்துக் கொண்ட அன்றைய சட்ட அமைச்சரான காலஞ்சென்ற டாக்டர் கொல்வின். ஆர். டி. சில்வா அவர்களும் இக்கட்சியின் முத்த தலைவர்களாவர். இலங்கையின் சிறந்த கல்விமான்களையும், பெருமளவு புத்திஜீவிகளையும், மிகப்பலம்வாய்ந்த தொழிற்சங்க சம்மேளனத்தையும் கொண்டிருந்த இக்கட்சி இன்று பழைய பாரம்பரியத்தின் பலத்தினால் மட்டும் சிறிய அளவிலான தொழிற்சங்கத்தின் அடிப்படையில் இயங்கும் பிரமுகர்களின் கட்சி என்ற நிலைக்கு பலவீனப்பட்டு இருக்கின்றது.

6 - (ii) (ஆ) லங்கா சமசமாஜக்கட்சி சிங்கள இனவாதத்தை எதிர்த்து வருகின்ற போதிலும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகள், தீர்வு,

திட்டம் போன்றவற்றை உறுதியாகவும் வெளிப்படையாகவும் முன்வைக்காமல் நழுவிச் செல்லும் போக்கினை கடைப்பிடித்து வருகின்றது. 'சோஷலிச சமூக மாற்றமே இனப்பிரச்சனைக்கு தீர்வு' என்று தீர்வு கூறும் மரபுரீதியான இடதுசாரி வாக்கியத்தை இக்கட்சி இன்னமும் மாற்றிக் கொள்ளவில்லை என்ற போதிலும், சிங்கள இனவாதத்திற்கு எதிராக இக்கட்சி கடைப்பிடித்துவரும் கொள்கை நிலைப்பாடுகளே இக்கட்சிக்கும் எமக்கும் இடையில் இருக்கின்ற நெருக்கமான நல்லுறவுக்கு அடிப்படையாக உள்ளது. இந் நல்லுறவை மேலும் வளர்த்தெடுப்பதில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியானது தேவையான முன் முயற்சிகளை தவறாது முன்னெடுக்கும் என இக்காங்கிரஸ் தீர்மானிக்கின்றது.

6 - (ii) (இ) இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கு எதார்த்த பூர்வமான தீர்வுகளை முன்வைக்கக்கூடிய ஆற்றல் மிகுந்த தலைவர்களை இக்கட்சி தன்னகத்தே கொண்டுள்ள போதிலும் தீர்மானகரமாகவோ தாக்கபூர்வமாகவோ செயற்படாமல் இருக்கின்றது. இந்நிலைமையை இக்கட்சி மாற்றி இனப்பிரச்சினை தொடர்பான நியாயபூர்வமான தீர்வை விரிவாகவும் வெளிப்படையாகவும் முன்வைக்க வேண்டும் என இக்காங்கிரஸ் அக்கட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறது.

6 - (iii) நவசமசமாஜக்கட்சி

6 -(iii) (அ) இலங்கையின் இடதுசாரிக்கட்சிகளிலேயே தமிழ் மக்களின் தேசிய சுய நிர்ணய உரிமையை உறுதியான முறையில் அங்கீகரித்து நிற்கும் கட்சி நவசமசமாஜக் கட்சியே யாகும். இதன்காரணமாகவே இக்கட்சிக்கும் எமக்கும் இடையில் மிகவும் உறுதியான நல்லுறவு நிலவுகிறது.

6 -(iii) (ஆ) இக்கட்சி தமிழ் மக்களின் தேசிய சுய நிர்ணய உரிமையை கொள்கை அளவில் அங்கீகரித்து நிற்கின்ற போதிலும், அதன் நடைமுறை தொடர்பாக விரிவான திட்டத்தை முன்வைக்காமையே இதன் குறைபாடாகும். தமிழ்க்கட்சிகளுடன் இணைந்த வகையில் ஒரு பொதுவான வேலைத் திட்டத்தை இனப்பிரச்சினைக்கு தீர்வாக வெளிப்படையாக முன்வைப்

பதற்கு ஏனைய தென்னிலங்கை கட்சிகளைப் போலவே நவசமசமாஜக்கட்சியும் தயக்கம் காட்டுகின்றது.

6 - (iii) (இ) நவசமசமாஜக்கட்சியானது தமிழ் மக்களின் தேசிய சுய நிர்யண உரிமையை—பிரிந்து செல்லும் உரிமை உட்பட அங்கீகரிப்பது என சொல்லிக்கொள்வது மட்டும் இன்றைய நிலைமைக்குப் போதியது அல்ல. எனவே அடிப்படைக் கொள்கைக்குமுரண்படாத வகையில் நடைமுறைச் சாத்தியமான தீர்வை இக்கட்சி முன்வைக்க வேண்டும். மேலும், ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி உள்ளிட்ட தமிழ்க் கட்சிகளுடன் இணைந்து ஓர் பொதுத்திட்டத்தை முன்வைப்பதற்கு இக்கட்சி முன்வரவேண்டும் எனவும் இக்காங்கிரஸ் கேட்டுக்கொள்கிறது.

பகுதி XI

இந்தியாவும் இலங்கையின் இனப்பிரச்சனையும்

1. 1983 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இலங்கைத் தமிழர் விவகாரத்தில் இந்தியா தன்னை முழுமூச்சாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டது. பேச்சு வார்த்தை மூலம் ஒரு தீர்வினை உருவாக்குவதற்கு இந்தியா மத்தியஸ்தம் வகித்தது மட்டுமல்லாமல், இப்பிரச்சினையோடு பல்வேறுவிதமாக தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு செயலாற்றியது. இந்தியாவையும், இந்தியாவின் ஆக்கபூர்வமான முன்முயற்சிகளையும் நம்பி எம்மை ஒத்துழைக்குமாறு கோரிக்கை விடுத்ததின் அடிப்படையில், 1985 தொடக்கம் சிறீலங்கா அரசுடன் நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளில் கலந்துகொண்டோம். இதில் சிறீலங்கா அரசை ஓர் உடன்பாட்டிற்கு கொண்டுவர இந்தியா மேற்கொண்ட முயற்சிகளுக்கு ஒத்துழைத்தோம்.

2. அதேவேளை, இலங்கை அரசு தலைவர்களுக்கும், தமிழ்த்தலைவர்களுக்கும் இடையே காலத்திற்கு காலம் நிகழ்ந்த பேச்சுவார்த்தைகள் பயனற்றுப் போனமையும், இலங்கை தானாக இப்பிரச்சினையைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கான முன்முயற்சிகளைக்கூட ஒருபோதும் மேற்கொள்ளாது என்பதனை தொடர்ச்சியாக இந்தியாவிடம் நாம் வலியுறுத்தி வந்தபோது, இப்பிரச்சினையை கையாள்வதில் தன்னால் நிர்ணயகரமான பாத்திரம் வகிக்க முடியுமென இந்தியா எம்மிடம் உறுதியாக கூறிவந்தது. இந்த அடிப்படையிலேயே இறுதியில் இந்தியா உருவாக்கிய இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் உள்ளடங்கிய விடயங்கள் தொடர்பாக பல்வேறு சந்தேகங்களும், கேள்விகளும் ஏன் ஏற்க முடியாத அம்சங்களும் இருந்த போதிலும்கூட ஒப்பந்தத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டோம். இவ்வொப்பந்தத்தின் வெற்றிக்கு நாம் சகலவிதமான

ஒத்துழைப்பையும் வழங்கினோம். இந்தியாவின் முயற்சிகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்தோம். ஆனால், இந்தியா தான் முன்நின்று உருவாக்கிய ஒப்பந்தத்தையே அரைகுறையாக விட்டுவிட்டு பின்வாங்கியமை மிகவும் கவலைக்குரியதாகும். இதனால் இவ்வொப்பந்தத்தின் ஊடாக ஒரு நிரந்தர தீர்வு கிடைக்குமென நம்பிய தமிழ் பேசும் மக்களும், இவ்வொப்பந்தத்தின் வெற்றிக்காக இந்தியாவின் நல்லெண்ணத்தை நம்பி, ஒத்தாசை புரிந்த போராட்ட அணிகளும், ஏனைய ஜனநாயக சக்திகளும், தனிமனிதர்களும் கூட பெரும்பாதிப்புகளுக்குள்ளாக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இந்தியாவின் பொறுப்பு உணர்ச்சி தொடர்பாக பல்வேறு சந்தேகங்களும், நம்பிக்கையினங்களும் தமிழ்பேசும் மக்கள் மத்தியில் தோன்றுவதற்கு ஏதுவாகவும் அமைந்துவிட்டது. இலங்கை, இந்திய ஒப்பந்தத்தை நடைமுறைப்படுத்த புலிகளைத் தவிர ஏனைய கட்சிகள், குழுக்களின் ஆதரவை அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்பட்ட இந்திய அரசாங்கம் பின்னர் ஒரு கட்டத்தில் புலிகளை மட்டும்காரணம் காட்டிக் கொண்டு, இலங்கைத் தமிழர் விவகாரத்திலிருந்து பின்வாங்கியமை பெரிதும் வேதனைக்குரிய சம்பவமாகும். இவ்விடயங்கள் தொடர்பாக தெளிவான முறையில் இந்தியத் தலைவர்களுக்கு விளக்க வேண்டியது எமது கடைமையென இக்காங்கிரஸ் வலியுறுத்துகின்றது.

3. இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையானது இந்தியாவின் நலன்களோடும் தொடர்புபட்ட விடயமாகும். இலங்கையில் யுத்தம் நிகழும்வரை, அதனால் ஏற்படும் சகலவிதமான புறவிளைவுகளும் இந்தியாவில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். இதனால், இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் மட்டுமல்லாமல் தெற்காசியாவிலேயே இந்தியாவின் நலன்கள் பாதிக்கப்படுவது தவிர்க்கமுடியாதது. ஆகவே, இப்பிரச்சினையை தீர்ப்பதன் மூலமாக மட்டுமே இலங்கைவாழ் மக்களினதும், இந்தியாவினதும் நலன்களைப் பாதுகாக்க முடியும். இதேசமயம் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையை அதன் எல்லைக்குள்ளேயே தீர்த்துக் கொள்வதற்கான அரசியல் வளர்ச்சியோ, பொறிமுறைகளோ, பக்கூவமோ இன்று இலங்கையில் செயற்படுவதாக இல்லை.

என்பது மட்டுமல்லாமல், எதிர்காலத்திலாவது இத்தகைய தீர்வை நோக்கி சிந்திக்கக் கூடிய நிலையில் பெரும்பான்மை சிங்கள மக்களோ, அவர்கள் மத்தியில் உள்ள அரசியல் தலைவர்களோ தயாராக இருப்பார்களா? என்பது கேள்விக்குரிய விடயமாகும்.

எனவே, இந்தியாவாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு வெளிச்சக்திகளாக இருந்தாலும் சரி இதன் மீது ஈடுபாடும், நிர்ப்பந்தமும் ஏற்படுத்தாமல் இலங்கைப் பிரச்சினையை ஓர் சுமுகமான தீர்வுக்கான கட்டத்தை நோக்கி நகர்த்திச் செல்ல முடியாத ஓர் இக்கட்டான சூழ்நிலை இருப்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதன் காரணமாகவே தான் நாம் தமிழ் மக்களின் நலன் கருதியும், ஒட்டு மொத்த இலங்கை மக்களின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டும், இந்து சமுத்திரப் பிராந்தியத்தின் முக்கியத்துவத்தை கவனத்தில் எடுத்தும், இப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் நீடித்துக் கொண்டுவராமல் எதிர்காலத்தில் இப்பிராந்தியத்தின் நலனே கேள்விக்குள்ளாக்கப்படும்; என்பதன் அடிப்படையிலேயே இலங்கைப் பிரச்சினையில் இந்தியா மேற்கொண்ட ஈடுபாட்டை நாம் ஏற்றுக் கொண்டோம்.

4. இதன் அடிப்படையில் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையில் இன்னமும் இந்தியாவின் மத்தியத்துவத்தின் அவசியத்தை நாம் வலியுறுத்தி வருகிறோம். இந்தியா இவ்விடயத்தில் மேற்கொள்கின்ற காலதாமதமும், இடையூறாக உள்ள பிற காரணங்களும் கூட, எதிர்காலத்தில் வேறு சர்வதேச அமைப்புகளோ அன்றி வேறுநாடுகளோ தலையிடுவதற்கான சூழ்நிலைகளைத் தவிர்க்க முடியாதபடி உருவாக்கக் கூடியன என்பதை இக்காங்கிரஸ் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. சிறீலங்கா அரசு தினமும் மேற்கொள்ளும் இராணுவ நடவடிக்கைகளினாலும், மறுபக்கத்தில் புலிகள் தமிழ் பேசும் மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ள அடாவடித்தனங்கள், பழிவாங்கல்கள், கட்டாயநிதி, கப்பம்வசூலித்தல், கட்டாய இராணுவப்பயிற்சி என்பனவற்றின் மத்தியில் சிக்கித்தவிக்கும் இலங்கைத்தமிழ் மக்கள் இதிலிருந்து, மீள்வதற்கான சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளைத் தேடிக்கொண்டிருக்க

கிறார்கள். இத்தகைய நிர்க்கதியான சூழ்நிலையில் எந்தவொரு சர்வதேச அமைப்பையோ, எந்தவொரு நாட்டையோ உதவிக்காக வரையறையற்ற ரீதியில் அணுக வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்படலாம் என்பதினைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் பேசும் மக்களின் கோரிக்கைகள் வலுவடைந்து வரும்போது ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியினர் மட்டும் தனது மக்களின் அபிலாஷைகளிலிருந்தும், தேவைகளிலிருந்தும் எக்காரணம் கொண்டும் தனிமைப்பட்டு நிற்க முடியாது என்பதனை இக்காங்கிரஸ் கவனத்தில் கொள்கின்றது.

5. இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தினை நீண்ட கால அணுகுமுறைகளின் அடிப்படையில் உருவாக்கிய இந்தியா அவ்வொப்பந்தத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் பொறுப்பையும், அமுலாக்கத்தையும் மீண்டும் இலங்கையின் கையில் ஒப்படைத்தமையே இன்றைய சிக்கல்களுக்கும் பின்னடைவுகளுக்கும் அடிப்படைக் காரணமாகும். புலிகளின் துரோகத் தனமான நடவடிக்கைகளையும், சந்தர்ப்பவாத கூட்டுக்களையும், ஆராய்வுக்குட்படுத்தும் எவரும் புலிகளின் அடிப்படை நோக்கங்களைக் கண்டுகொள்ள முடியும். புலிகளின் நோக்கம் இலங்கைத் தமிழர்களது பிரச்சினைக்கான நீதியான தீர்வு பற்றிய ஒன்று அல்ல என்பதனை புலிகள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும், புலிகளின் நடவடிக்கைகளை ஒரு காரணமாகக் காட்டி உலகின் பெரிய ஜனநாயக நாடும், தெற்காசிய பிராந்தியத்தில் அமைதியின் அவசியத்தை தன்னுடன் கொண்டதுமான, இந்தியா இலங்கைத் தமிழர்கள் விவகாரத்தில் பெரும் பொறுப்புகளை ஏற்று செயற்பட்டுவிட்டு இப்போது பாராமுகமாக இருக்கின்றமை, சரியற்றதும், முறையற்றதுமாகும் என இக் காங்கிரஸ் கருதுகின்றது.

6. புலிகள் விவகாரத்தையும் இலங்கை தமிழ் பேசும் மக்களின் பிரச்சினையும், ஒரே அளவுகோல்கொண்டு இந்தியா மதிப்பீடு செய்யுமாயின் அது மிகத் தவறான அணுகுமுறை

யாகவே அமையும். இவ்விரு பிரச்சினைகளுக்கும் இடையே உள்ள அடிப்படையான வேறுபாடுகளை கணக்கில் எடுத்து அவை தொடர்பான தனது வெவ்வேறுபட்ட கடமைகளையும், பொறுப்புகளையும் இந்திய அரசு உறுதியான முறையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என இக்காங்கிரஸ் இந்தியாவை கேட்டுக்கொள்கின்றது.

7. இலங்கை ஒருமைப்பாடுள்ள நாடாக இருக்க வேண்டும் என இந்தியா கூறி வந்ததையும், அதனை வலியுறுத்தும் அடிப்படையில் இந்தியா மேற்கொண்ட நடைமுறைகளையும் நாம் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், இந்தியா-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தம் வெறுமனே அந்த அடிப்படையில் மட்டும் உருவானதல்ல என்பதையும் இக்காங்கிரஸ் தீர்மானகரமாக சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

8. இலங்கையின் ஒருமைப்பாட்டை நிலை நிறுத்தும் அதே வேளை, இலங்கையில் சிங்கள இன மேலாதிக்கத்திற்கு இடமில்லாத வகையில் இலங்கை வாழ் அனைத்துத் தமிழ் மக்களுக்கும் ஒரு சரியான, நிரந்தரமான அடிப்படையில் இந்தியாவில் உள்ள மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்களுக்கு எந்தவகையிலும் குறையாத ஒரு சுயாட்சி அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் பொறுப்பையும் இந்தியா ஏற்றுக்கொண்டது என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் அவசியமாகும். ஆனால், ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தான பின்னர் இந்தியா மேற்கொண்ட கடமைகளை அரைகுறையாக விட்டு இந்திய அமைதிப்படையை பின்வாங்கிக் கொண்டமை இலங்கையில் சிங்கள இன மேலாதிக்கத்திற்கு மேலும் வலுவூட்டியுள்ளது. அத்துடன் புலிகளுக்கு சாதகமான நிலைமைகளையும் விரிவுபடுத்தியுள்ளது.

9. இந்திய அமைதி காக்கும் படை திரும்பப் பெறப் பட்டதைத் தொடர்ந்து இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தினூடக தமிழர் பெற்ற ஆக்கபூர்வமான சில நன்மைகளும் கூட சீரழிந்தன. ஒப்பந்தத்தின் வெற்றிக்காக ஒத்துழைத்த தமிழர்களும், தமிழர் கட்சிகளும் சிறீலங்கா பேரினவாத அரசினதும், புலிகளினதும்

கொடூரமான ஒடுக்குமுறைகளுக்கும், சித்திரவதைகளுக்கும், கொலை வெறிக்கும் உட்படுத்தப்பட்டார்கள். இது மட்டுமல்லாமல் லட்சக்கணக்கான மக்கள் அகதிகளாக மீண்டும் இந்தியா செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டது. முழுத் தமிழ் மக்களும் சொந்த மண்ணிலேயே அகதிகள் ஆனார்கள். இவ்வொப்பந்தத்தின் மூலம் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு அமைதியும், சமாதானமும் கிடைக்கும் என உள்பூர்வமாகச் செயலாற்றிய பல முக்கிய அரசியல் தலைவர்களும், கல்விமான்களும், பத்திரிகையாளர்களும் ஒன்றில் படுகொலைகளுக்கோ அல்லது சித்திரவதை கொடுமைகளுக்கோ உள்ளாயினர்.

10. இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தத்தின் கீழ் மாபெரும் கடமையை நிறைவேற்றும் பொறுப்புடன், செயலாற்றிய இந்தியா போன்ற ஒரு நாடு தன் உள்நாட்டு வெளி நாட்டு பிற்போக்கு சக்திகளின் நெருக்கடிகளுக்கும், நிர்ப்பந்தங்களுக்கும் ஆட்பட்டு, ஏற்றுக்கொண்ட கடமையை நிறைவேற்றி முடிக்காமல் திரும்பியது சர்வ தேச அரசுகளிலும், நாடுகள் மத்தியிலும் தனக்கு இருந்த நற்பெயருக்கும், வரலாற்றுப் பூர்வமாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும் பேணிவந்த சிறந்த ராஜ தந்திரத்திற்கும், அதன் மூலம் கிடைத்த வல்லமைக்கும் களங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டதாகவே இக்காங்கிரஸ் கருதுகின்றது.

11. இந்திய-இலங்கை சமாதான ஒப்பந்தத்திற்கோ, இந்தியாவின் முன் முயற்சிகளுக்கோ, ஒத்துழைப்பு வழங்கியவர்கள் தவறு இழைத்தவர்கள் அல்ல என்பதையும், அவர்கள் இலங்கை தமிழ் பேசும் மக்களின் அபிலாசைகளின் பக்கம் நின்று நீதியான, நேர்மையான தீர்வுக்காக தம்மை அர்ப்பணித்துப் பணியாற்றியவர்கள் என்பதனையும், இதன்பொருட்டு அத்தகைய சக்திகள் அளப்பரிய தியாகங்களைப் புரிந்தள்ளார்கள் என்ற அடிப்படை உண்மையையும், வெளிப்படுத்தி நிரூபிக்க வேண்டியது இந்தியாவின் தலையாய கடமையாகும் என இக்காங்கிரஸ் கருதுகின்றது.

12. சிறீலங்கா அரசபடைகளுக்கும், புலிகளுக்கும்மிடையே மீண்டெழுந்த மோதல்கள் காரணமாக மீண்டும் லட்சக்கணக்கான இலங்கை தமிழர்கள் இந்தயாவில் அகதிகளாக தஞ்சம் புகுந்தார்கள். இவ்வாறு தஞ்சம் அடைந்த அகதிகள் தற்போது மீளவும் இலங்கையில் எந்தவிதமான அமைதி சூழலோ, புலிகளின் பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகளை முடிவுக்கு கொண்டுவரும் நிலைமைகளோ ஏற்படாத ஒரு சூழ்நிலையில் தினமும் சிறீலங்கா இராணுவமும், புலிகளும் மாறி மாறி தமிழ் இளைஞர்களை சித்திரவதை முகாம்களில் கைதிகளாக்குவதும் விமான குண்டு வீச்சுக்கும், இருதரப்பு சண்டைகளுக்கும் மக்களை அரணாக பாவிக்கும் சூழ்நிலையிலுமே மீண்டும் அகதிகள் அவரவர் சொந்த பிரதேசங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். இவ்வாறு அனுப்பப்படும் அகதிகள் மீண்டும் சிறீலங்கா அரசப்படைகளினாலோ அல்லது புலிகளினாலோ சூழப்பட்ட அகதிகள் முகாம்களில் மிகவும் மோசமான நிலைமைகளில் வைக்கப்படுகின்றார்கள். போதிய சுகாதார வசதிகளோ, உணவு வசதிகளோ அற்ற நிலையில் இம்மக்கள் தொடர்ந்தும் அகதிகள் என்ற பெயரில் மிகக் கொடூரமான சூழலுக்கும், நிலைமைக்கும் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள். வடக்கு-கிழக்கை விட்டு வெளியேறாமால் இருக்கும் மக்களே நிம்மதியாக வாழ முடியாமல் போக்கிடமற்று அல்லலுறும் இவ்வேளை இந்தியாவை நம்பி தஞ்சம் அடைந்த அகதிகளை மீளவும் அனுப்புவது மனிதாபிமானத்திற்கு முற்றிலும் பொருத்தமற்றதாகும்.

13. ஏற்றவே இலங்கையில் யுத்தத்தின் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத் தமிழ்மக்களுக்கும், தென்னிலங்கையில் அகதிகளாக பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் வாழ்ந்துவரும் தமிழ் முஸ்லீம் மக்களுக்கும் உரிய பாதுகாப்பும், வேலைவாய்ப்பும் வழங்கி அவர்கள் நிம்மதியாக வாழ வழியமைக்க வக்கற்ற இலங்கை அரசு இந்தியாவில் அகதிகளாக இருக்கும் மக்களுக்கு அவர்கள் இலங்கை திரும்பும் பட்சத்தில் சகல வசதிகளும் செய்து தருவதாக வாக்குறுதி அளிப்பதும், இதனை இந்தியா நம்பிக்கொண்டு செயற்படுவதும்

சரியான நடவடிக்கையாகாது. இந்நடவடிக்கை இந்தியாவின் மீது நல்லெண்ணத்தையும், நம்பிக்கையும் கொண்டிருக்கும் நட்பு சக்திகளையும், அகதிகளையும் ஏன் அனைத்து தமிழ்மக்களையும் கூட பெரும் விரக்திக்கும் வேதனைக்கும் இட்டுச் சென்றுள்ளது. இந்திய அரசாங்கம் அகதிகளின் சுயவிருப்பத்தின் அடிப்படையிலேயே திருப்பி அனுப்புவதாகக் கூறுகின்றது. ஆனால், உண்மையில் அகதிமுகாம்களில் இவர்களை திருப்பி அனுப்பும் பொருட்டு மறைமுகமாக மேற்கொள்ளப்படும் நிர்வாக ரீதியான நிர்ப்பந்தங்களும், காவல்துறையின் கெடுபிடி களுமே அகதிகளை நாடு திரும்பும் முடிவுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. அத்துடன் விண்ணப்பப் பத்திரங்கள் நிரப்பப்படுவதிலும், சுய விருப்பம் அறியப்படுவதிலும் பல குழப்பங்களும், நெருக்குதல்களும் நிலவுகின்றன. இலங்கையின் அகதிகள் மத்தியில் வேலை செய்துவரும் சர்வதேச சமூகசேவை அமைப்புகளும் அத்துடன் அமெரிக்காவினதும் மற்றும் சில நாடுகளினதும் அகதிகள் தொடர்பான நிறுவனங்களும் இந்தியாவிலிருந்து அகதிகளை இலங்கைக்கு திருப்பி அனுப்புவதற்கு சரியான சூழ்நிலை இல்லை என்று வலியுறுத்தியும் கூட இந்திய அரசு அகதிகளை அனுப்பும் விடயத்தில் விடாப்பிடியாக நிற்கின்றமை சரியான ஒன்றல்ல. புலிகள் செய்த குற்றங்களுக்கு தமிழ்மக்கள் தண்டிக்கப்படுகின்றார்களா? என்று சந்தேகிக்கத் தோன்றுகிறது. இவ்வாறானதொரு சந்தேக நிலைமை ஏற்படுவதற்கு இந்தியா இடமளிக்கக்கூடாது என இக்காங்கிரஸ் கருதுகின்றது. இலங்கையில் நிலவும் சூழ்நிலைகளை கணக்கில் எடுத்தும் அகதிகளின் மனிதாபிமான ரீதியான தேவைகளைக் கருத்தில்கொண்டும் பரந்த மனதுடன் இந்தியா செயற்பட வேண்டும் என இக்காங்கிரஸ் இந்திய அரசையும் இந்திய தலைவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கின்றது.

14. கடந்த காலத்தில் ஈழமக்களின் விடுதலைப்போராட்டத்தில் தமிழ்நாட்டின் பங்கு மகத்தானதாகும். தமிழக மக்களின் அபரிமிதமான ஆதரவுகளை இதயபூர்வமாக வழங்கினார்கள். போராட்டத்தின் முக்கிய பின்தளமாக தமிழகம் இருந்து வந்தது. புலிகளின் ஏனைய

இயக்கங்களுக்கு எதிராக படுகொலை யுத்தங்கள் தமிழக மக்களை விரக்திகொள்ளச் செய்துள்ளது. பின்னர், இந்திய அமைதிகாக்கும்படைக்கு எதிராக புலிகள் நடத்திய தமிழ் மக்கள் விரோத யுத்தத்தினால் தமிழக மக்கள் மத்தியில் ஆத்திரம் தலைதூக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. புலிகள் சிறீலங்கா அரசுடன் கூட்டுசேர்ந்துகொண்டு இந்தியாவிற்கு ஏற்படுத்திய தலைகுனிவின் காரணமாக தமிழக மக்கள் இலங்கை தமிழ் மக்களைப்பற்றி எந்தவித அக்கறையும் கொள்ளாத நிலை ஏற்பட்டது. கடைசியாக, முன்னாள் இந்தியப்பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி அவர்களை புலிகள் கொலைசெய்த சம்பவமானது இலங்கை தமிழ் மக்களை வேண்டத்தகாதவர்கள், தீண்டத்தகாதவர்கள் என ஆகும் நிலையை தமிழகத்தில் ஏற்படுத்தியது.

15. அகதிகளை பயன்படுத்திக் கொண்டு புலிகள் செயற்படுவதாக இந்தியா தொடர்ந்து கருதுமாயின் அதற்குரிய மாற்று வழிகளையே சரியான முறையில் கையாள வேண்டும். அதற்குமாறாக அகதிகளையே திருப்பி அனுப்புவதானது பாரிய எதிர்விளைவுகளையே உருவாக்கும். இன்று துன்பங்களுக்கும் துயரங்களுக்கும் பற்றாக்குறைகளுக்கும் மத்தியில் அகதி முகாம்களில் அரைகுறை வயிற்றுடன் வாழும் மக்கள் மத்தியில் புலிகள் மறைந்திருக்கிறார்கள் என்பதைவிட புலிகள் தமிழ்நாட்டில் உள்ள குறிப்பிடக்கூடிய அரசியல் கட்சிகளினதும் அவர்களது அரசவணைப்பிலுமே, வாய்ப்பு வசதிகளோடு மறைந்து வாழ்கின்றார்கள். தமிழகத்தில் கள்ளக்கடத்தல், போதை மருந்து வியாபாரம், வெளிநாடுகளுக்கு ஆட்களை அனுப்பும் ஏஜெண்டு வேலைகள், சினிமா வர்த்தகம் போன்ற துறைகளில் புலிகளும் அவர்களது ஆதரவாளர்களும் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள். இவ்வாறானவர்களுக்கு இந்திய மண்ணில் எந்தப்பிரச்சினையும் இல்லை. எனவே, புலிகள் எங்கோ சந்தேகத்திற்கிடமற்ற முறையில் மறைந்திருக்க சாதாரண மக்கள் துன்பத்திற்கு உட்பட்டு அல்லற்படுவதனை கருத்தில்கொண்டு இந்திய மத்திய அரசும் தஞ்சம் என வந்த எமது மக்களை வஞ்சிக்காது தவிர்க்க வேண்டுமென இக்காங்கிரஸ் நட்புணர்வுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றது.

என்ன செய்ய வேண்டும் ?

ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் முன்னால் உள்ள கடமைகள் .

1. காலத்திற்கும், தேவைகளுக்கும், சூழலுக்கும் பொருத்தமான வகையில் ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் கட்சி அமைப்பைக் கட்டியெழுப்புவோம்.
2. ஈழ மக்களிடையே அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியை எழுச்சிகொள்ள வைப்போம்.
3. சாத்தியமான அனைத்து வடிவங்களிலும், சாத்தியமான அனைத்து இடங்களிலும் மக்களை அணிதிரட்டி அவர்களின் அபிலாஷைகளும் எண்ணக் கருத்துக்களும் வெளிப்படும் நிலை செய்வோம்.
4. சிறீலங்காவின் சிங்கள பேரினவாத அரசினதும், நவபாசிச புலிகளினதும் நோக்கங்களை முறியடிக்கும் வகையில் வாய்ப்பான அனைத்து வழிமுறைகள் மூலமும் தொடர்ந்து போராட்டத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வோம்.
5. ஈழ மக்கள் மத்தியில் உள்ள சமூக அரசியல் சக்திகளிடையே ஓர் ஐக்கிய முன்னணித் திட்டத்தை முன் நடத்துவோம்.
6. பரந்துபட்ட சிங்கள மக்கள் மத்தியிலுள்ள இடதுசாரி ஜனநாயக முற்போக்கு சக்திகளுடன் ஒருபொது வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் கைகொர்ப்போம்.
7. இந்தியா மற்றும் சர்வதேச ரீதியாக உள்ள முற்போக்கு அரசாங்கங்கள், கட்சிகள் மற்றும் ஸ்தாபனங்களுடன் நட்புறவை கட்டி எழுப்புவோம்.
8. வெளிநாடுகளில் எங்கெல்லாம் சாத்தியமோ, அங்கெல்லாம் ஒருமைப்பாட்டு இயக்கத்தை உருவாக்கி செயற்படுவோம்.

9. சர்வதேச சமூகங்கள் மத்தியில் ஈழத்து மக்களின் நியாயங்களையும், நியாயாதிக்கத்தையும் நிலைநாட்டுவதோடு ஈழ மக்களுக்கு நீதி கிடைக்கும் வகையில் சர்வதேச சமூகங்கள் ஆக்கபூர்வமாக ஈடுபாடு கொள்ளும் நிலையை ஏற்படுத்துவோம்.
10. ஈழத்து மக்கள் எங்கெல்லாம் வாழ்கின்றார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்கள் கௌரவத்துடனும், சுயமரியாதையுடனும் வாழும் நிலையை ஏற்படுத்த உழைப்போம்.

**எங்கள் அனைத்து உழைப்பும் ஒடுக்கப்பட்ட
உழைக்கும் மக்களுக்காகவே.**

வாழ்க ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி!

மாணவர்களின்
பங்காக்கல் துறைகள்

படிப்புகள்